సుమతి

అంతర్జాల సమగ్ర కుటుంబ మాసపత్రిక

01-08-2026 సంపుటి-4 ఆగష్టు సంచిక -5 రూ 50/-

ఎవరికి వచ్చింది స్వాతంత్ర్యం ?

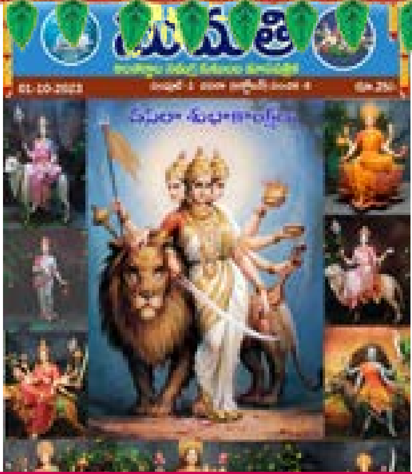

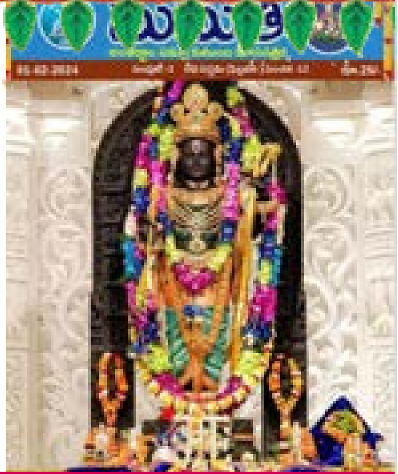

సుమతి అంతర్జాల సకుటుంబ మాస పత్రిక

సుమతి పాఠకులకు
తెలుగు సాహితీ ప్రియులకు
నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు

గత 3 సంవత్సరాలుగా

సుమతి

(సమగ్ర సకుటుంబ మాసపత్రికను)

మీ ప్రేమానురాగాలతో ఆదరాభిమానాలతో ఆదరిస్తున్నందుకు మనస్ఫూర్తిగా ధన్యవాదాలు తెలుపుకుంటూ

- ఎడిటోరియల్ బోర్డ్

రచనలకు ఆహ్వానం

యువ రచయితలను ప్రోత్సహించాలనే సదుద్దేశంతో కథలు, కవితలు, కార్టూన్లను, సమకాలీన వ్యాసాలను ఆహ్వానిస్తున్నాము. రచనలు తమ సొంతమేనని మరెక్కడా ప్రచురితం కాలేదని హామీ పత్రం తప్పని సరిగా జత చేయాలి.

రచనలన్నీ యునికోడ్ లో టైపు చేసి ఈ క్రింది ఇ మెయిల్ కు పంపగలరు

sumathi.kathalu2023@gmail.com

sumathi.kavitalu2023@gmail.com

సుమతి పరివారం

సుమతి

మాసపత్రిక

సంపుటి : 4 సంచిక:2

మే 2026

సంపాదకురాలు

అవుతు శ్రీవిద్య

సహ సంపాదకులు

శ్రీనివాస్ ఈదర

ముఖచిత్రం

మోక్ష

గ్రాఫిక్స్

జ్ఞానిక

చందా వివరాలు

సంవత్సర చందా రూ 500

ఐదేళ్ళ చందా రూ 2500

ప్రకటనలు , చందాలకు మరియు

అభిప్రాయాలు

పంపవలసిన చిరునామా

sumathi.salahaalu@gmail.com

ప్రచురణ

సుమతి పబ్లికేషన్స్

(RC NO.:538/2006)

హౌస్ నం :26 -46 -79

వేణుగోపాల నగర్ ,

గుంటూరు ,ఆంధ్రప్రదేశ్

సంపాదకీయం

స్వాతంత్ర్యం వచ్చి రమారమి 80సంవత్సరాలు కావస్తోంది , కాని ఇంకా ఆడపిల్లల మీద అఘాయిత్యాలు , రాజకీయ అవినీతి ,నిరుద్యోగం వంటివి అంతకంతకు పెరుగుతున్నాయి తప్ప ఏమాత్రం తగ్గు ముఖం పట్టట్లేదు . వికసిత్ భారత్ , అచ్చే దిన్ , స్వర్ణా ఆంధ్రా ..వంటి వాణ్ణి నినాదాలుగానే మిగిపోతున్నాయి .50ఎల్లా కిందట గరీబీ హటావో అనే నినాదం తో కొంత కాలం రాజకీయం నడిచింది . కాని ఏమి లాభం పేదరికం తగ్గక పోగా మరింత పెరిగింది కేవలం వ్యాపార దృక్పధంతో రాజకీయనాయకులు వస్తున్నారు తప్ప దేశానికి ఏదన్న మేలు చేద్దాం అనే ఆలోచన ఏ కోశానా లేకపోవటం మన దురదృష్టం .ఇసుక , మట్టి నీరు ఒకటేమిటి సహజ వనరులను అందినకాడికి దోచుకుంటున్నారు . నేటి రాజకీయ వ్యవస్థను చూస్తుంటే బ్రిటీషు వారే నయం అనిపిస్తోంది . అందుకే నేటి యువత తిరగాబడుతోంది . ఇప్పటికైనా మేలుకోకపోతే ముందు తరాలు మనల్ని క్షమించవు

మీ

సుమతి

సుమతి – సుభాషితాలు

అయివు తీరగానే అయినవాళ్ళే

అవతల పారేస్తారు

డబ్బుంది కదా అని శవాన్ని నట్టింట్లో

పెట్టుకోరు

ముఖచిత్ర కథ

ఎవరికి వచ్చింది స్వాతంత్య్రం ?

డాక్టర్ మామిడాల శైలజ.

"“అర్ధరాత్రి గడియారం పన్నెండు దాటింది... ఒక దేశం బానిస సంకెళ్లను తెంచుకుంది. జాతీయ పతాకం రెపరెపలాడింది. ‘వందేమాతరం’ నినాదాలు ఆకాశాన్ని తాకాయి. కోట్లాది భారతీయుల కళ్లలో ఆనందబాష్పాలు మెరిశాయి.”

అది 1947 ఆగస్టు 15.

అది కేవలం ఒక తేదీ కాదు. శతాబ్దాల బానిసత్వంపై సాధించిన ఆత్మగౌరవ విజయం. రక్తంతో, త్యాగాలతో, కన్నీళ్లతో, కారాగార జీవితం గడిపిన వేలాది మంది స్వాతంత్ర్య సమరయోధుల కల సాకారమైన క్షణం. ఆ రోజు భారతదేశం రాజకీయంగా స్వతంత్రమైంది. ప్రపంచ పటంలో ఒక స్వేచ్ఛా దేశంగా అవతరించింది.

అయితే...డెబ్బై తొమ్మిది సంవత్సరాల తరువాత కూడా ఒక ప్రశ్న మన జాతీయ మనస్సాక్షిని వెంటాడుతోంది.

“నిజంగా ఎవరికి వచ్చింది స్వాతంత్రం?”

ఈ ప్రశ్న దేశభక్తిని అవమానించేది కాదు. స్వాతంత్ర్యాన్ని మరింత అర్థవంతం చేయాలనే తపన నుంచి పుట్టిన ప్రశ్న. ఎందుకంటే స్వాతంత్ర్యం అంటే కేవలం విదేశీ పాలకులను తరిమికొట్టడం కాదు. ప్రతి మనిషి గౌరవంగా జీవించే హక్కును పొందడం,ఆకలి నుంచి విముక్తి పొందడం, భయం లేకుండా బతకడం, వివక్ష లేకుండా ఎదగడం. తన కలలను సాకారం చేసుకునే అవకాశాన్ని పొందడం.

స్వామి వివేకానందుడు ఒకసారి అన్నారు. “దేశం అభివృద్ధిని తెలుసుకోవాలంటే సమాజంలో చివరి వరుసలో నిల్చున్న మనిషి జీవితాన్ని చూడండి.”

ఈ ఆలోచనను మహాత్మా గాంధీ కూడా తన అంత్యోదయ సిద్ధాంతంలో ప్రతిపాదించారు. సమాజంలోని చివరి వ్యక్తికి అభివృద్ధి చేరినప్పుడే అది నిజమైన స్వాతంత్ర్యమని వారు విశ్వసించారు.

డాక్టర్ బి.ఆర్. అంబేద్కర్ భారత రాజ్యాంగాన్ని రచిస్తూ రాజకీయ స్వాతంత్ర్యంతో పాటు సామాజిక, ఆర్థిక న్యాయానికి కూడా పునాది వేశారు. రాజ్యాంగ ప్రవేశికలో న్యాయం, స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం అనే నాలుగు మహోన్నత విలువలను దేశానికి దిక్సూచిగా నిర్దేశించారు. అంటే స్వాతంత్ర్యం అనేది కేవలం ఒక రాజకీయ సంఘటన కాదు, అది ప్రతి భారతీయుడి జీవితాన్ని గౌరవప్రదంగా మార్చే నిరంతర ప్రక్రియ.

అయితే మనం ఒక క్షణం ఆగి చుట్టూ చూస్తే... మన దేశం ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్యం. చంద్రుడి దక్షిణ ధ్రువంపై అడుగుపెట్టిన తొలి దేశం. డిజిటల్ విప్లవానికి మార్గదర్శి. కృత్రిమ మేధస్సు, అంతరిక్ష పరిశోధనలు, ఔషధ తయారీ, సమాచార

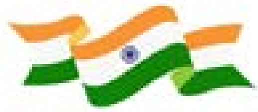

సాంకేతిక రంగాల్లో ప్రపంచాన్ని ఆశ్చర్యపరుస్తున్న శక్తి.

కానీ అదే దేశంలో...ఒక బిడ్డ అంతర్జాతీయ స్థాయి పాఠశాలలో రోబోటిక్స్ నేర్చుకుంటుంటే, మరో బిడ్డ చెట్టు నీడలో పుస్తకం లేక చదువుకుంటున్నాడు.

ఒక కుటుంబం కోట్ల రూపాయల విలాస గృహంలో జీవిస్తుంటే, మరో కుటుంబం వర్షం పడితే కూలిపోయే గుడిసెలో రాత్రిని గడుపుతోంది.

ఒకరు ఆరోగ్య పరీక్షల కోసం విదేశాలకు వెళ్తుంటే, మరొకరు ప్రభుత్వ ఆసుపత్రి వరండాలో మంచం దొరకక ప్రాణం కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు.

ఒక యువకుడికి అవకాశాలు తలుపులు తెరుస్తుంటే, మరో యువకుడు తన పేరు, కులం, పేదరికం, ప్రాంతం కారణంగా అవకాశాల గడప దగ్గరే ఆగిపోతున్నాడు.

ఇది అభివృద్ధి సాధిస్తున్న భారతదేశమే.అయితే...ఈ అభివృద్ధి అందరిదా?ఈ స్వాతంత్ర్యం అందరిదా?

ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం వెతికే ప్రయత్నం చేద్దాం.

ఎందుకంటే దేశానికి రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన రోజే చరిత్ర ముగియలేదు. అసలు ప్రయాణం ఆరోజే ప్రారంభమైంది. ఆ ప్రయాణం లక్ష్యం ప్రతి భారతీయుడు సమాన అవకాశాలతో, సమాన గౌరవంతో, సమాన హక్కులతో జీవించే భారతదేశాన్ని నిర్మించడం.

ఆ లక్ష్యాన్ని మనం ఎంతవరకు చేరుకున్నాం? అసలు ఎవరికి వచ్చింది స్వాతంత్రం?

ఇరవై ఒకటో శతాబ్దం... ప్రపంచం "సాంకేతిక యుగం"గా గర్వంగా చెప్పుకుంటున్న కాలం. కృత్రిమ మేధస్సు (Artificial Intelligence) మనిషి ఆలోచనలకు తోడుగా నిలుస్తోంది. ఒకప్పుడు ఊహగా కనిపించిన పనులు నేడు స్మార్ట్‌ఫోన్‌లో ఒక్క స్పర్శతో జరుగుతున్నాయి. బ్యాంకింగ్, విద్య, వైద్యం, వ్యవసాయం, పాలన ప్రతి రంగంలో డిజిటల్ విప్లవం కొత్త అవకాశాలకు నాంది పలికింది.

భారతదేశం ఈ మార్పుకు నాయకత్వం వహిస్తున్న దేశాల్లో ఒకటి. ప్రపంచంలోనే అత్యధిక డిజిటల్ చెల్లింపులు జరుగుతున్న దేశంగా ఎదిగింది. చంద్రయాన్, ఆదిత్య వంటి విజయాలు భారత శాస్త్రవేత్తల ప్రతిభకు నిదర్శనం. ప్రపంచంలోని ప్రముఖ సాంకేతిక సంస్థలకు నాయకత్వం వహిస్తున్నవారిలో భారతీయులే ఎక్కువ. ఈ విజయాలన్నీ ప్రతి భారతీయుడి గుండెల్లో గర్వాన్ని నింపుతాయి.

కానీ...ఒక దేశం సాంకేతికంగా అభివృద్ధి చెందడం అంటే, అందులోని ప్రతి మనిషి జీవితం కూడా అభివృద్ధి చెందిందని అర్థమా?

ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం వెతికితే మన కళ్లముందు రెండు భారతదేశాలు కనిపిస్తాయి.

ఒక భారతదేశం... ఆకాశహర్మ్యాల్లో నివసిస్తూ, ప్రపంచ మార్కెట్లను శాసిస్తూ, కోట్ల రూపాయల సంపదను సృష్టిస్తోంది.

మరో భారతదేశం... కూలి దొరికితేనే పొయ్యి వెలిగే జీవితాన్ని గడుపుతోంది.

ఒక భారతదేశం... పిల్లలకు అంతర్జాతీయ ప్రమాణాల విద్యను అందిస్తోంది.

మరో భారతదేశం... ప్రభుత్వ పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడు వస్తాడా? మరుగుదొడ్డి ఉందా? తాగునీరు దొరుకుతుందా? అని ఎదురుచూస్తోంది.

ఈ రెండు చిత్రాల మధ్య ఉన్న దూరమే నేటి భారతదేశం ఎదుర్కొంటున్న అసలైన సవాలు.

స్వాతంత్ర్యం అంటే అందరికీ సమాన అవకాశాలు కల్పించడమే అయితే, ఎందుకు ఇంకా జననం ఒకరి భవిష్యత్తును నిర్ణయిస్తోంది? ఎందుకు పేదరికం ఒక చిన్నారి కలలకు హద్దులు గీస్తోంది? ఎందుకు విద్య,

వైద్యం, న్యాయం ఇప్పటికీ చాలామందికి అందని విలాసాలుగా మిగిలిపోతున్నాయి?

ఈ ప్రశ్నలు మనల్ని అసౌకర్యానికి గురి చేయవచ్చు. కానీ వాటిని తప్పించుకోవడం సమస్యలకు పరిష్కారం కాదు.

ధనిక, పేదల మధ్య పెరుగుతున్న అంతరం నేటి భారత సమాజంలో అత్యంత ఆందోళనకరమైన అంశం. సంపద కొద్దిమంది చేతుల్లోనే కేంద్రీకృతమవుతుండగా, మరోవైపు కోట్లాది మంది కనీస అవసరాల కోసం పోరాడుతున్నారు. ఆర్థికాభివృద్ధి ఫలాలు అందరికీ సమానంగా చేరనప్పుడు, స్వాతంత్ర్యం కూడా అసమానంగా అనుభవించబడుతుంది.

అలాగే కులం అనే సంకెళ్లు ఇంకా పూర్తిగా తెగిపోలేదు. రాజ్యాంగం ప్రతి భారతీయుడిని సమానుడిగా గుర్తించినా, సమాజంలోని అనేక ప్రాంతాల్లో మనిషి విలువను ఇంకా అతని ప్రతిభతో కాకుండా, పుట్టుకతో కొలిచే దురవస్థ కనిపిస్తోంది. అంటరానితనం రూపాలు మారినా, వివక్ష అనేక రూపాల్లో కొనసాగుతోంది. గౌరవహత్యలు, కులవివక్ష, సామాజిక బహిష్కరణ వంటి సంఘటనలు స్వాతంత్ర్యపు ఆత్మను గాయపరుస్తున్నాయి.

మతం పేరుతో కూడా గోడలు నిర్మించబడుతున్నాయి. మన రాజ్యాంగం "లౌకికత"ను దేశ మూల సిద్ధాంతంగా ప్రకటించింది. అయినప్పటికీ ద్వేషం, అనుమానం, విభజనకు మతాన్ని ఆయుధంగా ఉపయోగించే ధోరణులు ప్రజాస్వామ్య స్ఫూర్తిని బలహీనపరుస్తున్నాయి. స్వాతంత్ర్యం మనల్ని విడదీయడానికి కాదు, అందరిని కలిపి నిలబెట్టడానికి వచ్చింది.

మహిళల పరిస్థితి కూడా మనల్ని ఆలోచింపజేస్తుంది. ఒకవైపు మహిళలు అంతరిక్షంలో జాతీయ పతాకాన్ని ఎగురవేస్తున్నారు. సైన్యం, న్యాయవ్యవస్థ, విజ్ఞానశాస్త్రం, రాజకీయాలు, ప్రతి రంగంలో తమ సామర్థ్యాన్ని నిరూపిస్తున్నారు. మరోవైపు బాల్యవివాహాలు, లైంగిక వేధింపులు, గృహహింస, వివక్ష వంటి సమస్యలు ఇంకా పూర్తిగా అంతరించిపోలేదు. ఒక మహిళ భయంలేకుండా రాత్రివేళ స్వేచ్ఛగా నడవలేకపోతే, ఆమెకు స్వాతంత్ర్యం ఎంతవరకు అందింది?

రైతు ఈ దేశానికి అన్నదాత. కానీ ప్రకృతి వైపరీత్యాలు, పెరుగుతున్న సాగు ఖర్చులు, మార్కెట్ అనిశ్చితులు, అప్పుల భారం అతని జీవితాన్ని అస్థిరంగా మారుస్తున్నాయి. దేశాన్ని పోషించే చేతులు, తమ కుటుంబాన్ని పోషించడానికి కష్టపడుతున్న వాస్తవం మన అభివృద్ధికి అద్దం పడుతుంది.

యువత దేశ భవిష్యత్తు అంటాం. కానీ విద్య పూర్తయిన తర్వాత ఉపాధి కోసం సంవత్సరాల తరబడి నిరీక్షించాల్సిన పరిస్థితులు అనేక మందిని నిరాశకు గురిచేస్తున్నాయి. ప్రతిభ ఉన్నా అవకాశం లేకపోతే, స్వాతంత్ర్యం అసంపూర్ణంగానే మిగులుతుంది.

అత్యంత విచారకరమైన విషయం ఏమిటంటే...

సాంకేతికత మనుషుల మధ్య దూరాలను తగ్గించినా, మనసుల మధ్య దూరాలను మాత్రం తగ్గించలేకపోయింది. ఇంటర్నెట్ ప్రపంచాన్ని ఒక గ్రామంగా మార్చినా, కులం, మతం, ధనం, లింగం అనే గోడలు ఇంకా అనేక హృదయాలను విడదీస్తూనే ఉన్నాయి.

కాబట్టి నేడు మనం గర్వంగా చెప్పుకునే అభివృద్ధి, చివరి వరుసలో ఉన్న పౌరుడి జీవితాన్ని కూడా వెలిగించినప్పుడే దానికి సంపూర్ణ అర్థం ఉంటుంది.

ఎందుకంటే...స్వాతంత్ర్యం అంటే కేవలం దేశ సరిహద్దులను కాపాడుకోవడం కాదు.

మనిషి గౌరవాన్ని కాపాడుకోవడం కూడా. స్వాతంత్ర్యం అంటే జాతీయ పతాకాన్ని ఎగరవేయడం కాదు. ప్రతి

మనిషి తలెత్తుకుని జీవించే పరిస్థితులను సృష్టించడం.

స్వాతంత్ర్యం అంటే విదేశీ పాలకులను తరిమికొట్టడం కాదు. మనలోని వివక్ష, అసమానత, ద్వేషం అనే అంతర్గత సంకెళ్లను కూడా తెంచుకోవడం.

స్వాతంత్ర్యం ఒక చారిత్రక సంఘటన మాత్రమే కాదు... ప్రతి మనిషి జీవితంలో ప్రతిరోజూ అనుభవించాల్సిన హక్కు.

స్వాతంత్ర్యం సాధించడం ఒక మహత్తర విజయం. కానీ ఆ స్వాతంత్ర్యాన్ని నిలబెట్టుకోవడం, ప్రతి పౌరుడికి చేరవేయడం అంతకంటే గొప్ప బాధ్యత. అందుకే స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన రెండున్నరేళ్ల తర్వాత భారతదేశం ప్రపంచంలోనే అత్యుత్తమ రాజ్యాంగాలలో ఒకటైన భారత రాజ్యాంగాన్ని స్వీకరించింది.

రాజ్యాంగం భారతీయులకు కేవలం ఒక చట్టపుస్తకం కాదు. అది స్వాతంత్ర్యానికి జీవం పోసిన మహాగ్రంథం. స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు తమ ప్రాణాలను అర్పించి సాధించిన రాజకీయ స్వేచ్ఛకు, డాక్టర్ బి.ఆర్. అంబేద్కర్ నేతృత్వంలోని రాజ్యాంగ నిర్మాతలు సామాజిక, ఆర్థిక, నైతిక విలువల రూపాన్ని ఇచ్చారు.

రాజ్యాంగ ప్రవేశికలో పొందుపరిచిన న్యాయం, స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం అనే నాలుగు పదాలు కేవలం అలంకార పదాలు కావు. అవే భారత ప్రజాస్వామ్యానికి నాలుగు స్తంభాలు. ఈ నాలుగు విలువలు ప్రతి భారతీయుడి జీవితంలో సాకారమైనప్పుడే స్వాతంత్ర్యం సంపూర్ణమవుతుంది.

కానీ మనం నిజాయితీగా మనల్ని మనమే ప్రశ్నించుకోవాలి. సమానత్వం రాజ్యాంగ పుస్తకంలో మాత్రమే ఉందా? లేక సమాజంలో కూడా కనిపిస్తుందా? చట్టం ముందు అందరూ సమానమే. కానీ అవకాశాల ముందు కూడా అందరూ సమానమేనా? గ్రామంలో పుట్టిన ఒక నిరుపేద బాలుడికి, నగరంలో ధనిక కుటుంబంలో పుట్టిన బాలుడికి ఒకే స్థాయి విద్య, ఒకే స్థాయి వైద్యం, ఒకే స్థాయి అవకాశాలు నిజంగా లభిస్తున్నాయా?

ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం వెతికితే మన ప్రయాణం ఇంకా పూర్తి కాలేదని అర్థమవుతుంది.

ప్రజాస్వామ్యం అంటే ఐదేళ్లకోసారి ఓటు వేయడం మాత్రమే కాదు. ప్రజల సమస్యలను ప్రశ్నించడం, ప్రభుత్వాలను జవాబుదారీగా నిలబెట్టడం, రాజ్యాంగ విలువలను కాపాడడం కూడా ప్రజాస్వామ్యమే. హక్కులు కోరే ప్రతి పౌరుడు తన బాధ్యతలను కూడా గుర్తుంచుకోవాలి.

నేడు మనం దేశభక్తిని ఎక్కువగా నినాదాల్లో వెతుకుతున్నాం. కానీ నిజమైన దేశభక్తి మన ప్రవర్తనలో కనిపించాలి. రోడ్డు మీద చెత్త వేయకుండా ఉండే వ్యక్తి కూడా దేశభక్తుడే.

లంచం ఇవ్వకుండా, తీసుకోకుండా నిలబడే వ్యక్తి కూడా దేశభక్తుడే.

చెట్టు నాటి ప్రకృతిని కాపాడే వ్యక్తి కూడా దేశభక్తుడే.

మహిళను గౌరవించే వ్యక్తి కూడా దేశభక్తుడే.

కులం, మతం, భాష, ప్రాంతం అనే భేదాలకు అతీతంగా ప్రతి మనిషిని భారతీయుడిగా చూసే వ్యక్తే అసలైన దేశభక్తుడు.

ఎందుకంటే స్వాతంత్ర్యం అనేది కేవలం ప్రభుత్వం కాపాడాల్సిన విలువ కాదు; ప్రతి పౌరుడు జీవించాల్సిన విలువ.

ప్రత్యేకించి యువత పాత్ర అత్యంత కీలకం. భారతదేశ జనాభాలో అత్యధిక శాతం యువతే. వారి చేతుల్లోనే రేపటి భారతదేశం ఉంది. వారు సాంకేతికతను కేవలం వినోదానికి కాకుండా విజ్ఞానానికి ఉపయోగించాలి. సోషల్ మీడియాను ద్వేషం వ్యాప్తి చేసే వేదికగా కాకుండా సామాజిక చైతన్యానికి సాధనంగా మార్చాలి.

ఉద్యోగాలు కోరే యువతతో పాటు, ఉద్యోగాలు సృష్టించే యువత కూడా పెరగాలి.

స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు దేశాన్ని విదేశీ పాలన నుంచి విముక్తి చేశారు.

ఇప్పుడు మన తరం చేయాల్సింది

అవినీతి నుంచి దేశాన్ని విముక్తి చేయడం.

అజ్ఞానం నుంచి సమాజాన్ని విముక్తి చేయడం.

కులవివక్ష నుంచి మనస్తత్వాన్ని విముక్తి చేయడం.

మత విద్వేషం నుంచి మనసులను విముక్తి చేయడం.

పర్యావరణ విధ్వంసం నుంచి భావి తరాలను విముక్తి చేయడం.

ఇదే నేటి స్వాతంత్ర్య పోరాటం.

స్వాతంత్ర్యం అనేది గతం చెప్పే గొప్ప గాథ మాత్రమే కాదు, భవిష్యత్తు ప్రశ్నించే బాధ్యత కూడా. ప్రతి తరం దానిని మరింత విస్తరించాలి. ప్రతి పౌరుడికి సమాన అవకాశాలు కల్పించే వరకు, సమాజంలోని అట్టడుగు మనిషి కన్నీరు తుడిచే వరకు, రాజ్యాంగం చెప్పిన ఆదర్శాలు ప్రతి ఇంటి గడప దాటే వరకు ఈ ప్రయాణం ఆగకూడదు.

ఎందుకంటే...స్వాతంత్ర్యం గెలిచిన యుద్ధం కాదు... ప్రతి తరం గెలవాల్సిన బాధ్యత. స్వాతంత్ర్యం ఒక జెండా కాదు... ఒక జీవన విధానం.

స్వాతంత్ర్యం ఒక హక్కు మాత్రమే కాదు... సమానత్వాన్ని సాకారం చేయాల్సిన సంకల్పం.

అందుకే "ఎవరికి వచ్చింది స్వాతంత్రం?" అనే ప్రశ్నకు అంతిమ సమాధానం మన చేతుల్లోనే ఉంది.

స్వాతంత్ర్యం అంటే కేవలం గతాన్ని గర్వంగా స్మరించుకోవడానికి మాత్రమే కాదు, భవిష్యత్తును బాధ్యతగా నిర్మించుకోవడానికి కూడా. ప్రతి ఆగస్టు 15న జాతీయ పతాకాన్ని ఎగురవేస్తాం. స్వాతంత్ర్య సమరయోధుల త్యాగాలను స్మరించుకుంటాం. దేశభక్తి గీతాలు ఆలపిస్తాం. కానీ ఆ వేడుకల మధ్య ఒక ప్రశ్న మాత్రం మన అంతరాత్మను పలకరించాలి

"ఈ జెండా నీడలో నిలబడ్డ ప్రతి భారతీయుడూ నిజంగా స్వేచ్ఛను అనుభవిస్తున్నాడా?"

దేశ సరిహద్దులను మన సైనికులు కాపాడుతున్నారు. కానీ సమాజపు అంతర్గత సరిహద్దులనుnకులం, మతం, ధనం, లింగం, ప్రాంతం, భాష పేరుతో మనమే నిర్మించుకున్న గోడలను కూల్చాల్సిన బాధ్యత ప్రతి పౌరుడిదే.

నిజమైన స్వాతంత్ర్యం ప్రభుత్వం ఒక్కటే సాధించలేదు. దాన్ని ఒక్క చట్టం కూడా తీసుకురాదు. అది సమాజం ఆలోచనలో మార్పు వచ్చినప్పుడే సాకారమవుతుంది.

ఒక ఆకలితో ఉన్న చిన్నారి చిరునవ్వుతో బడికి వెళ్లగలిగినప్పుడు...

ఒక రైతు అప్పుల భయంతో కాకుండా ఆశతో విత్తనం చల్లినప్పుడు...

ఒక యువకుడు ఉద్యోగం కోసం తన ఆత్మవిశ్వాసాన్ని అమ్ముకోకుండా ప్రతిభతో ఎదిగినప్పుడు...

ఒక మహిళ అర్ధరాత్రి కూడా భయంలేకుండా నడవగలిగినప్పుడు...

ఒక దళితుడు, ఒక ఆదివాసీ, ఒక మైనారిటీ, ఒక పేదవాడు తన పుట్టుక వల్ల కాదు, తన ప్రతిభ వల్ల గుర్తింపు పొందినప్పుడు...

ఒక వృద్ధుడు గౌరవంగా జీవించగలిగినప్పుడు...

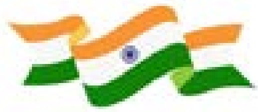

ఒక వికలాంగుడు సమాజంలో సమాన అవకాశాలతో ముందుకు సాగగలిగినప్పుడు...అప్పుడు మాత్రమే స్వాతంత్ర్యం తన పరమార్థాన్ని పొందుతుంది.

సాంకేతిక విప్లవం మన దేశాన్ని ప్రపంచంలో ముందంజలో నిలబెట్టింది. కానీ సాంకేతిక అభివృద్ధి మాత్రమే నాగరికతకు కొలమానం కాదు. సమానత్వమే నాగరికతకు అసలైన ప్రమాణం. కృత్రిమ మేధస్సును సృష్టించిన మనిషి, తనలోని కుల మేధస్సును, మత విద్వేషాన్ని, అసమానత భావాన్ని తొలగించలేకపోతే ఆ అభివృద్ధి అసంపూర్ణమే.

దేశాభివృద్ధిని జీడీపీతో మాత్రమే కొలవలేం. చివరి వరుసలో నిలిచిన మనిషి కళ్లలో కనిపించే ఆత్మవిశ్వాసంతో కూడా కొలవాలి. దేశం ఎంత ఎత్తుకు ఎదిగిందన్నది కాదు. దేశంలోని ప్రతి మనిషి ఎంత గౌరవంగా జీవిస్తున్నాడన్నదే నిజమైన అభివృద్ధి.

ఈ నేపథ్యంలో స్వాతంత్ర్యానికి ఒక కొత్త నిర్వచనం అవసరం.స్వాతంత్ర్యం అంటే

–దేశంలో ఎవ్వరూ ఆకలితో నిద్రపోకుండా ఉండే రోజు

– విద్య ధనికుల ప్రత్యేక హక్కు కాకుండా ప్రతి బిడ్డ హక్కు అయిన రోజు

– వైద్యం వ్యాపారం కాకుండా మానవ సేవగా నిలిచే రోజు

– కులం, మతం, లింగం కారణంగా ఎవరి అవకాశాలూ దెబ్బతినని రోజు

– చట్టం ముందు మాత్రమే కాదు, జీవితంలో కూడా అందరూ సమానంగా నిలిచే రోజు "ఎవరికి వచ్చింది స్వాతంత్రం?" అనే ప్రశ్నకు నేడు మన సమాధానం పూర్తిగా "అందరికీ" అని చెప్పలేకపోవచ్చు. కానీ ఆ సమాధానాన్ని "అందరికీ"గా మార్చే బాధ్యత మాత్రం మనందరిదీ.

స్వాతంత్ర్యాన్ని వారసత్వంగా పొందిన తరం మనది. దానిని సమానత్వంతో, న్యాయంతో, మానవత్వంతో పరిపూర్ణం చేసి భావితరాలకు అందించాల్సిన బాధ్యత కూడా మనదే.చివరగా ఒక ప్రశ్న...స్వాతంత్ర్యం వచ్చిందా?అవును... దేశానికి వచ్చింది. స్వాతంత్ర్యం అందరికీ వచ్చిందా? ఇంకా రాలేదు...

ఎప్పుడు వస్తుంది?

ఆకలి కంటే ఆత్మగౌరవం గొప్పదైనప్పుడు...కులం కంటే మనిషి గొప్పవాడైనప్పుడు...మతం కంటే మానవత్వం గొప్పదైనప్పుడు...ధనం కంటే ధర్మం గొప్పదైనప్పుడు. అవకాశాలు కొద్దిమందికి కాదు, అందరికీ చెందినప్పుడు...

రాజ్యాంగం పుస్తకంలో కాదు, ప్రతి హృదయంలో జీవించినప్పుడు...

అప్పుడు చరిత్ర మరోసారి గర్వంగా రాస్తుంది

"1947లో భారతదేశం రాజకీయంగా స్వతంత్రమైంది...

21వ శతాబ్దంలో భారతదేశం సామాజికంగా, ఆర్థికంగా, మానవీయంగా కూడా నిజమైన స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించింది."

ఆ రోజున ప్రతి భారతీయుడి హృదయం ఒక్కటే మాట చెబుతుంది.

"స్వాతంత్ర్యం దేశానికే కాదు... ప్రతి మనిషికీ వచ్చింది." అని.అప్పుడే భారత రాజ్యాంగం కలగన్న భారతదేశం. అదే గాంధీజీ కలలుగన్న రామరాజ్యం. అదే అంబేద్కర్ ఆశించిన సామాజిక ప్రజాస్వామ్యం.అదే భగత్‌సింగ్ కలలుగన్న దోపిడీ లేని సమాజం.

★★★

:

ఎవరికి వచ్చింది స్వాతంత్ర్యం ?

డాక్టర్ సి.యస్.జి.కృష్ణమాచార్యులు

మనదేశం 2026 ఆగస్టు 15న తన 79వ స్వాతంత్ర్య దినోత్సవాన్ని జరుపుకోనుంది. ఈ సందర్భంగా, మనం ఇంతవరకు సాధించిన విజయాలను, వాటి ఫలితాలను సమీక్షించుకోవడం ప్రతి పౌరుడి కర్తవ్యం.

నేడు భారతదేశం ప్రపంచంలోని అగ్రశ్రేణి ఆర్థిక వ్యవస్థలలో ఒకటిగా వేగంగా ఎదుగుతోంది. బలమైన రక్షణ వ్యవస్థను నిర్మించుకొని, స్వదేశీ ఆయుధాల తయారీలో ఆత్మనిర్భరత దిశగా దృఢమైన అడుగులు వేస్తోంది. అంతరిక్ష రంగంలో చంద్రయాన్, ఆదిత్య వంటి మిషన్ల విజయాలతో ప్రపంచ దేశాల ప్రశంసలను అందుకుంది. డిజిటల్ విప్లవంలో ప్రపంచానికి మార్గదర్శకంగా నిలిచి, UPI వంటి వినూత్న వ్యవస్థల ద్వారా ఆర్థిక లావాదేవీలకు కొత్త దిశను చూపించింది. 2025–26 ఆర్థిక సంవత్సరంలో భారత ఆర్థిక వృద్ధి రేటు సుమారు 7.6–7.7 శాతంగా నమోదయ్యింది. దేశ తలసరి ఆదాయం సుమారు రూ. 2.4 లక్షలకు చేరుకోవడం కూడా ఆర్థిక పురోగతిలో ప్రశంసించాల్సిన ఒక మైలు రాయి.

అయితే, ఈ ఆశాజనక చిత్రానికి మరో కోణం కూడా ఉంది. ఆ కోణంలో మనల్ని నిలదీసే ప్రశ్న- ఎవరికి వచ్చింది స్వాతంత్ర్యం? నియంతలకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. ప్రజాస్వామ్యానికి ప్రాణమైన భావ ప్రకటనా స్వేచ్ఛ, పత్రికా స్వేచ్ఛలు హరించుకుపోతున్నాయి. ప్రభుత్వం లేదా అధికార వ్యవస్థలను విమర్శించే వ్యక్తులు, పాత్రికేయులు, సామాజిక కార్యకర్తలపై UAPA వంటి చట్టాల వినియోగం ప్రజలను భయభ్రాంతులను చేస్తోంది. ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్య దేశమని గర్వంగా చెప్పుకునే భారతదేశం, భావ ప్రకటనా స్వేచ్ఛ, పత్రికా స్వేచ్ఛకు సంబంధించిన 2026 ప్రపంచ పత్రికా స్వేచ్ఛ సూచీలో (World Press Freedom Index) 180 దేశాలలో 157వ స్థానంలో నిలిచింది.

అవినీతిపరులకి స్వాంతంత్ర్యం వచ్చింది. పారదర్శకతను కొలిచే ట్రాన్స్‌పరెన్సీ ఇంటర్నేషనల్ (Transpar-ency international) అవినీతి అవగాహన సూచీ (Corruption Perceptions Index–2025))లో భారతదేశం 182 దేశాలలో 91వ స్థానంలో నిలవడం పరిస్థితి తీవ్రతను సూచిస్తోంది.

రాజకీయ నేరస్థులకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. దేశానికి చట్టాలు చేసే శాసనసభలు, పార్లమెంట్‌లోనే నేరారోపణలు ఎదుర్కొంటున్న ప్రజాప్రతినిధుల సంఖ్య ఏటేటా పెరుగుతోంది. 2024 లోక్‌సభ ఎన్నికల అనంతరం 543 మంది ఎంపీలలో 251 మంది (46%) తమ ఎన్నికల అఫిడవిట్లలో తమపై క్రిమినల్ కేసులు ఉన్నాయని ప్రకటించారు. వారిలో 170 మంది (31%) హత్య, హత్యాయత్నం, మహిళలపై నేరాలు, అవినీతి వంటి తీవ్రమైన నేరాలకు సంబంధించిన కేసులను ఎదుర్కొంటున్నారు. అంతేకాదు, 2024లో విడుదలైన మరో విశ్లేషణ ప్రకారం, దేశంలోని 755

మంది సిట్టింగ్ ఎంపీలు, 3,938 మంది ఎమ్మెల్యేల అఫిడవిట్లను పరిశీలించగా, దాదాపు 44% మంది ఎంపీలు, 45% మంది ఎమ్మెల్యేలపై క్రిమినల్ కేసులు నమోదై ఉన్నాయి. ఎమ్మెల్యేలలో సుమారు 29% మంది, ఎంపీలలో 30% మందిపై తీవ్రమైన నేరాలకు సంబంధించిన కేసులు ఉన్నాయి.
మోసగాళ్లకు, దొంగలకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. దేశ భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దాల్సిన నీట్ (NEET) వంటి ప్రతిష్ఠాత్మక ప్రవేశ పరీక్షలు కూడా ప్రశ్నాపత్రాల లీకులు, అక్రమాలు, మోసాల ఆరోపణలతో తరచూ వార్తల్లో నిలుస్తున్నాయి. 2016 నుంచి 2026 వరకు సుమారు 11 సార్లు నిర్వహించిన నీట్–యూజీ ()NEET-UGపరీక్షను కోటిన్నర మందికి పైగా విద్యార్థులు రాశారు. వారిలో ఎందరో పరీక్షా వ్యవస్థలో చోటుచేసుకున్న అక్రమాల కారణంగా అనిశ్చితి, ఆందోళనలను ఎదుర్కొన్నారు. అంతేకాదు, దేశవ్యాప్తంగా కోట్లాది మంది భక్తుల విశ్వాసానికి ప్రతీకగా నిలిచిన అయోధ్య రామమందిరంలోని విరాళాల అపహరణ కేసు జాతిని నివ్వెరపరిచింది. ఆ కేసు దర్యాప్తు ఇంకా కొనసాగుతుండటంతో, ఎంత మొత్తం తస్కరించబడిందో ఇంకా స్పష్టంగా తెలియాల్సి ఉంది.సంపన్నులకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. World inequity Lab నివేదిక ప్రకారం, భారతదేశంలోని అత్యంత సంపన్నమైన 1% ప్రజలు దేశ సంపదలో సుమారు 40% వాటాను కలిగి ఉన్నారు. మరోవైపు, దిగువ 50% ప్రజల వాటా కేవలం 3% మాత్రమే. Forbes వంటి అంతర్జాతీయ జాబితాల ప్రకారం, గత ఐదేళ్లలో భారతదేశంలోని అగ్రశ్రేణి బిలియనీర్ల సంపద పదుల బిలియన్ డాలర్ల మేర పెరిగింది. స్త్రీలకి ఇంకా సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం రాలేదు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చి ఎనిమిది దశాబ్దాలు పూర్తవుతున్నా, భారతీయ మహిళ తన హక్కుల కోసం ఇంకా పోరాడుతూనే ఉంది. రాజకీయంగా జనాభాలో సగం ఉన్నప్పటికీ, లోక్‌సభలో మహిళల ప్రాతినిధ్యం ఇప్పటికీ సుమారు 14 శాతం మాత్రమే. మహిళలకు 33 శాతం రిజర్వేషన్ కల్పించే రాజ్యాంగ సవరణ చట్టం అమల్లోకి తేవడానికి రాజకీయ నాయకులు ఆపసోపాలు పడుతున్నారు. రాజకీయాల్లోనే కాదు, సమాజంలోని అనేక రంగాల్లో కూడా మహిళ సమాన అవకాశాల కోసం పోరాడుతోంది. మహిళలపై నేరాలు, గృహహింస, లైంగిక వేధింపులు, వేతన అసమానతలు, నిర్ణయాధికార స్థానాల్లో తక్కువ ప్రాతినిధ్యం వంటి సమస్యలు ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి.
చదువుకున్న అనేకమందికి ఇంకా స్వాతంత్ర్యం రాలేదు. వివిధ అంచనాల ప్రకారం, భారతదేశంలో ప్రస్తుతం సుమారు 2 నుంచి 3 కోట్ల మంది ఉద్యోగాల కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. ఉన్నత విద్య పూర్తిచేసినా ఉద్యోగం దొరకక, పోటీ పరీక్షలు, నియామకాలు, ఇంటర్వ్యూల చుట్టూ వారి జీవితం పరాన్నభుక్కుగా గడిచిపోతోంది. దేశానికి అన్నం పెట్టే రైతుకి కూడా స్వాతంత్ర్యం రాలేదు. ఇప్పటికీ ఆర్థిక అస్థిరత, అప్పుల భారం, మార్కెట్ దోపిడీ నుంచి విముక్తి పొందలేకపోతున్నాడు. ఈ సంక్షోభానికి నిదర్శనంగా, జాతీయ నేర గణాంకాల బ్యూరో (NCRB) ప్రకారం 2024లో వ్యవసాయ రంగానికి చెందిన 10,546 మంది (4,633 మంది రైతులు, 5,913 మంది వ్యవసాయ కూలీలు) ఆత్మహత్యలకు పాల్పడ్డారు. అంటే సగటున ప్రతి గంటకూ ఒక రైతు లేదా వ్యవసాయ కూలీ ప్రాణాలు కోల్పోతున్నాడు.
ఇంతవరకు చేసిన విశ్లేషణ ప్రకారం, అధికారాన్ని కేంద్రీకరించుకున్నవారికి, అవినీతికి అలవాటు పడినవారికి, రాజకీయ ప్రభావం కలిగినవారికి, మోసాలతో సంపద కూడబెట్టిన వారికి, అపార ఆర్థిక శక్తిని సొంతం చేసుకున్న వారికి, మాత్రమే స్వాతంత్ర్యం, వచ్చింది. కానీ మహిళ ఇంకా సమాన హక్కుల కోసం పోరాడుతోంది. విద్యార్థి న్యాయమైన అవకాశాల కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. నిరుద్యోగ యువకుడు ఉపాధి కోసం నిరీక్షిస్తున్నాడు. రైతు తన పంటకు గిట్టుబాటు ధర కోసం ఆందోళన చెందుతున్నాడు. సామాన్య పౌరుడు అవినీతి రహిత పాలన కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు. దేశంలోని ప్రతి వ్యక్తీ స్వేచ్ఛగా స్వాతంత్ర్య వాయువులు పీల్చే రోజు ఏనాటికైనా వస్తుందా? వస్తుందనే ఆశతో ఎదురు చూద్దాం. @@@

ఎవరికి వచ్చింది స్వాతంత్ర్యం ?

దామరాజు విశాలాక్షి..

సుమారు 200 సంవత్సరాలు పరాయి పాలనలో మగ్గిపోయిన భరతమాతకు దాస్య విముక్తి చేయడం కోసం, భారతీయులు స్వేచ్ఛ వాయువులు పీల్చుకోవడం కోసం ఎందరో భారతీయుడు స్త్రీ బాలవృద్ధులనే తేడా లేకుండా పోరాటం చేశారు..

ఆ పోరాటంలో కొందరు తిరుగుబాటు మార్గాన్ని ఎంచుకుంటే, కొందరు నిరసన తెలియజేస్తే,

కొందరు శాంతియుతంగా పోరాడితే అందరి కృషి ఫలితంగా 1947 ఆగస్టు 15వ తేదీన మనకు స్వాతంత్రం వచ్చింది. .

స్వాతంత్రం కోసం తమ ధనమాన ప్రాణాలను ఫణంగా పెట్టిన పౌరులు, సమస్థిర చరాస్తులను కూడా స్వతంత్ర నిధి కోసం సమర్పించి, స్వాతంత్రం వచ్చిందని సంతోషించిన మహనీయులు ఎందరో మరెందరో.. వారు ఎంతో కాలం స్వతంత్ర ఫలాలను అందలేదు..

, పోరాటాలు చేసిన వీరులు, శూరులు, ధీరులు, త్యాగధనులు, స్వాతంత్రం వచ్చిందని సంతోషించారే గాని, స్వేచ్ఛ పొందలేదు.

దొంగలు దోచి, కొల్లగొట్టిన ఇల్లులా మిగిలిన భారత భూమిలో, పరాయి పాలన మనలను సంపదపరంగానే కాకుండా, సామాజికంగా కూడా బలహీనులను చేసింది.

విభజించు పాలించు పద్ధతిని సృష్టించి ,విభేదాలు కల్పించి, పబ్బం గడువుకు న్నారు. పరాయివాళ్లు.

వాళ్ల మోచేతి నీళ్లు తాగి, వాళ్ల కొమ్ముకాచి, మన వేలుతో మనకన్నునే పొడిచారు, మనవాళ్లు అనుకున్న కొందరు మహా స్వార్ధపరులు.

ఆర్థిక ,సామాజిక, సాంఘిక, విద్య, వైద్య, వైజ్ఞానిక ,ఆధ్యాత్మిక ,రంగాలలో వారి ఆలోచనలను జొప్పించి, స్వచ్ఛమైన భారతీయ సంస్కృతిని కల్మషపరిచి, కడుపునిండా తిని కాళీ ప్లేట్ ని వదిలేసి వెళ్లినట్లు, మన రాజ్యాన్ని వదిలి వెళ్లారు..

పటిష్టమైన రాజ్యాంగం నిర్మించుకోవడానికి ప్రణాళికలువేసారు మన మేధావులు.

అకుంఠిత దీక్షతో అవిశ్రాంతంగా శ్రమించి, రాజ్యాంగాన్ని నిర్మించారు.. ప్రపంచంలో అతి విశిష్టంగా అత్యంత శక్తివంతంగా మన రాజ్యాంగ నైతే నిర్మించుకున్నాం కానీ,

అభిప్రాయాలు పొంతన లేక, ఆశయాలు ,ఆలోచనలకు ,పొత్తు కుదరక, ప్రజల చేత ప్రజల కొరకు ప్రజల వలన నిర్మింపబడిన ప్రజాస్వామ్యం, పలు కారణాలలో పట్టుదట్టి, పలుచనయ్యింది.

అధికారాల కోసం, స్వార్ధపరులకు స్థానాన్ని కల్పించి, ఆశించిన స్వేచ్ఛకు అర్థం లేకుండా చేసింది..

ఒక మహా కవి చెప్పినట్లు స్వాతంత్రంబన సఖుడా ! స్వైరవిహారము కాదు ,

స్వైర విహారులకెప్పుడూ

స్వాతంత్రం అచ్చి రాదు..

అన్నట్లు స్వేచ్ఛ పేరుతో స్వైర విహారాలు చేసే వారు..

స్వేచ్ఛకి అర్థాన్ని పరమార్థాన్ని మార్చేసి, స్వతంత్ర భూమిలోనే పారతంత్రాన్ని చవిచూసేటట్లు చేశారు. చేస్తున్నారు...

పరాయి వారికి ప్రాధాన్యతనిస్తూ ,అయిన వారిని అవతలకునెడుతూ, మనదైన దాన్ని మనసున నిలుపుకోకుండా, అనుకరణలను అందలం ఎక్కిస్తూ, అస్తవ్యస్తమైన ఆలోచనలతో, అధికారాల కోసం అర్రులు జాచే వారి వలన,

అఖండ భారతావని అక్రమార్కుల బారిన పడవలసి వస్తుంది.. అగ్రరాజ్యాల సరసన నిలవలేక పోతోంది..

స్వయం ప్రతిపత్తితో శోభిల్లవలసిన దేశం ,స్వరాజ్యం అనే పదానికి సరియైన నిర్వచనాన్ని చూపించలేక సంక్షోభాలకు లోనవుతూ, సమగ్రమైన ప్రగతిని సాధించలేక, సొంత వాళ్ళ పాలనలోనే,స్వేచ్ఛ స్వతంత్రాలకు దూరమవుతోంది..

ముఖ్యంగా ముందు అఖండ భారతం ఆశయం తో ఆంగ్లేయులు నుండి మన రాజ్యాన్ని మన కు తెచ్చి ఇచ్చి,

మనకు స్వతంత్రం వచ్చిందని చాటి చెప్పి ,సంబరాలు చేసుకున్న స్వాతంత్ర యోధులే, సొంత వాళ్ళ వలన స్వేచ్ఛ స్వాతంత్రాలను కోల్పోయి చింతతో ప్రాణాలు వదిలారు..

వెర్రి వ్యామోహాలలో పడి విలువలను విస్మరించి, విస్సృంఖలంగా తిరుగుతున్న యువత,

స్వేచ్ఛలేని చోట బతుకు ఎంత దుర్భరంగా ఉంటుందో, కనీసం గుర్తించే స్థితిలో కూడా లేదు...

వ్యసనాలకు బానిసలై, విలువలకు తిలోదకాలు యిచ్చి

విపరీతమైన సమస్యలు సృష్టించి,

నీతి, నిజాయితీతో ,నిక్కచ్చిగా బ్రతికే వారి జీవితాలలో నిప్పులుకురిపిస్తున్నారు..

అవినీతి , అక్రమ ఆర్జన,అసూయ, అహంకారం, అనే దుష్ట చతుష్టయాలు రాజ్యాన్నీ రక్తసిక్తం చేస్తున్నాయి.

ఆక్రోషముతో కొందరు, అతి నమ్మకంతో కొందరు,అయినా పరవాలేదని కొందరు, ఆశాభావంతో కొందరు, అన్నిటికీ అతీతమైన భావనతో కొందరు, స్వార్థపరత్వంతో కొందరు, సంకుచిత మనస్తత్వంతో కొందరు స్వరాజ కాంక్షకు తూట్లు పొడుస్తున్నారు...

అఖండ మేధాశక్తితో అన్ని రంగాలలో అభ్యున్నతిని సాధించాల్సిన మన దేశం అనైక్యతల వలన, అసమర్థత వలన అహంకారం వలన, అభద్రతాభావం వలన, అనిశ్చిత స్థితిని ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది...

స్వేచ్ఛ సమానత్వాల కోసం చట్టాలు చేసినా ,చేస్తున్న లోక్సభలు ,రాజ్యసభలు, గందరగోళాల మధ్య , గగ్గోలు పెడుతూ, వీళ్లు మనం ఎన్నుకున్న మన నాయకులా ?

అని చెప్పుకోవడానికి కూడా సిగ్గుపడేలా చేస్తూ,

స్వేచ్ఛ స్వాతంత్రాలకు చెదపురుగులు పట్టినట్లు పట్టి, పౌరుల స్వేచ్ఛను హరిస్తున్నారు..

ఎప్పటికైనా ఏ రోజుల్లో నైనా,

స్వేచ్ఛ కోరుకునేవాడు సమస్యలను ఎదుర్కోవలసిన ఆవశ్యకత ఏర్పడుతుంది.

పంచాయతీలు మొదలు పార్లమెంటు వరకు ,పద్ధతులను ఎద్దేవా చేస్తున్న పెద్దలు, పౌరులకు స్వేచ్ఛను ఎలా కల్పించగలరు?

ప్రభుత్వాలకు బాధ్యత లేదు,

చిత్తశుద్ధి లేదనే ప్రతిపక్షాలు ,

పంతానికి పోయి, పౌరుల ధన మానప్రాణాలకు నష్టం

కలిగిస్తూ,

స్వేచ్ఛ తమకే అనుకుని,

పిల్లలను యువతను ప్రేరేపిస్తూ,

స్వేచ్ఛ స్వాతంత్రాలకు వారికి నిర్వచనం తెలియకుండా చేస్తూ,

చట్టసభలలో సభ్యుల చర్యలు చూసి నిజమైన స్వతంత్ర పిపాసులు చికాకుపడి ,చిన్న పోయేలా చేస్తున్నారు..

ఈ పరిస్థితులు ఇలా కొనసాగితే స్వాతంత్రానికి అర్థమేమి ఉంది.

స్వేచ్ఛ అనే పదానికి తావెక్కడుంది?

ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో అక్రమార్కులకు, అవినీతిపరులకు, అధికార దురహంకారులకు, అసలైన స్వాతంత్రం వచ్చిందనిపిస్తోంది..

కారాగారాలలో మగ్గిపోయి, కళ్ళతో స్వరాజ్యాన్ని కూడా చూడలేక కృంగి

కృశించిపోయిన వారు కొందరైతే,

స్వరాజ్యం వచ్చిన తర్వాత సాధించిన ప్రగతి కంటే కోల్పోయిన స్వేచ్ఛ ఎక్కువని భావించేవారు కొందరు...

స్వతంత్ర భారతదేశంలో అర్ధరాత్రి ఆడది ఒంటరిగా తిరిగే పరిస్థితుల మాట అటు ఉంచి పట్టపగలు స్వేచ్ఛ స్వాతంత్ర్యాలతో స్త్రీలు తిరిగే నిజమైన స్వేచ్ఛను కూడా కోల్పోతున్నారు..

చివరిగా నా ఉద్దేశంలో స్వేచ్ఛ పేరుతో స్వైర విహారం చేసి సామాజిక జీవనాన్ని సమస్యల పాలు చేస్తున్న వారి సంఖ్య గణనీయంగా పెరుగుతున్నప్పుడు, నిజమైన స్వేచ్ఛ ఎవరికి వచ్చిందో ఎలా చెప్పగలము?

★★★

ఈ నెల కవిత

దేశమును ప్రేమించుమన్నా

దేశమును ప్రేమించుమన్నా
మంచి యన్నది పెంచుమన్నా
వొట్టి మాటలు కట్టిపెట్టోయ్
గట్టి మేల్ తలపెట్టవోయ్
పాడి పంటలు పొంగిపొరలే
దారిలో నువు పాటు పడవోయ్
తిండి కలిగితే కండ కలదోయ్
కండ కలవాడేను మనిషోయ్
ఈసురోమని మనుషులుంటే
దేశమే గతి బాగుపడునోయ్
జల్దుకొని కళలెల్ల నేర్చుకు
దేశి సరకులు నింపవోయ్
అన్ని దేశాల్ క్రమ్మవలె నోయ్
దేశి సరుకుల నమ్మవలెనోయి;
డబ్బు తేలేనట్టి నరులకు
కీర్తి సంపద లబ్బవోయి
వెనక చూసిన కార్యమేమోయి
మంచి గతమున కొంచెమేనోయి
మందగించక ముందు అడుగేయి
వెనుకపడితే వెనకే నోయి
పూను స్పర్థను విద్యలందే
వైరములు వాణిజ్యమందే;
వ్యర్థ కలహం పెంచబోకోయ్
కత్తి వైరం కాల్చవోయ్
దేశాభిమానం నాకు కదని
వొట్టి గొప్పలు చెప్పుకోకోయ్
పూని ఏదైనాను ఒక మేల్
కూర్చి జనులకు చూపవోయ్
ఓర్వలేమి పిశాచి దేశం
మూలుగులు పీల్చే సెనోయ్;
ఒరుల మేలుకు సంతసిస్తూ
ఐకమత్యం నేర్చవోయ్
పరుల కలిమికి పొర్లి యేడ్చే
పాపి కెక్కడ సుఖం కద్దోయ్;
ఒకరి మేల్ తన మేలనెంచే
నేర్పరికి మేల్ కొల్లలోయ్
సొంత లాభం కొంత మానుకు
పొరుగు వానికి తోడుపడవోయ్
దేశమంటే మట్టి కాదోయ్
దేశమంటే మనుషులోయ్
చెట్టపట్టాల్ పట్టుకొని
దేశస్థులంతా నడువవలెనోయ్
అన్నదమ్ముల వలెను జాతులు
మతములన్నియు మెలగవలెనోయ్
మతం వేరైతేను యేమోయ్
మనసు లొకటై మనుషులుంటే;
జాతమన్నది లేచి పెరిగి
లోకమున రాణించునోయ్
దేశమనియెడి దొడ్డ వృక్షం
ప్రేమలను పూలెత్తవలెనోయ్;
నరుల చమటను తడిసి మూలం
ధనం పంటలు పండవలెనోయ్
ఆకులందున అణగిమణగీ
కవిత కోవిల పలకవలెనోయ్;
పలుకులను విని దేశమందభి
మానములు మొలకెత్తవలెనోయ్

గురజాడ అప్పారావు

నడుస్తున్న చరిత్ర

బొద్దింకల విజయం

వాస్తవానికి సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తి సూర్యకాంత్ చేసిన వ్యాఖ్యలకు ఒక వ్యంగ్య ప్రతిస్పందన. ఒక ప్రసంగంలో ఆయన భారతదేశంలోని నిరుద్యోగ యువతను "బొద్దింకలతో" పోల్చారు (తర్వాత తన వ్యాఖ్యలను తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నారని ఆయన వివరణ ఇచ్చారు).

కాని అప్పటికే దిప్కే పోస్ట్ సోషల్ మీడియాలో వైరల్ అయ్యింది. అధిక నిరుద్యోగం, పరీక్షా పత్రాల లీకేజీల పట్ల విసుగు చెంది, అసహనంతో ఉడికిపోతూ ఆగ్రహిస్తున్న యువ భారతీయులకు ఒక వేదికగా "కాక్రోచ్ జనతా పార్టీ" (CJP) అనే వ్యంగ్య వేదిక పుట్టుకొచ్చింది. గత కొన్ని రోజులుగా, దేశ రాజధాని న్యూఢిల్లీలో వేలాది మంది ప్రజలు భారీ ఎత్తున ఆందోళనలు చేస్తున్న దృశ్యాన్ని చూస్తున్నాం.

మే నెలలో సుమారు 20 లక్షల మంది విద్యార్థులపై ప్రభావం చూపిన, అనేకమంది విద్యార్థుల ఆత్మహత్యలకు కారణమైన వైద్య ప్రవేశ పరీక్ష (నీట్) పేపర్ లీకేజీ వ్యవహారంలో, కేంద్ర విద్యాశాఖ మంత్రి ధర్మేంద్ర ప్రధాన్ రాజీనామా చేయాలని వారు డిమాండ్ చేస్తున్నారు. దేశంలోని పలు నగరాల్లో, ముఖ్యంగా ఆర్థిక రాజధాని ముంబైలో కూడా నిరసనలు జరుగుతున్నాయి. ఈ పరిణామాలన్నింటిలోనూ దిప్కే కీలక పాత్ర పోషిస్తున్నాడు.

జూన్ ప్రారంభం వరకు అమెరికాలోని బోస్టన్ నగరంలో నివసించిన అభిజిత్ దిప్కే ఢిల్లీ నడిబొడ్డున ఉన్న జంతర్ మంతర్ వద్ద నిరసనను ప్రారంభించడానికి భారతదేశానికి తిరిగి వచ్చాడు. అప్పటి నుండి ముఖ్యంగా సోమవారం నాడు నిరసనకారులపై పోలీసులు జరిపిన చర్యలు ప్రజల్లో ఆగ్రహాన్ని రేకెత్తించిన తర్వాత -- ఆయన నిరసన స్థలంలోని ఒక ఎత్తైన వేదికపై నిరంతరం కనిపిస్తూ వస్తున్నాడు.

గడ్డంతో, టీ-షర్ట్, జీన్స్ ధరించి కనిపించే దిప్కే, వందలాది మందితో కూడిన జనసమూహాన్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ, ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడిని కొనసాగిస్తూనే శాంతియుతంగా ఉండాలని వారిని కోరుతున్నాడు.

CJPకి అనేకమంది నిర్వాహకులు ఉన్నప్పటికీ, దిప్కే దాని

నడుస్తున్న చరిత్ర

అత్యంత గుర్తింపు పొందిన ముఖచిత్రంగా మారాడు. దీనివల్ల ఆయన ప్రశంసలతో పాటు విమర్శలను కూడా ఎదుర్కొంటున్నాడు.

గత వారం, మద్దతుదారులను ఉద్దేశించి ప్రసంగిస్తుండగా ఒక మహిళ ఆయనపై నీలం రంగు సిరాను చల్లడంతో ఆయన ముఖంపై అది అంటుకుంది. తరువాత, ప్రముఖ హిందూ దైవమైన శ్రీరాముడిని అవమానించారని ఆయన (CJP) పై ఆమె ఆరోపణలు చేసింది. అత్యంత వెనుకబడిన వర్గాలలో ఒకటైన దళిత కుటుంబంలో, మహారాష్ట్రలోని ఔరంగాబాద్లో దిప్కే జన్మించాడు. "మా నాన్నగారు చాలా సాధారణ నేపథ్యం నుండి వచ్చారు. ఆయన తీవ్ర పేదరికంలో పెరిగారు. మా తాతగారు కేవలం ఒక రైతు మాత్రమే," అని మే నెలలో చికాగో నుండి రాయిటర్స్తో జరిగిన ఫోన్ ఇంటర్వ్యూలో దిప్కే చెప్పాడు.

ఆయన దళిత గుర్తింపు చాలా కాలంగా ఆయన రాజకీయ దృక్పథాన్ని ప్రభావితం చేస్తూ వచ్చింది. జూన్ 6న ఢిల్లీకి చేరుకున్నప్పుడు, మద్దతుదారులు, భద్రతా సిబ్బంది తన చుట్టూ గుమిగూడి ఉండగా, దళిత హక్కుల పోరాట యోధుడు, భారత రాజ్యాంగ రూపకర్త అయిన బి.ఆర్. అంబేద్కర్ రాసిన "మై ఆటోబయోగ్రఫీ" (నా ఆత్మ కథ) పుస్తక ప్రతిని దిప్కే పైకి ఎత్తి చూపాడు. సిరా దాడి జరిగిన తర్వాత, దిప్కే ఆ సంఘటనకు సంబంధించిన ఒక వీడియోను "నీలం నా రంగు" (Blue is my colour) అనే శీర్షికతో పోస్ట్ చేశాడు. ఇది అంబేద్కర్ ఉద్యమంతో బలంగా ముడిపడి ఉన్న రంగును సూచిస్తుంది.

2020లో, దిప్కే ఆమ్ ఆద్మీ పార్టీ (AAP) సోషల్ మీడియా బృందంలో చేరాడు. అక్కడ మీమ్స్, హాస్యం, వ్యంగ్యం ఆధారంగా రాజకీయ సందేశాలను రూపొందించే శైలిని తాను అభివృద్ధి చేసుకున్నానని ఆయన చెప్పాడు. ప్రస్తుతం ఆయనకు ఆ పార్టీతో సంబంధం లేనప్పటికీ, ఆప్, అనేక రాజకీయ పార్టీలు ఈ ఉద్యమానికి మద్దతు తెలిపాయి. 2023లో, పబ్లిక్ రిలేషన్స్లో మాస్టర్స్ డిగ్రీ అభ్యసించడానికి దిప్కే అమెరికాలోని బోస్టన్కు వెళ్లాడు. కానీ భారతీయ రాజకీయాలను నిశితంగా గమనిస్తూనే ఉన్నాడు.

తనకు లభించిన గుర్తింపును ఇంకా పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నానని దిప్కే చెప్పాడు. ఈ ఉద్యమాన్ని విస్తృతం చేయడంలో ముందున్న వ్యక్తులలో ఢిల్లీకి చెందిన యూట్యూబర్ మేఘనాథ్ ఎస్. ఒకరు. దిప్కే పోస్ట్ చేసిన వెంటనే, ఆయన, అతని స్నేహితుడు కలిసి AI సాధనాలను ఉపయోగించి 'కాక్రోచ్ జనతా పార్టీ' ఏర్పాటును ప్రకటిస్తూ ఒక వ్యంగ్య వెబ్సైట్ను రూపొందించారు. "ఆ పేజీని చూసినప్పుడు అది చాలా హాస్యాస్పదంగా అనిపించింది," అని మేఘనాథ్ అన్నారు.

ఆ ఇన్స్టాగ్రామ్ ఖాతా కొద్ది రోజుల్లోనే 22 మిలియన్ల మంది అనుచరులను (followers) సంపాదించుకుంది, ఆ తర్వాత ఇటీవల ఆ సంఖ్య 25 మిలియన్లకు పెరిగింది. "అది అంతా సహజంగా జరిగింది," అని మేఘనాథ్ అన్నారు. కానీ ఆన్లైన్ ఉద్యమం విస్తరిస్తున్న కొద్దీ, దాని ప్రాముఖ్యత, పర్యవసానాలు కూడా పెరిగాయి.

మే నెలలో బోస్టన్ నుండి రాయిటర్స్తో మాట్లాడుతూ "ఇది భారతదేశ రాజకీయ చర్చా సరళిని మార్చడానికి ఉద్దేశించిన ఉద్యమం. ప్రధాన స్రవంతి రాజకీయ చర్చల నుండి భారతీయ యువత దాదాపుగా కనుమరుగైపోయారు." అని దిప్కే అన్నాడు.

తనకు, తన కుటుంబానికి బెదిరింపులు ఉన్నప్పటికీ, దీప్కే భారతదేశానికి తిరిగి రావాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. విద్యార్థులకు న్యాయం జరిగే వరకు తాను ఇక్కడే ఉంటానని ఆయన చెప్పాడు. జూన్ 6 నుండి నిరసనలు ఉధృతమైన నేపథ్యంలో దీప్కే అక్కడే ఉంటూ వస్తున్నాడు.

ఉద్యమాన్ని శాంతియుతంగా కొనసాగించాలని నిరసనకారులకు విజ్ఞప్తి చేయడం, మీడియాతో మాట్లాడటం లేదా అప్పుడప్పుడు కాసేపు కునుకు తీయడం వంటివి చేస్తూ కనిపిస్తుంటాడు.

నడుస్తున్న చరిత్ర

బుధవారం వేదికపై నుండి మద్దతుదారులను ఉద్దేశించి మాట్లాడుతూ "ఒక విషయాన్ని స్పష్టంగా చెబుతున్నాను . విజయం సాధించే వరకు మేము అస్సలు ఆగిపోము అన్నాడు.

రాజకీయ పార్టీ దిశగా బొద్దింకులు అడుగులు వేస్తాయా? అంటే ఔననే సమాధానం వస్తోంది. కేంద్ర విద్యాశాఖ మంత్రి ధర్మేంద్ర ప్రధాన్ రాజీనామాతో దేశ వ్యాప్తంగా కాక్రోచ్ జనతా పార్టీకి ఊహించని రీతిలో మద్దతు లభిస్తోంది. ఈ పోరాటం ఇంతటితో ఆగదని సీజేపీ వ్యవస్థాపకుడు అభిజీత్ దీప్కే అన్నారు. రాజకీయ పార్టీ దిశగా అడుగులు వేస్తారా అనే ప్రశ్నకు సీజేపీ ప్రతినిధి ఆశుతోష్ రాంకా స్పందిస్తూ... 'భారతదేశంలో దేనికీ కాదనకూడదు అని అభిప్రాయపడ్డారు. అయితే ఉద్యమం అధికారాన్ని సాధించడం లక్ష్యం కాదన్నారు. విద్యా వ్యవస్థలో పారదర్శకత, పరీక్షల సంస్కరణలు, విద్యార్థులకు న్యాయం కల్పించడమే తమ ప్రధాన ఉద్దేశమన్నారు. ప్రస్తుతం భారత్లోని 750-800 రాజకీయ పార్టీలు.. యువత ఆకాంక్షలకు తగ్గట్టు పని చేయడం లేదని సీజేపీ ప్రతినిధుల అభిప్రాయం. ఇంత వరకూ సీజేపీ ఉద్యమం దేశ రాజధానికే పరిమితం అయ్యింది. అలాగే కొన్ని రాష్ట్రాల రాజధానులు, పట్టణాలు, నగరాల్లో కనిపించింది. కానీ కాక్రోచ్ల పోరాట స్ఫూర్తి మాత్రం ప్రతి మనిషికీ చేరింది. దీంతో వివిధ సమస్యలపై ఉద్యమాన్ని క్షేత్రస్థాయికి తీసుకెళ్లాలన్న ఆలోచన, కార్యాచరణ సీజేపీలో కనిపిస్తోంది.

మరీ ముఖ్యంగా మోదీ సర్కార్ తలలొంచి, విద్యాశాఖ మంత్రితో రాజీనామా చేయించడం అతిపెద్ద విజయంగా కేవలం బొద్దింకలే కాదు, యావత్ దేశ ప్రజానీకం నమ్ముతోంది. ఈ విజయం ఇచ్చిన స్ఫూర్తితో మరిన్ని కీలక సంస్కరణలు చేపట్టేలా పెద్ద ఎత్తున ఉద్యమాన్ని చేపట్టే దిశగా కాక్రోచ్లు అడుగులు వేయనున్నారు. ఈ పరిణామాలన్నీ కలిసి రానున్న రోజుల్లో ఒక రాజకీయ పార్టీగా సీజేపీ అవతరించినా ఆశ్చర్య పోవాల్సిన పనిలేదు.
తామే పాలకులుగా మారితే, విద్య, వైద్యం, అలాగే పరీక్షలకు సంబంధించి సంస్కరణలు తీసుకురావచ్చనే ఆలోచన సీజేపీ ప్రతినిధుల మాటల్లో

కనిపిస్తోంది. అందుకే పూర్తిస్థాయి రాజకీయాల్లోకి వస్తారా? అనే ప్రశ్నకు... భారతదేశంలో దేనికి కాదనకూడదనే లోతైన అర్థం వచ్చేలా సీజేపీ ప్రతినిధి మాట్లాడ్డాన్ని అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ప్రస్తుతం భారతదేశ వ్యాప్తంగా రాజకీయ, ఎగ్జిక్యూటివ్, మీడియా, న్యాయ వ్యవస్థల తీరుపై ప్రజానీకం ఆగ్రహంగా వుంది. ఈ వ్యవస్థల్లో సమూలమార్పుల్ని తీసుకొచ్చేందుకు అద్భుతమైన ప్రభుత్వం ఏర్పాటు కావాలనే ఆలోచన ప్రతి ఒక్కరిలో వుంది. అలాంటి నమ్మకాన్ని కలిగించే యువత ఎన్నికల క్షేత్రంలో నిలిస్తే, ఆదరించే అవకాశం ఎక్కువ.

★★★★

అంతర్నేత్రం

ఓడిపోవటానికి మనసే కారణం ?

. మనసుకు ఏది అంటుకోదు కానీ అన్ని కోరుకుంటుంది
మనిషి నిరంతరం ఓడిపోవడానికి మనసే కారణం
మనసు వాస్తవానికి భిన్నంగా ఆలోచిస్తుంది
అందుకే మనసు ఓడిపోతుంది, మనిషిని ఆడిస్తోంది

మనిషి జీవితంలో అత్యంత శక్తివంతమైనది మనసు. అదే సమయంలో అత్యంత మోసగించేది కూడా మనసే.

మనసు ఎప్పుడూ వాస్తవాన్ని యథాతథంగా చూడదు. అది తన కోరికలు, భయాలు, ఆశలు, ఊహలు, జ్ఞాపకాలు, ఇష్టాలు, ద్వేషాల రంగు అద్దుకుని చూస్తుంది.
అందుకే మనసు చూపించే చిత్రం చాలా సందర్భాల్లో నిజ జీవితానికి భిన్నంగా ఉంటుంది.

మనసు కోరుకున్నది జరగకపోతే నిరాశ చెందుతుంది. జరిగిన దాన్ని అంగీకరించకుండా, జరగాల్సింది ఏమిటో దానినే పట్టుకుని బాధపడుతుంది. అందుకే మనసు తరచుగా ఓడిపోతుంది.

ఉదాహరణకు,

ఒక విద్యార్థి
తాను తప్పకుండా మొదటి ర్యాంకు వస్తుందని ఊహించుకుంటాడు. కానీ ఫలితం వేరుగా వస్తే, వాస్తవం కంటే తన ఊహనే నిజమని భావించి బాధపడతాడు. ఇక్కడ ఓడింది వాస్తవం కాదు; వాస్తవానికి భిన్నంగా ఆలోచించిన మనసే.

ఒక వ్యాపారి
ప్రతి వ్యాపారం లాభమే ఇస్తుందని అనుకుంటాడు. కానీ నష్టాలు వచ్చినప్పుడు ప్రపంచమే తనకు అన్యాయం చేసిందని భావిస్తాడు. నిజానికి వ్యాపారంలో లాభనష్టాలు సహజం. వాటిని అంగీకరించలేకపోవడమే మనసు ఓటమి.

ఒక వ్యక్తి అందరూ తనను మెచ్చుకోవాలని కోరుకుంటాడు. కానీ ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్కరికీ ఒకే అభిప్రాయం ఉండదు. కొందరు ప్రశంసిస్తారు, కొందరు విమర్శిస్తారు. విమర్శను భరించలేకపోతే మనసు బాధపడుతుంది.

మనసు ఎప్పుడూ శాశ్వత సుఖాన్ని కోరుతుంది. కానీ ప్రపంచంలోని ప్రతి సుఖం తాత్కాలికమే. అందువల్ల సుఖం పోయినప్పుడు మనసు దుఃఖిస్తుంది. ఇది వాస్తవాన్ని అంగీకరించకపోవడం వల్లే.

మనిషి జీవితమంతా మనసును గెలిపించడానికి ప్రయత్నిస్తూనే ఉంటాడు. మనసు కోరింది సంపాదిస్తాడు. ఇల్లు కడతాడు, ధనం కూడబెడతాడు, పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదిస్తాడు. కానీ ఒక కోరిక తీరగానే మరో కోరిక పుడుతుంది. మనసు "ఇంకా కావాలి" అని అంటూనే ఉంటుంది. అందుకే మనసును పూర్తిగా గెలిపించడం అసాధ్యం.

భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు మనసును మిత్రుడిగా కూడా, శత్రువుగా కూడా చెప్పాడు. నియంత్రితమైన మనసు మిత్రం; నియంత్రణ లేని మనసు శత్రువు.
మనసును అనుసరించే వాడు ఎప్పుడూ అలజడిలో ఉంటాడు. వివేకాన్ని అనుసరించే వాడు స్థిరత్వాన్ని

పొందుతాడు.

మనసు ఒక్కొక్కసారి గతాన్ని తలచి పశ్చాత్తాపపడుతుంది. భవిష్యత్తును ఊహించి భయపడుతుంది.
అదే మనసు ఒక్కసారి గతాన్ని తలచి సంబరపడుతుంది
ఊహల భవిష్యత్తును చూసి ఆనందిస్తుంది
కానీ జీవితం మాత్రం వర్తమానంలోనే జరుగుతుంది.

అందువల్ల మనసు చాలా సమయం లేని ప్రపంచాల్లోనే తిరుగుతూ ఉంటుంది.

మనసు పోలికలు చేస్తుంది. "వాడికి ఉంది, నాకు లేదు", "వాడు నాకంటే గొప్పవాడు" అనే భావనలను సృష్టిస్తుంది. ఈ పోలికల వల్ల అసూయ, అసంతృప్తి పెరుగుతాయి. వాస్తవానికి ప్రతి వ్యక్తి జీవితం మనసు ప్రభావం భిన్నమైనది.

ఉదాహరణలు

పరీక్ష రాయకముందే ఫెయిల్ అవుతానని భయపడటం.
చిన్న విమర్శను జీవితమంతా గుర్తుంచుకుని బాధపడటం.

అందరూ తన గురించి ఆలోచిస్తున్నారని అనుకోవడం.

ధనం వస్తే శాశ్వత ఆనందం వస్తుందని నమ్మడం.

ఒక వ్యక్తిపై అధిక మమకారం పెంచుకుని విడిపోతే జీవితం ముగిసిందని భావించడం.

శరీరం శాశ్వతమని భావించి మరణాన్ని అంగీకరించకపోవడం.

భవిష్యత్తు గురించి అధికంగా ఆందోళన చెందడం.

గత తప్పులను పదే పదే గుర్తుచేసుకుని బాధపడటం.

కోరికలన్నీ తీరితేనే సంతోషం వస్తుందని అనుకోవడం.

ప్రపంచం తన ఇష్టానికి అనుగుణంగా నడవాలని ఆశించడం.

జ్ఞానం అంటే మనసు చెప్పిన ప్రతి ఆలోచనను నమ్మడం కాదు. ఆ ఆలోచన వాస్తవమా, కేవలం ఊహా అనే విషయాన్ని పరిశీలించడం.
వివేకం ఉన్నప్పుడు మనసు నెమ్మదిగా వాస్తవాన్ని అంగీకరించడం నేర్చుకుంటుంది.

అందువల్ల మనిషి జీవితంలో అసలు విజయం మనసును గెలిపించడం కాదు; మనసును అర్థం చేసుకుని, దానికి బానిస కాకుండా, వివేకంతో నడిపించడం. వాస్తవాన్ని అంగీకరించిన మనసు శాంతిని పొందుతుంది.

వాస్తవానికి విరుద్ధంగా పరిగెత్తే మనసు మాత్రం ఎప్పటికీ అలసిపోతూ, ఓడిపోతూనే ఉంటుంది.
దానితోపాటు మనిషి ఓడిపోతూనే ఉంటాడు

మనసు కోరికలతో జీవిస్తుంది;
వాస్తవం నియమాలతో నడుస్తుంది.

కోరికలు వాస్తవాన్ని జయించలేవు. కాబట్టి మనసును గెలిపించాలనే ప్రయత్నం కంటే, మనసును సత్యానికి అనుగుణంగా మార్చుకోవడమే నిజమైన జ్ఞానం, అదే అంతర్మనశ్శాంతికి మార్గం..★★★

అవి-ఇవి

కరిఇప్పటి దాకా ప్రభుత్వం పెళ్ళిళ్లకు , పేరంటాలకు ఆర్ టి సి బస్సులను అద్దేకివ్వటం చూసాము . ఇప్పు ఏకంగా మెట్రో రైళ్ళనే పండగలకు , పబ్బాలకు అద్దేకిస్తోంది . దెస వ్యాప్తంగా మెట్రో రైళ్ళు అన్ని నష్టాల్లో నడవటమే ఇందుకు కారణం .ముందు ముందు విమానాలను కుడా పెళ్లిళ్లకు , కిట్టి పార్టీలకు అద్దెకిచ్చే రోజుల వస్తాయేమో చూడాలి , అవికూడా నస్తాల్లోనే నడుస్తున్నాయి మరి .

శృంగార కథ

బహుమతి పొందిన శృంగార కథ

* హేమంత తుషారం*

పాట్నీడి వీర వెంకట సత్యనారాయణ

కఠిన పరిస్థితులే వ్యక్తులను పరిచయం చేస్తాయి

"ఇవిగరా నీ ఫ్లయిట్ టికెట్లు. నెంబర్ ఇచ్చారు, మాట్లాడు. ఇప్పుడైనా ఓ సొంత కెమెరా కొనుక్కోరా బాబూ, ఇలా మాటిమాటికీ అద్దెకు తీసుకోవడం నీలాంటి ప్రొఫెషనల్ కి అంత బాగోదు .." అన్నాడు రమేష్. ఈ చివరి మాట మాత్రం విసుగు లేకుండా, ఎప్పుడూ చెబుతూనే ఉంటాడు. వాడు ఒక్కగానొక్క నా ప్రాణ స్నేహితుడు.

నేషనల్ ఫోటోగ్రఫీలో అవార్డు మూడు సార్లు గెలుచుకొన్నా, కనీసం సొంత స్టూడియో కూడా పెట్టుకోలేక పోయాను. ఆలోచిస్తూ, రమేష్ ఇచ్చిన టికెట్లు పరిశీలనగా చూసాను. రాజమండ్రి నుండి ఢిల్లీ వరకూ రెండు ఫ్లైట్లు, అక్కణ్ణుండి అర్ధరాత్రి వోల్వో బస్ మనాలికి. ఇచ్చిన నెంబరుకి రింగ్ చేస్తే, ఉదయం మనాలికి కారు పంపిస్తామన్నారు. వెంటనే ప్రొఫెషనల్ కెమెరా అద్దెకు తీసుకున్నాను. రెండు వేలు, అయినా తప్పదు.

ఎప్పుడూ ఇవే తిప్పలు. నాలుగైదు లక్షలు పెట్టి, సొంత కెమెరా ఎప్పుడు కొంటానో నాకే తెలియదు.

రెండు ఫ్లైట్లూ మారి, వోల్వో బస్సులో మనాలికి బయలుదేరాను. ఉదయం మనాలిలో గెస్ట్ హౌస్ బుక్ చేసి పెట్టారు. మధ్యాహ్నం భోజనం అక్కడే. హిమాలయ

పర్వతాల నడుమ నుండే ఈ మనాలి కులు లోయలో ఓ భాగం. వాలీకి జీవం పోసే బియాస్ నది ఓపక్క పారుతూ ఉంటే, చుట్టూ ఉన్న హిమగిరులు తెల్లటి దుప్పట్లు కప్పుకొని సూర్యోదయానికి చలి కాచుకుంటే, హిమశిఖరాలపై నిలిచిన హిరణ్య గర్భుడు పూసే బంగారు పూతకు, మరిన్ని తెల్ల దుప్పట్లు కప్పి పడకేసిన సూర్యాస్తమయ దృశ్యం, ముగ్ద మనోహరంగా ఉంది.

ముప్పావు గంటలో సోనాంగ్ వాలీ చేరుకున్నాను. హోటల్ ఐస్లాండులో విడిది, వాళ్ళ గదికి చేరువలోనే. ప్రయాణంలో అలిసిపోయానేమో నిద్రపట్టేసింది. తలుపు దబదబా చప్పుడయితే, ఉలిక్కి పడి లేచాను. ఎక్కడున్నానో అర్థం కాలేదు ముందు. టైం చూస్తే, ఉదయం తొమ్మిద్దై పోయింది. లుంగీతోనే తలుపు తీసాను.

" ఫోటోగ్రాఫర్ రఘూ మీరేనా? " సమరానికి సై అంటున్నట్టున్న ఆ రమణి స్వరం , హాయిగా వినసొంపైన వీణా నాదంలా ఉంది. కోకిల తన స్వరాన్ని పొరపాటున ఈ అమ్మాయికి ఇచ్చేసి ఉంటుంది.

"అవునండీ నేనే " అణుకువతో చెప్పాను. డబ్బున్న ఇలాంటోళ్ళతో ఎంత జాగ్రత్తగా ఉండాలో తెలుసు నాకు.

" రెస్ట్ తీసుకోడానికి వచ్చారా మీరు? అయితే తీసుకోండి. ఈ సంగతి ముందే తెలిస్తే, ఈ ఈవెంటేదో నేనే చేసుందును కదా!" అహంకారం అణువణువునా కనబడుతూంది ఆమెలో. "తప్పు నాది, తప్పదు". మౌనంగా ఉండిపోయాను. ఆమె నా అర్ధ నగ్న దేహాన్ని అణువణువూ చూపుల్తో తడిమేస్తుంటే, కదలాలనిపించ లేదు నాకు. కాలేజీ కాంపిటీషన్లో "మిస్టర్ కాలేజీ" గా ఎన్నికవడం నాకు ఎప్పటికీ గుర్తుండి పోయే సంఘటన.

" ఏంటండీ, ఏం మాట్లాడరు? ఇప్పడి కైనా వస్తారా రారా? అందరూ మీ గురించే ఎదురు చూస్తున్నారు"

" సరిగ్గా అయిదే అయిదు నిమిషాల్లో మీ ముందుంటానండీ " నా హామీ తో విసురుగా వెళ్ళిపోయింది.

" ఐ యాం సారీ , రాత్రంతా నిద్ర లేదు" అయిదు నిమిషాల్లో తయారై, మనస్ఫూర్తిగా అందరికీ క్షమాపణ చెప్పాను.

వదూవరులను, మిగిలిన అందర్నీ పరిచయం చేసింది కోకిల. 'కోకిల,' ఆమెకు నేను పెట్టుకున్న పేరది. అందర్నీ ముందుండి తనే నడిపిస్తున్నట్టుంది . వరుడు 'మనోహర్' రాకుమారుడిలా ఉంటే, వధువు 'రాగలీన' అతనికి తగ్గ జోడులా ఉంది. అంతా బలిసిన పార్టీల్లా , రిచ్ గా ఉన్నారు. షూటింగ్ మొదలు పెట్టాం.

వాళ్ళకు్కావాల్సిందేమిటో చేస్తూనే, నా స్టైల్లో కొన్ని నా అభిరుచికి తగ్గట్టు చేసుకూ పోతున్నాను. నాతో అలవాటు పడ్డానికి ఎంతోసేపు పట్టలేదు వాళ్లకి. ఉయ్యాలలూగుతున్నట్టు సాగుతోంది మా ప్రయాణం.

" ఇదే జోగినీ జలపాతం .. మీరేమీ సజెస్ట్ చేయరా? మేమేం చెబితే అదే చేస్తారా ?" కవ్వించింది కోకిల.

కొంచెం మెత్తబడినట్టుంది అప్పటికే. నవ్వేసి ఊరుకున్నాను. రహాలా, జనా, కశ్యప్ ఇలా జలపాతాలు చూస్తూ కోకిల చెప్పినట్టు షూట్ చేసాను. రాత్రయిపోయింది. అంతా డిన్నర్ మీద పడ్డారు. గోధుమపిండితో, ఆక్రోట్ మిశ్రమంతో చేసి ఆవిరితో ఉడకబెట్టిన హిమాచల్ ప్రధాన వంటకం 'సిదు' బాగుంది. తుడ్కియా బాత్, చాగోస్ట్ ఇంకా ఏవేవో చాలా ఉన్నాయి ఇక్కడ.

రాత్రి విశాలమైన గెస్ట్ హౌస్లో హాల్లో చుట్టూ కూచొని కాలక్షేపం చేస్తున్నారంతా. అప్పటి వరకూ తీసిన స్టిల్స్, వీడియోలు చూస్తూ, వాళ్ళు తీయించినవి, వాళ్ళకు

కథ

తెలియకుండా సహజంగా తీసినవి, చెక్ చేస్తున్నాను. ఇంతలో ఏదో గిలిగింత. ఎవరో నా వెనక నిలబడి, చిత్రాలన్నీ గమనిస్తున్న అనుభూతి. గడ్డ గడుతున్న ప్రకృతిలో గిలిగింతలు పెట్టే వెచ్చటి ఊపిరి. వయసందిస్తున్న పరిమళ నీరాజనం. తిరిగి చూస్తే ఎక్కడ దూరమౌతుందేమోనన్న భయం. నా మనసు చెబుతోంది, 'ఇది ఖచ్చితంగా నా కోకిల వొంటి సుగంధమే'.

"వావ్, భలే తీసారే.. ఇవన్నీ మేం చెప్పలేదుగా.. ఎంతైనా అవార్డ్ విన్నర్ కదా !" కోకిల కుహూ రాగం.

అప్పుడే ఆమెను చూస్తున్నట్టు వెనుదిరిగి ఆశ్చర్యం ప్రకటించాను. "మీరా !" అంటూ.

"ఇంకెవరనుకున్నారు?" ఆమె పలుకులు నా చెవికి చేరనే లేదు. నా చూపు అకస్మాత్తుగా, ఆమె సరసిజ నయనాలనుండి, సరాసరి అధర సంపద మీదుగా, తొమ్మిదంగుళాల కిందనున్న ఏటవాలు పిరమిడ్లకు దిగిపోయింది.

నా కోకిల, కృష్ణశాస్త్రి కథానాయకిలా, ప్రియుడి కోసం ఎదురొచ్చే వాసకసజ్జలా, విరహోత్కంఠితలా కనబడిందా క్షణంలో. నాజుకైన మెడలో లోలకంలా వేలాడే గొలుసుకు, లింగాకృతిలో వేలాడే పగడం, ఆమె వామ స్థనాన్ని ముద్దాడి, ఆపై జారుతూ, కనీ కన్పించనీ లేత బంగారు స్థన ద్వయ లోయల్లో ఇరుక్కూ పోయి, ఊపిరి సలపక ఇరుక్కు పోతే, అక్కణ్ణుండి నా చూపును లాక్కోలేక, గిలగిలా కొట్టుకుంటున్నాను.

"ఏవండీ, మిమ్మల్నే రండి త్వరగా, అందరూ ఎదురుచూస్తున్నారు" అంటోంది నా అవస్థ గమనించి. మారు మాట్లాడకుండా, మరో ఆలోచనకు తావు లేకుండా, మంత్రముగ్ధునిగా ఆమె అడుగులో అడుగేసాను.

అవకాశాలను ఎవరయినా లాక్కోవచ్చు, అదృష్టాన్ని కాదు

హాలులో అంతా పరిహాసాలాడుకుంటున్నారు. నన్ను కోర్చోబెట్టి కనబడకుండా వెళ్ళిపోయింది కాస్సేపు. ఎప్పుడొస్తుందా అని నాకు తెలియకుండానే ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నాను. ఎప్పుడో వచ్చింది వయ్యారంగా.. దివినుండి భువికొచ్చిన సుందరిలా.. ఎందుకో, అకస్మాత్తుగా, ఆఫ్ చేయని నా కెమెరా జ్ఞాపకం వస్తే, పరుగెత్తుకెళ్ళి ఆఫ్ చేసి వచ్చి కూచున్నాను. అందరూ రక రకాల జోకులు చెబుతున్నారు. శృంగారం అద్దినవే అవన్నీ.

"అలా మౌనంగా ఉంటారేం, మీరూ ఏదోటి చెప్పొచ్చు కదా! " పేరుకు నన్నడుగుతున్నా, ఓరకంట ప్రేయసిని చూస్తూ చిలిపిగా నవ్వుతున్నాడు మనోహర్. అక్కడంతా ఇంచుమించు ఒకే వయసున్న వాళ్ళు.

"ఓ పద్య పాదం చెబుతాను. రేపటిదాకా టైం. ఎవ్వరూ చెప్పలేక పోతే, అపుడు విప్పుతాను " అన్నాను మందహాసంగా. ప్రకృతి ఆహ్లాదంగా, హాయిగా, నును వెచ్చగా గిలిగింతలు పెడుతూ ఉంది.

"చెప్పండి, చెప్పండి" అందరూ ఒకేసారి అరిచారు కవ్విస్తూ. రవ్వంత చిలిపిగా చూస్తోంది కోకిల నావైపు.

"శంకరుని వంటి మహాత్ముడు లింగ రూపియై, కులికెడి దాని గబ్బి చనుగుబ్బల సందున నాట్యమాడగన్" దీని అర్థం చెప్పండి, అలాగే సందర్భం కూడా, అంటూ రెండు మూడు సార్లు చెప్పాను. అంతా నిశ్శబ్దంగా ఒకరినొకరు చూసుకుంటున్నారు. యువతులంతా ఓరకంటితో చూస్తున్నారు యువకుల వంక. యువకుల్లో ఉత్సాహం పొంగుకొచ్చి , మళ్ళీ మళ్ళీ పలుకుతూనే ఉన్నారా పదాల్ని.

"ఎవరైనా దీని అర్థం ఏంటో వివరించి చెబితే , దీని గుట్టు మొత్తం నే విప్పుతా" నంటూ హుషారుగా అన్నాడు మనోహర్. అతని చూపులన్నీ రాగలీన మెడ నుండి

ఎప్పుడో కిందకు జారి పోయాయి.

" చాల్లే ఇక .. " నేనేం తక్కువా అన్నట్టు రాగలీన అంతే కవ్వించింది, అతని చూపెక్కడుందో తనకి తెల్సినట్టుగా. నా చూపులు సభ్యతతో అరక్షణం ఎక్కడికో పోయినా, తిరిగి తిరిగి తనలో ఎక్కడకి చేరుకుంటున్నాయో ఓరకంట గమనిస్తోంది కోకిల, కింది పెదవిని మునిపంట నొక్కుతూ. యువకులంతా చర్చోపచర్చాలతో ఎవరిమానాన వారుండగా, యువతులంతా తమ ఎదలు సర్దుకుంటున్నారు.

" ఒకే, ఫ్రెండ్స్ రఘూ రేపటిదాకా సమయం కూడా ఇచ్చారు కదా, అలోచించి చెబుదాం" అంది కోకిల. ఆ పజిల్ తో బృందమంతా నాకు ఫ్రెండ్స్ అయి పోయారు. ఉదయం అయిదింటికల్లా షూటింగ్ అనౌన్సు చేసాను.

మర్నాడు ఓ పావు గంట ముందే తయారై, కెమెరా చెక్ చేసుకుంటూ ఉంటే నా రూములోకి వచ్చింది కోకిల.

" హలో రఘూ, అప్పుడే ప్రాంప్ట్ గా తయారై పోయారా?" చిరునవ్వుతో ప్రశ్నిస్తూ నన్ను విష్ చేసింది.

"నాలుగింటికే లేవడం అలవాటు లెండి " అసంకల్పితంగా ఆమె భుజంపై వేలాడే బ్లాక్ మ్యాజిక్ కెమెరా వంక ఆసక్తిగా చూసాను. ఈ లోపులో గుంపులో కొంతమంది యువతులు మా దగ్గరకు వస్తున్నారు.

" నాకూ కెమెరా అంటే ఇష్టమే. కానీ మీ అంత ప్రొఫెషనల్ కాదు లెండి. మాకో యాడ్ కంపెనీ ఉంది. డాడీ దాన్ని చూసుకోమంటున్నారు. ఏం చేయాలా అని ఆలోచిస్తున్నాను" అంటూ మొదటిసారి తన గురించి చెప్పింది.

ఇంతలో అకస్మాత్తుగా నేనూహించని పరిమాణం చోటు చేసుకుందక్కడ. ఇద్దరు యువతులు నా చేతిలో కెమెరా తీసుకొని, అంతవరకూ తీసినవి చూడబోయి కింద పడేసారు. నా గుండె ఝల్లుమంది. పరీక్షించి చూస్తే, సెన్సార్ మిస్ అలైన్మెంటై చిత్రాలన్నీ అలికినట్టు కనబడ్డాయి. కెమెరా పాడయింది. నా గుండెల్లో రాయి పడింది.

" ఇంత వరకూ తీసిందంతా వృధాయే కదా, ఐయాం సారీ, రఘూ! నిన్నటి పేమెంట్ మాత్రం మీకివ్వలేను. ఈ రోజు ప్రోగ్రాం సంగతి చూడండి" అంటూ కూల్ గా దృఢంగా చెబుతున్న వరుడు మనోహర్ని చూసి నోట మాట రాలేదు నాకు. కార్పొరేట్ల విశ్వరూపం అది. "తమ్ముడు తమ్ముడే.." అన్నట్టు ప్రతీదే వ్యాపారమే వాళ్లకు.

నా దీనముఖం చూసి " రఘూ! జస్ట్ బీ కూల్, మీ కెమెరా ఇప్పుడు వాడితే, ఫోటో క్వాలిటీ దెబ్బ తింటుంది. దీన్ని రిపేర్ కిద్దాం, అందాకా నాది వాడండి" అంటూ తన కెమెరా ఇచ్చింది కోకిల. ఎలాగో ఈ గండం గడవడంతో ధైర్యం వచ్చింది. ఈరోజు షూటింగ్ కాన్సిల్ అయితే ఇంకేముంది. కష్టాలన్నీ ఒక్కసారే వస్తాయంటే ఇదే.

మళ్ళీ షూటింగ్ మొదలయ్యింది. ఎందుకో ఇప్పుడు పూర్తి స్వేచ్ఛనిచ్చేసారు నాకు. సృజనాత్మకంగా తీసిన చిత్రాలను చూసి, చాలా ఇంప్రెస్స్ అయింది కోకిల.

మధ్యాహ్నం భోజనాల సమయం, గంటన్నర బ్రేక్ లో వచ్చింది నా దగ్గరకి.

" మీరు తొందరగా తినేసి, నాకోసం గంట కేటాయించగలరా?" నా కోకిల అడిగిందానికి ఏదైనా ఇచ్చేయొచ్చు.. ... అలా అడిగింది.

" మీరడగాలి కానీ, నా ప్రాణంతో సహా ఏదైనా

కథ

ఇచ్చేస్తాను" అన్నాను తన్మయంగా నవ్వుతూ.

" అది లేక పోతే, నాక్కావాల్సింది దక్కదండి బాబూ!" మా గోదావరి యాసను పక్కగా దింపేస్తూ నవ్వేసింది.

తొందరగా తినేసి, కెమెరా తీసుకొని రెఢీగా ఉంటే, కిలో మీటర్ దూరంలోని జలపాతం దగ్గరకి తీసుకెళ్లింది. నిర్మానుష్యంగా ఉందక్కడ.

" ఒక్క పది నిమిషాలు మీరలా కారులో కూర్చుంటే, నేనలా చెట్టు చాటుకెళ్ళి నా డ్రస్ మార్చుకుంటాను" అంటూ ఓ బేగ్ తీసుకొని చెట్టు చాటు కెళ్ళి, పదినిమిషాల్లో బయటికి వచ్చింది. చూస్తూనే నమ్మలేక పోయాను.

జింక చర్మం తో తయారు చేసినట్టు డిజైన్ చేసిన చీర అది. ఎంకిలా తయారై, నా ఎదుట నిలిచింది. రవివర్మ చిత్రంలా పలకరించింది. కన్నార్పకుండా చూస్తుండి పోయాను.

" మాస్టారూ, ఇక మీ ఇష్టం. మీకేం భంగిమ కావాలో మీరే మలుచుకోండి. కానీ అది అద్భుతంగా ఉండాలి. నభూతో న భవిష్యతి లా ఉండాలి. దీనికి సెపరేట్ గ పేమెంట్ ఉంటుంది లెండి " అంటూ మాజాగా నవ్వింది. నా కుడి చేత్తో ఆమె పెదాలు మెసేశాను.

" ఇది నేను మనసారా కోరుకున్నట్టు చేస్తున్న ప్రాజెక్టు. అదీ మీతో.. అంతకన్నా నేను నాకు కావలసింది ఏముంటుంది" అంటూ పూర్తి ప్రొఫెషనల్ ఫొటోగ్రాఫరుగా మారిపోయి చెలరేగి పోయాను.

అవుట్ పుట్ చూస్తూనే మురిసిపోయింది . మనోహరంగా నవ్వింది.

" డబ్బు వద్దంటున్నారు. మరింకేం కావాలి.. ఆఁ హాఁ హాఁ .. ఇప్పుడు చెప్పొద్దు లెండి, తర్వాత చెప్పండి" అంటూ కారు దగ్గరకు అడుగు వేస్తుంటే, అప్రయత్నంగా అనుసరించాను. తిరిగి వధూ వరులతో మళ్ళీ షూటింగ్ మొదలయ్యింది.

సాయంత్రం వరకూ షూటింగ్ చేసుకొని రాత్రి గెస్ట్ హౌస్ కి వచ్చాక మళ్ళీ గానా బజానా మొదలయ్యింది. నిన్నటి పజిల్ ఎవ్వరూ చెప్పలేకపోతే నాకే ఛాన్స్ ఇచ్చారు. నాక్కావల్సిందీ అదే.

"చాలా మంది కవులకున్నట్టే, కవి సార్వభౌముడు శ్రీనాథుడికీ తాంబూలం సేవించే అలవాటుంది. ఆయనో రోజు తమలపాకులమ్మే ఓ అంగడి దగ్గరకి వెళ్తే, ఓ అందాల రాశి తమలపాకులు అమ్ముతూ ఉంది. ఆమె తన మెడలోని మాలకు శివలింగాన్ని లాకెట్లా ధరిస్తే, ఆ లింగం ఆమె స్తనద్వయం మధ్యలో ఇరుక్కున్న సందర్భంలో శ్రీనాథుడు చెప్పింది ఇది. తనకు తెలియకుండానే ఆమెను ఇష్టపడుతున్న సంగతిని, అలా ఇష్టపడడం తన తప్పు కాదని, తనని తాను సమర్థించుకుంటూ, ఆ భావాన్ని శృంగార చాటు పద్య రూపంలో చెప్పాడు" అని నేను చెబుతుంటే, ఇదంతా చెబుతోంది తన గురించే అని అర్థమైన కోకిల తన స్థనద్వయంలో ఇరుక్కున్న లింగాకృతిలోని పగడాన్ని, తడుముకుంటూ వోరగా చూస్తోంది నావైపు దొంగ చూపులతో.

రాత్రి పదకొండు దాటింది. నా గదిలో చిత్రాలన్నీ చెక్ చేసుకుంటూ నిద్రావస్థలో ఉంటే, ఇంతలో కాలింగ్ బెల్ మోగింది. చూస్తే కోకిల. ముందంతగా గమనించలేదుకానీ, ఈ సౌందర్యాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ సృష్టించడం అసాధ్యం. ఒక్క నూలు అటూ ఇటూ లేకుండా తయారు చేసి, నమూనా తీసుకోవడం మర్చిపోయుంటాడు బ్రహ్మ.

" రండి, రండి కూర్చోండి.. మీ సహాయం నేనెప్పుడూ మర్చిపోను. మీరే గనక ఆ క్షణంలో కేమరా ఇచ్చి ఉండక పోతే, చాలా ఇబ్బంది పడి ఉందును. " మనస్పూర్తిగా కృతజ్ఞతలు చెప్పాను.

"నో నో, దాన్నలా వదిలేయండి. నాదో చిన్న రిక్వెస్ట్. నిన్న పొరపాటున నా బాగ్, వేన్లో పెట్టడం మరచి పోయారు అక్కడి హోటల్ స్టాఫ్. నా రగ్గు దానిలోనే ఉండిపోయింది. మీ దగ్గరేమైనా స్పేర్.." అంటోంది కోకిల.

"అదో పెద్ద విషయమా చెప్పండి. ముందు కూర్చోండి" నిలబడి ఉన్న ఆమెను చూస్తుంటే నా మనస్సాగలేదు. సభ్యత అడ్డొస్తున్నా అసంకల్పితంగా ఆమె భుజం మీద చేయి వేసి కూర్చో బెట్టాను. ఆమె నీలి కురులు పల్చటి నీలికాంతితో పోటీ పడుతూ, నా ముఖం పై పడి గిలిగింతలు పెడుతున్నాయి. మల్లె పరిమళానికి ధీటైన ఫ్రెంచ్ సెంటు విక్టర్ అండ్ రాఫ్ కి పోటీగా ఉంది ఆమె వంటి నుండి వెలువడే నవ యవ్వన సహజ సువాసన. కరెంటు షాక్ కొట్టినట్టయింది. ఆమె ధరించిన నల్లటి సిల్క్ డ్రస్సులో ప్రతీ అవయువం, ఆకృతి చెదరకుండా డిజైన్ చేశాడు టైలర్. రివ్వున వీస్తున్నచల్లటి గాలిలో నును వెచ్చగా తాకిన ఆమె దేహం, బయట గడ్డ కట్టించే వాతావరణం, ఏదో కావాలంటూ నన్ను రెచ్చగొడుతున్నాయి . రసరమ్య తునక, ఎదురుగా ఏకాంతంగా ఉంటే, నిగ్రహించుకోవడం అసాధ్యంగా ఉంది. ఎదురుగా ఒకర్నొకరు చూసుకుంటూ ఎంతో సేపు ఉండి పోయాం. ఇక ఆగలేక నెమ్మదిగా నేనామె చేతిని స్పర్శిస్తూ ఉంటే, అభ్యంతరం పెట్టకుండా కళ్ళు మూసుకుని ఉండిపోయింది.

నెమ్మదిగా కౌగిట్లో బంధించాను. దాని కోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్టు తన చేతుల్ని నా మెడ చుట్టూ బంధించి పెదవులు అందించింది. ఆ సంగమం కోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్టు నాలో కరిగిపోయింది. ఈ యుద్ధంలో గెలిచింది ఎవరో తెలియకుండా అలసిపోయాం. కాలం ఆగిపోయింది. అకస్మాత్తుగా నా కల చెదిరి, లేచి కూర్చున్నాను.

ఉదయమే లేచి బాగు చేసిన కేమరా తీసుకొని, వోల్వో బస్సులో ఢిల్లి వచ్చి అంతా హైదరబాద్ ఫ్లైట్ ఎక్కాం. నా పక్క సీట్ ఖాళీ ఉంటే, వచ్చి కూర్చుంది కోకిల.

"మీ ఫోటోగ్రాఫి నాకు బాగా నచ్చింది. అన్నట్టు మీకో శుభవార్త. ఒక రోజంతా షూట్ చేసి, బ్లర్ అయిన మీ ఫోటోలు సురక్షితంగా ఉన్నాయి. మీకు ఫుల్ పేమెంట్ వస్తుంది లెండి" అంది. "ఎలా?" అర్థం కాక అయోమయంగా అన్నాను. "ఏం లేదు. మొన్న రాత్రి మీ కేమరా ఆన్లో ఉంటే పెన్ డ్రైవ్లో ఎక్కించాను అవన్నీ" అంది.

ముందు నాకు అర్థం కాలేదు. అద్భుతం అంటే ఇదేనేమో. "థాంక్ యూ" అంటూ ఆమె చేతులు పట్టుకునే ఊపేశాను ఆనందంగా. విడిపించు కోవడానికి ప్రయతించలేదామె.

"అన్నట్టు నాకో మంచి కల వచ్చిందండోయ్ రాత్రి" అన్నాను. ముగ్ధమనోహరంగా నవ్వింది.

"ఇది హైదరబాద్లోని నా అడ్రస్. మాకో యాడ్ ఏజెన్సీ ఉందని చెప్పాను కదా! "ఆకృతి యాడ్స్" ఆకృతి నా పేరు. మీరు నా పార్టనర్ గా ఉంటారా, ఇద్దరం కలిసి రన్ చేద్దాం!" అంటూ నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూసింది.

"భలేవారే! నేనెక్కడ పెట్టుబడి పెట్టగలనండీ? సొంత కేమరా కూడా లేని వాణ్ని" అంటూ పెదవి విరిచాను.

"ఆఁ హాఁహాఁ, నా ఉద్దేశ్యం అది కాదు. పెట్టుబడి నాది. క్రియేటివిటీ, ఫోటోగ్రఫీ వింగ్ అంతా నీది. " అంటూ చెవిలో చెప్పింది గుసగుసగా. కోకిల కంఠానికే కాదు, ఆకృతి మనసుకు కూడా దాసోహం అయిపోయి ఆమె వెచ్చటి చేతులు మెల్లగా అందుకున్నాను. విమానం మేఘాల్లో దూసుకూ పోతూ ఉంది, నా మనస్సు లాగే.

(కథ సమాప్తం)

చారిత్రక
కథ

బహుమతి పొందిన చారిత్రక కథ

వటవృక్షన్యాయమందిరం

ప్రణతి

వల్లియరంగం —— కేరళ తీరప్రాంతంలో ఆహ్లాదకరమైన పురాతన గ్రామం. అక్కడ సముద్రపు అలలూ, వడగండ్ల వానలూ, వీస్తున్న చల్లటిగాలి మధ్యలో కొబ్బరి చెట్లు, పచ్చని కాటుకనెమళ్ళతో నిండి ఉంటుంది భూమి, కానీ, ఆ పచ్చదనము వెనక చీకటి గూళ్ళున్నవి, అన్యాయపు చిగుర్లు మొలిచినవి,

వల్లియరంగం గ్రామ మధ్యభాగాన వెలసినది ఓ ప్రౌఢమైన న్యాయస్థానం – వల్లియరంగం సెషన్స్ కోర్టు, కాలగర్భంలో మునిగిపోయిన బ్రిటిష్ కాలపు నిర్మాణం, దాని ఎదురుగా నిలిచినది ఓ మహావృక్షం – వటవృక్షం, దాని వేర్లు భూమిని ప్రణమిల్లుతున్న యోగిలా తలవంచి నిల్చుంటే, ప్రజలు దాన్ని 'వటవృక్ష న్యాయమందిరం' అని స్థానికంగా పిలిచేవారు. న్యాయం అక్కడ కేవలం చట్టం కాదు; అది ఒక వేదాంత సూత్రం.

సోమవారం ఉదయం 9:02 గంటలు

న్యాయస్థానమంతా నిశ్శబ్దమై ఉంది. న్యాయమూర్తి శ్రీ వెంకటరాఘవన్ గారు, ఆయన నల్లచొక్కాను సవరించుకొని, కనులు మూసుకుని మౌనంగా ధ్యానిస్తున్నారు. ఆయన తీర్పులలో తాత్వికత ఉంటుంది, మాటలలో చాతుర్యం ఉంటుంది.

న్యాయస్థానంలో ఆసీనులై ఉన్నారు ప్రముఖ న్యాయవాది రేవతి మీనన్, కొచ్చిలో జన్మించి, లండన్లో లో శిక్షణ పొందారు. రెండు ఖండాలలో న్యాయ–అన్యాయాలు, తీర్పులు చూసిన ఆమె కళ్ళలో ఆత్మవిశ్వాసం మెరుస్తూ ఉన్నాయి.

ఆమె ఎదురుగా నిలిచారు ప్రాసిక్యూటర్ హరి కుమార్ నిప్పులాంటి మనిషి, కోపంలో విజృంభించే వాగ్మి. న్యాయస్థానంలో అతని వాదనలు ఓ నాటకం వలె ఉన్నా, అవే తెచ్చిపెడతాయి తీర్పులు వజ్ర శాసనాల వలె.

అందరి మధ్యన, నిందితునిగా నిలిచినాడు డాక్టర్ అర్జున్ దేవ్– దేశవాళి ఖ్యాతి గాంచిన న్యూరో సర్జన్, గౌరవప్రదమైన తన వ్యక్తిత్వం ఇప్పుడు అనుమానాల నీడలో నిలిచింది. అతని భార్య, అనితా దేవ్ నాట్యకళా సంపన్నురాలు, భరతనాట్యం గర్వంగా మోసిన వేదికల రాణి, శ్రీరామనాథ నంబూదిరి అనే ధనవంతుడైన దేవస్థానం ధర్మకర్త కుమార్తె.

ఆరోపణ: పూర్వ ప్రణాళికతో చేసిన హత్య.

ప్రేరణ: వారసత్వ సంపద.

సాక్ష్యం: ఒక్కటే విషంతో నిండిన జడ పిన్ను.

కథ

బయట, ఆ వటవృక్షం క్రింద, వల్లియరంగం జనాల గుసగుసలు మొదలయ్యాయి. "ఇది ప్రేమ వ్యవహారం వల్లనే" అంటారు కొందరు. మరికొందరు – "ఆమె నాట్యం చెయ్యడం ఈయనకు బొత్తిగా ఇష్టం లేదు" అంటారు.

న్యాయమూర్తి గారు ఆజ్ఞాపించగా వాదోపవాదనలు మొదలయ్యాయి.

రేవతి గారి వాదన మొదలవుతుంది,

"గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి గారూ, ఇది కేవలం హత్యకేసు కాదు ఇది మాయానాటకాన్ని అద్దంలో చూపించడమే....."

చిత్రం మెల్లగా వెనక్కి మళ్లుతుంది...

[దృశ్యం: రెండు సంవత్సరాల క్రితం]

ఓ ప్రత్యేక నాట్య ప్రదర్శన – చెట్టినాడు కోటలో. అనితా దేవ్, ఎర్రటి పట్టుచీర ధరించి, కాళ్ళలో నృత్యజ్వాల మెరిపిస్తూ నాట్యమాడుతుంది. అర్జున్ ఆ కళారూపాన్ని మైమరచిపోయి చూస్తున్నాడు. వెనుకన రామనాథ నంబూదిరి ఓ స్థానిక పురోహితుడితో మాట్లాడుతున్నారు. ఆ పురోహితుడి చేతికి నాగసర్పాల పచ్చబొట్టు ఉంది, అందరితో పాటు ఆయన కూడా

అనితాదేవ్ నే తదేకంగా చూస్తున్నారు.

తిరిగి న్యాయస్థానంలో –

రేవతి, 'ఎగ్జిబిట్ –సీ'ని ప్రవేశపెడుతుంది– పాతకాలపు తామ్ర గజ్జెలు, దీనిపై గంధపుష్పి (ఓలియాండర్) విషపు ఆనవాళ్లు కనిపిస్తున్నాయి. జడ పిన్ను మాత్రమే కాదు... మరణానికి కారణమైన ఆయుధాలు మరెన్నో ఉన్నాయంటూ నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదిస్తుంది ఆమె స్వరం,

అదే సమయంలో వెలుపల యువరక్తంతో నిండిన విలేఖరి మీరా వాసుదేవన్ నీడల మధ్య కెమెరా పట్టుకుని తిరుగుతుంది. ఆమె చేసిన గూఢచర్య అన్వేషణతో ఒక భయంకరమైన నిజాన్ని వెలికితీసింది – 'దేవదాసీల నాట్య శాపం.'

ఒకప్పుడు ఆలయ అగ్రపూజారులు మౌనంగా గుసగుసలాడిన ఈ పురాణం ప్రకారం, అనిత వంశంలోని ప్రతి మహిళా, ముప్పై ఏళ్ల వయసుకు మునుపే మరణిస్తున్నారు!

ఆమె విన్నది ఓ పురాతన ఆత్మకథ – దేవదాసి శాపం.

వల్లియరంగం ఆలయం లోపల రహస్యమైన మండపం, అక్కడ పదిమంది దేవదాసులు ఆత్మహత్య చేసుకున్న చరిత్ర. ఇప్పుడు అనితా ఆ వరుసలో మృత్యుబంధనలో చిక్కిందా?

న్యాయస్థానంలో హరి కుమార్ సీసీటీవీ ఫుటేజ్ చూపిస్తాడు. అర్జున్ అనితా మరణించిన రాత్రి ఇంట్లో ప్రవేశించడాన్ని.

అయితే, రేవతి లౌకికతను వెనక్కితిరిగి ప్రశ్నిస్తుంది. ఎవరూ ఊహించని సాక్షిని ప్రవేశపెడుతుంది.

సాక్ష్యుడు: శివనందం– అర్జున్ అనితల ఇంటి తోటమాలి తండ్రి, ఒక అంధుడు,

అతని వాక్యములు:

"వర్షం పడుతోంది, అర్జున్ గారు తడిసిపోయి ఇంటికి వచ్చారు, కానీ అతను ఆమెను రక్షించడానికి అరుస్తూవచ్చాడు. అతను హంతకుడుకాదు."
న్యాయస్థానమంతా మౌనం అలుముకుంది. న్యాయమూర్తి వెంకట్రాఘవన్ ముందుకు వాలుతూ, కన్నుల్లో సందేహంతో

చూశాడు –

ఏదో సరిపోవడంలేదు...!

అక్కడి ఉత్కంఠత ప్రకృతిలో ప్రతిబింబిస్తునట్టు, అప్పుడే బయట గాలి బలంగా వీచుతుంది. వటవృక్షం నినాదాలు చేస్తునట్టు ఊగుతుంది. ఆకాశంలో ఉరుములు మెరుపుల

కాంతిలో నుండి పిడుగులాంటి వార్తతో ప్రవేశించింది మీరా వాసుదేవన్.

రేవతి చేతిలో ఓ పురాతన ఫోటో. ఫోటోకు వెనుకన దాగినది ఒక సీక్రెట్ విల్ పెట్టింది. దానితో పాటు మీరా వెలికితీసిన పతాక

సాక్ష్యం:

ఆలయ గర్భగృహంలోని పురాతన గ్రంథాల మధ్య, తాళంతో ముడిచిన ఓ లేఖ. అనిత తన స్నేహితురాలికిచ్చిన గోప్య

సందేశం:

"నా జీవితం ప్రమాదంలో పడితే, దయచేసి మా కుటుంబాన్ని నమ్మవద్దు. ముఖ్యంగా మా నాన్నను. ఆయన న్యాయాన్ని కాదు... న్యాయస్థానాన్ని కొనేస్తారు."

విల్లో అనితా చివరి కోరిక: తన సంపద అంతా ఒక ట్రస్టు ఆలయ నర్తకుల పరిరక్షణకు.

ఇక్కడే కథ గుండెతట్టించే మలుపు తీసుకుంటుంది. హంతకుడు అర్జున్ కాదు. వాస్తవ నాటక రచయిత రామనాథ నంబూది!

న్యాయమూర్తి వెంకటరాఘవన్ గారు తీర్పును ఉచ్చరించగా, న్యాయస్థానమంతా ఊపిరాడక నిలిచి వుంది.

"డాక్టర్ అర్జున్ దేవ్ – నిర్దోషిగా విడుదల."

"రామనాథ నంబూదిరి – అరెస్ట్ చేయబడును."

"దేవదాసుల హత్యలపై పునరుద్ధరణ దర్యాప్తు ప్రారంభమవ్వను."

బయట వటవృక్షం మౌనంగా తలవంచింది. కోపంగా కాదు, శాంతంగా.

ఆరు నెలల అనంతరం – అదే వటవృక్ష క్రింద ఓ కళాకారిణి నాట్యం ప్రారంభిస్తుంది. ఆమె ముఖంలో భయం లేదు. భవిష్యత్తు మీద నమ్మకం ఉంది. స్వేచ్ఛ ఆమె కళ్ళల్లో మెరుస్తోంది.

అర్జున్, రేవతి, మీరా ఆ ప్రదర్శనను ఆనందంగా చూస్తున్నారు.

ఈ కథనంతా అక్కడి వటవృక్షం ఎప్పటిలానే మౌనంగా వికసిస్తుంది. ఇక్కడ జరిగే కథలు ప్రజలు కాలక్రమేణా మర్చిపోయినా, అది తనలోనే నిక్షిప్త పరుచుకుంటుంది.

ఇదే ఈ నా 'వటవృక్ష న్యాయమందిరం'

ఒక న్యాయకథా కావ్యం – శబ్దాలవలెపదాలు, వర్ణాలవలె భావాలు.

శుభం

పంచవటి

ఓ పదిళ్ళ లోగిలి

కామెడి సీరియల్

అలేఖ్య

ఉమా పోలిస్టేషన్ లోకి వెళ్ళగానే ఎదురుగా వర్లుగారు ,తాతారావుగారు కనపడ్డారు

“ మావయ్య ..మీరేమిటి ఇలా ..”అంటూ ఆశ్చర్యంగా అడిగింది ఉమా

“ఒక్క నిమిషం బయట మాట్లాడుకుందాం ...” అంటూ వర్లు లు గారు ఉమను బయటకు తీసుకువెళ్ళారు

బయటకు వచ్చిన ఉమకు వర్లు గారు, జరిగినదంతా చెప్పారు.

అంతా విన్న ఉమ ఒక నిట్టూర్పు విడిచింది.

” మరేమి భయం లేదు కాదమ్మా ” భయం భయంగా ఉమ వంక మాస్తూ అడిగాడు తాతా రావు

పంచవటి ఓ పదిళ్ళ లోగిలి

జరిగిన కథ

ఉమా ,శంకరం భార్య భర్తలు. ఉమా ఉళ్ళోని పోలీస్ స్టేషన్ లొ ఎస్ ఐ గా పనిచేస్తూ ఉంటె , శంకరం చెట్టు కింద ప్లీడరు గా పేరుపడి వాదించటానికి కేసులు లేక ఇంటిదగ్గరే ఉండి ఇంటిపనులు చుసు కుంటూ ఉంటాడు . కోబ్రా పేరుతో కోసి నది పరివాహక ప్రాంతంలో కట్టిన ఇళ్ళను కులగాడతారు మాహనగర్ మునిసిపాలిటి వాళ్ళు .పేదవాళ్ళు శంకరం దగ్గరకొస్తారు కేసు వాదించమని . సి .ఎం స్వామిజి గురించి ఆరా తీస్తాడు .స్వామిజి సిటిలో పెద్ద సభకు ప్లాన్ చేస్తాడు .స్వామిజి హోమం జరిగే ప్రదేశం లోకి దొంగ చాటుగా ప్రవేశిస్తారు వర్లు ,తాతారావు లు .శంకరం కుడా వెనక నుంచి ప్రవేశిస్తాడు .

ఇక చదవండి

"నువ్వు వుండరా "అన్నిటికీ భయపడతావు. అమ్మాయిని ఆలోచించుకోని అంటూ 'వర్లు గారు. తాతారావుని సముదాయించ బోయాడు.

ఉమ ఓ రెండు నిమిషాలు మౌనంగా ఆలోచిస్తూ " ఒక రకంగా మీరు మంచిపనే చేశారు, కాగితాలన్నీ 'హుండీలో వేసి, కాని వాళ్లంత తేలిగ్గా వదలరు, ఆశ్రమం చుట్టూ సిసి కెమారాలు వున్నాయి. వాటిలో మీరు తప్పకుండా కనపడతారు. కొంత కాలం మీ ఇద్దరూ ఎవరికీ కనపడుతుండా ఉంటే మంచిది.." అంటూ చెప్పుకొచ్చింది.

"ఎవరికీ కనపడకుండా వుండాలా? అంటే ఎటు పోవాలి .." మళ్ళీ ఏడుస్తూ మొదలు పెట్టాడు. తాతారావు.

" నువ్వు వుండరా.. అయితే ఒక పని చేస్తాము ఇద్దరం ఎటన్నా తీర యాత్రలు చేసి వస్తాము ...ఏమంటావమ్మా " అంటు దిగారు వారలు గారు

"అది కొంత వరకు నయమేకాని, మీ సెల్ఫోన్లు సిగ్నల్ తో మిమ్మల్ని కమక్కో గలరు "

మరి ఏం చెయ మంటావు అన్నట్టు మొఖం పెట్టారు ఇద్దరు

ఇంతలో శంకరం కూడా బండి మీద వేగంగా అక్కడికి వచ్చాడు.

"బండి దిగుతూనే, "నాన్న గారు మీకేమి జరగలేదుగా. "అంటూ వర్లు గారి వంక చూసాడు.

"ఏమి జరక్క పోవటమేమిటి శంకరం.. " అంటూ తాతారావు ఏదో చెప్పబోయాడు.

"ఇక్కడ వద్దు" అందరూ మన వంకే చూస్తు న్నారు, పక్కకెళ్ళి మాట్లాడుకుదాము' అంటూ ఉమ అక్కడ నుంచి కదిలింది.

'అవునౌను పోలీస్ స్టేషన్లో కూడా సీసీ కెమారాలు ఉంటాయి –అని అనుకుంతూ ఉమను అనుసరించారు అందరూ

పోలీస్టేషన్కి ఎదురుగా వున్న ఇరానీ కేఫ్ లోకి అడుగు పెట్టారు.

ఇరాన్ కేఫ్ అతను. "ఉమను చూడగానే "అరే మేమ్ సాబ్ కి ఏం కావాలో చూడండి .. " అంటూ కేక వేసాడు.

ఉమ అతన్ని చిరునవ్వుతో పలకరించి ఓమూలగా వున్న టేబుల్ దగ్గర కెళ్లి కూర్చుంది.

శంకరం, వర్లు గారు, తాతారావు కుర్చీలు లాక్కుని

ఉమా ఎదురుగా కూర్చున్నారు.

"ఏం జరిగిందిఉమ వంక చూస్తూ అడిగాడు. " శంకరం

జరిగింది మళ్లీ చెప్పారు వర్లు గారు,

అంతా విని శంకరం, "వాళ్ళు మిమ్మల్ని వదలరు. ఈ నిమిషం నుంచే వెతకటం మొదలు పెడతారు. ముందు మీ సెల్ఫోన్లు స్విచ్ ఆఫ్ చేయండి..! అంటూ హెచ్చరించాడు శంకరం

వర్లు గారు తన ఫోన్ స్విచ్ ఆఫ్ చేస్తూ తాతారావు వంక చూసాడు,

"మా ఆవిడ అరగంటకోసారి ఫోన్ చేస్తుంది ఇప్పుడు ఫోన్ స్విచాఫ్ చేస్తే, దానికి అనుమానం. వచ్చి ఇంటికెళ్లాక 'నాకు భజన కార్యక్రమం ఏర్పాటు చేస్తుంది.. " అంటూ వాపోయాడు

మనం ముందు ఇంటికి వెళితే కదా ముందు ఫోన్ స్విచ్ ఆఫ్ చెయ్యి " అంటూ గదిమారు వర్లు గారు

"ఇంటికి వెళ్ళమా "అంటూ బిక్క మొఖం వేసి తన సెల్ ఫోనో స్విచ్ ఆఫ్ చేసాడు తాతారావు

''ఇప్పుడున్న పరిస్థితిలో ఇంటికి వెళ్ళక పోవటమే మంచిది " అన్నాడు శంకరం

"అందుకనే ఓ వారం పాటు ఇద్దరం తీర్థయాత్రలు చేసి వస్తామని అంటున్నా " అంటూ ఉమా వంక చూసారు వర్లు గారు

"అది అంత మంచి కాదేమో మామయ్య. "ఉమ మళ్ళీ అభిప్రాయానికి గట్టిగా చెప్పింది

అవును నాన్న మీరు మాకళ్ళ ముందు వుంటే మేము మిమ్మల్ని కాపాడు కోగలము "అంటూ ఆలోచనలో పడ్డాడు శంకరం

"ఇక్కడుంటే వెళ్ళ ఏదోఒక రోజు మమ్మల్ని చంపటం ఖాయం "అంటూ తాతావు ఏడుసూ అన్నడు.

"ఆపరా నీ ఏడుప్పు.... మరి ఏమి చేద్దాం శంకరం"" అడి గారు వర్లు గారు

"పోనే జరిగిన విషయం ఇజి గారికి చెపితే" సలహా ఇచ్చింది ఉమ

" ఇప్పుడున్న పరిస్థితిలో ఎవర్నీ నమ్మలేము , సాక్షాత్తు హోమ్ మినిష్టర్ ఇందులో వున్నాడని విన్నాను "అనుమానం వెలి బుచ్చాడు శంకరం'

'మరేం చేద్దాం. . ఏమి అర్ధం కావట్లేదు అంది ఉమ .

"ఆకాగితాలు వాళ్ళ కు దొరక నంత వరకూ మనకే ప్రమాదం రాదు. అలా అని వాళ్ళని తక్కువ అంచనా వేయలేము. దానికి నాదగ్గర ఒక ఉపాయం ఉన్నది , 'అంటూ అందరి దగ్గరకు రమ్మని సైగచేసాడు.

★★

" ఎవడు వాడు మన ప్లాన్ మొత్తాన్ని నాశనం చేసాడు "పిచ్చి పట్టి నట్టు పెద్దగా అరవ సాగాడు స్వామిజీ

"సీసీ కెమారాలన్నీ పరిశీలిస్తున్నాము సార్... ' సమాధానం ఇచ్చాడు డిజిపి

'ఎంత కాలం అండి అప్పుడే రెండు రోజులు గడిచి పోయాయి. ఈ లోగా దొంగలు దేశం దాటి పోరా ' విసుక్కున్నా స్వామిజి పి ఎ శరత్

" చూ డు డిజిసి, స్వామీజీ చాలా కోపంగా వున్నారు, నువ్వు ఏమి చేస్తోవో తెలియదు రేవపాటి కల్లా వాళ్ళ ను ప ట్టుకోవాలి' భాస్కర రావు ఆర్డర్ వేశాడు

మొదటి సారి డి జి పి కి వాళ్ళ మీద ఎక్కుడ లేని కోపమొచ్చింది.కోపాన్ని నిగ్రహించు కుంటూ " అందరు సంయసుల్లనే ఉన్నారు అసలు సన్యాసులుఎ వారో దొంగ సన్యాసులు ఎవరో కనిపెట్టటం కష్టంగా ఉంది మీలో ఎవరినన్నా ఎంపిస్తే! పని తేలిక అవుతుంది అన్నాడు డి జి పి "నేనే వస్తాను పదండి ఉంటు ముందుకు అడుగులేసాడు శరణత్

(ఇంకా ఉంది)

"కొత్త చూపు "

ఈ శ్రీనివాస రెడ్డి

గుడ్డి నమ్మకాలతో మసిపట్టిన
ముసుగులు వేసుకుని
అనుభవాలతో బూజుపట్టిన
కళ్ళద్దాల నుండి చూస్తూ
ఒకతరం నడిచి పోయింది
ఒక యుగం గడిచి పోయింది

ఒక కాలానికి సరిపడా
అంతుచిక్కని ఆలోచనలను
ప్రశ్నించకుండా ప్రతిఘటించకుండానే
నిత్య సత్యాలుగా మారిపోయాయి
ప్రశ్నలకు సమాధానాలు ఇవ్వకుండానే
సమస్యలను పక్కదారి పట్టించారు

తరం మారింది స్వరం పెరిగింది
కొత్తచూపు సమాధానాలు వెతుకుతోంది
రేపటి ప్రశ్నలు ఉహకు అందనివి
నిన్నటి జవాబులు ఎందుకూ పనికిరానివి
పాత ఆలోచనలకు పాతరవేయాలి
కొత్త దారుల్లో వెతకటం నేర్చుకోవాలి

గత చరిత్రకు రంగుపూసి నిజమని నమ్మిస్తే
మరచిపోవాల్సిన వాటిని మైలురాళ్ళని గుర్తుచేస్తే
మానని గాయాలు గొంతెత్తి అరుస్తాయి
ప్రశ్నలు వేటకొడవళ్ళుగా మారతాయి
సమాధానాలు ఇవ్వలేని నిన్నటి సరీసృపాల
విషపు కోరలు పీకి పక్కన కుర్చోపెడతాయి

" ఆఖరి నవ్వు"

శింగరాజు శ్రీనివాసరావు

ఎదుటివారి అవసరాన్ని గుర్తించని అహంకారపు
శాసనానికి
అక్కడ పాదప్రవాహాలు బంధించబడ్డాయి
రహదారులన్నీ ఘనీభవించాయి
నగరం నడిబొడ్డులో యువనాయకుని అరంగేట్రమట

సముద్రపు నడిబొడ్డున తుఫానులో చిక్కిన నావలా
తిరగబడిన అక్షరాలను మోస్తున్న వాహనమొకటి
ఉరుములు, పిడుగులు కలిసిన ధ్వనిని సృష్టిస్తున్నది
చెవులు మూసుకోవడాలు తప్ప, దారి ఇవ్వలేదు ఎవరు

లోపలి నుంచి చూసిన కళ్ళు ఉలిక్కిపడ్డాయి
ఆయువును సెకన్లలో లెక్కిస్తున్న అతడు
సమయాన్ని వృథా చేయకూడదని పద్మవ్యూహంలోకి
దిగాడు
స్ట్రెచర్ మీద శరీరాన్ని భుజానికి మార్చుకుని
భేతాళుని మోసే విక్రమార్కునిలా కదిలాడు

ఎత్తుపల్లాలకు వెరవక ప్రవహించే నదిలా
వాహనాల మధ్యనుంచి పరిగెత్తుతున్నాడు
గుక్కెడు నీటికోసం ఎడారిలో తిరిగే బాటసారిలా
వైద్యశాల కోసం కన్నీటితెర వెనుకనుంచే
వెతుకుతున్నాడు

కనులముందు ఆశాకిరణం మెరిసింది
భుజంమీద పసితల్లి మంచంమీదికి చేర్చబడింది
ప్రాణం పోయవలసిన చేతులు బేరం పెట్టాయి
చేయి బరువెక్కితేనే కత్తి పదునెక్కుతుందని చెప్పాయి

పేదరికం పాదాలమీద పడి కన్నీటి అభిషేకం చేసింది
కార్పొరేటు ఉలితో మలచబడిన శిల చలించలేదు
ఎదను తడుముకున్న చేతికి అమ్మ ఇచ్చిన గొలుసు
తగిలింది
మొదటి పుట్టినరోజున అమ్మ ఇచ్చిన బహుమతి
మెడను జారి వైద్యవ్యాపారి చేతిలోకి చేరబోయింది

స్పృహలోకి వచ్చిన అమ్మ చేతులు అడ్డుకున్నాయి
"నా జ్ఞాపకం నాతోనే కాలిపోకూడదు..
అమ్మ కంటిముందు లేకున్నా, గుండెమీద కదలాలి"
అంటున్న తల్లి చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడతను

విచ్చుకున్న ఆమె పెదవుల మీది నవ్వు నిలిచిపోయింది
మరణంలోను బిడ్డ గురించి ఆలోచించే తల్లి శకం
ముగిసింది

అతని గుండెల మీద అమ్మప్రేమ మరల కదలాడింది
ఆమె "ఆఖరినవ్వు" కంటి కెమెరా నుంచి జారి
పిడికెడు ప్రాణయంత్రం మీద పచ్చబొట్టుగా
నిలిచిపోయింది

ఛాతీలో నొప్పి.. గ్యాస్ట్రిక్ సమస్యా, గుండెపోటా?

పాఠకులు తమ సందేహాలు ,ప్రశ్నలును sumathi.doctorsalahalu@gmail.com కు పంపవచ్చు.

డా.. మణికంఠ రెడ్డి

ఉదయం 8 గంటలు. 48 ఏళ్ల రమేష్ ఆఫీస్‌కు వెళ్లేందుకు సిద్ధమవుతున్నారు. అకస్మాత్తుగా ఛాతీ మధ్యలో బరువుగా అనిపించింది.

“నిన్న రాత్రి బిర్యానీ ఎక్కువ తిన్నాను. గ్యాస్ అయి ఉంటుంది” అనుకుని ఒక యాంటాసిడ్ మాత్ర వేసుకున్నారు.

కొద్దిసేపు నొప్పి తగ్గినట్లు అనిపించింది. కానీ అరగంట తర్వాత నొప్పి ఎడమ భుజానికి, చేతికి వ్యాపించింది. చెమటలు పట్టాయి. శ్వాస తీసుకోవడం కష్టమైంది. కుటుంబ సభ్యులు గమనించి వెంటనే ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లగా పరీక్షల్లో తీవ్రమైన గుండెపోటు వచ్చినట్లు తేలింది.

వెంటనే యాంజియోప్లాస్టీ చేయడంతో ఆయన ప్రాణాపాయం నుంచి బయటపడ్డారు.

ఇలాంటి సంఘటనలు మన చుట్టూ తరచుగా జరుగుతూనే ఉన్నాయి. చాలామంది ఛాతీలో నొప్పిని గ్యాస్, అజీర్ణం, కండరాల నొప్పి అనుకుని నిర్లక్ష్యం చేస్తారు. కొన్నిసార్లు ఆ నిర్లక్ష్యం ప్రాణాలను బలితీసుకుంటుంది.

ఛాతీలో నొప్పి అంటే గుండెపోటేనా?

అంటే... అన్ని సందర్భాల్లో కాదు అనే చెప్పాలి. దానికి అనేక కారణాలు ఉండవచ్చు. వాటిలో కొన్ని ప్రమాదకరమైనవి, మరికొన్ని సాధారణమైనవి.

ఛాతీలో నొప్పికి ప్రధాన కారణాలు:గుండె సంబంధిత వ్యాధులు,గ్యాస్ట్రిక్ లేదా యాసిడ్ రిఫ్లక్స్,కండరాల నొప్పి,పక్కటెముకల సమస్యలు,ఊపిరితిత్తుల ఇన్ఫెక్షన్లు,న్యుమోనియా,ఊపిరితిత్తుల్లో రక్తగడ్డలు,ఆందోళన (Anxiety),పానిక్ అటాక్,వైరల్ ఇన్ఫెక్షన్లు

అందుకే ఛాతీలో నొప్పికి కారణాన్ని ఊహించి సొంతంగా ఏవో మందులు వేసుకోకుండా... వెంటనే వైద్యుడిని సంప్రదించాలి.

మన గుండె రోజుకు సుమారు ఒక లక్ష సార్లు కొట్టుకుంటూ, శరీరమంతా రక్తాన్ని పంపిస్తుంది. ఈ పనికి గుండె కండరాలకు కూడా నిరంతరం రక్తం అవసరం. ఈ రక్తాన్ని అందించే రక్తనాళాలను కరోనరీ ఆర్టరీ (ధమని)లు అంటారు.

ఈ ధమనుల్లో కొవ్వు, కొలెస్ట్రాల్, కాల్షియం పేరుకుపోయి రక్తప్రసరణ తగ్గితే గుండెకు ఆక్సిజన్

సరిపోదు. రక్తనాళం పూర్తిగా మూసుకుపోతే గుండె కండరాలు చనిపోవడం ప్రారంభమవుతుంది. దీనినే గుండెపోటు (Heart Attack / Myocardial Infarction) అంటారు.

గుండెపోటు వచ్చిన మొదటి 60 నుంచి 90 నిమిషాలు అత్యంత కీలకం. దీనిని 'గోల్డెన్ అవర్' అంటారు.

ఈ సమయంలో రక్తప్రసరణను పునరుద్ధరిస్తే గుండె కండరాలను కాపాడవచ్చు. మరణాల ప్రమాదం తగ్గుతుంది. గుండె పనితీరు మెరుగ్గా ఉంటుంది. భవిష్యత్తులో గుండె వైఫల్యానికి అవకాశాలు తగ్గుతాయి.

అందుకే ఛాతీలో నొప్పి వస్తే గంటల తరబడి ఇంట్లో వేచి ఉండకూడదు.

అజీర్ణం లేదా యాసిడ్ రిఫ్లక్స్ వల్ల కూడా ఛాతీలో మంట లేదా నొప్పి రావచ్చు.

సాధారణంగా ఛాతీలో మంట, పుల్లటి తేన్పులు, గొంతులో మంట భోజనం చేసిన తర్వాత ఎక్కువ అవడం, ముందుకు వంగితే పెరగడం, పడుకున్నప్పుడు ఎక్కువగా ఉండటం వంటి లక్షణాలు కనిపిస్తాయి.

యాంటాసిడ్ మందులతో దీనికి కొంత ఉపశమనం కలుగుతుంది.

అయితే పదే పదే గ్యాస్‌లా అనిపించే నొప్పిని గ్యాస్ట్రిక్ సమస్యే అని భావించడం ప్రమాదకరం.

మరి గుండెపోటు నొప్పి ఎలా ఉంటుంది?

గుండెపోటు వస్తే సినిమాల్లో చూపినట్లు ఒక్కసారిగా నేలపై పడిపోతారని చాలామంది అనుకుంటారు. కానీ నిజ జీవితంలో గుండెపోటు చాలా సందర్భాల్లో నెమ్మదిగా ప్రారంభమవుతుంది.

సాధారణంగా ఛాతీ మధ్యలో బరువుగా అనిపించడం, ఎవరో బండరాయి పెట్టినట్లు ఒత్తిడి, గట్టిగా నొక్కుతున్నట్లు బాధ, 15–20 నిమిషాలకు మించి కొనసాగడం, విశ్రాంతి తీసుకున్నా తగ్గకపోవడం, నొప్పి ఎడమ చేయి లేదా రెండు చేతులు, మెడ, దవడ, వీపు లేదా భుజాలకు వ్యాపించడం, శ్వాస తీసుకోవడంలో ఇబ్బంది, చల్లటి చెమటలు, వికారం లేదా వాంతులు, తీవ్రమైన బలహీనత వంటి లక్షణాలు ఉంటే.. దాన్ని గుండెపోటుగా భావించి అత్యవసర వైద్య సహాయం పొందాలి.

మహిళల్లో గుండెపోటు లక్షణాలు చాలాసార్లు భిన్నంగా ఉంటాయి. అందువల్ల చాలామంది గుండెపోటును గ్యాస్ట్రిక్ సమస్యగా లేదా అలసటగా భావించి నిర్లక్ష్యం చేస్తుంటారు.

తీవ్రమైన అలసట, అజీర్ణం, వికారం, కడుపు పైభాగంలో నొప్పి, వెన్ను నొప్పి, మెడ లేదా దవడ నొప్పి, శ్వాస తీసుకోవడంలో ఇబ్బంది, తల తిరగడం, చెమటలు పట్టడం వంటివి.

కొంతమందికి ఛాతీ నొప్పి అసలు ఉండకపోవచ్చు కూడా. మధుమేహం ఉన్నవారిలో నరాలు దెబ్బతినడం వల్ల గుండెపోటు వచ్చినా తీవ్రమైన నొప్పి ఉండకపోవచ్చు. దీనిని Silent Heart Attack అంటారు.అటువంటి వారిలో ఆకస్మిక నీరసం, చెమటలు, శ్వాసలో ఇబ్బంది, తల తిరగడం, అసాధారణ అలసట వంటి అసాధారణ లక్షణాలు కనిపిస్తాయి.

అందుకే మధుమేహ రోగులు చిన్న లక్షణాలను కూడా నిర్లక్ష్యం చేయకూడదు.భారత్‌లో గుండెపోటుతో మరణించే వారిలో చాలామంది ఆసుపత్రికి చేరుకునే లోపే లేదా ఆలస్యంగా చేరుకోవడం వల్ల ప్రాణాలు కోల్పోతున్నారు."ఇంకొంత సేపు చూస్తే తగ్గిపోతుంది", "గ్యాస్ అయి ఉంటుంది", "కొంచెం విశ్రాంతి తీసుకుంటే సరిపోతుంది" అనే ఆలోచనే చాలా సందర్భాల్లో ప్రమాదానికి దారి తీస్తుంది.★★

నెట్టింటి రామాయణం

సెటైర్

మరో రావణుడు

-ఈ. సాయి అలేఖ్య

మన భారతీయ ఇతిహాసాల్లో రామయణం , భారతానికి మించిన కథలు లేవు . అందుకనే వందల సంవత్సరాలుగా వీటిని చలనచిత్రాలుగా తీస్తున్నా ఎప్పుడూ మనకి విసుగు పుట్టలేదు . రామాయణం. ఇది కేవలం ఒక కథ మాత్రమే కాదు, రామాయణం అనేది ఒక విశ్వాసం, ఇది మన సంస్కృతిలో ఒక భాగం. భారతీయ సినిమా ప్రారంభమైనప్పటి నుంచి ఈ గాథ చిత్రసీమపై ప్రగాఢమైన ప్రభావాన్ని చూపింది. తాజాగా భారతీయ సినీ చరిత్రలోనే అత్యంత ప్రతిష్టాత్మకంగా నితేష్ తివారీ డైరెక్షన్లో తెరకెక్కుతున్న చిత్రం 'రామాయణ'. అంతకు ముందు ప్రభాస్ హీరోగా ఓం రౌత్ దర్శకత్వం లో " ఆదిపురుష్ "అనే చిత్రం వచ్చింది

ఈ చిత్రాలను చూస్తుంటే అసలు వీళ్ళు రామాయణం చదివి సినిమాలు తీస్తున్నారా లేదా సొంత పైత్యం సినిమాకి కలుపుతున్నారా అనే సందేహం కలగక మానదు .

రాముడు , సీత సంగతి పక్కన పెడితే , ముఖ్యంగా రావణ బ్రహ్మ ను మాత్రం దారుణంగా ఒక క్షుద్ర మాంత్రికుడిగా చూపిస్తున్నారు . ఈ చిత్రంలో రావణుడి గెటప్, హెయిర్ స్టైల్ మరియు వాహనంగా చూపించిన లంకా వైమానిక రూపంపై ప్రేక్షకులు మరియు విమర్శకుల నుండి వ్యతిరేకత వచ్చింది. లంకేష్ రూపాన్ని "ఇస్లామిక్ దండయాత్రదారులు", అలావుద్దీన్ ఖిల్జీ మరియు ఔరంగజేబు వంటి మొఘల్ చక్రవర్తులు, చివరికి మంగోలియన్ దండయాత్రదారుడైన చెంగిజ్ ఖాన్‌తో కూడా పోల్చి చూపడం దారుణం . మరోవైపు, గేమ్ ఆఫ్ థ్రోన్స్ వీరాభిమానులు లంకేష్ పుష్పక విమానాన్ని (రావణుడి రథం) టార్గారియన్ డ్రాగన్‌తో పోల్చి చూపారు . ఆదిపురుష్ లో రావణ బ్రహ్మ పాముల పై పడుకుని మసాజ్ చేయించుకోవటం , తలపై నిక్కబొడుచుకున్న జుట్టు, పొడవైన గెడ్డం, కాటుక కళ్ళతో రావణాసురుడి కంటే కూడా అలావుద్దీన్ ఖిల్జీలాకనిపించాడు . శివభక్తుడు, బ్రాహ్మణుడైన రావణుడు 64 కళల్లో నైపుణ్యం ఉన్న వ్యక్తి. వైకుంఠాన్ని కాపలా కాసిన జయుడు శాపం పొంది భూలోకంలో రావణునిగా పుట్టారు. ఈ సినిమాలో రావణుడి చిత్రీకరణ తుర్కియే నియంతను తలపిస్తోంది కానీ, రావణుడిని కాదు. విశ్రవ ఋషి పుత్రుడు, నాలుగు వేదాలను ఔపాసన పట్టిన, తాండవ స్తోత్రాన్ని రచించిన, రుద్ర వీణను వాయించిన రావణాసురుడు తన కంటే గొప్పగా వీణను వాయిస్తారని స్వయంగా శివుడే అంగీకరించిన రావణుడు బట్టతలతో ఉన్న గజనీ మహమూద్‌లా కనిపించాడు .

సెటైర్

ఇప్పుడు వస్తున్న కొత్త రామాయణం కుడా తక్కువ ఏమి కాదు రావణాసురిడిని ఓకే మంత్రగాడిగా , బుచోడిగా చూపిస్తున్నారు . రావణుడు వేదాలు, జ్యోతిషంలో నిష్ణాతుడు. బంగారు భవనాలు నిర్మించుకున్నవాడు. ఆయన అహంకారంతో మాత్రమే సీతను అపహరించారు. కానీ, రావణుడిని దుర్మార్గుడిలా, బూచాడిలా చూపించటం దురదృష్టం .గ్రాఫిక్స్ మాయలో పది రావణాసురిడి పాత్రను పూర్తిగా మార్చి ఒక దెయ్యాల నాయకుడిగా చూపించటం క్షమించరాని నేరం .

రావణుడి పాత్ర చిత్రీకరణ కోసం భూకైలాస్‌లో ఎన్‌టీ రామారావు పాత్రను, సంపూర్ణ రామాయణంలో ఎస్‌వీ రంగారావు పాత్రను మన తెలుగు వారు ఒక నిఘంటువుగా పరిగనిస్తారు .సీతారామ వనవాసం , సంపూర్ణ రామాయణం లో రామారావు . రంగారవ్వు పోషించిన రావణాసురుడి పాత్రం ఎంతో ఉదాత్తమైనది . ఎన్ టి ఆర్ , బాపు వంటి వారు రామాయణం మొత్తం చదివి రావణాసురిడి పాత్రను తీర్చిదిద్దారు . రావణుడు అహంకారే. కానీ, ఆయనకు బ్రహ్మ వరం, శివుడి ఆశిర్వాదంతో జ్ఞానంతో కూడిన అహంకారం ఉంది. ఆయన విస్తృతమైన లంకా రాజ్యానికి అధిపతి కావడంతో అహంకారి. ఆ అహంకారాన్ని ఎన్‌టీ రామారావు పోషించిన పాత్రలో ప్రతిబింబించారు.

వాల్మీకి రామాయణం ప్రకారం రావణ బ్రహ్మ గురించి తెలుసుకుందాం ...
సృష్టి కర్త అయిన బ్రహ్మ దేవుడు ముని మనవడు ..
తాత (తండ్రి వైపు): పులస్త్య బ్రహ్మ (ఈయన బ్రహ్మదేవుని మానస పుత్రుడైన సప్తర్షులలో ఒకరు).
తండ్రి: విశ్రవసుడు (ఈయన గొప్ప వేద పండితుడు మరియు బ్రాహ్మణుడు. రావణుని తల్లి రాక్షస కన్య అయిన కైకసి)
రాక్షస స్త్రీ అయిన కైకసి కి విశ్రవసుడు అనే బ్రాహ్మణుడు కి పుట్టిన సంతానం రావణుడు ...

రావణుడు పుట్టుక తో పది తలలతో ఇరవై చేతులు పది భుజాలతో పుట్టాడు ..
దశగ్రీవుడు, దశకంఠుడు దశముఖుడు దశననుడు అనే పేర్లు తో పిలిచే వాళ్ళు ...
అయితే కైలాసం పర్వతం ఎత్తే టైం లో శివుని బొట్టన

వేలు కిందకు ఒత్తడంతో పర్వతం కింద తన చేతులు నలిగి పెద్ద పెద్ద రావణలను (కేకలు) సృష్టించాడు . దానితో శివుడు రావణ అని సంబోధించిన తరువాత నుండి ఆ పేరు ప్రసిద్ధి చెందింది...

భూమి పై సుమారు 40 వేల ఏళ్ళు ఉన్నాడు రావణుడు . రావణాసురుడు బ్రహ్మదేవుని గురించి 10,000 సంవత్సరాలు ఘోర తపస్సు చేశాడు.
ప్రతి వెయ్యి సంవత్సరాలకు ఒక తల చొప్పున తన తొమ్మిది తలలను నరికి అగ్నిలో ఆహుతి ఇచ్చాడు. 10,000వ సంవత్సరం పూర్తి కాగానే పదవ తలను కూడా నరకడానికి సిద్ధపడగా, బ్రహ్మదేవుడు ప్రత్యక్షమై అతనికి అమరత్వాన్ని ప్రసాదించలేకపోయినా, దేవతలు, దానవులు, యక్షులు, గంధర్వుల చేతిలో మరణం లేకుండా వరాన్ని ఇచ్చాడు. (రావణుడు నరులను, కోతులను తృణీకరించి వారి నుండి రక్షణ కోరలేదు)..

తర్వాత రావణుడు లంక నగరాన్ని తన సోదరుడు(విశ్రవసుడు కుమారులే ఇద్దరు, తండ్రి వైపు నుండి) కుబేరుని నుండి లంక నగరాన్ని పుష్పక విమానాలను స్వాధీనం చేసుకొని పరిపాలన దాదాపు 28,800 సంవత్సరాలు పాలన చేశాడు ...

తర్వాత పాతాళ లోకాన్ని, అమరావతి అయిన దేవతల రాజధాని నీ జయించాడు ఇంద్రుడు నీ ఓడించి ... త్రిలోక అధిపతి అయ్యాడు ...
రావణుని కొలువు లో నవ గ్రహాలు అష్ట దిక్పాలకులు కూడా ఉంటారు. తన సింహాసనం ముందు ఉన్న మెట్లకు ఒక్కో మెట్టు కి ఒక్కో గ్రహం అధిష్టాన దేవత గా ఒక్కో అష్టదిక్పాలకుడు ఒక్కో మెట్టుకు అధిష్టాన దేవతగా ఉన్నారు..
ఒక్కో మెట్టు తొక్కుకుంటు సింహాసనం అధిష్టించే వాడు.

రావణునికి ముగ్గురు భార్యలు & ఏడుగురు కొడుకులు ఉన్నారు.భార్యలు:మండోదరి: మయాసురుడి కుమార్తె, పతివ్రత అయిన ప్రధాన భార్య.ధాన్యమాలిని: రెండవ

భార్య.తృతీయ భార్య: అమరవల్లి
.కొడుకులు:
1. ఇంద్రజిత్తు (మేఘనాథుడు): ఇంద్రుడినే ఓడించిన మహావీరుడు (మండోదరి కుమారుడు).
2. అతికాయుడు: (ధాన్యమాలిని కుమారుడు).
3. అక్షయ కుమారుడు: (మండోదరి చిన్న కుమారుడు, హనుమంతుని చేతిలో మరణించాడు).
4. త్రిశిరుడు
5. దేవాంతకుడు
6. నరాంతకుడు
7. ప్రహస్తుడు (కొన్ని చోట్ల సేనాధిపతిగా, కొడుకుగా పేర్కొంటారు).

రావణుడు దిగ్విజయ యాత్ర చేసి భూలోకంలోని దాదాపు అన్ని రాజ్యాలతో పాటు దేవలోకం, పాతాళ లోకాలను కూడా జయించాడు.
గెలిచిన రాజ్యాలు/ద్వీపాలు: బలిద్వీపం (నేటి బాలి), మలయద్వీపం (మలేషియా), అంగద్వీపం, వరాహద్వీపం, శంఖద్వీపం, యవద్వీపం (జావా), కుశద్వీపం మరియు ఆంధ్రా లయలను జయించాడు.
స్వర్గలోకం: ఇంద్రుడిని ఓడించి అమరావతిని కైవసం చేసుకున్నాడు.
కుబేరుని లంక: తన సవతి సోదరుడైన కుబేరుడిని ఓడించి, లంకా రాజ్యాన్ని మరియు పుష్పక విమానాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నాడు...

రావణుడు శివుడికి పరమ భక్తుడు. అతని పూజా విధానం అత్యంత తీవ్రమైనది మరియు సంగీతంతో కూడుకున్నది.
కైలాస పర్వతాన్ని ఎత్తడం: ఒకసారి రావణుడు కైలాస పర్వతాన్ని చేతులతో ఎత్తడానికి ప్రయత్నించాడు. అప్పుడు శివుడు తన కాలి బొటనవేలితో పర్వతాన్ని నొక్కగా, రావణుడి చేతులు పర్వతం కింద నలిగిపోయి తీవ్రమైన వేదనతో గర్జించాడు.
శివ తాండవ స్తోత్రం: ఆ వేదనలోనే శివుడిని ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి రావణుడు తన నరాలను వీణ

తంత్రులుగా చేసి, స్వయంగా శివ తాండవ స్తోత్రాన్ని లయబద్ధంగా ఆలపించాడు. దీనికి మెచ్చిన పరమశివుడు అతనికి 'రావణుడు' (భయంకరంగా గర్జించేవాడు) అనే పేరును మరియు ప్రసిద్ధ చంద్రహాస ఖడ్గాన్ని వరంగా ఇచ్చాడు.
రావణుడు ప్రతిరోజూ నర్మదా నది తీరంలో స్వయంగా పార్థివ లింగాలను చేసి, నృత్య గానాలతో శివార్చన చేసేవాడు.ఎంతో వేద జ్ఞానం, జ్యోతిష్య శాస్త్రంలో నిపుణుడు సంగీతం లో విద్వాంసుడు ..సంస్కృత భాషాలో పండితుడు ..అస్త్ర శాస్త్రాలు లో ప్రవీణ్యుడు ..

ఎన్ని దైవ బ్రాహ్మణ గుణాలు ఉన్నా కొన్ని రాక్షస గుణాలు ఉండటం వల్ల రావణుడు పతనం అయ్యాడు ..
స్త్రీలోలుడు, అహంకారి, గర్వం, ద్వేషం, ఈర్ష్య, అసూయ వీటి తో పాటు సీతా దేవి అపహరణ వల్ల రావణుడు పతనం అయ్యాడు .....

రావణుని జీవిత చరిత్ర నుండి మనం నేర్చుకునేది ఏంటి అంటే, మనిషి లో ఎన్ని మంచి గుణాలు ఉన్నా కొన్ని చెడ్డ గుణాలు ఉండటం వల్ల మనిషి నాశనం కాక తప్పదు ... మంచి గుణాలు మాత్రమే పెంచుకోండి చెడు గుణాలు అలవాట్లు వద్దు ...

అటువంటి రావణాసురిడిని ఒక క్షుద్ర మాంత్రికుడిగా , దెయ్యాల నాయకుడిగా చూపించటం దారుణం .ఇటువంటి చిత్రాలను మనం చూడకుండా ఉంటేనే నయం . లేకపోతే రామాయణం మీదే విరక్తి పుడుతుంది ఇహ సీత సంగతి సరే సరి , వచ్చే వారం ఆవిడ గురించి మాట్లాడుకుందాం .★★

సాధారణ ప్రచురణకు ఎన్నికైన
కవిత

వికసించిన పువ్వు

నల్లని చెట్లపై వికసిస్తుంది
వసంతకాలపు నిశ్శబ్ద స్పర్శ
నా హృదయాన్ని
మేల్కొల్పుతుంది

టీ తాగుతోంది

లేత చంద్రకాంతి కింద,

పువ్వుల సువాసన

పిచ్చుక నీడ కదులుతుంది

రెక్కల లయ

తోట గుండా ప్రతిధ్వనిస్తుంది

పడిపోయిన రేకులు
నా చేతిపై మెల్లగా విశ్రాంతి తీసుకుంటాయి

జ్ఞాపకాలు తిరిగి వస్తాయి

తల్లి గొంతు

సాయంత్రం గాలిలో
"మృదువుగా ఉండు నా బిడ్డా"

ఆశ మళ్ళీ వికసిస్తుంది

అదే పాత మార్గం
కొత్త కాంతితో ప్రకాశవంతంగా

–మానసా రెడ్డి

పవిట చాటు..!

మాటలకే కరిగిపోయే

మంచు ముక్క వంటి

మృదు కలశం ఆ హృదయం ..

దురాశకు అర్రులు చాచక

బాధ్యతలను భుజాల మోస్తూ

పారదర్శకతకు ప్రామాణికం ఆ
హృదయం..

ఆటు పోటుల తట్టుకొని

ధీటుగా నిలబడగల

రాజసం ఆ హృదయం..

వీరత్వం గుండెల చేర్చి

పరాక్రమంగా పోరాడగల

నిజమైన యుద్ధ భేరి ఆ హృదయం..

చీకటి గుండెల వెలుగులు నింపి

జగతంతా వికసించేలా చేస్తూ

పవిట చాటు బిక్కు బిక్కు మంటూ
దాక్కున్న..

మధురమైన మాతృత్వం ఆ హృదయం..!

–మునీంద్ర

అమర్నాథ్ గుహ

యాత్ర

అమర్నాథ్ లో ఒక గుహ ఉంటుందని, అక్కడ శివుడు మంచు రూపంలో కొలువుదీరి ఉంటాడని, ఆ మంచు లింగాన్ని దర్శిస్తే సకల పాపాలు పోయి పుణ్యం లభిస్తుందని అంటారు. అమర్నాథ్ గుహలో శివుడు తన సహధర్మచారిణి ఐన పార్వతిదేవికి తన అమరత్వ రహస్యం గురించి వివరించాడని హిందూ పురాణాల్లో పేర్కొనటం జరిగింది.

అమర్నాథ్ అంటే జరామరణములు లేనివాడు అని అర్థం. ఒకనాడు పార్వతీ పరమేశ్వరులు హిమవత్ పర్వత ప్రదేశంలో విహరిస్తుండగా పార్వతీ దేవి శివునితో "స్వామీ! నాకొక సందేశం ఉంది తీర్చగలరా?" అంది. అప్పుడు శివుడు "చెప్పు దేవి తీర్చగలను" అన్నాడు. పార్వతి "స్వామి! నేను తిరిగి తిరిగి జన్మిస్తుంటాను. కానీ మీరు అలాగే శాశ్వతం గానే ఎలా ఉండగలుగుతున్నారు. ఇది ఎలా సాధ్యం?"అని అడిగింది. ఈశ్వరుడు "దేవి ఇది పరమ రహస్యమైనది కనుక ఏ ప్రాణకోటి లేని ప్రదేశంలో నీకు చెప్పాలి" అని చెప్పి ఆ ప్రదేశాన్ని వెతికాడు. చివరికి ఇప్పుడున్న అమర్నాథ్ గుహ కనిపించింది. రహస్యాన్ని పార్వతీ దేవికి చెప్పడానికి గుహను ఎంచుకోక ముంద శివుడు ఆ ప్రదేశాన్ని వెతుక్కుంటూ వెళతాడు. అలా అతను వెళ్ళే క్రమంలో ఒక్కొక్కరిని (పార్వతీదేవిని తప్ప) వదిలిపెట్టి వెళతాడు.

గుహలో కాలాగ్నిని వెలిగించి అక్కడున్న ఇతర ప్రాణకోటిని బయటకు పంపించి వేస్తాడు. ఇక తన అమరత్వ రహస్యం గురించి చెప్పటానికి ఉపక్రమిస్తాడు శివుడు. అ గుహలో పావురాలు పెట్టిన రెండు గ్రుడ్లు ఉన్నాయి. అది గమనించిన శివుడు వాటికి జరామరణాలు ఉండవని చెప్తాడు. ఇప్పటికీ ఆ పావురాల జంట భక్తులకు దర్శనం ఇస్తుంటాయి. శివుడు అమర్నాథ్ గుహకు వెళుతూ నంది ని పహల్గామ్ వద్ద విడిచిపెడతాడు. ఇది సముద్రమట్టానికి 2740 మీటర్ల ఎత్తున, శ్రీనగర్ నుండి 94 కి. మీ.ల దూరంలో ఉంటుంది. ఈ స్థలం దట్టమైన అడవులు, అందమైన సరస్సులు, స్వచ్ఛమైన నీటి ప్రవాహాలు, రకరకాల పూల తోటలు, పచ్చిక బయళ్ళతో నిండి ఉంటుంది.

చందన్వారి సముద్రమట్టానికి 2923 మీ. ఎత్తులో

యాత్ర

పహల్గామ్ నుండి 16 కి. మీ.ల దూరంలో ఉంటుంది. ఉత్కంఠను రేకెత్తించే ప్రకృతి సౌందర్యం, మంచుచే కప్పబడిన వంతెన, హిమానీనదాలు ఇక్కడి ఆకర్షణలు. గంగను వదిలిన పంచతరణి ఐదు సెలయేర్ల సంగమం. ఈ స్థలం పహల్గామ్ కు 40 కి.మి.ల దూరంలో, శేష నాగ్ సరస్సు కు 13 కి.మి.ల దూరంలో ఉంటుంది. అమర్నాథ్ చేరుకోవటానికి ఇదే చివరి మజిలి. ఇక్కడి నుండి సన్నని మార్గం ద్వారా 6 కి.మి.ల దూరం ప్రయాణించి శివుని గుహ చేరుకోవచ్చు. శేష నాగ్ సరస్సు సముద్ర మట్టానికి 3658 మీటర్ల ఎత్తులో పహల్గామ్ నుండి 27 కి.మి.ల దూరంలో ఉంటుంది. ఈ సరస్సు చుట్టూ 7 శిఖరాలు ఉంటాయి. భక్తులు రెండు రోజుల కాలినడక మార్గాన ఈ స్థలానికి చేరుకోవచ్చు. సరస్సు క్యంపైనింగ్ కు అనువైనది. మహాగుణ పర్వతం సముద్ర మట్టానికి 4276 మీ. ఎత్తులో ఉంటుంది. ఇక్కడ మహాశివుడు తన పెద్ద కుమారుడైన వినాయకుణ్ణి వదిలిపెట్టి వెళ్ళారు.

ఈ గుహను మొదట చూసింది, కనిపెట్టింది, వెలుగులోకి వచ్చింది ఒక గొర్రెల కాపరి ద్వారా. గొర్రెల కాపరి పేరు బూటూ మాలిక్. మాలిక్ రోజులాగే గొర్రెలను కాస్తుండగా, ఒక సన్యాసి తన వద్దకు వచ్చి బొగ్గుతో నిండిన సంచి ఇచ్చాడు. అతను అలాగే సంచిని ఇంటికి తీసుకెళ్ళాడు. తీరా సంచి విప్పిచూస్తే అందులో బంగారం కనిపించింది. అంతే! ఆ కాపరి వెనక్కు పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్లి, ఆ స్వామీ కోసం వెతికాడు కానీ కనిపించలేదు ఒక్కటి మాత్రం కనిపించింది. అదే ఇప్పుడు మనం దర్శించుకుంటున్న హిమలింగం. ఇదెప్పుడో క్రీస్తుపూర్వం జరిగింది.

అప్పటి నుంచి ఇప్పటివరకు అశేష భక్తులు లింగాన్ని దర్శించుకున్నారు. దర్శించుకుంటున్నారు. దర్శించుకుంటారు కూడా! పైన పేర్కొన్న ఒక్కొక్క స్థలాన్ని దాటుకుంటూ వస్తే చివరగా అమర్నాథ్ గుహ వస్తుంది. ఈ అమర లింగేశ్వరున్ని హిమ లింగేశ్వరుడు అని కూడా పిలుస్తారు. ఎన్నో జన్మల పుణ్యం ఉంటే

గానీ, ఈ హిమలింగాన్ని చూసే అదృష్టం రాదు. ఒకవేళ వస్తే అంతకు మించిన అదృష్టం మరొకటి ఉండదేమో!

శ్రీనగర్ విమానాశ్రయం అమర్నాథ్ కు సమీపాన ఉన్నది. ఢిల్లీ, జైపూర్ వంటి దేశంలోని అన్ని ముఖ్య పట్టణాల నుండి ఎయిర్ పోర్ట్ కు విమాన సర్వీసులు ఉన్నాయి. శ్రీనగర్ నుండి అమర్నాథ్ కు సపరేట్ గా హెలికాప్టర్ సర్వీస్ ఉన్నది. ఇది రక్షణ రంగం (డిఫెన్స్) వారి ఆధ్వర్యంలో నడుస్తుంది. శ్రీనగర్ రైల్వే స్టేషన్ అమర్నాథ్ కు సమీపాన ఉన్నది. దేశం నలుమూలల నుండి స్టేషన్ కు రైళ్ళు నడుస్తుంటాయి. జమ్మూలోని అన్ని ప్రధాన నగరాల నుండి శ్రీనగర్ కు, అలాగే పహల్గామ్ కు ఆ రాష్ట్ర బస్సు సర్వీసులతో పాటు ప్రవేట్ బస్సులు కూడా తిరుగుతుంటాయి. పహల్గామ్ వద్దకు చేరుకొని క్యాబ్ లలో గాని లేదా కాలినడకన గానీ, అమర్నాథ్ గుహ చేరుకోవచ్చును.★★★

క్రైం
సీరియల్

రక్షకుడు

డా.సి.ఎస్.జి .కృష్ణమాచార్యులు

నీహారిక మనసు మనసులో లేదు. ఏమైంది మాధవ్ కి? రెండు రోజులనుంచి అతని జాడ లేదు
కావ్య నడిగితే,” నేను గ్రామంలో లేనక్కా నా స్నేహితులతో కలిసి, అరకు వచ్చాను” అని చెప్పింది. మేనత్తకు, బాబాయికి ఫోన్ చెయ్యబుద్ధి కాలేదు. వాళ్ళు నిజం చెబుతారని గాని,శుభం పలుకుతారని గానీ ఆమెకు నమ్మకం లేదు. ఆమె తన కలవరాన్ని స్నేహితులతో పంచుకుంది.

మైత్రేయి,” ఆందోళన పడకు. నీకు చెప్పే వెళ్ళాడుగా. ఆస్తుల అమ్మకాలు, ఒక్క రోజులో తేలవు. కొనుగోలు దారుడిని పట్టుకుని, మంచి ధరకు ఒప్పించాలి. అదంతా టైం తీసుకునే వ్యవహారం.” అని ధైర్యం నూరిపోసింది.

“అతడేమన్నా చిన్న పిల్లాడా, తప్పిపోయాడని బెంగ పెట్టుకోవడానికి. లాయర్ గారు కూడా వెళ్ళారేమో. ఫోన్ చేసి కనుక్కో” అంది కల్యాణి.

“మాధవ్ తెలివైన వాడు. యెటువంటి ఆపద రాకుండా చూసుకుటాడు.” అని మాధవ్ పట్ల తనకున్న నమ్మకాన్ని వెల్లడించింది ఇందిర.

నీహారిక మనసు వారితో యేకీభవించలేదు. భాబాయి ఏదో చేసి వుంటాడని పైకి అనలేక, కడుపులో దాచుకోలేక సతమతమైంది. మనసు వుండబట్టక లాయరు గారికి ఫోన్ చేసింది. ఆయన వూరెళ్ళారని, మాధవ్ అక్కడకు రాలేదని లలిత చెప్పింది. ఇంక యెవరికి చేస్తే తెలుస్తుందని, ఆమె ఆలోచిస్తూండగా, ఆమెకు రంగ ప్రసాద్ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది.

“నీహారిక, నేను మాధవ్ స్నేహితుడిని. నా పేరు రంగ ప్రసాద్. ఒకసారి, గణేష్ హాస్పిటల్ కు రా. మనకు తెలిసిన వాళ్ళు నిన్ను అడుగుతున్నారు. ఆస్పత్రి ఇసీఅర్ రోడ్డు మీద శివాజి విగ్రహం కూడలి దగ్గర వుంది. జిపియస్ పెట్టుకుని వచ్చెయ్యి.”

నీహారిక గుండె గుభిల్లుమంది. నేను ఆందోళన చెందకూడదని, అబద్ధం చెప్తున్నాడని అనుకుంటూ ఆమె వెంటనే ఆస్పత్రికి వెళ్ళింది. ఆమె అనుమానం నిజమైంది.

తలకు కట్టు. కాళ్ళకు బాండేజ్ తో, మాధవ్ హాస్పిటల్ మంచం మీద పడుకుని వున్నాడు.

అలా అతడిని చూసి, ఆమె గుండె అగ్నిపర్వతమై జ్వలించింది. ఆమె కనులు నీలి మేఘాలై వర్షించాయి.

క్రైం సీరియల్

జరిగిన కథ:
నీహారిక , మాధవ్ ను తన స్నేహితురాళ్ళకు పరిచయం చేస్తుంది .మాధవ్ తన గురువు గారి మాట కాదనలేక నిహారిక మెడలో తాళి కడతాడు . కాని నీహారికకకు ఆ పెళ్లి ఇష్టం ఉండదు,అక్షయ్ ని ప్రేమిస్తుంది .నీహారిక ఆస్తికి మాధవ్ రక్షుడిగా నియమిస్తాడు అతని మాస్టారు .నిహారిక తాను ప్రేమించిన అక్షయ్ స్వార్ధపరుడని తెలిసి అతన్ని వదిలేస్తుంది . నిహారిక మాధవ్ ణి పెళ్లి చేసుకోటానికి ఒప్పుకుంటుంది.

ఇక చదవండి

అతని నుదుట చేయి పెట్టి చూసింది. జ్వరం వల్ల వేడిగా వుంది. రంగప్రసాద్ ఆమెనే చూస్తున్నాడు. మాధవ్ అంచనా తప్పు. ఆమె ఇంత శోకవిచలితయైనదంటే, ఆమె హృదయంలో ప్రేమ వున్నట్లే.
కనులు తుడుచుకుంటూ," ఎలా జరిగింది. బాబాయేనా?" అని ఆమె రంగ ప్రసాదు నడిగింది.
"అవును. నా మనుషులు అక్కడకు వెళ్ళారు కానీ కాపాడలేక పోయారు. పాదాలు ఎర్రగా కమిలిపోయాయి. డాక్యుమెంటు మీద సంతకం పెట్టాక, ఒక రాక్షసుడు కర్రతో తలమీద కొట్టాడు. జ్వరం వుంది. రెండు రోజుల్లో మామూలు మనిషైపోతాడు. బిపి సుగర్, లాంటివి లేవు కాబట్టి రికవరీ తొందరగానే వుంటుంది."
మాధవ్ కళ్ళు తెరిచి, "అనుకున్నదే జరిగింది యువరాణీ. మీ సైన్యాధిపతి గాయపడ్డాడు, కానీ సాధించాడు."
"ఏమిటి జ్వరం, ఒళ్ళు నెప్పులా?" అంది నీహారిక నిష్టూరంగా.
" కాస్త లెక్క తప్పింది. నన్ను కొట్టిన రౌడీలతో బాబాయి సంభాషణ, నన్నుకొట్టిన దృశ్యాలు వీడియో తీసాము. అది చూపించి, నీ కుటుంబాన్నినీ అదుపులోకి తెచ్చుకో. ఇప్పుడే నన్నువీడియో తీసి, నీ మేనత్త, బాబాయిలకు పంపు. ఎల్లుండి అకార్డ్ హోటల్లో పదకొండు గంటలకు కుటుంబాలతో రావాలని, కారు పంపిస్తున్నాని చెప్పు. రంగ ప్రసాద్, మనుషులు వారిని తీసుకుని వస్తారు. వారికి రంగప్రసాద్ ఆ వీడియోలు చూపించి, జైలుకు వెడతారా, బుద్ధిగా వీలునామా అమలుకు సహకరిస్తారా అని అడుగుతాడు. అప్పుడు నువ్వు వారికి బాంధవ్యం విలువల గురించి చెప్పు. నీ కుటుంబాన్ని యేకం చేసి, మీ నాన్నఆత్మకు శాంతి కలిగించు."
"ఇంత బాధ్యత నా మీదా?"
"నీ తండ్రి జీవించి వున్నప్పుడు నువ్వు విరక్తి భావంతో ఘనీభవించిన కారు మేఘంలా, మాకు అందకుండా, అర్ధంకాకుండా వున్నావు. ఆయన పోయాక, ఆయన మంచిదనం తెలిసాక, కారుణ్యామృత□వర్షిణిగా మారిపోయావు. సారధిని కలిసాక, నీ తల్లి ప్రేమ దేవత అని తెలిసి,నువ్వు ఆమెలా అనురాగ□స్రవంతిగా రూపుదిద్దుకున్నావు. అందుకే కిరణ్మయిని సోదరిగా అక్కున చేర్చుకున్నావు. ఇప్పుడు నువ్వు వికసించిన యువతివి. నీ సామర్ధ్యం ఎల్లుండి సమావేశంలో నీకు అర్ధమవుతుంది."
నీహారిక సాలోచనగా అతని ముఖంలోకి చూసింది. అతని వదనంలో ఇందాకటి నీరసం లేదు. దాని స్థానంలో ఒక వెలుగు. తన సామర్ధ్యంపై నమ్మకం వల్ల వెల్లి విరిసిన వెలుగు. తన విజయం పై విశ్వాసంతో పరిఢవిల్లిన వెలుగు.
ఆస్పత్రి నుంచి నీహారిక నేరుగా యూనివర్సిటీకి వెళ్ళింది. అక్కడు తన మిత్రులని కలిసి, జరిగినదంతా చెప్పింది. మాధవ్ కి గాయాలైన విషయం తెలిసి వారు బాధను వ్యక్తం చేసారు. కుటుంబ సమావేశం గురించి విని, మైత్రేయి సంతోషించింది.
"సారధి గారితో, కిరణ్మయితో నువ్వు వ్యవహరించిన తీరు చూస్తే, నువ్వు యెదిగిన వ్యక్తివని చెప్పాలి. మాధవ్ కరక్టుగానే, నీకే బాధ్యతనప్పగించాడు. ఆల్ ది బెస్ట్. "అని ఆమె భుజం తట్టి మరీ చెప్పింది.
"స్వార్ధపరులైన వారితో వ్యవహారం.ఎలా నెగ్గుకొస్తావో" అని కల్యాణి సందేహం వెలిబుచ్చింది. ఇందిర అన్యమనస్కంగా వుండి మాట్లాడ లేదు. ఆమెకు అక్కడి నుంచి ఎగిరి వెళ్ళిహాస్పిటలులో మాధవ్ ముందు

వాలాలని వుంది.
"మీరు ముగ్గురూ రావాలి. మీరుంటే నాకు ధైర్యంగా వుంటుంది" అంది నీహారిక.
"ఎల్లవేళలా నీతో బాటే మేము" అని వాళ్ళు తప్పక వస్తామని ఆమెకు మాట యిచ్చారు.
@@@@
అకార్డ్ హోటల్లో చిన్నసమావేశ గది. రంగప్రసాద్ వీడియో ప్రదర్శనకు యేర్పాట్లు చేసాడు.
నీహారిక కోరినట్లు రమణి, శేషగిరి వారి కుటుంబ సభ్యులతో వచ్చారు. అరకు యాత్ర ముగించుకుని వచ్చిన కావ్య, తల్లితో నాలుగు రోజులు గడపడానికి వచ్చిన శేషగిరి కొడుకు ఆనంద్ కూడా వచ్చారు.
నీహారిక, బందుమిత్రులను వుద్దేశించి ఇలా అంది.
"ఇది కుటుంబ సభ్యుల సమావేశం. నా మిత్రులు ముగ్గురూ మీకు పరిచయమే. వారు లేనిదే నేను లేను. అందువల్ల వారు మన కుటుంబ సభ్యులే. కిరణ్మయి, నాకు అక్క. నేను పాపలా నాన్నను వేధించిన రోజుల్లో, తను నాన్నను పసి పాపలా,చూసుకుంది.
ఒకరు మేనత్త. అమ్మతో సమానమైన తల్లి. మరొకరు బాబాయి. నాన్నలాంటి తండ్రి. కానీ మీరేం చేసారు. నా నుదుటి బొట్టుని, నా మెడలో మాంగల్యాన్ని, నాకు శాశ్వతంగా దూరం చేయాలనుకున్నారు."
"నీహారికా! ఇష్టం వచ్చినట్లు ఆరోపణలు చేయకు." గర్జించాడు శేషగిరి.
" మాధవ్ హాస్పిటల్ లో వున్నాడని ఇక్కడకు వచ్చాకే తెలిసింది. నేనే పాపమూ యెరుగనమ్మా!" రమణి బేలగా చెప్పింది.
"ఇప్పుడు అందరూ ఈ వీడియోలను చూడండి". అంది నీహారిక. రంగప్రసాద్ వీడియోను ప్రదర్శించడం ప్రారంభించాడు.
శేషగిరి రౌడీలకు పని పురమాయించిన దృశ్యాలు.
"మనిషి చనిపోకూడదు. కనీసం ఒక కాలో చెయ్యో తీసెయ్యాలి. ఒక వేళ చనిపోతే, శవం మాయం చెసే బాధ్యత మీదే." ఇవి శేషగిరి మాటలు.
శేషగిరి నిశ్చేష్టుడయ్యాడు. వీడియో ఆగింది.
" ఇది కల్పితం, నాకేం తెలియదు. నేను అక్షయ్ తో మాట్లాడాను. అతను కదా నీహారికకు కాబోయే భర్త. అతను నాకు సగం అస్థి ఇస్తానన్నాడు. అలాంటప్పుడు ఈ పని చేసే అవసరం నాకేముంది?"
"బాబాయి, నేను మాధవ్ ని పెళ్ళి చేసుకోవడం మీరు చూసారు. ఇదిగో పెళ్ళి ఆల్బం. ఏ ఫోటోలోనైనా, నేను దిగులుగా వున్నానా? చూసి చెప్పండి. నాకిష్టం లేని పెళ్ళి నాన్న నాకెందుకు చేస్తాడు? మాధవ్ నా భర్త. అక్షయ్ యెవరు? ఒక నాటి ప్రేమికుడన్నది నిజం. ఈ రోజు నేను వివాహితను. భర్త రక్షణలో వున్న భార్యను. ఇప్పుడు ఇంకో వీడియో చూద్దాం."
రెండో వీడియో మొదలైంది.
చెట్టు క్రింద ముగ్గురు మనుష్యులు. మరో ముగ్గురు అక్కడకు వచ్చారు.
" మీరు శేషగిరి సర్ మాధవ్ కోసం పంపిన వారేనా? మీకు సపోర్టుగా రమణి అక్క పంపింది." ఒకని మాటలు.
వారిని చూసి, రమణి విభ్రాంతి చెందింది. వీరెవరు? నా ప్రమేయం లేకుండా నాకోసం పనిచేస్తున్నారని నివ్వెరపోయి చూస్తూ వుండిపోయింది, ఇంతలో మాధవ్ నడిచి వస్తున్న దృశ్యం. వాళ్ళు అతడి మీద పడి కారు యెక్కించారు.
ఒక గోడౌన్ ప్రదేశం. మాధవ్ ని బల్లమీద పడుకోబెట్టి, పాదాలపై కొట్టారు.
"ఆస్థి కోసమా? నా పేర లేదురా. మీకు సంతకమే కావాలంటే పెడతాను" మాధవ్ మాటలు.
ఒకడు పేపర్లు ఇస్తే, మాధవ్ సంతకాలు పెట్టాడు.
"నిజం చెప్పు.మా శేషగిరి సర్! చెప్పాడు. నువ్వు ఖతర్నాక్ అని. ఆస్థి నీ పేర లేదా? దొంగ సంతకం పెట్టి పారిపోదామనుకుంటున్నావా?" అంటూ ఒకతను టపాటప మెరుపు వేగంతో మాధవ్ పాదాలు కమిలి పోయేలా కొట్టాడు.
"ఎందుకు కొట్టడం?హిప్నటైజ్ చేస్తే అన్ని నిజాలు వస్తాయి"అంటూ కొట్టే వాడిని ఒకడు ఆపాడు. అయినా వాడు కొట్టడం మానలేదు. వాళ్ళల్లో వాళ్ళకు గొడవైంది. వెర్రి కోపంతో ఒకడు మాధవ్ తలమీద గట్టిగా కొట్టాడు. రక్తం చిందింది.
రమణి పంపిన మనుషులు శేషగిరి మనుషులను కొట్టి,

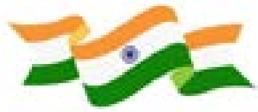

క్రైం సీరియల్

త్రాళ్ళతో బంధించారు. మాధవ్ ని బయటికి తీసుకుని వెళ్ళారు. నీహారిక హృదయం దుఃఖ సాగరమైంది. ఎగసిన అలలు కనుల వెంట జలాపాతాలై జాలువారాయి. సూది పడితే వినబడేటంత నిశ్శబ్దం. నీహారిక దుఃఖాన్ని దిగమ్రింగి ఇలా అంది.
"అత్తయ్యకి, బాబాయికి డబ్బు కావాలి. ఎందుకు?విలాసాలకి, వ్యసనాలకి. మీరు కుటుంబం గురించి ఆలోచించరు. అందుకే నాన్న మీకు ఆస్తులివ్వడానికి భయపడ్డాడు, కానీ కావ్యకు, ఆనంద్ కి యిచ్చాడు.
కావ్యను మామయ్య చదివిస్తున్నాడు. ఆనంద్ ని పిన్ని చదివిస్తోంది. నేను కావ్యనడిగాను.
అత్తయ్య నీ పెళ్ళిబ్రహ్మాండంగా చేస్తానంటోంది కదా? ఎలా చేసుకుంటావు? అని.
కావ్య యేం చెప్పిందో తెలుసా? పెళ్ళి చేసుకునేది కలిసి జీవించడానికి. అది వివాహ మండపం దగ్గరే ప్రారంభం కావాలి. నా ఆశలు, నా వరుడి ఆశలు కలబోసి చేసుకుంటాం!"
ఎంత చక్కని సమాధానం. పిన్ని నీ ఆశలు, గొప్పలు కావ్యకు అక్కరలేదు. దానికి కావల్సింది చదువు, వుద్యోగం, అనురాగ భరితమైన కాపురం. అందుకే అది మామయ్య కూతురైంది. ఆనంద్ కూడా అంతే వాడికి. రేపు నెలకు లక్ష రూపాయల సంపాదన కావాలి . తల్లిని కళ్ళల్లో పెట్టుకుని చూసుకోవాలి. అందుకే వాడు పిన్ని కొడుకు అయ్యాడు.
మీరిద్దరూ, మీ ఇంట్లో ఒంటరి వాళ్ళు. మీ డబ్బు వారికి అక్కరలేదు. ఇలా సాగితే...మీరుకూడా అక్కర్లేదు. ఎందుకీ బ్రతుకు? మీరు మీ జీవిత భాగస్వాములతో ప్రేమగా జీవించారా? వారిని, వారి సమర్థతని అభినందించారా? జన్మనిచ్చిన వారిగా పిల్లల ఆశలకు రెక్కలు తొడిగారా?"
రమణి, శేషగిరి తల దించుకుని కూర్చున్నారు. వారి జీవిత భాగస్వాములు ఆనందంగా చూస్తున్నారు. కావ్య నీహారిక దగ్గరకు వచ్చి కౌగలించుకుంది. ఆనంద్ లేచి వచ్చి వారిని హగ్ చేసుకున్నాడు.
నీహారిక చేతులు జోడించి, ఇలా అంది.
" నాన్న వీలునామా గౌరవించండి. మాధవ్ ని నమ్మండి. అతను నాన్న ఆశలకు, ఆశయాలకు ప్రతినిధి కాబట్టి, ఆస్పత్రి లో వున్నాడు. పోలీసు స్టేషనుకు వెళ్ళలేదు. "నీహా, కుటుంబాన్ని ఒక్కటి చెయ్యి" అని నన్నుకోరాడు. అతడు మనందరికీ రక్షకుడు."
కావ్య, ఆనంద్ కూడా చేతులు జోడించి, " మీరు మంచిగా ఆలోచించండి. నీహా మాటను గౌరవించండి. మేము నీహాతో వుంటాం."అని అన్నారు.
కిరణ్మయి, నీహారిక స్నేహితులు కూడా లేచి, చేతులు జోడించి ఇలా అన్నారు." మీ కుటుంబ సభ్యులందరూ ఒక్కటిగా కలిసి వుండాలని మా ప్రార్థన. అదే ప్రొఫెసరుగారి అభిలాష."
రమణి, శేషగిరి నీహారికను క్షమాపణ కోరారు. ఇంక మున్ముందు అన్నయ్యకు మనస్తాపం కలిగించే విధంగా ప్రవర్తించమని చెప్పారు. మాధవ్ ని గౌరవిస్తామని వాగ్దానం చేసారు.
భోజనాలు చేసాక, వారందరూ ఒక్కరొక్కరుగా వెళ్ళిపోయారు. నీహారిక, ఆమె మిత్రులు మిగిలారు.
"నువ్వు చాలా మారిపోయావు. అరిచి గోల చెసే మా నీహా ఎక్కడికి వెళ్ళింది? ఈ శాంత మూర్తి, సమతా శక్తి, ఎక్కడ నుంచి వచ్చింది?"అని మైత్రేయి పొగిడింది.
"అంతా నా స్నేహితుల సాన్నిహిత్యంలో నేర్చుకున్నదే" అని నీహారిక సంతోషంగా బదులిచ్చింది.

@@@@

(ఇంకా ఉంది)

సీరియల్

నీకు తోడు నాకు నీడ

బొందల నాగేశ్వర రావు

"అంకుల్! మీరు అడుగుతున్నారు కనుక చెపుతున్నాను. నాకు బోలెడు బాధ్యతలు వున్నె . మొదట వుద్యోగానికి వెళ్ళాలి. సంపాయించి చెల్లిని,తమ్ముడ్ని ప్రయోజకుల్ని చెయ్యాలి. అప్పుడప్పుడు ఆర్థిక ఇబ్బందులతో బావయ్య మీద కొట్లాడి ఇంటికొస్తున్న అక్కయ్య సమస్యలను తీర్చాలి. షుగరు,బి.పి వ్యాధిగ్రస్తులైన అమ్మా నాన్నలను జాగ్రత్తగా చూసు కోవాలి. వీటన్నిటికీ నాన్నకు వస్తున్న ఆ పెన్షన్ చాలదు" అంది స్నేహ.

"మరో వారంలో నువ్వు వుద్యోగానికి వెళతావు కదమ్మా!"

"వెళతాను.సంపాయిస్తాను.ఆ డబ్బు మా ఇంటికి చాలదేమో! చెల్లి చదువుకొంటోంది. చదువు ముగించి వుద్యోగాన్వేషణలో వున్న తమ్ముడు వుద్యోగంలో చేరి సంపాయించ గలిగితే , మాకున్న ఆర్థిక ఇబ్బందులు కాస్తైనా తీరితే అప్పుడు నా పెళ్ళి గూర్చి ఆలోచి స్తాను" అంది స్నేహ.

"అమ్మో!బోలెడు బాధ్యతల మధ్య సతమతమౌతున్నావన్నమాట."అంది శ్వేత తల్లి.

"అన్నిటినీ భగవంతునికి అప్ప చెప్పమ్మా!ఆయనే చూసుకుంటాడు.నీకూ అన్నీ మంచి జరిగి శ్వేత, మేఘనల్లా పెళ్ళి చేసుకొని ఒకింటిదానవు కావాలని మేమూ వేడుకొంటాం. పొద్దు పోయింది పడుకొండి!"అంటూ వాళ్ళ గదికి వెళ్ళిపోయారు శ్వేత తల్లిదండ్రులు. ముగ్గురు స్నేహితురాళ్ళు లైట్సు ఆఫ్ చేసి పడుకొని దుప్పటి లాక్కొన్నారు.

©©©© ©©©©

అప్పుడు సమయం మధ్యాహ్నం రెండున్నర కావస్తోంది.

అదో ప్రైవేటు బ్యాంకు.అది సిటీ సెంటర్లో వుండటంద్వారా ఎప్పుడు బిజీగా వుంటుంది.అందులో మేనేజరుతో

పాటు దాదాపు పదిహేను మంది స్టాపు పనిచేస్తున్నారు.

అజిత్ ఆ బ్యాంకులో క్యాషియర్.చాలా నిజాయితీపరుడు. ఆ రోజు అతన్ని రిసిప్టు కౌంటర్ను చూసుకోమన్నాడు మేనేజరు.తప్పదన్నట్లు ఆ కౌంటరులో కూర్చొన్నా డు. అయితే ఆ రోజు అతనికి నిశ్చియతార్థం కనుక త్వరగా పర్మిషను మీద ఇంటికి పంపించమని మేనేజర్ను కోరడంతో మూడు గంటలకే వెళ్ళమని చెప్పాడు మేనేజరు . అందుకే కాస్త హడావుడిగా వున్నాడు అజిత్. ప్రతి పది నిముషాలకోసారి వాచీని చూసుకొంటున్నాడు.ఇంకో అర్థ గంట గడిచిన తరువాత ఇంటికి వెళ్ళిపోవాలి. తరువాత వెంటనే రడీ అయి తల్లిదండ్రులతో పాటు మేఘనతో పెళ్ళి చూపులకు వాళ్ళింటికి వెళ్ళాలి. అజిత్ తన వాచీని, గోడకు తగిలించి వున్న గోడ గడియారాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చూసుకొంటూ, చేతులను నలుపుకొంటూ ఇంకే కష్టమరు రాకూడదురా బాబూ అనుకొంటూ అలా వీధి వేపు చూస్తూ వున్నాడు. అప్పుడు ఓ కష్టమరు డబ్బుల సంచితో లోనికి రానేవచ్చాడు.అతను పల్లెటూరి వాడు. తలకున్న తుండును తీసి ముఖం తుడుచుకొని క్యాషియర్ అజిత్ను చూసి నవ్వి సంచిని, పాసు పుస్తకాన్ని కౌంటర్ లోనికి నెట్టాడు "డబ్బును నా అక్కవుంటులో జమ చేయండి సార్! " అంటూ . ఆ కష్టమర్ బిహేవియర్ అజిత్కు నచ్చలేదు. పైగా కౌంటరు మూసేసి బయలుదేరాలను కొంటున్న సమయంలో అంత డబ్బును లెక్క కట్టాలనిపించలేదు తనకు.

"ఇదిగో పెద్దాయనా!టైమ్ అయ్యింది.నేను పర్మిషనుతో ఇంటికి వెళుతున్నాను.రేపు రా!" అంటూ సంచిని బయటికి నెట్టి కౌంటరును మూశాడు.

కోపం వచ్చింది కష్టమరుకు.తిన్నగా మేనేజరు వద్దకెళ్ళి పిర్యాదు చేశాడు.మేనేజరు కష్టమ రుతో "ఇదిగో! మీరెళ్ళి ఆ బెంచి మీద కూర్చొండి.పది నిముషాల్లో పని పూర్తి చేయిస్తాను"అని చెప్పి అతన్ని బయటికి పంపించి ఫ్యానుతో అజిత్ను తన గదికి పిలిపించుకున్నాడు.

"అజిత్!నీ పరిస్థితిని అర్థం చేసుకునేకదా మూడు గంటలకే వెళ్ళమన్నాను.కానీ ఏం చేయను. ఆ పెద్దమనిషి డబ్బుతో వచ్చాడే!" మేనేజరు అంటుండగా....

"సార్ !అతను ఓ మూట డబ్బుతో వచ్చాడండీ!"అన్నాడు అజిత్ .
"సారీ...అందుకు నేనేం చెయ్యలేను. త్వరగా పని ముగించుకొని వెళ్లిపో! " అన్నాడు మేనేజరు.
ఇక చేసేదిలేక కౌంటరులోకి వెళ్ళి కూర్చొన్నాడు. కోపంతో త్వరత్వరగా డబ్బును లెక్క కట్టి ఆ కష్టమరు అక్కవుంటులో జమచేసి పాసు బుక్కు చేతికిచ్చి మేనేజరుతో చెప్పి బైకు వద్దకు నడిచాడు అజిత్ .అంతలో ఇంటినుంచి ఫోన్ వచ్చింది. సెల్ ఫోన్ బట్టన్ నొక్కి "హల్లో అమ్మా!" అన్నాడు.
"ఏంట్రా ఇవాళ నీకు ఎంగేజ్ మెంటన్న సంగతి మరచిపోయావా?"అడిగింది. "మరిచిపోలేదమ్మా !గుర్తుంది.బయలుదేరాలనుకొంటున్న సమయంలో ఓ అర్జంటు పనొచ్చి పడింది.అది పూర్తి చేసుకొని బయలుదేరుతున్నాను. మీరు రడీగా వుండండి. నేనొస్తూనే వెళ్ళిపోదాం "అంటూ ఫోన్ కట్ చేసి బైకెక్కి కూర్చొన్నాడు అజిత్ .

©©©© ©©©©

అజిత్ ,అతని తల్లిదండ్రులు,పురోహితుడితో ఓ కారులో,మరో రెండు కార్లలో దగ్గరి బంధువర్గం, అజిత్ స్నేహితుడితో స్నేహ ఇంటికి వెళ్ళారు. అజిత్ తల్లిదండ్రులు పురోహితులు కారు దిగి కాంపౌండు గేటు వద్దకు వెళుతూనే మేఘన తల్లిదండ్రులు పరిగె త్తినట్టు

సీరియల్

గేటు వద్దకు వచ్చి గేటు తీసి సాదరంగా "లోనికి రండి శ్రీనివాసుగారూ ! " అంటూ ఆహ్వానించారు. స్నేహ తండ్రి అటు వెనుక వేపుకు చూశాడు.
అది గమనించిన పురోహితుడు వియ్యంకులవారు అజిత్ కోసమే చూస్తున్నారని గ్రహించి "పెళ్ళికొడుకు వెనుకనే వస్తున్నారు లెండి. మీరు పదండీ!"అంటూ పెళ్ళి కూతురు మేఘన తండ్రిని నెట్టుకొంటూ లోనికి నడిచాడు పురోహితుడు.

అయిదు నిముషాల్లో సాంప్రదాయ పద్ధతిలో మొదటే పరిచి వుంచిన చాపలమీద వాళ్ళు తీసుకు వెళ్ళిన పూలు,పళ్ళు,కొత్త బట్టలు ఇంకా సంబంధిత వస్తువులన్నింటిని వుంచారు. అజిత్, అతని స్నేహితుడితో పాటు తల్లిదండ్రులతో ఓ సోఫాలో కూర్చొన్నారు.తతిమ్మా వాళ్ళు కూడా కూర్చొన్నారు. కట్నకానుకలను గూర్చి ముందే మాట్లాడుకున్నారు కనుక పురోహితు లు చాపమీద కూర్చొని శుభలగ్న పత్రికను గబగబ రాసేసి ఓ పళ్ళెంలో వుంచాడు.
"ఆఁ... అమ్మా! అమ్మాయిని తీసుకు రండీ!"అంటూ మంత్రాలను చదవను ప్రారంభించాడు పురోహితుడు.
అయిదు నిముషాల్లో పెళ్ళికూతురు వచ్చి ఓ కూర్చీలో కూర్చొంది.అందరూ ఆమెను చూస్తున్నారు. గొప్ప అలంకరణతో రాలేదామె.సింపుల్ గానే వచ్చింది.
అయినా అజిత్ కు అమె అప్సరసలా కనబడిందప్పుడు.
అయిదు నిముషాల్లో మంత్రాలను చదివి ఉభయులకు సానుకూల వాతావరణం కలిగించి మేఘన,అజిత్ తల్లిదండ్రులను ఎదరెదరే కూర్చోమన్నట్టు సైగ చేశాడు పురోహితులు. పురోహితులు చెప్పినట్టు వాళ్ళు కూర్చొన్నారు.

అజిత్ , మేఘనలకు చెరో వుంగరాన్ని ఇచ్చాడు పురోహితులు. మంత్రాలను చదువుతూ అజిత్ను, మేఘనను ఆ వుంగరాలను ఒకరి వ్రేలుకి మరొకరు వేసుకునేలా చేశాడు. పూలు, పళ్ళు బట్టలు , తాంబూలాలు వున్న పళ్ళేలను ఇద్దరికీ ఇచ్చాడు.
పెళ్ళికి రాసి వుంచిన శుభలగ్న పత్రికను అందరికీ వినబడేలా చదివి వినిపించాడు పురోహితులు. అంతటితో ఆ నిశ్చియతార్ధం తతంగం ముగిసిపోగా అందరూ భోజనాలకు లేచారు.

©©©©   ©©©©

స్నేహ అసిస్టెంటు మేనేజరుగా ఆ ఎం.ఎన్.సి. కంపెనీలో వుద్యోగంలో చేరింది. జీతం నలభై వేలు. కాని కంపెనీ దాదాపు ఇరవై కిలో మీటర్లకు ఆవల వుండటంతో రాను,పోను కాస్త ఇబ్బందిగానే వుందనుకొంది.అయినా తనకు సంపాదన ముఖ్యమనుకొని మూడు నెలలు అలాగే గడిపింది స్నేహ.

మూడు నెలల తరువాత అంత దూరం ఆఫీసుకు వెళ్ళి రాత్రి ఎనిమిది గంటల తరువాత ఇంటికి రావటం కష్టమనుకున్న స్నేహ వెంటనే ఆఫీసుకు దగ్గరగా ఇల్లు మారాలనుకొంది. విషయాన్ని తల్లిదండ్రులతో చెప్పి ఒప్పించి ఓ శుభ ముహూర్తాన తల్లిదండ్రులు,తమ్ముడు చెల్లితో అన్ని వసతులు లోపలే వున్న ఓ గేటెడ్ కమ్యూనిటీ అపార్టుమెంటులోకి చేరి పోయింది స్నేహ.
వారం రోజుల తరువాత ఓ సాయంత్రం తన స్నేహితురాలు మేఘన పెళ్ళి కార్డు ఇవ్వటానికి తన వుడ్బీతో అపార్టు మెంటుకు వస్తున్నట్టు ఫోన్ చేసింది స్నేహకు. స్నేహితురాలు ఓ శుభ సందేశంతో అపార్టుమెంటుకు రావడం ఎంతో సంతోషాన్నిచ్చింది స్నేహకు.వెంటనే విషయాన్ని పై అధికారికి చెప్పి పెర్మిషను తీసుకొని అయిదు గంటలకల్లా బయటికి వచ్చింది.తన స్కూటర్లో బయలుదేరి పది నిముషాల్లో ఇంటికి చేరుకుంది. అమ్మానాన్నలను,తమ్ముడ్ని, చెల్లిని అప్ర మత్తం చేసి త్వరత్వరగా ఏదేని హాటు,స్వీటును తయారు చేయమని తల్లికి చెప్పి తను టవల్ తీసుకొని బాత్ రూంలోకి వెళ్ళిపోయింది.

తమ్ముడు రాజు అపార్టుమెంటులో వున్న సూపర్ మార్కెట్టుకు వెళ్ళి తల్లి చెప్పిన వస్తువు లను తెచ్చి ఇచ్చాడు. తల్లి శకుంతల వాటిని తీసుకొని కిచ్చన్లోకి

వెళ్ళి పోయింది. ఆరున్నరకల్లా అందరూ స్నానాలు ముగించుకొని చక్కగా తయారై హాల్లో కూర్చున్నారు మేఘన కోసం.

కాలింగ్ బెల్లు మోగింది. స్నేహ వెళ్ళి తలుపు తీసింది. వచ్చింది మేఘన,ఆమె వుడ్బీ.

మేఘనను కౌగలించుకొని "రావే లోనికి!అజిత్ గారూ ...మీరూ రండి!"అంటూ ఆహ్వానించి తీసుకువెళ్ళి సోఫాలో కూర్చోపెట్టింది.ఓ నిముషం తరువాత మేఘన లేచి స్నేహ తల్లిదండ్రులు కరుణాకర్,శకుంతల వద్దకు వెళ్ళింది. "అంకుల్...ఆంటీ! వీరే నాక్కాబోయే భర్త. పేరు అజిత్ . మమ్మల్ని ఆశీర్వదించండి"అంటూ అజిత్ తో పాటు కాళ్ళమీద పడింది మేఘన. ఆశీర్వదించారు స్నేహ తల్లిదండ్రులు. తరువాత వెళ్ళి సోఫాలో కూర్చొన్నారు. మంచినీళ్ళు బాటిల్ను తెచ్చి ఇచ్చాడు రాజు.నాలుగు ప్లేట్లలో వేడి గారెలను,లడ్డూలను పెట్టుకొని తీసుకు వచ్చి అందరికీ అందించింది స్నేహ చెల్లెలు జయంతి.
"అజీత్ మొహమాట పడకుండా తీసుకొండి! అది నా చెల్లెలు జయంతి.వీడు నా తమ్ముడు రాజు" అంటూ పరిచయం చేసింది గారెను విరిచి నోట్లో పెట్టుకొంటూ స్నేహ.
మేఘన,ఆమె వుడ్బీ లడ్డూను విరచి నోట్లో పెట్టుకొని కర్చీఫుతో చేతులు తుడుచు కొని పెళ్ళి ఇన్విటేషన్ను తీసి"స్నేహా!ఇదిగో మా పెళ్ళి ఇన్విటేషన్"అంటూ స్నేహ చేతికి ఇవ్వబోయింది.
"నా చేతికి ఇస్తారేమిటే...అమ్మానాన్నలకు ఇచ్చి వాళ్ళను మీ పెళ్ళికి ఆహ్వానించండి!" అంది స్నేహ.
"సారీ స్నేహా!"అంటూ ఇద్దరూ స్నేహ తల్లిదండ్రుల వద్దకు వెళ్ళి "అంకుల్ ,ఆంటీ!మీరు మా పెళ్ళికి తప్పకుండా రావాలి. మమ్మల్ని ఆశీర్వదించాలి."అని ఇన్విటేషన్ను చేతిలో వుంచారు.
"అలాగేలేమ్మా!అందరం వచ్చేస్తాంలే!"అంది స్నేహ తల్లి శకుంతల. అందరూ నవ్వారప్పుడు.
"అంకుల్ !అడుగుతున్నందుకు మరోలా అనుకోకండి. స్నేహకు సంబంధాలు చూస్తున్నారా? దానిక్కూడా త్వరగా పెళ్ళి చేసేయండి అంకుల్! "అంది మేఘన.
"ఇప్పుడే కాదు లేమ్మా!తను వుద్యోగంలో చేరి ఇప్పుడే నాలుగు రాళ్ళు సంపాయిస్తోంది. చిన్నది డిగ్రీ అయిపోయి పి.జీ చేస్తోంది.పిల్లాడు కూడా వుద్యోగాన్వేషనలో వున్నాడు. ఇన్నాళ్ళు మా వారి పెంఛన్ మీద ఆధారపడి బ్రతికాం. ఇప్పు డు స్నేహ జీతం తోడైయ్యింది. ఆర్థిక ఇబ్బందులనుంచి కూడా కాస్త బయట పడ్డాం. నువ్వన్న ట్టు పిల్లాడికీ వుద్యోగం వస్తే స్నేహకు పెళ్ళి చేస్తాం!"అంది తల్లి శకుంతల.
"ఏదీ మన చేతుల్లో లేదమ్మా!మన ప్రయత్నాలు మనం చేస్తున్నా మనందరిని ఆడించే ఆ శ్రీమన్నారాయణుడే మంచి దారి చూపాలి" అన్నాడు కరుణాకర్ .
"అర్థమైంది అంకుల్ !మీ మాటల్ని బట్టి చూస్తే ఖచ్చితంగా స్నేహ పెళ్ళి ఆలస్యమైయ్యేలా వుంది!" అంది మేఘన.
"అబ్బా... సోది ఆపి రావే!త్వరగా ఇంటికి వెళుదురుగానీ..."అంది స్నేహ.
"అవునమ్మా !అబ్బాయికూడా వాళ్ళింటికి వెళ్ళాలిగా !బయలుదేరండి"అంది శకుంతల.
"జయంతీ బాగా చదువుకో. రాజూ!నువ్వు త్వరగా ఉద్యోగంలో చేరి సంపాయించురా! అంకుల్, ఆంటీ... బయలుదేరుతున్నాం" అంది మేఘన.
"నమస్తే ఆంటీ... బయలుదేరుతాం" అన్నాడు అజిత్ .
"అమ్మయ్య!బావగారు నోరు విప్పాడోచ్! "అంది జయంతి.అందరూ పకపక నవ్వారు. అజిత్ మేఘనలు బైకును స్టార్టు చేసుకొని వెళ్ళిపోతుంటే వాళ్ళనే చూస్తూ నిలబడ్డారు స్నేహ,ఆమె అమ్మానాన్నలు,చెల్లి, తమ్ముడు.

(ఇంకా ఉంది)

నాలుగో కోతి

జెన్ జ అంటే ఎవరు ?

“జెన్ Z” ఇప్పుడు ఎక్కడ చుసిన వినిపిస్తున్న పేరు Gen Z.. ప్రస్తుతం ప్రపంచ వ్యాప్తంగా మార్మోగుతున్న పేరు. ఢిల్లీ ఆందోళనల తర్వాత భారత దేశంలో ఈ పదం ఎక్కువగా ట్రెండ్ అవుతుంది. సామాజిక మాధ్యమాలు, రాజకీయాలు, టెక్నాలజీ.. ఇలా ఏ రంగంలో చూసినా ఇప్పుడు ‘జెన్ జీ’ (Gen Z) అనే పదం తెగ వినిపిస్తోంది.. అసలు ఎవరీ జెన్ Z.టూకీగా చెప్పాలంటే 1997 –2012 మధ్యాల్లో జన్మించిన వారిని జెన్ Z గా పేర్కొన వచ్చు . ఇప్పుడు వీరి జనాభా సుమారుగా 38 కోట్లు ఉంటుంది .మరి వీరందరి ఆలోచనలు ఒక్కటేనా , ప్రపంచాన్ని చూసే ద్రుష్టి , భావజాలం , ప్రణాళికలు అన్నీ ఒక్కటేన అంటీ ..కాదనే సమధానమే వస్తుంది

ప్రతి తరం వైవిధ్య భరితంగా ఎదుగుతుంది .ఒక తరాన్ని ఇంకొక తరం తో పోల్చలేము . తరాలు” అని పిలవబడేవి, ప్రజలను వారు పుట్టిన సంవత్సరం మరియు వారు పెరిగిన చారిత్రక సందర్భం ప్రకారం వర్గీకరించే పద్ధతులు. వివిధ వయసుల వారిలో ఆలోచనలు, ప్రవర్తనలు మరియు జీవనశైలులు ఎలా మారుతాయో అర్థం చేసుకోవడానికి ఇవి మనకు సహాయపడతాయి. ప్రపంచవ్యాప్తంగా సామాజిక శోధకులు, జనాభా విశ్లేషకులు మానవ సమూహాల ఆలోచనలు, ప్రవర్తనా రీతులను అర్థం చేసుకోవడానికి కాలానుగుణంగా నిర్దిష్ట సంవత్సరాల మధ్య జన్మించిన ప్రజలను వేర్వేరు తరాలుగా (Generations) వర్గీకరిస్తున్నారు. జెన్ ఎక్స్ (Gen X), జెన్ వై (Gen Y), మరియు జెన్ జెడ్ (Gen Z) అనేవి పుట్టిన సంవత్సరాల ఆధారంగా మనుషులను వేర్వేరు కాలాలుగా విభజించే పేర్లు.జెన్ ఎక్స్ (Gen X): 1965 నుండి 1980 మధ్య పుట్టిన వారు. వీరు స్వతంత్రంగా ఉండటానికి, కష్టపడి పనిచేయడానికి ఇష్టపడతారు.జెన్ వై (Gen Y): 1981 నుండి 1996 మధ్య పుట్టిన వారు (వీరినే మిలీనియల్స్ అని కూడా అంటారు). వీరు టెక్నాలజీ మారుతున్న సమయంలో పెరిగారు.జెన్ జెడ్ (Gen Z): 1997 నుండి 2012 మధ్య పుట్టిన వారు. వీరు స్మార్ట్‌ఫోన్‌లు, ఇంటర్నెట్ మరియు సోషల్ మీడియా మధ్యే పుట్టి పెరిగిన డిజిటల్ తరం.

‘జెన్ జీ’ అనే పదం ఎలా వచ్చింది?: ‘జెన్ జీ’ అంటే

నాలుగో కోతి

'జనరేషన్ జెడ్' (Generation Z) అని అర్థం. ఈ వర్గీకరణకు ప్రధాన మూలం వీరికి ముందు వచ్చిన 'జనరేషన్ ఎక్స్' (Gen X). 1990ల కాలంలో కెనడియన్ రచయిత డౌగ్లాస్ కూప్‌లాండ్ రాసిన 'Generation X: Tales for an Accelerated Culture' అనే నవల ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రసిద్ధి చెందింది. దాంతో 1965–1980 మధ్య పుట్టిన వారిని 'జెన్ ఎక్స్' అని పిలవడం అలవాటైంది. ఇంగ్లీష్ అక్షరమాలలో 'X' తర్వాత 'Y' 'Z' వస్తాయి. 'Gen X' తర్వాతి తరాన్ని 'Gen Y' అని పిలిచారు (వీరినే మనం 'మిల్లేనియల్స్' అంటున్నాం). 'Gen Y' తర్వాతి తరానికి సహజంగానే 'Gen Z' (జెన్ జీ) అనే పేరు స్థిరపడింది. మొబైల్ ఫోన్లు, ఇంటర్నెట్, సోషల్ మీడియా లభ్యత మధ్యే కళ్ళు తెరిచి పెరిగిన మొదటి తరం కావడం వల్ల వీరిని 'డిజిటల్ నేటివ్స్' అని కూడా పిలుస్తారు. సాధారణంగా ఒక తరం (Generation) సమయం సుమారు 15 నుంచి 20 సంవత్సరాల వ్యవధిని కలిగి ఉంటుంది. ఆధునిక చరిత్రలో గుర్తించిన ప్రధాన తరాలు ఇవే.

1. ది గ్రేటెస్ట్ జనరేషన్ (The Greatest Generation: 1901 – 1927): మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం, తీవ్ర ఆర్థిక మాంద్యం (Great Depression), రెండో ప్రపంచ యుద్ధం వంటి కఠిన పరిస్థితులను తట్టుకుని నిలబడిన తరం ఇది. క్రమశిక్షణ, త్యాగం వీరి ప్రత్యేకత.

2. ది సైలెంట్ జనరేషన్ (The Silent Generation: 1928 – 1945): రెండో ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసే సమయంలో వీరు పెరిగారు. వీరు నియమావళికి లోబడి, నిశ్శబ్దంగా కష్టపడి పనిచేసే స్వభావం కలవారు.

3. బేబీ బూమర్స్ (Baby Boomers: 1946 – 1964): రెండో ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసిన తర్వాత ప్రపంచవ్యాప్తంగా జననాలు ఒక్కసారిగా పెరగడంతో ఈ పేరు వచ్చింది. ఆర్థిక వ్యవస్థను పునర్నిర్మించిన తరం ఇది. కష్టపడి పనిచేయడం (Workaholic nature) వీరి నైజం.

4. జనరేషన్ ఎక్స్ (Gen X: 1965 – 1980): కంప్యూటర్లు, పర్సనల్ ఎలక్ట్రానిక్స్ వ్యాప్తిలోకి వస్తున్న సమయంలో వీరు పెరిగారు. స్వతంత్ర ఆలోచనలు, పని–జీవిత సమతుల్యత (Work–life balance) కి ప్రాధాన్యమిచ్చే తరం.

5. మిల్లేనియల్స్ లేదా జనరేషన్ వై (Millennials / Gen Y: 1981 – 1996): కొత్త సహస్రాబ్దికి (Millennium) సరిహద్దులో పెరిగినవారు. ఇంటర్నెట్ రాకను, డిజిటల్ విప్లవాన్ని దగ్గరుండి చూసిన తరం. సాంకేతికతకు, సంప్రదాయానికి మధ్య వారధిగా నిలిచారు.

6. జనరేషన్ జెడ్ / జెన్ జీ (Gen Z: 1997 – 2012): పూర్తిగా స్మార్ట్‌ఫోన్లు, హైస్పీడ్ ఇంటర్నెట్, సోషల్ మీడియా యుగంలో పుట్టిన తరం. వేగవంతమైన సమాచారం, సృజనాత్మకత, మానసిక ఆరోగ్యానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం వీరి లక్షణం.

7. జనరేషన్ ఆల్ఫా (Gen Alpha: 2013 – 2024): ఇంగ్లీష్ అక్షరాలు X, Y, Z ముగియడంతో గ్రీక్ అక్షరం 'ఆల్ఫా'తో ఈ పేరు పెట్టారు. పూర్తిగా ఆర్టిఫిషియల్ ఇంటెలిజెన్స్ (AI), స్మార్ట్ డివైజెస్ మధ్య పెరుగుతున్న తరం.

8. జనరేషన్ బీటా (Gen Beta: 2025 – 2039): ప్రస్తుతం ఆల్ఫా తరం ముగియడంతో 2025 నుంచి పుడుతున్న/పుట్టబోయే పిల్లలను 'జనరేషన్ బీటా'గా వ్యవహరిస్తున్నారు. వీరు పూర్తిగా ఏఐ సాంకేతికతతో మమేకమై జీవించే మొదటి తరం కానున్నారు.

తరాల వర్గీకరణ అనేది కేవలం వయస్సు ఆధారంగా చేసేది మాత్రమే కాదు. ఆయా కాలాల్లో ప్రపంచంలో వచ్చిన సాంకేతిక మార్పులు, ఆర్థిక పరిస్థితులు, సామాజిక పరిణామాలు మానవ ప్రవర్తనను ఎలా ప్రభావితం చేశాయో అర్థం చేసుకోవడానికి ఈ ‘జనరేషన్ వర్గీకరణ’ ఎంతగానో ఉపయోగపడుతుందని నిపుణులు చెబుతున్నారు.

ప్రతి తరం దేనికదే భిన్నమైనా వాతావరణం , సామాజిక నేపధ్యం, ఉన్నత చదువులు , రాజకీయ ఆలోచనలు వంటి వాటి మధ్య ఎదగటం వల్ల వారి అలోచంవిధానం పూర్తిగా భిన్నంగా ఉంటుంది .ముఖ్యంగా ఈ తరం (జెన్ Z) లో సహనం , ఓపిక , శ్రద్ధ వంటివి తక్కువుగా ఉండటం , మరి ముఖ్యంగా ప్రతి దానిని అవగాహనా అర్థం చేసుకోవటానికి డిజిటల్ సమాచారం పైనే ఆధార పడటం , బాహ్య ప్రపంచం కన్నా ఊహా ప్రపంచం తో ఎక్కువగా కాలక్షేపం చెయ్యటం తాము అనుకున్న ఫలితాలు రానప్పుడు సహనం కోల్పోవటం వంటివి ఎక్కువగా కనపడుతున్నాయి అలా అని ఈ తరంలోని అందరిని ఒకే గాటాన కట్ట లేము . ఇటివల జరిగిన ఆందోళనల్లో కుడా అందరు పాల్గొన లేదు. ఏ ఒక్క తరం కుడా ఒకే రాజకీయ భావజాలం తోనో లేదా ప్రణాళిక తోనో ముందుకు సాగాదు .వీరిలో కుడా భిన్నమైన ఆసలు ,ఆలోచనలు ఉన్న సమూహాలు ఉంటాయి .

దేశం లో పెరుగుతున్న నిరుద్యోగం , అవినీతి , జవబుదారితనం లేని పరిపాలన చూసి విసిగిపోయిన ఈ తరం తిరగాబడటం నేర్చుకున్నారు . బుద్దిగా కాలేజీలకు వెళ్లి విద్యాబుద్దులు నేర్చుకోవాల్సిన వాళ్ళు రోడ్ల మీదకు వచ్చారంటే ఎవరు కారణం .

★★★

హాస్య కథ

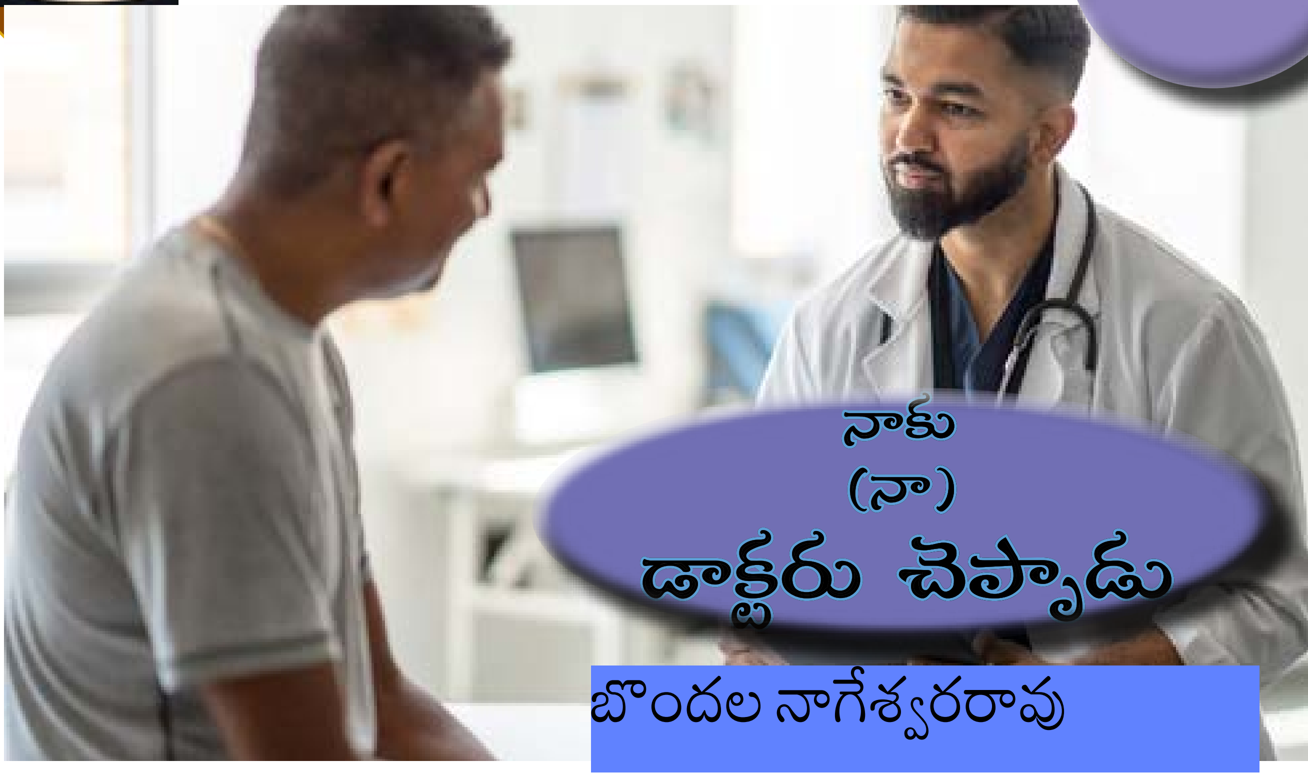

నాకు (నా) డాక్టరు చెప్పాడు

బొందల నాగేశ్వరరావు

గదిలో కూర్చొని ఫీజ్జాను రెండు చేతులతో పట్టుకొని పళ్ళతో పీక్కు తింటోంది అరవై ఆరేళ్ళ అనంతమ్మ. అలా ఇతరులకు జుగుప్స కలిగించే విధంగా తింటున్న నాన్నమ్మ వేపు చూస్తూ వున్నారు మనవరాలు, మనవడు. వాళ్ళు చూస్తుండగానే ఫీజ్జా తినటం పూర్తి చేసి ప్రక్కనే వున్న గ్లాసుడు పాలను గట గట తాగేసి 'హిఁ...హిఁ... హి ' అని నవ్వింది అనంతమ్మ.

“ఏమిటే నాన్నమ్మా పిచ్చిదానిలా నవ్వుతున్నావ్ !మాట వరసకైనా తమ్ము డ్ని తినమని అడగలేదేం?” అడిగింది మనవరాలు.

“వుత్తినే అడగటం నాకు చేతకాదే మనవరాలా! కావాలంటే ఆఫీసుకు వెళ్ళిన నా కొడుక్కి ఫోన్ చేసి మీరూ ఫీజ్జాలను తెప్పించుకొని తినండి.ఆఁ !” అంది అనంతమ్మ.

అంతలో కోడలు కౌసల్య లోనికొచ్చి”దాని మాటలకేం లెండి అత్తయ్యగారూ!మీకు ఇంకేమైనా కావాలా చెప్పండి?” అడిగింది. అలా రోజు తల్లిని అడగాలని ఆమెకు భర్త వేసిన ఆర్డరు అది.

“ఇప్పుటికింకేం వద్దులేమ్మా!కాకపోతే పదకొండు, పదకొండున్నర గంటల సమయాన ఒక ఆపిలు, రెండు చెక్కర కేళీలను పంపి, ఈవెనింగు ‘టీ’ టైంకి ఆ ఎదరే వున్న తోపుడు బండోడి వద్ద రెండు ఉల్లిపాయ బజ్జీలు తెప్పించు. చాలు!”అంది అనంతమ్మ.

అందాకా నాన్నమ్మ చేష్టల్నుచూస్తూ,ఓర్పుతో ఆమె మాటల్ను వింటూ వున్న మనవరాలు “ఏయ్ నాన్నమ్మా!ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి అరటి పళ్ళను తిన కూడదని. నీకు చెక్కర కేళీలు కావాలా?నీదేం పొట్టా లేక చాకిరేవు బానా?అయినా నియంత్రణ లేకుండా పద్ధతి లేని పుడ్డు ను తింటే ఆ బి.పి.,షుగర్లు ఎక్కువై టపీమని చస్తావే!” వెటకారంగా అంది మనవరాలు. “ఏం చావను.నావద్ద ముందులున్నెగా!”అంటూ చాలా కూల్గా డబ్బాలో వున్న షుగరు,బి.పి బిళ్ళలను చూపింది అనంతమ్మ. “అయ్యో రాము!నిన్ను మార్చలేమే!” చేత్తో నొసటిమీద కొట్టుకొంటూ అంది మనవరాలు. “నన్ను మీరు మార్చాల్సిన పని లేదే! నేను హాయిగా వందేళ్ళు బ్రతుకుతానని నాకు నా డాక్టరు చెప్పాడు” అంది

గర్వంగా ఫీలవుతూ అనంతమ్మ.

“వాళ్ళ మాటల్ను పట్టించుకోకండత్తయ్యగారూ!అమ్మాయ్... మీరు క్రిందకు పదండి” అంటూ పిల్లల్ని తీసుకొని క్రిందికి దిగుతుంటే...

“కోడలా!ఉదయం మా వాడు ఆఫీసుకెళ్ళేప్పుడు వాడితో పాలకోవా, స్వీటు మిక్చర్ను తెమ్మని చెప్పాను. మరిచి పోతాడేమో!ఫోన్ చేసి గుర్తు చెయ్యమ్మా!”కేకేసినట్టు చెప్పింది అనంతమ్మ.

“అలాగేనండి అత్తయ్యగారూ!” అంది కోడలు. నవ్వుకొంటూ క్రిందకు దిగారు ముగ్గురు. సాయంత్రం ఆరైంది.కొడుకు కోసం కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తోంది అనంతమ్మ. అంతలో బైకు మీదొచ్చిన కొడుకు వెచ్చాల సంచిని టేబులు మీద వుంచి స్వీటు బ్యాగుతో చకచక పైకెళ్ళాడు.

బ్యాగును తల్లి చేతికిచ్చి”అందులో నువ్వడిగిన పాలకోవా,స్వీటు మిక్చరు వుందమ్మా. తీసుకొని తిను” అన్నాడు కొడుకు వేణు.

“నాలుగు గంటలకే కోడలు పిల్ల వేడివేడి బజ్జీలతో పాటు అల్లం’టీ’ ఇచ్చిందిరా! తరువాత తింటానులే!” అంది అనంతమ్మ.

“సరేలే”అని అటు టేబుల్ మీదికి చూసి “అమ్మా!ఆ టేబుల్ మీదున్నవేమిటే?” అడిగాడు.

“అవా... మొన్న తెప్పించుకున్న శెనగ ముద్దల్రా!రెండో మూడో వుంటాయి.కావాలంటే మళ్ళీ తెప్పించుకొంటానులే!”అని చెప్పిఅప్పుడ పాలకోవా పొట్లం విప్పి కాస్త విరిచి నోట్లో వేసుకొంది.

“కాదే అమ్మా!నువ్వు బి.పి షుగరులున్న మనిషివి. తిండి విషయంలో కఠినంగా వుండ మంటున్నారు డాక్టర్లు. షుగరుతో చేసిన తిండి ఏదైనా సరే నిన్ను తాకొద్దన్నారు. కాని నువ్వే మో నోటికి తాళం వేసుకోకుండా ఉదయం నుంచి పడుకోబోయే వరకు తీపి తిను బండారాలనే తెగ తింటుంటావు. వద్దమ్మా...స్వీటు వున్న తిండిని ముట్టుకోకు అనంటే మూల కూర్చొని ఎడుస్తావు. అంతేనా మీ ఆయన వుండి వుంటే నిన్నో మహారాణిలా చూసుకొంటాడని చెప్పి నన్ను దెప్పేస్తూ భయపెడతావు.అందుకే నువ్వు కోరుకున్నవన్నీ తెచ్చి పెడుతున్నాను. రేపు నీకేమైనా అయితే అందుకు బాధ్యుడ్ని నేనేనని మాత్రం చెప్పకు ...ఏం?” అన్నాడు.

“అదేం కాదులేరా!ఎంత తిన్నా, ఎలా తిన్నా మందులు క్రమంగా వేసుకోమన్నాడు నా డాక్టరు. ఆ పని చక్కగా చేస్తున్నానుగా!నువ్వేం భయపడమాకు.ఇదిగో...నేను ఖచ్చితంగా వందేళ్ళు బ్రతుకుతాన్రా. ఆఁ...!”అంది అనంతమ్మ ధీమాతో.

“ఎవడే అమ్మా నువ్వు చెప్పుకొంటున్న ఆ నీ డాక్టరు! నిన్నుఇష్టం వచ్చినట్టు కంట్రోల్ లేకుం డా స్వీట్లు కూడా తినమని చెప్పాడా?నాకేమో నువ్వు తప్పుచేస్తూ ఆ తప్పును డాక్టరు మీద కు నెట్టేస్తున్నావనిపిస్తుంది.ఏదైతేనేం ఈ సారి నువ్వు ఆ డాక్టరు వద్దకు వెళ్ళేటప్పుడు నీతో నేనూ వచ్చి ఆ సంగతి తేల్చుకుంటాను” అంటూ క్రిందకు దిగి పోయాడు కొడుకు వేణు.

‘ఓర్ నా ముద్దుల కొడకా... కోపం వచ్చిందా నీకూ?నాకు డాక్టరు చెప్పలేదురా! స్వీటంటే నాకిష్టం కనుక నేనే చిన్న అబద్ధం నీతో చెప్పి తెప్పించుకొని తింటున్నాను. అందుకు తగ్గా మందులు వేసుకొంటున్నాను!’ అని మనసులో అనుకొని తనకు తానే పిచ్చిగా నవ్వుకొంది అనంతమ్మ.

ఒకరోజు తన గదిలో చీర కట్టుకొంటున్న అనంతమ్మ వున్నట్టుండి ధభీలుమని క్రింద పడి పోయి ‘ఒరేయ్ వేణూ’ అని ఇల్లు దద్దరిల్లేలా కేకేసింది.

ఆ కేక వినబడ్డంతో తల్లికేమైందోనని వేణు,అతని భార్య పిల్లలు పరిగెత్తి నట్టు పైకి వెళ్ళారు.

అనంతమ్మ వులుకు పలుకు లేకుండా అందర్ని అలా చూస్తూ చూస్తూ స్పృహ కోల్పోయింది.

కథ

"అమ్మా...అమ్మా" అంటూ కదిపాడు కొడుకు.

"అత్తయ్యగారూ"అంటూ కోడలు "నాన్నమ్మా"అంటూ పిల్లలు ఏడ్వడం మొదలు పెట్టారు. నిముషాలమీద ఆంబులెన్సును పిలిపించాడు వేణు. అందులో తల్లిని పడుకోబెట్టుకొని దగ్గరే వున్న ఓ కార్పోరేటు ఆసుపత్రికి తీసుకు వెళ్ళారు. అనంతమ్మకు యమర్జన్సీ వార్డులో పరీక్షలన్నీ జరిపిన డాక్టరు ఇంజక్షను చేసి అక్కడే డ్రిప్స్ ఎక్కించాడు. అర్ధగంట వరకూ ఎవ్వరినీ లోనికి రానివ్వలేదు ఆయన. అర్ధగంట తరువాత అనంతమ్మ మెల్లగా సృహలోకి వచ్చింది. కళ్ళు తెరచి అలా చూసింది.

"ఏమిటమ్మా!మీ అబ్బాయిని చూడాలా?"అడిగాడు డాక్టరు. అవునన్నట్టు తలూపింది అనంతమ్మ. నర్సుతో చెప్పి అందర్నీ లోనికి పిలిపించాడు డాక్టరు.

నలుగురూ లోనికొచ్చారు.అందర్నీ అలా ఒకసారి చూసి "నాకేం కాలేదర్రా!బాగానే వున్నాను. కావాలంటే డాక్టరుగారినడగండి!" అంది అనంతమ్మ.

"ఆఁ..ఆఁ... ఇంకాస్సేపు మిమ్మల్నిఆసుపత్రికి తీసుకు రాకపోయుంటే ఈ పాటికి శుభ్రంగా చెల్లుకునేవారే! మీకు షుగరు అయిదు వందల వరకూ పెరిగి బి.పి. డౌవునైయ్యింది తెలుసా?" అన్నాడు డాక్టరు. బిత్తరపోయింది అనంతమ్మ.

"సరేనండి డాక్టరుగారండీ!ఇప్పుడు నేను బాగానే వున్నానుగా!ఇంటికి పంపించేయండి. వెళ్ళిపోతాను" లేచి కూర్చొని అమాయకంగా అడిగింది అనంతమ్మ.

"ఆహాఁ...అప్పుడే!కుదరదు. మిమ్మల్ని ఓ రోజు అబ్జర్వేషన్లో వుంచాలి.రేపు వెళుదురు లెండి. మీకు కొన్ని విషయాలు చెప్పాలి" అన్నాడు డాక్టరు. 'కరక్టు. మేము చెపితే రకరకాల మాటలతో, సాకులతో మమ్మల్ని వుదరగొట్టి తనిష్టాను సారంగా వుంటుంది. ఇప్పుడు డాక్టరుగారు పీకే క్లాసుగ్గాని మా అమ్మకు తెలిసి రాదు' అనుకొని మెల్లగా మనసులోనే నవ్వుకున్నాడు కొడుకు వేణు.

"ఏమిటండీ డాక్టరుగారండీ!నాకేం చెపుతారూ?" మెల్లగా అడిగింది అనంతమ్మ.

"సార్!మేము నలుగురం వుండడం మా అమ్మకు ఇబ్బందిగా వుందేమో...వెళ్ళి రిషెప్షన్లో కూర్చొంటాము" అని కదలబోయాడు వేణు.

"నో...నో... మీరూ వుండాలి. మీ సమక్షంలోనే నేను అనంతమ్మతో మాట్లాడాలి" అంటూనే అక్కడే వున్న బెంచీ మీద కూర్చొన్నారు నలుగురు. "చూడండి అనంతమ్మగారూ!బి.పి. షుగర్లకు ట్రీట్ మెంటు చేసే ఏ డాక్టరైనా లేక నీ డాక్టరైన సరే మీ ఇష్టమొచ్చినట్టు అన్నీ తినమని చెప్పరు. మీరే అలా చెప్పుకొని దబాయింపులతో, బెదిరింపులతో కోరుకున్నవి తెప్పించుకొని తింటున్నారు. పోనీ... గతం గతహః! ఇప్పుడు నేను చెప్పేది సావధానంగా వినండి.ఈ షుగరు,బి.పీలన్నవి చాప క్రింద నీరులాంటివి. మనిషిలో వున్న ఆర్గన్సును అంటే ముఖ్యమైన శరీర భాగాలను కొద్దికొద్దిగా క్షీనింపజేసి కొన్ని సంవత్స రాల పాటు మందులతో బ్రతికించి తరువాత చంపేస్తుంది. ముఖ్యంగా ఈ షుగరు వ్యాధి కిడ్నీ, గుండె,లివరు,ఊపిరి తిత్తులు , కళ్ళు, పళ్ళని ఇంకా కొన్ని ముఖ్యమైన అవయవాల మీద దాని ప్రభావం చూపి వాటిని పని చేయనివ్వకుండా చేస్తుంది. మనమేం చేస్తున్నామంటే డాక్టరు రాసి ఇచ్చిన బోలెడు బిళ్ళలను చక్కగా మింగుతున్నాం కనుక మనకేం కాదు అనుకొని అస్సలు కంట్రోల్ లేని తిండిని తింటూ వుంటాం. దానివల్ల నష్టపోయేది మనమే! చూడండీ! మీ విషయంలో నేను గుర్తించింది అదే. తిండి విషయంలో మీకు అస్సలు కంట్రోల్లేదు. ఉదయం టిఫన్ ,మధ్యాహ్నం భోజనం,రాత్రికి మళ్ళీ టఫనని బోలెడు తింటుంటారు. ఇక టిఫన్కి, భోజనానికి వున్న గ్యాపులో స్వీట్లు, బజ్జీలు,బోండాలు,జిలేబి, పాలకోవాలని అరుగు దలకు మించి రకరకాల చిరు తిళ్ళు తింటున్నారు. కొడుకు, కోడలు, పిల్లలు అది గమనించి నీ మేలు కోరి ఆరోగ్య రీత్యా మందలిస్తే నెపం డాక్టర్ల మీదికి నెట్టేస్తున్నారు.

అది తప్పు. చూడండీ! ఒకవేళ మీకు ఏమైనా తినాలనిపిస్తే ఓౌషద గుణాలు కలిగిన దానిమ్మ, జామ, బొప్పాయి,ద్రాక్ష లాంటి పళ్ళ ను, డ్రై ఫ్రూట్స్, నట్సును తెప్పించుకొని తినండి.అప్పుడే ఇంకొంతకాలం రోగ తీవ్రతను తప్పించుకొని ఆరోగ్యంగా వుంటారు"అంటూ సుదీర్ఘ మైన ఉపన్యాసాన్నిఇచ్చాడు డాక్టరు.

డాక్టరుగారు చెప్పిన మాటల్ని విన్న అనంతమ్మ అందరి ముఖ భావాలను ఒకసారి చది వింది. అందరూ ఆమె ఆరోగ్యం కోసం ఆందోళన చెందుతున్నారన్నది గ్రహించి ఆమె "మీ మాటల్ని అర్థం చేసుకున్నానండీ డాక్టరుగారండీ! ఇకపై మీరు చెపుతున్నట్టు నా తిండి విష యంలో జాగ్రత్తగా వుంటాను. నన్నుఇంటికి పంపించేయండి. ప్లీజ్!"అంటూ లేవబోయింది.

"ఆగండాగండి!తిండి విషయంలో మీరు కట్టడిగా వుండటం మాత్రమే కాదు.నేను చెప్పే మెను ఫాలో అవ్వాలి. ఉదయాన బ్రేక్ ఫాస్టుకు రెండు ఇడ్లీ.వాటిని చిన్న కప్పు సాంబారుతోనో లేక అంత చట్నీతోనో తీసుకోవాలి . మధ్యాహ్నం కప్పు అన్నం సాంబారు,రసంతో తీసుకొండి.ఇక మజ్జిగను బాగా తీసుకొండి. అలాగే ఆకుకూరలు, బీట్రూట్, క్యారెట్టు ముల్లంగి, క్యాబేజి,బెండ, బీర,సొర,కాకర,కీరదోస లాంటివి ఎక్కువగానే తీసుకొండి. రాత్రి డిన్నరుకు ఒకటి లేక రెండు పుల్కాలతో ముగించుకోవాలి. అప్పుడే మీకు బి.పి,షుగర్లు కంట్రోల్లో వుంటా యి. తెలిసిందా!" ఆర్డరేస్తున్నట్టు చెప్పాడు డాక్టరు.

"తెలిసిందండీ...మరి మధ్యాహ్నం నాలుగ్గంటలకు బజ్జీలు,బోండాలు తిని కాఫీ తాగుతానే దాని సంగతేంటండి డాక్టరుగారండీ?"అమాయకంగా అడిగింది.

"అస్సలు ముట్టుకోకూడదు. బదులుగా పెసర,సెనగ,అలసంద,బఠాణి గుగ్గిళ్ళను తీసుకోండి. అలాగే రోజు మీ గదిలోనే ఓ పావు గంటసేపు నడవండి. నడవటం చాలా ముఖ్యం. వీలైతే ప్రాణాయామం కూడా చేయండి" అన్నాడు డాక్టరు.

"అలాగేనండీ డాక్టరుగారండీ!నన్ను ఇంటికి పంపించేయండి.ప్లీజ్ !"మళ్ళీ అడిగింది.

"ఓకే!వేణుగారు...మీ అమ్మను ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళండి. డైట్ నేను చెప్పినట్టు ఖచ్చితంగా అమలు పర్చండి. రెండు నెలలకోసారి బ్లడ్ టెస్టు చేయించుకొని చెక్కప్పుకు రండి. ఇప్పుడు కౌంటరులో బిల్లు కట్టి బయలుదేరండి" అంటూ ఐ.సి. యూలోకి వెళ్ళి పోయాడు డాక్టరు . అంతలో ఓ స్టాపు పదివేల రూపాయలకు కంప్యూటరు బిల్లును తెచ్చి వేణు చేతికిచ్చింది.

"పదివేలా...ఓకే!" అనుకొంటూ పేమెంటు చేసి తల్లివద్దకొచ్చాడు వేణు.

"ఎంతైయ్యిందిరా వేణూ!" అడిగింది అనంతమ్మ.

"పదివేలమ్మా!" చెప్పాడు కొడుకు.

"అమ్మో...పదివేలే...! రెండు ట్యూబులు తగిలించి, డ్రిప్స్ ఎక్కించి పదివేలు తీసుకున్నాడా!? పోనీలేరా... నా ఆరోగ్యానికన్నా ఆ డబ్బు ముఖ్యం కాదు. ఇకపై నా వల్ల నీకు ఖర్చుకూడా వుండదులే! తిండి,వ్యాయామం విషయంలో డాక్టరుగారు చెప్పిన నియమ నిబంధనలను ఖచ్చితంగా పాటిస్తూ ఆరోగ్యాన్ని జాగ్రత్తగా కాపాడుకొంటాను" అంటూ లేచి వెళ్ళి టాక్సీలో కూర్చొంది అనంతమ్మ.

©©©

★★★★

రేపటి కోసం-మేలుకొలుపు

నమ్మకాలు- నిజాలు

మోక్ష మార్గం

మోక్ష మార్గం (ముందు నుండి వెనుకకు): భక్తులు ముందు భాగం నుండి వెనుకకు పాకుతూ వెళితే పూర్వజన్మ పాపాలు, కర్మలు తొలగిపోయి ఆధ్యాత్మిక ముక్తి (మోక్షం) లభిస్తుందని నమ్ముతారు అరుణాచలం (తిరువణ్ణామలై) గిరిప్రదక్షిణ మార్గంలో ఉన్న "మోక్ష మార్గం" (దీనిని ఇడుక్కు పిళ్లైయార్ ఆలయం అని కూడా పిలుస్తారు) గురించిన పూర్తి చరిత్ర, పురాణ నేపథ్యం మరియు భౌతిక వాస్తవాలు ఇక్కడ ఇవ్వబడ్డాయి:

ఇది తమిళనాడులోని తిరువణ్ణామలై అరుణాచల కొండ చుట్టూ ఉండే 14 కిలోమీటర్ల పవిత్ర గిరిప్రదక్షిణ మార్గంలో ఉంది. కుబేర లింగానికి సమీపంలో, గిరిప్రదక్షిణ ప్రధాన రహదారి పక్కనే ఈ చిన్న ఆలయం ఉంది. తమిళంలో "ఇడుక్కు" అంటే ఇరుకైన సందు లేదా రాయి అని అర్థం. భౌగోళికంగా: ఇది సహజంగా ఏర్పడిన ఒక ఇరుకైన రాతి చీలిక (Natural rock crevice). అరుణాచల కొండ రాతి నిర్మాణాలలో భాగంగా రెండు పెద్ద బండరాళ్లు లేదా స్తంభాల వంటి నిర్మాణాల మధ్య అత్యంత ఇరుకైన సందు ఏర్పడింది.

పురాణ నేపథ్యం: స్థానిక కథనాల ప్రకారం, పూర్వం ధనపాలుడు అనే ఒక ధనవంతుడైన వ్యాపారి తీవ్రమైన అహంకారంతో ఉండేవాడు. అతని గర్వాన్ని, లోభత్వాన్ని అణచడానికి వినాయకుడు ఇక్కడ ఒక ఇరుకైన రాతి చీలిక రూపంలో ప్రత్యక్షమై, అతనిని దాని గుండా వెళ్ళమని సవాలు చేశాడు. ఆ ఇరుకైన సందులో దూరి బయటకు వచ్చే క్రమంలో అతని అహంకారం, భౌతిక బంధాల పట్ల వ్యామోహం తొలగిపోయి ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన చెందాడు. ఆ తర్వాత స్థానికులు ఆ రాతి చీలికలో వినాయకుడి

రేపటి కోసం-మేలుకొలుపు

రూపాన్ని గుర్తించి పూజించడం ప్రారంభించారు.ఈ ఆచారం ఖచ్చితంగా ఫలానా సంవత్సరంలో ప్రారంభమైందని చెప్పడానికి చారిత్రక రికార్డులు లేవు. అయితే, అరుణాచలం చుట్టూ గిరిప్రదక్షిణ చేసే సంప్రదాయం కొన్ని శతాబ్దాల నాటిది. గిరిప్రదక్షిణ చేసే భక్తులు తమ అహంకారాన్ని వదిలించుకోవడానికి ఈ ఇరుకైన సందు గుండా దూరి వెళ్ళే ఆచారాన్ని శతాబ్దాలుగా ఒక సంప్రదాయంగా పాటిస్తూ వస్తున్నారు. ఈ చిన్న ఆలయానికి ఆధునిక కాలంలో మొదటిసారిగా 1969 మార్చి 23న అధికారికంగా పునరుద్ధరణ పనులు జరిగాయి, ఆ తర్వాత 1976 నుండి 2004 వరకు పలుమార్లు మరమ్మతులు చేశారు.

ఆధ్యాత్మిక ఆధారాలు: స్కంద పురాణం వంటి శైవ పురాణాలలో అరుణాచల గిరిప్రదక్షిణ విశిష్టత గురించి ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి.

రమణ మహర్షి బోధనలు: రమణ మహర్షి వంటి మహర్షులు కూడా అరుణాచలం గురించి బోధిస్తూ, మోక్షం అనేది భౌతికంగా బయట ఉండే మార్గాలలో కాకుండా, మన అహంకారాన్ని (Ego) పూర్తిగా నశింపజేసుకోవడంలోనే ఉందని స్పష్టం చేశారు. ఈ రాతి మార్గం ఆ అంతర్గత తత్వానికి ఒక భౌతిక ప్రతీక మాత్రమే.

నియమం: ఈ ఆలయానికి సరళ రేఖలో లేని మూడు చిన్న ద్వారాలు ఉంటాయి. భక్తులు వెనుక ద్వారం గుండా ప్రవేశించి, మోకాళ్లపై బోర్లా పడుకుని లేదా ఒక పక్కకు ఒరిగి (ఒరుకలి ఉంతి) అత్యంత కష్టమ్మీద పాకుకుంటూ ముందుకు సాగాలి.

కోరికల నెరవేర్పు (వెనుక నుండి ముందుకు): వెనుక వైపు నుండి ముందుకు వస్తే ప్రాపంచిక కోరికలు నెరవేరుతాయని, వివాహ బంధాలు, సంతాన ప్రాప్తి కలుగుతాయని విశ్వసిస్తారు.

ప్రస్తుత హెచ్చరిక మరియు భౌతిక వాస్తవికత (Crucial Safety Caution)

ఈ స్థలానికి ఎంత ఆధ్యాత్మిక ప్రాముఖ్యత ఉన్నప్పటికీ, భౌతికంగా ఇది అత్యంత ప్రమాదకరమైనది. ఇది కేవలం సాధారణ లేదా సన్నని శరీరాకృతి ఉన్నవారు మాత్రమే అతికష్టంగా దూరి వెళ్ళగలిగేంత ఇరుకైన సహజ రాతి సందు.

తాజా విషాదం (July 2026): ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని రాజమండ్రికి చెందిన మణికుమార్ (36) అనే భక్తుడు తన కుటుంబంతో కలిసి గిరిప్రదక్షిణ చేస్తూ, ఈ మోక్ష మార్గం (ఇరుకైన గుహ) లో దూరి బయటకు రాలేక, మధ్యలోనే ఇరుక్కుపోయి ఊపిరాడక ప్రాణాలు కోల్పోయారు.

తమిళనాడులోని తిరువన్నామలైలో ఇడుక్కి పిల్లయర్ గుహ లాంటిదే మరో విచిత్రమైన పాము తల లాంటి రాతి గుహ ఒకటుంది. భక్తులు ముఖ్యంగా మహిళలు దాంట్లో నుంచి అష్ట కష్టాలుపడి దూరి బయటకు వస్తుంటారు. నేపాల్ హోతాడలోని తపోవన్ లో ఉండే పాము ఆకారం మాత్రం విచిత్రంగా ఉంటుంది. పాము పడగ ఆకారంలో ఉన్న రాయి నిర్మాణం ప్రకృతి సిద్ధంగా ఏర్పడింది. దాన్ని శివుడి మెడలో ఉప్ప పాము తలగా భావించి మహిళలు పూజలు చేసి ఆ తర్వాత ఆ తల వెనక భాగంలో నుంచి రెండు రాళ్ల మధ్య దూరి బయటకు వస్తారు. అది చాలా కష్టం అయినా ఆపసోపాలు పడి అతి కష్టం మీద బయటపడుతుంటారు. ఇలా బయటపడితే నుంచి బిడ్డలు కలుగుతారని, మంచి భర్త దొరుకుతాడని, మంచి సంసారం ఉంటుందని నమ్ముతారు. ఎక్కువగా దాంపత్య సంబంధమైన లోపాలు తొలగిపోతాయని నమ్మకం.. అందువల్ల, స్థానిక అధికారులు మరియు ఆధ్యాత్మిక పెద్దలు లావుగా ఉన్నవారు లేదా శ్వాసకోస సమస్యలు ఉన్నవారు ఈ మార్గంలోకి వెళ్లవద్దని, కేవలం మానసికంగా అహంకారాన్ని వీడి స్వామిని స్మరిస్తేనే నిజమైన మోక్షం సిద్ధిస్తుందని హెచ్చరిస్తున్నారు. భగవంతుడికి కావాల్సింది మీ భక్తి, మీ ప్రాణాలు కాదు. భగవంతుడు మనల్ని కష్టపెట్టాలని అనుకోడు. moksham anedi రాళ్ల మధ్య ఇరుక్కుని ప్రాణాలు పణంగా పెట్టడంలో రాదు . దేవుడిని నమ్మండి... కానీ ఇలాంటి మూఢనమ్మకాలను కాదు. భక్తితో పాటు కాస్త వివేకం కూడా అవసరం.

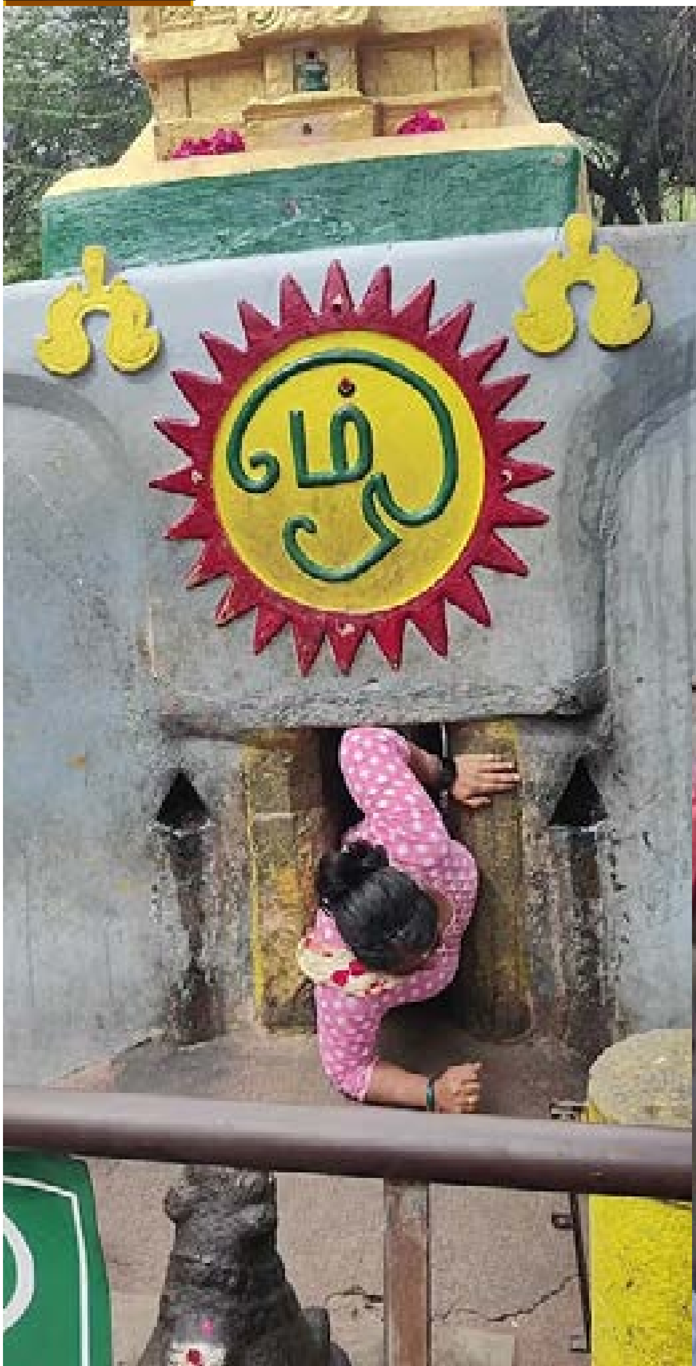

పాము నోట్లో తలదూర్చి..
మరో వరాల గుహ

కరెంట్ అఫైర్స్

. పబ్లిక్ ఎగ్జామినేషన్స్ (సవరణ) బిల్లు-2026ను పార్లమెంట్‌లోని ఉభయసభలు ఆమోదించాయి. పేపర్ లీక్ కేసులకు సంబంధించి కఠినమైన శిక్షలు, ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టుల నిబంధనలను ఈ సవరణ బిల్లులో చేర్చారు.

ఈ బిల్లు ఆమోదం పొందిన కొన్ని గంటల్లోనే, గురువారం అర్ధరాత్రి దాటాక ప్రధాన మంత్రి నరేంద్ర మోదీ ఇన్‌స్టాగ్రామ్‌లో ఒక వీడియో షేర్ చేశారు.

“పేపర్ లీక్ మాఫియా, పేపర్ లీక్ గ్యాంగ్‌లు లేదా దేశ యువత భవిష్యత్‌తో చెలగాటమాడే ఎవరినైనా వదిలిపెట్టే ప్రసక్తి లేదు'' అని ఆ వీడియోలో మోదీ అన్నారు.

ఇలాంటి ఘటనలను నివారించడానికి కఠినమైన చట్టాన్ని తీసుకొస్తామని ఇచ్చిన మాటను తమ ప్రభుత్వం నిలబెట్టుకుందని ఆయన గుర్తు చేశారు.

'నమ్మదగిన విద్యా వ్యవస్థను నిర్మించే దిశగా టాస్క్‌ఫోర్స్ ఏర్పాటు, ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టుల ఏర్పాటు, రాష్ట్రాల నుంచి సలహాలు తీసుకోవడం వంటివి చేస్తున్నారు. విద్యా రంగంలో దేశవ్యాప్తంగా సంస్కరణలు తీసుకురావడం ఇప్పుడు అనివార్యంగా మారింది.

ప్రశ్న పత్రాల లీకేజీతో సహా పరీక్షల్లో అక్రమాలకు పాల్పడేవారిని కఠినంగా శిక్షించడమే దీని ముఖ్య ఉద్దేశం.

యూనియన్ పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ (యూపీఎస్సీ), స్టాఫ్ సెలక్షన్ కమిషన్ (ఎస్సెస్సీ), రైల్వే రిక్రూట్‌మెంట్ బోర్డ్ (ఆర్ఆర్‌బీ), ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ బ్యాంకింగ్ పర్సనల్ సెలక్షన్ (ఐబీపీఎస్), నేషనల్ టెస్టింగ్ ఏజెన్సీ (ఎన్‌టీఏ) నిర్వహించే 'నీట్' సహా అన్ని రకాల పోటీ పరీక్షలకూ ఈ చట్టం వర్తిస్తుంది. 2024 జూన్ నుంచే ఈ చట్టం అమల్లోకి వచ్చింది. ఈ ఏడాది మే నెలలో నీట్ -యూజీ (NEET-UG) పేపర్ లీక్ అయిన తర్వాత, దిల్లీలోని జంతర్ మంతర్ సహా దేశమంతటా విద్యార్థులు పెద్ద ఎత్తున నిరసనలకు దిగారు.

కరెంట్ అఫైర్స్

ఈ నేపథ్యంలో, పేపర్ లీకులను అడ్డుకునేందుకు తమ ప్రభుత్వం మరింత కఠినమైన నిబంధనలతో కూడిన బిల్లును తీసుకొస్తుందని జులై 23న రాత్రి ఇన్‌స్టాలో మోదీ వెల్లడించారు.2024 నాటి చట్టానికి సవరణలు చేస్తూ రూపొందించిన ఈ కొత్త బిల్లుకు మరుసటి రోజే, అంటే జులై 24న కేంద్ర మంత్రి మండలి ఆమోదం తెలిపింది.

ఫాస్ట్‌ట్రాక్ కోర్టుల ఏర్పాటు అనేది ఈ కొత్త బిల్లులో తీసుకొచ్చిన అతిపెద్ద మార్పు.పేపర్ లీక్ కేసులను వేగంగా విచారించి వీలైనంత త్వరగా తీర్పులు ఇచ్చేందుకు ప్రతి రాష్ట్రంలో ప్రత్యేక ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టులను ఏర్పాటు చేయాలని ఈ బిల్లులో పొందుపరిచిన నిబంధనలు చెబుతున్నాయి.

పేపర్ లీక్ కేసుల్లో పోలీసులు దర్యాప్తును కేవలం రెండు నెలల్లోనే పూర్తి చేయాలని బిల్లులో కాలపరిమితిని విధించారు. దీనివల్ల ఛార్జ్‌షీట్ దాఖలు, విచారణ వేగంగా జరుగుతుంది.సాధారణ కేసుల విచారణకు పోలీసులకు దర్యాప్తు సమయం 90 రోజులు ఉంటుంది.

ఒకవేళ ఎవరైనా పేపర్ లీక్ చేసినట్లు రుజువైతే వారికి పదేళ్ల వరకు జైలు శిక్షతో పాటు రూ. 50 లక్షల జరిమానా విధిస్తారు.ఇదివరకు 2024 చట్టంలో ఇలాంటి నేరానికి గరిష్ఠంగా అయిదేళ్ల జైలు శిక్షతో పాటు రూ. 10 లక్షల వరకు జరిమానా విధించేవారు.

ఒకవేళ ఈ లీకేజీ వెనుక ఏదైనా సిండికేట్ నెట్‌వర్క్ లేదా ముఠా ప్రమేయం ఉంటే, వారికి ఏకంగా రూ.10 కోట్ల వరకు జరిమానా విధిస్తారు.

ఎన్‌టీఏలో సంస్కరణలు, ఎస్ఎస్‌సీని చట్టబద్ధమైన సంస్థగా మార్చడం, ఎగ్జామ్ క్యాలెండర్–సిలబస్‌లో పారదర్శకత, కోచింగ్ సెంటర్లు, వెండర్ల వ్యవహారాలు, బ్లాక్‌లిస్ట్ అయిన వెండర్లను ఎలా నిరోధించాలి, పరీక్షల ప్రక్రియను మొదటి నుంచి చివరి వరకు ఎలా బలోపేతం చేయాలి, ఎగ్జామ్ ఇన్‌ఫ్రాస్ట్రక్చర్‌ను ఎలా మెరుగుపరచాలి అనే విషయాలపై చర్చించనంత వరకు ఈ పేపర్ లీక్‌ల సమస్య పరిష్కారం కాదు. నీట్ పరీక్షలో ఫిజిక్స్, కెమిస్ట్రీ, బయాలజీ సబ్జెక్టుల నుంచి మొత్తం180 ప్రశ్నలతో నాలుగు రకాల పేపర్ సెట్లు ఉంటాయి. అయితే 2024, 2026లలో లీకేజీలు వేర్వేరు దశల్లో జరిగాయి.

2024లో పేపర్ ముద్రించిన తర్వాత లీక్ అయినట్లుగా ఆరోపణలు వచ్చాయి. పరీక్షా కేంద్రాలకు ప్రశ్న పత్రాలను తరలించే క్రమంలో సీలు చేసిన ట్రంకు పెట్టెలను తెరిచి పేపర్‌ను లీక్ చేసినట్లు దర్యాప్తు సంస్థలు పేర్కొన్నాయి. ఈ ఘటనలో దాదాపు 40 నుంచి 50 మంది ప్రమేయం ఉన్నట్లు దర్యాప్తులో తేలింది.

ఈ ఘటన వల్ల పరీక్ష పారదర్శకత దెబ్బతినలేదని అభిప్రాయపడుతూ, తిరిగి పరీక్ష నిర్వహించాలన్న డిమాండ్‌ను అప్పట్లో సుప్రీంకోర్టు తిరస్కరించింది.

026లో మాత్రం ప్రశ్న పత్రం అసలు ఎన్‌టీఏ వ్యవస్థ దాటి బయటకు రాకముందే లీక్ అయినట్లు ఆరోపణలు ఉన్నాయి.

సిస్టమ్ లోపల ఉన్న కొందరు ఉపాధ్యాయులే పేపర్‌ను లీక్ చేశారని భావిస్తున్నారు. ప్రింటింగ్, రవాణా, పంపిణీకి సంబంధించిన భద్రతా వ్యవస్థల్లో ఎలాంటి లోపాలు జరగలేదని అధికారులు తెలిపారు. అంటే 'చైన్ ఆఫ్ కస్టడీ' పరిధిలోకి పేపర్ రాకముందే లీక్ అయిందని వెల్లడించారు.

పేపర్ లీకేజీకి సంబంధించి 2024 నుంచే కఠిన శిక్షలు, జరిమానాలు ఉన్న చట్టం అమల్లో ఉంది. అయినా కూడా 2026లో నీట్ పేపర్ లీక్ అయింది. అలాంటప్పుడు కేవలం శిక్షా కాలాన్ని, జరిమానా మొత్తాన్ని పెంచినంత మాత్రాన పేపర్ లీక్‌లను ఎంతవరకు అడ్డుకోగలరనే ప్రశ్నలు తలెత్తుతున్నాయి.★★★★

కథ

డిటెక్టివ్ వెంకటరావు

అవధానుల విజయలక్ష్మి

డాక్టర్లు, లాయర్లు, పోలీసులు, నర్సులు వీళ్ళందరికీ ఒక డ్రెస్ కోడ్ ఉన్నట్టే డిటెక్టివ్లకు కూడా ఒక డ్రెస్ కోడ్ ఉండాలని డిటెక్టివ్ వెంకట్రావు అభిప్రాయం.

వెంకట్రావు అసలుకి ఒక ఇన్సూరెన్స్ ఏజెంట్. కానీ అతను ఒక్క పాలసీ కూడా తీసిన పాపాన పోలేదు. అందువల్ల ఆ ఏజెన్సీ అతని చేతులనుండీ అతని భార్య రాధ చేతికి మారింది

తాను షర్లాక్ హోమ్స్ అంత గొప్పవాడినని వెంకట్రావు అభిప్రాయం. కానీ లోకం అభిప్రాయం వేరు!!

పాపం వాళ్ళకి సరిగ్గా తెలియదు, అందుకే అతనిని వెర్రిబాగులాడు అని అంటూ ఉంటారు.

డిటెక్టివులకు ఉండే డ్రెస్ కోడ్ వెంకట్రావ్ తయారు చేశాడు.

పొట్ట కిందకి జారుతున్న ప్యాంటు, ముక్కు మీదకు జారుతున్న కళ్ళజోడు, మొహం మీదకి జారుతున్న వెంట్రుకలు, భుజంమించి జారుతున్న ఒక బట్ట సంచి, ఆ సంచిలో ఒక నోట్ బుక్ లో ఒక బాల్ పాయింట్ పెన్ను...

ఆ పెన్ను రాస్తుందో రాయదో ఎవరికి తెలియదు...

డిటెక్టివ్ డ్రెస్ కోడ్ ఇలాగే ఉండాలని వెంకటరావు ఉద్దేశం. అతని ఉద్దేశాన్ని మిగతా వాళ్ళ పట్టించుకోరు భార్యతో సహా. మిగతా వాళ్ళ ఉద్దేశం కూడా అతను పట్టించుకోడు.

అంత డిటెక్టివ్ వేషం వేసినా కూడా అతనిని ఎవరూ ఎప్పుడు డిటెక్టివ్ పనిచేయడానికి పిలవరు, కానీ ఎక్కడైనా ఏదైనా గొడవ జరుగుతూ ఉంటే ఇతను మధ్యలో దూరిపోయి డిటెక్షన్ చేసేస్తూ ఉంటాడు.

"సరే ఎవరి వెర్రి వాళ్లకి ఆనందం" అనుకుంటూ మిగతా వారు కూడా చూసి చూడనట్లు వదిలేస్తారు

ఆరోజు వెంకట్రావు ఉన్న కాలనీలో చాలా గొడవగా ఉంది. అందుకు కారణం ఆ కాలనీలోనే ఉన్న ముత్యాలరావు గారి ఇంటిలో ఉన్న మామిడి చెట్టు నుండి

ఒకరు ఒక కాయను దొంగిలించడమే!

ఆ మామిడికాయలు మామూలువి కాదు..

చాలా అరుదుగా దొరికే రత్నగిరి ఆల్ ఫోన్స మామిడికాయలు. ఆ చెట్టుకి కాసేవే ఓ యాభై కాయలు. ఒక్కొక్క పండు ఐదు వందల రూపాయలకు అమ్ముకుంటాడు ముత్యాలరావు ప్రతి సంవత్సరం.

పగలల్లా ఎవరినో ఒకరిని చెట్టుకి కాపలా పెడతాడు రాత్రి తానే స్వయంగా ఆ చెట్టు కింద మంచం వేసుకుని పడుకుంటాడు

పక్షులు కాయలకు గాట్లు పెట్టకుండా ఉండడానికి వాటిని నెట్తో బిగిస్తాడు

రాత్రి పడుకోబోయే ముందు ఒకసారి, పొద్దున్నే లేచాక ఒకసారి, మధ్యాహ్నం అన్నం తిన్నాక ఒకసారి ఆ పళ్ళను లెక్కపెట్టుకుంటాడు ముత్యాలరావు

ఇంత జాగ్రత్తగా ఉన్నా ముందు రోజు రాత్రి అతని ఆవరణలో ఉన్న మామిడి చెట్టు నుండి ఒక పండు మాయమైంది!

మామిడి పండుని దొంగలించిన వాళ్ళను తిట్టిన తిట్టు తిట్టకుండా తిడుతున్నాడు. ముత్యాలరావు. అతను తిట్లు మర్చిపోయినప్పుడల్లా పక్కన భార్య అతనికి మరికొన్ని తిట్లు అందిస్తోంది.

నా మామిడికాయ కోసిన వాళ్ళు ఆగకుండా రోజుకు ఇరవై సార్లు బాత్రూంలోకి పరిగెడతారు...

నా మామిడికాయ కోసుకున్న వాళ్ళు కూరగాయలు కోస్తూ వేలు తెగ్గోసుకుంటారు...

నా మామిడి కాయ కోసిన వాళ్ళ జుట్టు ఊడిపోయి బట్టతల వచ్చేస్తుంది నా మామిడికాయ కోసిన వాళ్ళు పిప్పి పన్ను వచ్చి పన్ను పీకించుకుంటారు.. ఆ తిట్లు అలా అంతూదరీ లేకుండా సాగిపోతూనే ఉన్నాయి...

అప్పుడు అక్కడికి ప్రవేశించాడు వెంకట్రావు.

“ముత్యాలరావుగారూ, మామిడిపళ్ళ దొంగను నేను పట్టుకోనా?” అంటూ అడిగాడు హుషారుగా.

“నాయనా నువ్వు నన్ను ఫీజు అడగనంతవరకు ఏ వెర్రి వేషాలు వేసుకున్నా నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు” అన్నాడు ముత్యాలరావు చిరాగ్గా.

“నా డిటెక్టివ్ పనిని వెర్రి మొర్రి వేషాలు అంటారా! ఏదో ఒక రోజు నేను షర్లాక్ హోమ్స్ అంత పేరు తెచ్చుకోకపోతే నా పేరు వెంకట్రావు కాదు” అంటూ భీష్మ ప్రతిజ్ఞ చేశాడు వెంకట్రావు.

వెంకటరావు అపరాధ పరిశోధన మొదలైంది...

భుజానికి ఉన్న సంచీనుండి నోటుబుక్కు తీసి అందులో కొన్ని పేర్లు రాశాడు..

1. అనసూయ ఆంటీ – ప్రతి సాయంత్రం పళ్ళతో ఏదో ఒక రకం చేసే ఆంటీ. ఒకరోజు పళ్ళ రసం ఇంకో రోజు ఫ్రూట్ సలాడ్ అప్పుడప్పుడు పళ్ళ కర్రీలు..

2. కిరాణా షాపు రమేష్ అతని కొట్లో కిరాణా సామాన్లతో పాటు రహస్యంగా కొన్ని బీరు సీసాలూ కొన్ని మామిడిపళ్ళూ ఉంటాయి... అతని దగ్గర ఒక బీరు బాటిల్ తీసుకుంటే ఒక మామిడి పండు ఉచితం. మామిడి పండు కావలసిన వాళ్లు బీరు బాటిల్ కొని మామిడిపండు తినేసి బాటిల్ ఎవరికైనా అమ్మేస్తూ ఉంటారు...

3. కాలనీ చిన్నారులు – వీళ్లు ఎటువంటి గోడలనైనా ఎక్కే టాలెంట్ ఉన్న పిల్లలు. గోడల నుంచి చెట్లపైకి అమాంతం ఎక్కే గడుగ్గాయిలు..

4. గోపాల్ వాచ్మన్ – రాత్రంతా డ్యూటీలో ఉంటాడు. అతను కాపలా కాస్తున్నాడో కూరలు, పళ్ళు దొంగతనం చేస్తున్నాడో ఎవరికీ తెలియదు.

5. ముత్యాల రావు గారి ఇంట్లో పని చేసే గంగమ్మ.

లిస్ట్ తయారయింది...

ఇంక అనుమానితుల్ని ప్రశ్నించాలి...

ముందుగా అనసూయ ఆంటీ ఇంటికి వెళ్ళాడు వెంకట్రావు...

"ఆంటీ ఇవాళ ఏం చేస్తున్నారు?" అడిగాడు.

"ఇవాళ మామిడిపళ్ళ ఆవకాయ చేస్తున్నాను" అంది అనసూయ ఆంటీ.

"అదేమిటాంటీ! ఆవకాయ అంటే మామిడికాయలతో కదా చేస్తారు? మీరేమిటి పళ్ళతో చేస్తున్నారు?" అని ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు వెంకట్రావు.

"అందరిలా చేస్తే అనసూయ గొప్పతనం ఏముంది. అందుకే ఈ కొత్త రకం ప్రయోగం చేస్తున్నాను కొన్నాళ్లలో ఇది టీవీలో కూడా చూపెడతాను దేశమంతా నా పేరు మార్మోగిపోతుంది" అంది అనసూయ ఆంటీ గొప్పగా.

"అంటే ఆవకాయలో ఆల్ ఫోన్స్ మామిడిపండు వేస్తున్నారా?" అడిగాడు వెంకట్రావు.

"అంతంత ఖరీదు పెట్టి కొని ఆవకాయలు చేస్తే మీ అంకుల్ ఆవకాయ తినడానికి బదులు నెత్తికి రాసుకుంటారు. ఆల్ ఫాన్సో వెయ్యడం లేదులే మిగతా రకరకాల మామిడిపళ్ళు వేస్తున్నాను అంతే" అనసూయ అంది.

"ఆంటీ మీ మామిడి పండ్ల ఆవకాయ వాసన ఒకసారి చూడొచ్చా" అడిగాడు వెంకట్రావు.

"నువ్వేమైనా పోలీస్ కుక్కవా బాబూ, వాసన చూస్తాను అంటున్నావు?" అంటూ దీర్ఘం తీసింది అనసూయ ఆంటీ..

"మరేమో ఆంటీ ఈ వీధి చివర ముత్యాల రావు గారి ఇంట్లో ఒక ఆల్ ఫోన్స్ మామిడిపండు దొంగతనం అయింది" అన్నాడు వెంకట్రావు అనసూయాంటీ వైపు అనుమానంగా చూస్తూ.

అంతే అనసూయ ఆంటీ విరుచుకు పడింది "ఏమిటి నాయనా, పోనీ కదాని ఇంట్లోకి రానిస్తే నా మీద దొంగతనం అంటగడుతున్నావా? ఉండు నీ పని చెప్తాను! అంటూ ఇంత ఆవకాయ ఊట తీసి వెంకట్రావు బుర్రకు రాసేసింది.

ఆ దెబ్బతో వెంకట్ రావు వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా పరిగెత్తాడు

షాంపూ చేసుకున్న తర్వాత కూడా వెంకట్రావు జుట్టు మాజా వాసనతో ఘుమఘుమలాడింది...

ఎందుకైనా మంచిదని ఆ రోజు పొద్దున్న తలుపేసుకొని ఇంట్లోనే కూర్చొని సాయంత్రం మళ్లా డిటెక్షన్ చేయడానికి బయలుదేరాడు వెంకట్రావు.

సాయంత్రం కిరాణా షాప్ రమేష్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు..

"మీ కొట్లో ఒక బీరు బాటిల్ కొంటే ఒక మామిడిపండు ఫ్రీ కదా?" అడిగాడు.

"అవును"

"అయితే ఒక బీరు బాటిలూ దానితో పాటు ఒక మామిడిపండు ఇయ్యి " అన్నాడు గుసగుసగా.

రమేష్ రహస్యంగా దాచిన బీరు బాటిల్ దానితోపాటు ఒక సగం కుళ్ళిన మామిడిపండు ఇచ్చాడు.

"ఇది ఆల్ఫాన్సా మామిడి పండా?" అని అడిగాడు వెంకట్రావు.

"రెండు వందల రూపాయల బీర్ బాటిల్ కి ఎవరైనా ఐదు వందల రూపాయల మామిడిపండు ఫ్రీగా ఇస్తారా

కథ

ఇది మామూలు మామిడిపండు" అన్నాడు రమేష్.

ముత్యాల రావు గారి ఇంట్లో ఒక మామిడి పండు పోయిన విషయం చెప్పాడు వెంకట్రావు.

పూనకం వచ్చినవాడిలా బీరు బాటలు మూత తీసి వెంకట్ రావు బట్టల నిండా వంపేసాడు రమేష్

"నన్నే దొంగ అంటావా!" అంటూ.

తాను తాగలేదు అంటూ ఇంట్లో వాళ్ళని నమ్మించేసరికి తాతలు దిగి వచ్చారు వెంకట్రావుకు.

మర్నాడు పొద్దున మూడవ అనుమానితుడు పిల్ల గ్యాంగ్ దగ్గరకు బయలుదేరాడు.

"ఒరేయ్ మీరు ముత్యాల రావు తాతగారు ఇంట్లో ఉన్న మామిడి చెట్టు ఎక్కారా?" నేరుగా పాయింట్ కి వచ్చేసాడు వెంకట్రావు.

ముత్యాలరావు తాతగారి మామిడి చెట్టు మాత్రం ఎక్కలేకపోయాము. ఆయన ఎప్పుడూ చెట్టు కింద పెద్ద కర్ర పట్టుకుని కూర్చొని ఉంటారు. పోనీ ఉడతలు కొట్టిన మామిడి పళ్ళు కింద పడతాయేమో అని చూస్తే ఆయన ఉడతలను కూడా చెట్టు ఎక్కనివ్వడు" నిరాశగా అన్నారు పిల్లలు.

"ఒరేయ్ నిజం చెప్పండర్రా మీరు నిజం చెప్తే నేను పది రూపాయల ఇస్తాను" అన్నాడు వెంకట్రావు"

"మాకు పది రూపాయలు వద్దు, కానీ నీ జేబులో ఉన్న భూతద్దం ఇస్తే చాలు" అన్నాడు ఒక గడుగ్గాయి.

"అమ్మో డిటెక్టివ్లకి ఈ భూతద్దం ఎంతో ముఖ్యం! చిన్నప్పుడు మా అమ్మ పోపుల డబ్బాలో దాచుకున్న డబ్బులు కొట్టేసి ఇది కొనుక్కున్నాను. ఇది ఇవ్వను" అంటూ అక్కడ నుండి వచ్చేసాడు వెంకట్రావు.

ఆ తర్వాత అతను వాచ్మెన్ గోపాల్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

"నువ్వు రాత్రంతా ఈ వీధినే కాపలా కాస్తావు కదా?" అడిగాడు.

"అప్పుడప్పుడు కొంచెం కునుకు తీసినా బాగానే కాపలా కాస్తా బాబూ" అన్నాడు గోపాల్

"మొన్నటి రోజు ఆ ముత్యాలరావు గారి ఇంటి ఆవరణలోకి ఎవరైనా వెళ్లడం చూసావా?"

"అయ్ బాబోయ్ అయ్యబోయ్ ఆళ్ల ఇంటికి నేను అసలు కాపలా కాయనండి"

"?"

"ఆ ఇంటికి ఆయనే రాత్రల్లా కాపలా కూసుకుంటాడు. ఒకరోజు నేను ఇంటి ముందర నుంచి వెళ్తూ ఉంటే దొంగ అనుకుని నెత్తి మీద కర్రతో బాదాడు! అప్పటినుంచి వాళ్ళ ఇంటి ముందర నుండి వెళ్లడం మానేశాను"

"నిజమే ఈ గోపాల్ పండు తెంపే అవకాశం లేదు" అనుకున్నాడు వెంకట్రావు.

ఇంకా తర్వాతి అనుమానితురాలు ముత్యాలరావు ఇంట్లో పని చేసే గంగమ్మ.

సాయంత్రం పని అయ్యాక గంగమ్మ గేట్ తీసుకొని బయటకు వస్తోంది. అప్పుడు అడ్డుపడ్డాడు వెంకట్రావు.

"నీ టిఫిన్ డబ్బాలో ఏముంది?" అడిగాడు.

"ఏటుంటది బాబూ, మధ్యాహ్నం కూసింత మజ్జిగ అన్నం అందులోకి మామిడిపండు ముక్కలు తెచ్చుకున్నా ఇప్పుడు ఖాళీ డబ్బా పట్టుకెళ్తున్నా" అంది చేతులు తిప్పుతూ గంగమ్మ.

"ఒకసారి ఆ డబ్బా నాకు చూపించు" అన్నాడు వెంకట్రావు.

మూతి తిప్పుతూ తన చేతిలో ఉన్న డబ్బా వెంకట్రావు చేతిలో పెట్టింది గంగమ్మ.

వెంకట్రావు తన జేబులోంచి భూతద్దం తీసి డబ్బాను మూలమూలలా వెతికాడు పెసర బద్దంతా మామిడి ముక్క కనిపించింది ఒక మూల.

వాసన చూశాడు ఏమీ తెలియలేదు..

"ఈ డబ్బాలో ఏం మామిడిపండు తెచ్చావు వీళ్ళ ఇంట్లోని ఆల్ఫాన్సా మామిడిపండు కదా?"

"నీ జిమ్మడ నాకే దొంగతనం అంటగడతావటరా!" అంటూ తిట్టిన తిట్టు తిట్టకుండా తిట్టి వదిలిపెట్టింది గంగమ్మ.

చుట్టూ మనుషులు గుమికూడి వినోదం చూడ సాగారు.

మరి తిరిగి చూడకుండా కాళ్లకు బుద్ధి చెప్పాడు వెంకట్రావు.

అలా వచ్చినవాడు తిన్నగా ఇంట్లో పడ్డాడు..

పడడం అంటే నిజంగానే పడ్డాడు! అక్కడ ఉన్న ఒక మామిడి తొక్క మీద కాలు వేసి.

"ఒసేయ్ రాధా ఇవాళ ఏం చేస్తున్నావే?" అని అడిగాడు లేస్తూ.

"ఇవాళ నేను ఒక కొత్త రకం వంట చేస్తున్నాను. ఎలాగైనా ఆ అనసూయ ఆంటీని ఈ సారి ఓడించాలి" అంది రాధ ఆవేశంగా.

ఇంతకూ కొత్త రకం వంట ఏం చేస్తున్నావే? అని అడిగాడు వెంకట్రావు.

"మామిడిపండు మంబమంబ" గర్వంగా చెప్పిందే రాధ.

"అయ్యో రామా! ఈ మంబమంబ ఏమిటే? ఎలా చేస్తారు?" లబలబలాడుతూ అడిగాడు వెంకట్రావు.

"మరేం లేదండీ ముందర మామిడిపండు రసం ఒక గిన్నెలోకి తీసుకోవాలి అందులో ఆవాలు జీలకర్ర వెల్లుల్లిపాయల ఉల్లిపాయలు పోపు వెయ్యాలి. అందులో ఇంత ఉప్పూ కారం కలపాలి.. అదే మామిడిపండు మంబమంబ " ఉత్సాహంగా చెప్పింది రాధ.

"ఇంతకు నీకు మామిడిపండు ఎక్కడిదే? నేను బజార్ నుంచి తేలేదు కదా?"

"మరేమో నిన్న సాయంత్రం చీకటి పడ్డాక వనజ అంటే ఇంటి నుండి వస్తూ ఉంటే ముత్యాల రావు గారి కాంపౌండ్ బయట ఒక మామిడిపండు పడి ఉండడం చూశాను. చెట్టుదికొస్తే

దొంగతనం కానీ, కింద పడింది తీసుకోవడం దొంగతనం కాదు కదా అందువల్ల అది తెచ్చి ఈ వంటకం చేశాను అన్నమాట"

"ఏదీ ఆ మంబమంది వాసన చూడనీ" అన్నాడు వెంకట్రావు.

ఒక అందమైన గాజు బౌల్ తెచ్చి వెంకట్రావు ముక్కు దగ్గర పెట్టింది రాధ.

ముక్కు విరిగిపోయేటట్లు గాలి పీల్చి వాసన చూసినా అందులోంచి మామిడిపండు వాసన రాలేదు.

"అమ్మయ్య" అనుకుంటూ గబగబా తన డిటెక్టివ్ డ్రెస్ మార్చేసుకుని పడక గదిలోకి వెళ్లి ముసుగు పెట్టుకున్నాడు వెంకట్రావు.

(అయిపోయింది)

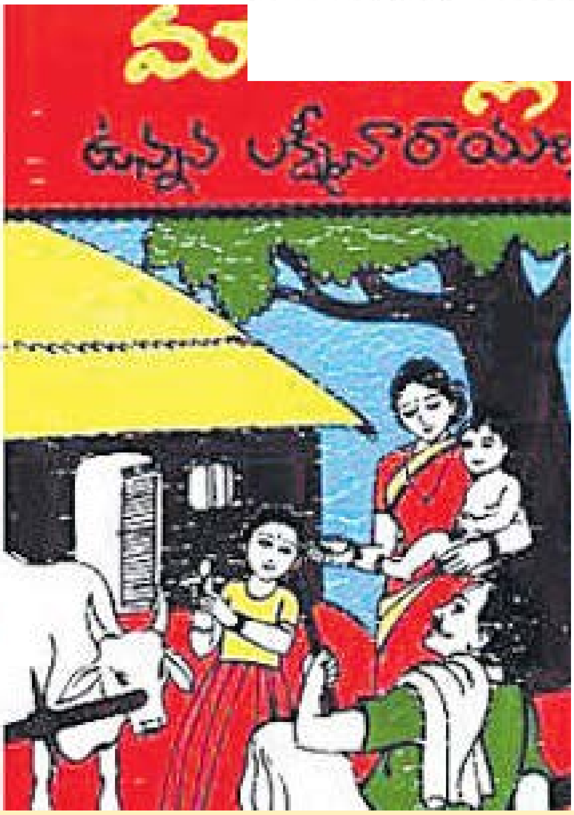

"మాలపిల్ల"

మాలపల్లి 1922లో ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ రాసిన తెలుగు అభ్యుదయ నవల. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో కులవర్గ దృక్పథంతో వెలువడ్డ తొలి అభ్యుదయ రచనగా దీన్ని విమర్శకులు గుర్తించారు. ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ ప్రముఖ సంఘసంస్కర్త, స్వాతంత్ర్య సమరయోధుడు, తెలుగు నవలా సాహిత్య వైతాళికుల్లో ఒకడు.

జాతీయోద్యమంలో భాగంగా పల్నాడు పుల్లరి సత్యాగ్రహంలో పాల్గొని జైలుపాలైన ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ రాయవెల్లూరు జైలులో వుండగా ఈ నవలను దేశభక్తిపూరితంగా సంఘసంస్కరణాభిలాషతో రచించారు. ఈ మాలపల్లి నవల ప్రగతిశీలక తెలుగు సాహిత్య చరిత్రలో ఒక మేలిమలుపుగా, సామాజిక దృక్పథంలో ఒక ముఖ్య ఘట్టంగా, సంఘ సంస్కరణ సాహిత్యంలో ప్రామాణికంగా నిలిచినట్టు సాహిత్య విమర్శకులు పేర్కొన్నారు.

ఈ నవల మార్క్సిస్టు భావజాలంతో జాతీయోద్యమ ప్రభావంతో వచ్చినా, సమున్నత మానవీయ విలువలకు పట్టం కడుతూ అస్పృశ్యుల జీవితాన్ని స్పర్శించిన ప్రామాణిక నవలగా ప్రసిద్ధి పొందింది. ముఖ్యంగా గాంధీజీ రాజకీయరంగ ప్రవేశం నాటి తెలుగు వారి సాంఘిక పరిస్థితులకు అద్దం పట్టిన ఈ నవల ఆయా చారిత్రక సామాజిక, ఆర్థిక ఉద్యమాల సందర్భాలలో వచ్చిన పరిణామాలను వాస్తవిక ధోరణితో సృజనాత్మకంగా తెలియచేసింది. ఈ నవలతో, తెలుగునాట సంఘ సంస్కరణ సాహిత్యంలో వ్యక్తమయ్యే దృక్కోణం సానుభూతి నుండి అభ్యుదయ వైపుగా, ఆదర్శాల నుండి ఆచరణాత్మక ఆలోచనలు రేకెత్తించే విధంగా సైద్ధాంతికభావజాల మద్దతుతో ప్రస్థానం ప్రారంభించింది. తెలుగు సాహిత్యంలో ఆధునిక ఇతిహాస కావ్యంగా పేరుపొందిన ఈ నవలను 1958లో ఎన్. జి.రంగా టాల్‌స్టాయ్ "వార్ అండ్ పీస్" నవలతో పోల్చతగినదిగా అభివర్ణించాడు.

చదవాల్సిన పుస్తకం

దళితులలో అట్టడుగు వర్గాలకు చెందిన 'మాలదాసరి' కులస్థుడైన రామదాసు సాత్వికుడు. సాంప్రదాయ పరాయణుడు. గాంధేయవాది. కథంతా అతని కుటుంబం, సమాజాన్ని అల్లుకొని సాగుతుంది. రామదాసు భార్య మహాలక్ష్మి. వీరికి ఇద్దరు కొడుకులు, ఒక కూతురు. పెద్ద కొడుకు వెంకట దాసు, చిన్న కొడుకు సంగ దాసు, కూతురు జ్యోతి. పెద్ద కొడుకు వెంకట దాసు తండ్రికి సాయంగా సేద్యం చేస్తుంటాడు. చిన్నకొడుకు సంగ దాసు ఒక భూస్వామి వద్ద పాలేరుగా పనిచేస్తుంటాడు. పొలం పనులలో కూతురు జ్యోతి సాయం చేస్తుంటుంది. రామదాసు చెల్లెలు సుబ్బలక్ష్మి. ఆమె కొడుకు అప్పాదాసు కూడా తండ్రి లేకపోవడం చేత రామదాసు ఇంటిపట్టునే పనులు చేస్తూ పెరుగుతుంటాడు. ఈ విధంగా తమకున్న కొద్దిపాటి భూమితో 'మాలపల్లి'లో రామదాసు కుటుంబమంతా శ్రమిస్తూ జీవనం సాగించేది.

ఆ వూరి మోతుబరి, 800 ఎకరాల ఆసామి అయిన చౌదరయ్య కొడుకులైన రామానాయుడు, వెంకటయ్య నాయుడు అనే అన్నదమ్ములు కూడా ఈ నవలలో ముఖ్య పాత్రలుగా వుంటారు. సంగ దాసు ఈ చౌదరయ్య వద్దనే పాలేరుగా పనిచేస్తుంటాడు. పనివాడైన సంగ దాసు, యజమాని కొడుకైన రామానాయుడుల ఇద్దరి ఆశయాలు ఒకటే కావడంతో స్నేహంగా సఖ్యతగా వుంటారు.

ఒక విధంగా రామదాసు కుటుంబంలోని వాళ్ళంతా కులమతాల పట్టింపుల్ని దుయ్యబట్టినవాళ్ళే. కొడుకులు వెంకట దాసు, సంగ దాసులు సంస్కరణ భావాలు కలిగినవాళ్ళు. కరడుగట్టిన భూస్వామి చౌదరయ్య చేసే అత్యాచారాలను ప్రతిఘటించేందుకు సంగం దాసు తోటి దళిత కూలీలను సంఘటితపరచి, వారిలో చైతన్యం కలిగించి, సమ్మెలకు నాయకత్వం వహిస్తాడు. దళితులకు విద్య నేర్పడం కోసం బడులు తెరుస్తాడు. దళితుల జీవితాలను సంస్కరించడానికి అతను చేయని ప్రయత్నమంటూ లేదు. ఈ కృషిలో రామానాయుడు అతనికి సాయంగా వుంటూ ఆర్థికంగా చేయూతనిస్తాడు. ఇది భూస్వామికి కంటగింపుగా వుంటుంది. ఒకనాడు భూస్వామి సంగ దాసు తలపై పనిముట్టుతో గట్టిగా మోదడం వల్ల సంగ దాసు మరణించడం జరుగుతుంది. భూస్వామి పోలీసులకు లంచం ఇచ్చి విచారణ పరిధి నుండి తప్పించుకొంటాడు. నష్టపరిహారంగా భూస్వామి ఇవ్వబోయిన ధనాన్ని నిరాకరించి తమ కొడుకు చంపబడ్డ విషాదాన్ని రామదాసు దంపతులు మౌనంగా భరిస్తారు. దీనితో రామానాయుడు పేద రైతులకు మరింత దగ్గరై, దళితాభ్యున్నతికి పూర్తిగా అంకితమవుతాడు. సంగ దాసు ఆదర్శభావాల వ్యాప్తి కోసం అతని స్మృతి చిహ్నంగా "సంగ పీఠం" గ్రామంలో నెలకొల్పబడుతుంది. క్రమేణా ఈ సంగ పీఠం కృషిలో దళితేతర అగ్ర కులాలు కూడా చేరతాయి.

వెంకట దాసు (రామదాసు రెండవ కొడుకు) అడవులలో నివసిస్తూ తక్కెళ్ళ జగ్గడు అనే మారు పేరుతో 'సంతాను' లనబడే రహస్య కార్యాచరణ దళాలను ఏర్పాటు చేస్తాడు. ఈ నవలలోని 'సంతాను'ల ప్రసక్తి బంకిమచంద్రుని ఆనందమఠం నవల లోని 'సంతాను'లను జ్ఞప్తికి తెస్తుంది. 'ధర్మ కన్నాలు' వేయడం ద్వారా ధనికుల ఆస్తిని కొల్లగొట్టి పేదలకు పంచిపెట్టే ఉద్యమానికి వెంకట దాసు నాయకత్వం వహిస్తాడు. అయితే పోలీసులతో జరిగిన సాయుధ ఘర్షణలో వెంకట దాసు గాయపడి పట్టుబడి చివరకు జైలు పాలవుతాడు.

ఒక వ్యాజ్యంలో ఓడిన రామదాసు తన యావదాస్తిని భూస్వామి చౌదరయ్యకు స్వాధీనం చేయవలసి వస్తుంది. తన పొలం నుండి, ఇంటి నుండి వెళ్ళగొట్టబడిన రామదాసు చివరకు ఒక సంపన్నుడి ఇంటిలో పనికి కుదురుతాడు. తక్కెళ్ళ జగ్గని సహచరులు ఆ సంపన్నుని ఇంటిని కొల్లగొట్టడంతో, ఆ "ధర్మ కన్నం"తో సంబంధం ఉందనే నెపంతో రామదాసును, అతని భార్య మహాలక్ష్మిని పోలీసులు అరెస్టుచేసి సెటిల్మెంటులో నిర్బంధ కూలీలుగా పనిచేయిస్తారు. సెంట్రల్ జైల్లో శిక్ష అనుభవిస్తున్న పెద్దకొడుకు వెంకట దాసుకు పరిచర్యల కోసం తల్లీ, తండ్రీ కొంతకాలం అక్కడుండటం జరుగుతుంది. వెంకట దాసు

మరణిస్తాడు. ఈ విధంగా ఇద్దరు కొడుకులుతో పాటు కూతురు జోతి దుర్మరణం పాలవ్వడంతో అ బెంగతో భార్య మహాలక్ష్మికూడా చనిపోవడం జరుగుతుంది. ఈ బాధలన్నింటిని రామదాసు సహనంతో తన సహజ వేదాంతధోరణిలో శాంతంగానే స్వీకరిస్తాడు. క్రమేణా సంగపీఠం కృషి దినదిన ప్రవర్ధమానమవుతుంది. సహాయనిరాకరణోద్యమాలు, కార్మికోద్యమాలు, ధర్మకన్నాల వంటి ప్రజాఉద్యమాల ఫలితంగా స్వాతంత్ర్యం లభిస్తుంది. ఖైదీలు విడుదలవుతారు. వయోజన వోటింగు ద్వారా ప్రజాప్రతినిధుల ఎన్నికవుతారు. రామదాసు కూడా జైలు నుండి విడుదలై తన గ్రామానికి వస్తాడు. రామానాయుడు తన యావదాస్తిని దళితుల అభ్యుదయానికి సమర్పించి రామదాసుని గ్రామంలోనే వుండి సంగ దాసు చేసిన కృషిని కొనసాగించమని కోరతాడు. కాని రామదాసు నిరాకరించి అడవుల కేగుతాడు. ఈ విధంగా అనేకానేక అంశాలు అల్లుకుపోయిన నేపధ్యంలో చివరకు భూస్వాముల మదం అణిగిపోయి వారు తమ సర్వస్వాన్ని దళితుల అభ్యుదయానికి, గ్రామాభ్యుదయానికే సమర్పించుకొని, గ్రామసేవకి అంకిత మయినట్లుగా చెప్పబడింది.

క దళిత కుటుంబం సమాజంలో కలియడానికి చేసే ప్రయత్నాలు, అ ప్రయత్నంలో వారికి ఎదురైన చేదు అనుభవాలు, ఆ అనుభవాలతో రాటుదేలిన వ్యక్తులు చైతన్యమై సంఘటితమై సమాజంలో నిర్లక్షం చేయబడ్డ తమ ఉనికి కోసం, మెరుగైన స్థానం కోసం చేసే పోరాటాలు వంటి అంశాలతో మాలపల్లి నవలలోని పాత్రలు ఉదాత్తంగా చిత్రీకరించబడ్డాయి.

మానవ పరిణామ క్రమంలో ఒకానొక పరివర్తన దశలో సమాజంలో ఉత్పన్నమైన మెటా స్టేబుల్ పరిస్థితులు, ఆ పరిస్థితులలో విభిన్న శక్తుల (సామాజిక వర్గాల) మధ్య పెరిగిన వైరుధ్యాలు, సంతులన శక్తి సాధనకై దిగువ శక్తులు చేసే ఆరాట ప్రయత్నాలు, వాటిని నిలువరించే ఎగువ శక్తుల వ్యతిరేక యత్నాలు ఇత్యాది అంశాలతో, మానవ పరిణామ ప్రక్రియలో సామాజిక పరివర్తన దశలో అనివార్యంగా చోటుచేసుకొనే సంక్లిష్ట సంఘర్షణను, ఆ పరివర్తన దశలో మానవ సంబంధాల తీరు తెన్నులను రాజకేయ, సామాజిక నేపథ్యంలో చక్కగా చిత్రించిన నవల మాలపల్లి.

మానవ ప్రగతిశీల పరిణామ చరిత్రలో 'మార్పు' ప్రక్రియ చాలా కీలకమైనది. సహజమైనది. వాంచితమైనది. అనివార్యమైనది కూడా. ఎగుడుదిగుడులున్న మానవ సమాజంలో ఈ 'మార్పు' అనేది తప్పనిసరి అని గుర్తించి దానికి చోటిస్తేనే ఆ మానవ సమాజం సాఫీగా ఒక దశ నుండి వేరొక దశకు పరివర్తన చెందుతుంది. అలాకాకుండా అనివార్యమైన మార్పుని చూడ నిరాకరిస్తే సమాజంలో ఘర్షణ తప్పదు. సమాజంలో మార్పుని నిలువరించే శక్తుల మధ్య, మార్పును కోరుకొనే శక్తుల మధ్య కొనసాగుతున్న ఘర్షణ అవధులు దాటిపోయినప్పుడు, అందలి ఎగువ, దిగువ శక్తుల మధ్య అంతర్గతపోరు చెలరేగి దాని మూలంగా ఆ మానవ సమాజం సంక్షోభితమవుతుంది. ఫలితంగా సఖ్యత చెదిరిపోయిన ఆ సమాజంలోని ఎగువ దిగువ శక్తుల మధ్య సంతులన శక్తి పునరుద్ధారణకై జరిగే ఆధిపత్యపోరులో ఉత్పన్నమైన కల్లోలం యావత్ సమాజాన్ని అతలాకుతలం చేసి బలహీనపరుస్తుంది. ఫలితంగా బలహీనమైన ఆ సమాజం వేరొక దశకు పరివర్తన చెందే యత్నంలో తగినంత అంతర్గత బలాన్ని కూడగట్టుకోలేని కారణంగా తన పరివర్తన మార్గంలో ఎదురయ్యే బాహ్య శక్తుల నిరోధ ప్రభావానికి గురై ఇక ముందుకు వెళ్ళలేక నిస్తేజనమవుతుంది. తిరిగి తొలిదశ అయిన ఆదిమ స్థితి లోనికి ప్రవేశించి ప్రగతి లేక స్తంభించిపోతుంది.

★★★

చూడాల్సిన సినిమాలు ఆణిముత్యాలు

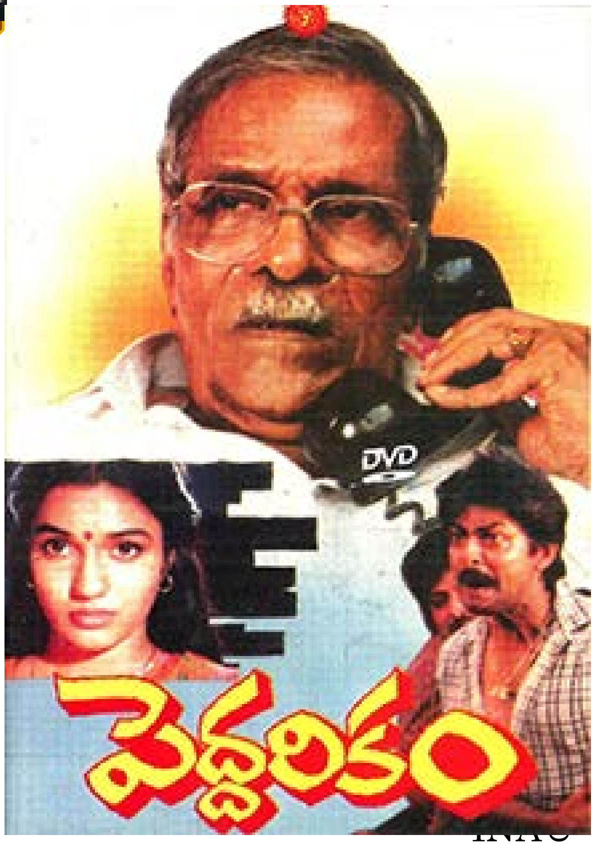

ఈదర శ్రీవిద్య

ఫేక్షనే ఊపిరిగా బతికే ప్రాంతాలలో ఇలాంటి వంశ ప్రతిష్ట , కుటుంబ పరువు , రక్తం పరువు వంటి కేకలతో తామే నాశనం అవటం కాకుండా చుట్టుపక్కల జనాన్ని కూడా నాశనం చేస్తూ ఉంటారు . ఓ ఊళ్ళో రెండు బలిసిన కుటుంబాల మధ్య ఫేక్షన్ , ఫ్యూడ్ లతో మనకు ఎన్నో సినిమాలు వచ్చాయి . ముఖ్యంగా చిరంజీవి , బాలకృష్ణలు హీరోలుగా రాయలసీమ ప్రాంత నేపధ్యంలో చాలా వచ్చాయి . ఈమధ్య కాస్త రెస్ట్ ఇచ్చినట్లుగా ఉన్నారు .

సూర్యా మూవీస్ బేనర్లో నిర్మాత A M రత్నం మళయాళంలో సూపర్ హిట్టయిన గాడ్ ఫాదర్ సినిమాను తెలుగులో రీమేక్ చేసారు . ఆయనే దర్శకత్వం కూడా వహించాడు . మళయాళంలో నటించిన N N పిళ్ళై తెలుగులో తన పాత్రను తానే ధరించాడు . 1992 జూన్లో వచ్చిన ఈ పెద్దరికం సినిమా పేరు చెప్పగానే ఎవరికయినా ఈయనే గుర్తుకు వస్తారు .
ఈ పిళ్ళై గారు గొప్ప రంగస్థల నటుడు , నాటక రచయితే కాకుండా నేతాజీ సుభాష్ చంద్ర బోస్ INA లో కమాండర్ గా పనిచేసిన స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు కూడా . ఆయన కేవలం నాలుగు సినిమాలలో మాత్రమే నటించారు . వాటిల్లో ఒకటి మన పెద్దరికం , రెండోది దీని మాతృక అయిన గాడ్ ఫాదర్ .

ఈయనకు ధీటుగా నటించింది మన భానుమతమ్మ . పల్నాటి యుద్ధంలో నాగమ్మ , బ్రహ్మనాయుడులు గుర్తుకొస్తారు వీరిద్దరిని చూస్తుంటే ఈ సినిమాలో . మరో విశేషం ఏమిటంటే సినిమాలో ఇద్దరికీ నలుగురేసి కొడుకులు . పిళ్ళై గారి కొడుకులకు విష్ణువుకు సంబంధించిన పేర్లు . భానుమతమ్మ గారి కొడుకులకు శివయ్యకు సంబంధించిన పేర్లు .

ఇంక సినిమాలో వీళ్ళ పేర్లు . పిళ్ళై పేరు పర్వతనేని పరశురామయ్య . భానుమతమ్మ పేరు అడుసుమల్లి బసవపున్నమ్మ . పేర్లను కూడా భలే పికప్ చేసారు రత్నం గారు , పరుచూరి బ్రదర్స్ .

పరశురామయ్య గారు తన నలుగురు కొడుకులకు పెళ్ళి చేయని స్త్రీ ద్వేషి , వివాహ ద్వేషి . గేటుకు స్త్రీలకు

ప్రవేశం లేదు అని బోర్డ్ కూడా తగిలిస్తాడు . ఆయన నలుగురు కొడుకులుగా విజయకుమార్ , రామిరెడ్డి , చంద్రమోహన్ , జగపతిబాబు .

ఈయన బద్ధశత్రువు బసవపున్నమ్మ గారి నలుగురు కొడుకులు బాలయ్య , నర్రా వెంకటేశ్వరరావు , చలపతిరావు , ఉదయ ప్రకాష్ . రెండు కుటుంబాలకు ఆస్థాన లాయర్లు కూడా 24×7 పని చేస్తుంటారు వీళ్ళ కోసం . పరశురామయ్య గారి లాయర్ పరుచూరి వెంకటేశ్వరరావు , బసవపున్నమ్మ గారి లాయర్ అల్లు రామలింగయ్య .

బహుశా ఈ సినిమా కథ గుర్తు ఉండనివారు ఉండరేమో ! రెండు కుటుంబాల మధ్య పంతాలు , పోరాటాలు జరుగుతూ ఉంటాయి . ఒకరిని ఒకరు చావు దెబ్బ తీయాలని ట్రై చేస్తూ ఉంటారు . పట్నంలో చదువుతున్న జగపతిబాబుని ప్రేమిస్తిన్నట్లు నటించమని బసవపున్నమ్మ మనమరాలిని పురమాయిస్తుంది .

వాళ్ళిద్దరూ నిజంగానే ప్రేమలో పడతారు . మలుపులు , వంపులు పుష్కలంగా తిరిగి ఇద్దరి పెళ్లి కావటంతో సినిమా శుభాంతం అవుతుంది . పరశురామయ్య గారు స్త్రీ ప్రవేశ నిషేధ బోర్డుని పీకేసి ఆడా మగా అందరినీ ఇంట్లోకి రమ్మంటాడు . ఈ పెళ్ళి ప్రహసనంలో చంద్రమోహన్ భార్య కవిత పాత్ర కూడా బాగుంటుంది .

ప్రతీ పాత్రకు చోటు ఉంటుంది సినిమాలో . అంత బిర్రుగా ఉంటుంది కథ , స్క్రీన్ ప్లే . దర్శకుడు ఎక్కడా బోరించకుండా చకచకా లాక్కెళ్ళిపోతాడు ప్రేక్షకులను . ఇందులో సుధాకర్ నటనను ప్రేక్షకులు అసలు మరచిపోలేరు . అతనికి ఈ సినిమాలో నటనకు బెస్ట్ కమేడియన్ నంది అవార్డు కూడా వచ్చింది .

నటి సుకన్యకు ఇదే మొదటి సినిమా . బాగా నటించింది . జగపతిబాబుకు మొదటి గట్టి హిట్ . ఇతర పాత్రల్లో అనిత , తదితరులు నటించారు . పరుచూరి బ్రదర్స్ డైలాగ్స్ చాలా పదునుగా ఉంటాయి .

రాజ్ కోటి సంగీత దర్శకత్వంలో భువనచంద్ర , సిరిసిల్ల వాసి వడ్డేపల్లి కృష్ణలు పాటల్ని వ్రాయగా బాలసుబ్రమణ్యం , చిత్ర , జేసుదాస్ , స్వర్ణలతలు శ్రావ్యంగా పాడారు . ముఖ్యంగా జేసుదాస్ , స్వర్ణలతలు పాడిన ఇదేలే తరతరాల చరితం జ్వలించే జీవితాల కథనం చాలా శ్రావ్యంగా ఉంటుంది .

ప్రియతమా ప్రియతమా తరగని పరువమా , నీ నవ్వే చాలు పూబంతి చామంతి జగపతిబాబు , సుకన్యల మీద సాగే డ్యూయెట్లు బాగుంటాయి . మరో పాట ముద్దుల జానకి పెళ్ళికి మబ్బుల పల్లకి తేవలెనా పాట కూడా శ్రావ్యంగా ఉంటుంది . అన్ని పాటల చిత్రీకరణ బాగుంటాయి .

2004 లో హిందీలో హల్చల్ అనే టైటిలుతో రీమేక్ అయింది . అక్షయ ఖన్నా , కరీనాకపూర్ , అమ్రీష్ పురి , లక్ష్మి , తదితరులు నటించారు . మన తెలుగు సినిమా 39 కేంద్రాలలో వంద రోజులు ఆడింది . సినిమా యూట్యూబులో ఉంది . చూసి ఉండకపోతే తప్పక చూడండి .

కథ

పోరాటం

శింగరాజు శ్రీనివాసరావు

వాతావరణ కేంద్రం హెచ్చరించ లేదు. ఆకాశం నుంచి ఏ సంకేతమూ రాలేదు. కడుపులో తిప్పుతున్నా కడలి మాటవరసకు కూడ తన బాధను తెలియజేయలేదు. రాత్రికి రాత్రి పొంగి తీరాన్ని ముంచిన సునామీలా విభావతి జీవితంలో ఊహించని ఉప్పెనలా కష్టం కమ్ముకుంది. తప్పు ఎవరిదైనా విభావతి కుటుంబం వీధినపడే దుస్థితి దాపురించింది. శ్రీశైల మల్లికార్జునుని దర్శించుకుని వస్తున్న విభావతి కుటుంబం ఇంకొక్క పదిహేను నిముషాలలో ఘాట్ రోడ్డును దాటి దోర్నాలను చేరుకుంటారనే లోపు మలుపు వద్ద వారు ప్రయాణిస్తున్న కారును ఎదురుగా వస్తున్న లారీ వేగంగా వచ్చి ఢీకొనడంతో కారు పల్టీలు కొట్టుకుంటూ వచ్చి పక్కనున్న గోడను గుద్దుకుని నుజ్జు నుజ్జు అయిపోయింది. తలకు బలమైన గాయం తగలడంతో విభావతి భర్త వినమ్ర అక్కడికక్కడే మరణించాడు. కూతురు కుందనకు ఒక కాలికి మోకాలు క్రిందిభాగం పూర్తిగా చితికిపోయింది. సీటుబెల్టు వేసుకున్న కారణంగా విభావతి మాత్రం స్వల్పగాయాలతో బయటపడింది. సీటుబెల్టు పెట్టుకోని కారణంగా వినమ్ర మృత్యువును చేరుకోవలసి వచ్చింది. అందరినీ మార్కాపురం ప్రభుత్వ ఆసుపత్రికి చేర్చి వైద్యం చేయిస్తున్నారు. విషయం తెలిసి ఒంగోలు నుంచి ఆఘమేఘాల మీద వచ్చారు వినమ్ర తల్లిదండ్రులు గురుమూర్తి, ప్రభావతి. ప్రభావతి పలకరించగానే ఆమెను చుట్టుకుని బోరుమన్నది విభావతి. పోస్టుమార్టముకు పంపిన శవాన్ని కళ్ళు తప్ప మరే భాగము కనిపించకుండ గుడ్డచుట్టి తెచ్చి వాళ్ళకు అప్పగించారు ఆసుపత్రి సిబ్బంది. ఎమర్జన్సీ వార్డులో వున్న మనుమరాలి ఆరోగ్యస్థితి గురించి వాకబు చేశాడు గురుమూర్తి. ఒక కాలు పూర్తిగా దెబ్బతిన్నదని, ఎడమకాలు మోకాలు క్రింద భాగంలో

ఎముకలు నుజ్జయిపోయాయని, అంతవరకు కాలు తీసేయాలని చెప్పారు డాక్టరుగారు. ఆ మాటలు విని నీరు కారిపోయాడు గురుమూర్తి. ఈ విషయాన్ని తన కోడలికి చెప్తే ఆమె ఏమయిపోతుందోనని భయపడి చెప్పడానికి తటపటాయిస్తున్నాడు. ఆపరేషనుకు అయిదులక్షలు దాక ఖర్చు అవుతుందని, పాపకు స్పృహ వచ్చిన తరువాత డిశ్చార్జి చేస్తామని, ఆపరేషను ఒంగోలులో చేయించమని చెప్పారు డాక్టర్లు. మనసులో బాధను మనసులోనే అణచుకుని కొడుకు శవం దగ్గరకు వచ్చాడు గురుమూర్తి.

భర్త శవం మీద పడి అల్లాడిపోతున్నది విభావతి. ఇక ప్రభావతి సంగతి చెప్పనక్కరలేదు. అక్కడే క్రింద కూలబడి తలబాదుకుని రోదిస్తున్నది. ఎవరినీ ఓదార్చలేని నిస్సహాయ స్థితిలో బిక్కముఖం వేసుకుని నిలుచుని ఉన్నారు అక్కడికి చేరిన విభావతి తల్లిదండ్రులు వంశీకృష్ణ, వినీల.

"చూడండమ్మా..ఇది ఆసుపత్రి..మీరిలా ఏడుస్తూ రచ్చ చేస్తుంటే మిగిలిన పేషంట్స్ భయపడతారు. త్వరగా ఫార్మాలిటీస్ ముగించి శవాన్ని తీసుకువెళ్ళండి" అన్నారు అక్కడి సిబ్బంది.

"బావగారు..మీరంతా బయటకు వెళ్ళి కూర్చోండి. ఈ ఫార్మాలిటీస్ ముగించుకుని నేను వస్తాను" అని గురుమూర్తికి చెప్పి బిల్లింగ్ కౌంటరు వద్దకు వెళ్ళాడు వంశీకృష్ణ.

అడుగులు భారంగా పడుతుంటే భార్యను లేపి, విభావతి భుజం తట్టి ఇద్దరినీ తీసుకుని బయటకు నడిచాడు గురుమూర్తి. శవం దగ్గర కాపలాగ నిలుచుంది వినీల.

★★★★★★

"జరిగిపోయిన దాన్ని తిరిగి తెచ్చుకోలేము. ఇక జరగవలసినది ఏమిటో ఆలోచించండి" పదమూడు రోజులు పూర్తయిన తరువాత అందరినీ ఉద్దేశించి అన్నాడు గురుమూర్తి.

"ఆలోచించడానికి ఏముంది బావగారు. కుందనకు ఆపరేషను చేయించాలి. విభావతి బ్రతుకుతెరువుకు ఏదయినా దారి వెదకాలి. మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే కుందనకు ఆపరేషను విజయవాడలో చేయిస్తాను. అక్కడ మా ఫ్రెండు కొడుకు ఆర్థో సర్జన్, మంచి పేరున్న డాక్టరు. దాని విషయంలో మనం మరొక డాక్టర్ అభిప్రాయం కూడ తీసుకున్నట్లు ఉంటుంది"

"ఎందుకండీ..ఇప్పుడు మనం పాపను ఒంగోలులో చేర్చింది కూడ సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రే కదా. అక్కడ డాక్టరు కూడ రెండు రోజులలో ఆపరేషను చేస్తానన్నారు. ఎవరికి చూపించినా ఆపరేషను తప్పదు. అటువంటప్పుడు ఇక్కడే చేయించడం మంచిది"

"ఎక్కడయినా చేయించవచ్చు. కానీ..ఇక్కడే వుంటే విభావతి మనసు వినమ్ర జ్ఞాపకాల మధ్య తిరుగుతూ ఉంటుంది. అలాగే కుందన కూడ తండ్రిని మరచిపోలేక దిగులు పడుతూ ఉంటుంది. మా ఇంటి వద్దయితే కొంచెం గాలిమార్పుగా ఉంటుంది కదా..అందుకని" తను అనుకుంటున్నది చెప్పాడు వంశీకృష్ణ.

"చెట్టంత కొడుకే పోయాక ఇక ఎవరు ఎక్కడుంటే ఏమిటి.. మీ అమ్మాయిని మీతోపాటే తీసుకు వెళ్ళండి" మధ్యలో కల్పించుకుంది ప్రభావతి.

"అలా అంటావేమిటే..ఆ పిల్ల మన కోడలు ఇక్కడ ఉండక ఎక్కడికి పోతుంది. ఏదో వంశీకృష్ణ గారు కూతురి మీద మమకారం చంపుకోలేక అలా అంటున్నారు. అంతే తప్ప.. పెళ్ళయిన కూతురి బాధ్యత ఆయనకు ఎందుకు ఉంటుంది. కలో, గంజో తాగి మన ఇంటి దగ్గరే మనతోపాటే ఉంటుంది" అన్నాడు గురుమూర్తి.

"అదేమిటి అన్నయ్య గారు. పెళ్ళయినంత మాత్రాన మా కూతురు మాకు కాకుండా పోతుందా. అది ఇప్పుడు పుట్టెడు దుఃఖంలో ఉంది. దాని మనసు కుదుటపడిందాక దాన్ని మాతోపాటే తీసుకు వెళతాము. అలాగే కుందనకు

కథ

కూడ మేమే ఆపరేషను చేయిస్తాము. ఈ దిగులు నుంచి బయటపడిన తరువాత మిగిలిన విషయాలను ఆలోచిద్దాం. మా మాట కాదనకండి అన్నయ్యగారు. మనిషి పోయినంత మాత్రాన మన మధ్య బంధుత్వాలు పోతాయా చెప్పండి. ఈ సమయంలో మన మధ్య వాదోపవాదాల కంటే మనసులు శాంతపడడమే ముఖ్యం. నా మాట మన్నించి విభావతిని, కుందనను మాతో పంపండి" బ్రతిమలాడుతున్న ధోరణిలో అన్నది వినీల.

"సరే ..తీసుకెళ్ళండి" ప్రభావతి మాటలలో విసురు.

"అదికాదు ప్రభా.." ఏదో చెప్పబోయాడు గురుమూర్తి.

"ఇంటి వెలుగే ఆరిపోయింది. ఇక ఈ సంత ఎక్కడ ఉంటే ఏమిటి.. మీరు అడ్డు చెప్పకండి. వాళ్ళను వెళ్ళనివ్వండి" విసురుగా అని లోపలికి వెళ్ళిపోయింది ప్రభావతి.

ఏం మాట్లాడాలో అర్థంకాలేదు గురుమూర్తికి. అత్తగారి మాటలలో మార్పును గమనించి తనలో తనే విరక్తిగా నవ్వుకుంది విభావతి. కొడుకు మరణించిన తరువాత అత్తగారింట్లో కోడలి విలువేమిటో అర్థమయింది వంశీకృష్ణకు. అదే మాట వినీలతో అన్నాడు వంశీకృష్ణ.

"అది తెలిసేనండి నేను ప్రాధేయపూర్వకంగా అడిగాను. ఇకనుంచి విభావతి, కుందనల భారం మనదే. పుట్టింటి అండ అంటే అదేనండి. కూతురు సుఖంగా ఉంటే మనం దానికి దూరంగా ఉన్నా తప్పులేదు. అది కష్టంలో వున్నప్పుడు చేదోడుగ ఉండడమే మన బాధ్యత. దానికి, దాని కూతురికి ఒక దారి దొరికేటంత వరకు మనమే దానికి తోడుగా నిలవాలి" అన్నది వినీల.

గదిలోకి వస్తున్న విభావతికి తల్లిమాటలు చెవిన పడ్డాయి. 'పెళ్ళి చేసిన తరువాత కూడ తను వారికి భారం కాబోతున్నది. తనతో పాటు తన కూతురు వారికి అదనపు భారం. ఇది ధర్మం కాదు. తన కాళ్ళమీద తను నిలబడాలి. తన బిడ్డను తనే పోషించుకోవాలి. అందుకు తగిన దారిని వెదుక్కోవాలి..' అనే ఆలోచనలు ఆమె మదిలో ప్రవేశించాయి.

"విభా..ఎక్కడున్నావు తల్లీ. ఇలారా" అన్న తల్లి పిలుపు విని గది లోపలికి వచ్చింది విభావతి.

"ఏమిటమ్మా?" అడిగింది తల్లిని.

"కుందనను ఈ రోజు ఆసుపత్రి నుంచి డిశ్చార్జి చేయించి అంబులెన్సులో తీసుకువెళ్ళి మన విజయవాడ ఆసుపత్రిలో చేర్చి అక్కడ ఆపరేషను చేయిద్దాము. నువ్వు బట్టలు సర్దుకుని బయల్దేరు. మీ అత్తగారు కూడ నిన్ను తీసుకెళ్ళమని చెప్పారు" అని చెప్పింది వినీల.

తల ఊపి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది విభావతి. వెలికి వస్తున్న కన్నీటిని బలవంతంగా ఆపుకుంది. పెళ్ళయి వచ్చిన రోజున తన జీవితం ఈ ఇంటికి అంకితం అనుకున్నది. కానీ విధి ఇలా వక్రిస్తుందని ఊహించలేదు.

★★★★★★★

కాలం చాలా చిత్రమైనది. మనుషుల జీవితాలను ఎప్పుడు ఏ మలుపు తిప్పుతుందో, ఎన్ని చిత్రాలను చేస్తుందో చెప్పలేము. ఏ నిముషం ఏమి జరుగుతుందో ఊహించలేము. ఏ ఇల్లయితే తనకు కోటగోడ అనుకున్నదో, ఆ ఇంటికే తను దూరమయింది విభావతి. గురుమూర్తి ఎంత పోరినా, విభావతి తిరిగి ఇంట్లో అడుగు పెట్టడానికి వీల్లేదన్నది ప్రభావతి. అంతటితో ఆగకుండా, విభావతే తన కొడుకు పాలిట మృత్యువు అన్నది. మనవరాలి మీద ప్రేమ చూపకపోగా, 'ఆ అవిటిదాన్ని తెచ్చి ఇంట్లో పెట్టి మా ఆస్తిని దోచుకుపోవాలని అనుకుంటున్నారా' అని ఇంటికి వచ్చిన వంశీకృష్ణను, విభావతిని తూలనాడింది. ఒక్కొక్కమాట బాణమై ఎదను చీలుస్తుంటే తలవంచి నిలబడిందే తప్ప తిరిగి ఒక్కమాట కూడ మాట్లాడలేదు విభావతి. కన్నకూతురిని అంతగా అవమానిస్తున్న

కథ

వియ్యాలవారికి ఎదురు చెప్పలేని దీనస్థితిలో నిలబడ్డాడు వంశీకృష్ణ. ఆడపిల్లలన్నా, వారిని కన్న తల్లిదండ్రులన్నా ఎంత చులకనగా చూస్తారో, ఎంత తేలికచేసి మాట్లాడుతారో అర్థమయింది వంశీకృష్ణకు. మాటకు మాట చెప్పగలిగే ధైర్యంవున్నా..చెప్పలేదు. కారణం విభావతి. తన అత్తింటివారిని ఏమంటే ఏం బాధపడుతుందో కూతురని అవమానాలను దిగమింగుకుంటున్నాడు. కూతురిని తీసుకుని తిరిగి ఇంటికి వచ్చాడు. ఇక అత్తగారింటితో తెగదెంపులు అయ్యాయని తెలుసుకున్న విభావతి తన కాళ్ళమీద తను నిలబడడానికి సిద్ధమయింది.

★★★★★★

"నాన్నా..నాకు కాగ్నిజెంట్ లో ఉద్యోగం వచ్చింది. రేపే వెళ్ళి జాయిన్ అవాలి"

"కంగ్రాట్స్ తల్లి..మనం ఉన్నచోటే ఉద్యోగం రావడం అదృష్టం"

"అవును నాన్నా. త్వరలోనే వేరే ఇల్లు తీసుకుని కుందనతో అక్కడికి షిఫ్ట్ అవుతాను"

"అదేమిటే..ఒక్కదానివే ఎలా ఉండగలవు" అంటూ వచ్చింది వినీల.

"తప్పదమ్మా..పోరాటం మొదలు పెట్టినపుడు అది ఒంటరిగానే చేయాలి. నాకోసం ఎవరిని ఇబ్బంది పెట్టకూడదు"

"మేము నిన్ను కన్నవాళ్ళమే. మాకు నీ బాధ్యత లేదా"

"లేదని చెప్పనమ్మా..కాకపోతే అది అండగా మాత్రమే ఉండాలి"

"విభా..ఒక్కసారి ఆలోచించు తల్లి. ఆడపిల్లవు.. అందునా ఒంటరిదానివి. నిన్నలా వదిలేస్తే అందరూ మమ్మల్ని తలా ఒక మాట అంటారు" మధ్యలో కల్పించుకున్నాడు వంశీకృష్ణ.

"అదేంటి నాన్నా..మీరే చాలా సార్లు చెప్పారు. లోకులు కాకులని, మన తప్పు లేనప్పుడు ఎవరికీ భయపడకూడదని. మనిషి పోరాటాన్ని విత్తనాన్ని చూసి నేర్చుకోవాలని మా మాస్టారు చెబుతుండేవారు. 'విత్తనాన్ని భూమిలో పాతిపెట్టినా పోరాటం చేసి నేలను చీల్చుకుని బయటకు వచ్చి మొలకలా మారుతుంది. మనిషి కూడ అలాగే కష్టాలకు తలవంచకూడదు. విత్తనంలా పోరాడి ఆ కష్టాలను దాటి బయటకు రావాలి' అని చెప్పేవాడు. అందుకే నేను పోరాటం చేయాలనుకున్నాను. అవసరమైతే మీ సహాయం నేనే అడుగుతాను. నన్ను వెళ్ళనివ్వండి నాన్నా"

"అదికాదు విభా.." ఏదో చెప్పబోయింది వినీల.

"వినీలా..దాని నిర్ణయాన్ని కాదనకు. చీకటి ముసిరినపుడు వెలుగురేఖల కోసం వెదకాలే తప్ప, ఆ చీకటిలోనే మ్రగ్గకూడదు. అదే చేస్తున్నది నా కూతురు. చూడు తల్లీ నీకు ఏది మంచిదో అదే చెయ్యి. మరొక విషయం..చెప్పడం మర్చిపోయాను. కుందన కోసం జైపూరు కాలు తెప్పించానని డాక్టరు గారు నిన్న నాకు ఫోనుచేసి చెప్పారు. మాటలలో పడి మర్చిపోయాను. పాపకు కాలు అమర్చగానే నువ్వు నీ ఇష్టప్రకారం వేరే ఇంట్లో నీ బిడ్డతో లక్షణంగా ఉండవచ్చు" అని చెబుతున్న తండ్రి వైపు కృతజ్ఞతతో చూసింది విభావతి. ఆమె కళ్ళలో ఆనందంతో కూడిన భావం కన్నీటిపొరలా మారింది.

"పిచ్చిపిల్లా..నువ్వు ఎక్కడవున్నా నీకు కవచంలా మేము ఉంటాం. కన్నవారి అండ కలకాలం ఆడపిల్లకు ఉంటుందమ్మా. పద ఇక భోంచేద్దాం. వెళ్ళి కుందనను తీసుకునిరా" అంటున్న తండ్రి ఎదపై తలపెట్టి "చాలా థాంక్స్ నాన్నా. ఎన్ని జన్మలెత్తినా నేను మీ కూతురుగానే పుట్టాలి" అంటున్న కూతురి తలను ప్రేమగా నిమిరాడు వంశీకృష్ణ.

★★★★★★★★★★★

జీవన చిత్రాలు

" తొలి రైల్వే కూలి "

. సాధారణంగా రైల్వే స్టేషన్లలో పురుషులు సామాను మోసే కూలీలుగా పనిచేయడం మనం చూస్తుంటాము. అయితే, మధ్యప్రదేశ్‌లోని కట్నీ రైల్వే స్టేషన్‌లో సంధ్యా మరావి అనే మహిళా కూలీని చూస్తే ఎవరైనా చాలా ఆశ్చర్యపోతారు. మధ్యప్రదేశ్‌లోని జబల్‌పూర్ జిల్లాలోని కుండం గ్రామానికి చెందిన 30 ఏళ్ల సంధ్య భర్త 2016లో అకాల మరణం చెందారు. కుటుంబానికి ఆమె భర్తే ఏకైక సంపాదనపరుడు కావడంతో, ఇంటిని నడపడంలో ఆమె ఇబ్బందులు పడటం ప్రారంభించింది. ఆ తర్వాత తన ముగ్గురు పిల్లలను పోషించుకోవడానికి ఆమె రైల్వే స్టేషన్‌లో కూలీగా పనిచేయడం మొదలుపెట్టింది.

అయితే, సంధ్యకు తన ఇంటి నుండి 250 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న కట్నీ రైల్వే స్టేషన్‌లో ఈ ఉద్యోగం వచ్చింది. ఆమె ప్రతిరోజూ పని కోసం ఈ సుదీర్ఘ ప్రయాణం చేస్తుంది – మొదట తన గ్రామం నుండి జబల్‌పూర్‌కు వెళ్లి, ఆ తర్వాత కట్నీకి ప్రయాణిస్తుంది. తనను కట్నీ నుండి జబల్‌పూర్‌కు బదిలీ చేయమని ఆమె రైల్వే శాఖ అధికారులను కోరింది. అయితే, ఇప్పటివరకు ఆమెకు ఎలాంటి స్పందన రాలేదు.

సంధ్యకు ఇద్దరు కుమారులు, ఒక కుమార్తె ఉన్నారు – ఎనిమిదేళ్ల సాహిల్, ఆరేళ్ల హర్షిత్, మరియు నాలుగేళ్ల పాయల్. ఆమె తన ముగ్గురు పిల్లలను, అత్తగారిని ఒంటరిగా చూసుకుంటోంది. తన పిల్లలు జీవితంలో ఉన్నత స్థాయికి ఎదగాలని, వారికి విద్యను అందించాలని ఆమె కోరుకుంటోంది.

ఆర్థిక ఇబ్బందుల కారణంగా, వారు కొన్నిసార్లు రోజువారీ ఆహారాన్ని కూడా సమకూర్చుకోలేకపోయేవారు. తన పిల్లలను అంతటి దుస్థితిలో చూడటం సంధ్యను బాధించింది, అందుకే ఆమె ఈ వృత్తిని ఎంచుకోవాలని నిర్ణయించుకుంది. ప్రస్తుతం ఆ స్టేషన్‌లో ఉన్న మొత్తం 40 మంది పోర్టర్లలో ఆమె ఒక్కతే మహిళా లగేజీ పోర్టర్.

ఆమె అన్ని మూస పద్ధతులను బద్దలు కొట్టి, తన జీవనోపాధి కోసం పురుషాధిక్య వృత్తిలో పనిచేస్తోంది. పరిస్థితులే ఆమెను ఈ వృత్తిని ఎంచుకునేలా చేసినప్పటికీ, ఆమె దాని గురించి చింతించడం లేదు.

★★★

ఏజెంట్ 007

ఏకలింగం

"అలాగా ఇంతకీ కిడ్నాప్ అయ్యింది ఎవరు "

ఎవరో పెద్ద తలకాయలే కిడ్నాప్ అయ్యి ఉంటారు అనుకుని మహా లింగాన్ని ప్రశ్నించాడు ఏకలింగం.

"కిడ్నాప్ అయింది. మినిష్టర్ భాస్కరరావు గారి అమ్మాయిల విషయం బయట కొస్తే అ అమ్మాయి గురించి సోషల్ మీడియాలో అనవసరంగా చర్చ లు మొదలౌతాయని, ముడో కంటికి తెలియకుండా కేసు సాల్వ్ చెయ్య మన్నారు ఇ.జి గారు.

. ఒకే దెన్ లెట్స్ గో . 'అంటూలేఛి నిలబడ్డాడు ఏకలింగం"

"బాస్ ..

" ఏమిటి..."

బిజినస్ మాట్లాడకుండా ఒప్పేసుకున్నారు కేసు ,అసలే ఊరంతా అప్పులు చేసి ఉన్నాము" అంటూ అడ్డు పడ్డాడు బోడి లింగం "

నేను లేచింది టాయిలెట్ కి వెళ్ళటానికి, నేను వెళ్ళి .. వచ్చే లోపు నువ్వే బిజీనెస్ సెటిల్ చెయ్యి. "అంటూ." ఏకలింగం బాతు)మలో దూరాడు.

విషయం అర్ధమయిన మహాలింగం, మినిష్టరు గారు కదా, మీరు కేసు సాల్వ్ చేస్తే బాగానే ముట్ట చెప్తారు. పదండి' అంటూ తనూ లేచి నిల బడ్డాడు మహేలింగం

""అవుననుకోండి..కాని ఓ ఫిగర్ అనుకుంటే, బావుంటుంది కదా.. "అంటూ ఏవో లెక్కలు వెయ్య సాగాడు బోడి లింగం

"ఇంతకీ ఎంత కావాలిరా. – నస పెట్టకుండా చెప్పు" బోడిలింగం వంక చూస్తూ చిరాకు పడ్డాడు మహా లింగం

"ఎంత అంటే.. ఓనిమిషం ఆలోచించి '63660 " అన్నాడు బోడిలింగం.

"అదేమి లెక్క రా… … "అర్ధంగాక అడిగాడు మహాలింగం

"అది మాకున్న మొత్తం అప్పులు సార్…. "అమాయకంగా జవాబిచ్చాడు బోడిలింగం

ఆ జవాబుకు నవ్వుతూ "సరే లక్షరూపాయలు ఇప్పిస్తాను రండి" అంటూ భరోసా ఇచ్చాడు మహాలింగం.

"బాస్. డీల్ ఓకే " అంటూ అరిచాడు బోడిలింగం

"విన్నాను. అంత పెద్దగా అరవక్కరలేదు" అంటూ బయటకొచ్చాడు ఏకలింగం.

"మరైతే వెళామా… అంటూ అక్కడి నుంచి బయల్దేరాడు సిఐ మహాలింగం.

సి ఐ ని అనుసరించారు ఏకలింగం, బోడి లింగం.

ఇంటి బయట కొచ్చి, జీపులో ఎక్కి కూర్చుంటూ,"మీరు వెనక ఎక్కండి అంటూ సగ చేసాడు మహాలింగం

"నో ఖైదీల్లా జీపు వెనకాల కూర్చవటమా మా వల్ల కాదు…. " అంటూ అక్కడే నిలబడి పోయారు ఇద్దరు

'ఇప్పుడు నీ కోసం కారు ఎక్కడించి తేనురా. " అంటు కోపంగా చూసాడు మహా లింగం.

"కారు తెమ్మని నేనడిగానా… మేము మా వెహికిల్లో వస్తాము " అంటూ బోడిలింగం వంక చూసా డు.

". బాస్ ఇప్పుడు నాకంత ఓపికలేదు.." అంటూ దండం పెట్టాడు బోడి లింగం

"నీకు లేకపోతే నాకుంది" అంటూ పక్కనే గోడకు ఆనించి వున్న ఓ తుప్పు పట్టిన సైకిల్ తీసుకుని బయటకొచ్చాడు ఏకాలింగం

"ఇదా మీ వెహికిల్ దీని మీద పెళిది మనం రేపటికి గాని చేరుకోము. రావచ్చి కూ రోచ్చ అంటూ జీపు నుంచి దిగి, తను వెనక్కి వెళ్ళాడు సి.ఐ ఏకలింగం

 ముందు సీతలో ఎక్కి కూర్చోగానే, సి ఐ , బోడిలింగం ఇద్దరూ వెనుక సీట్లోకి ఎక్కారు.

సి ఐ సైగ చెయ్యటంతో మినిష్టర ఇంటి

వైపు దూసుకు పోయింది జీ పు

(ఇంకా ఉంది)

వ్యక్తి నుంచి ..వ్యవస్థగా

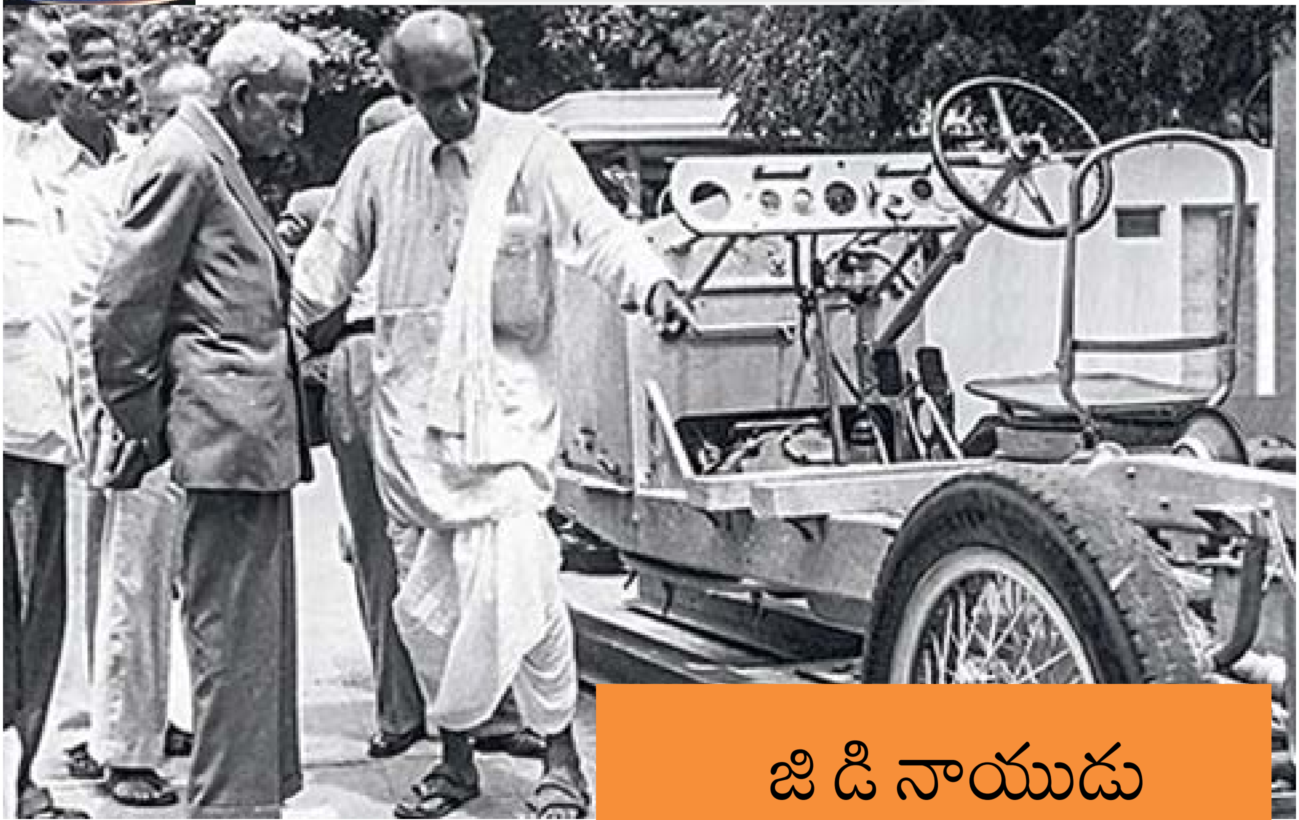

జి డి నాయుడు

జి.డి. నాయుడు (Gopalswamy Doraiswamy Naidu) భారతదేశంలోని ప్రముఖ ఆవిష్కర్త, పారిశ్రామికవేత్త, విద్యా ప్రోత్సాహకుడు. ఆయనను "భారతదేశ ఎడిసన్" (Edison of India) అని కూడా పిలుస్తారు. ముఖ్యంగా తమిళనాడులోని కోయంబత్తూరు పారిశ్రామిక అభివృద్ధికి ఆయన చేసిన సేవలు ఎంతో గొప్పవి.

జి.డి. నాయుడు జీవిత చరిత్ర..

★ పూర్తి పేరు: గోపాలస్వామి దొరైస్వామి నాయుడు

★ జననం: 23 మార్చి 1893

★ జన్మస్థలం: కలంగల్ గ్రామం, కోయంబత్తూరు సమీపం, తమిళనాడు

★ మరణం: 4 జనవరి 1974

బాల్యం మరియు విద్య..

జి.డి. నాయుడు సాధారణ రైతు కుటుంబంలో జన్మించారు. ఆయనకు పాఠశాల విద్య చాలా తక్కువగా లభించింది. కానీ చిన్నప్పటి నుంచే యంత్రాలు, పరికరాలు ఎలా పనిచేస్తాయో తెలుసుకోవాలనే ఆసక్తి ఉండేది. స్వయంకృషితో అనేక విషయాలు నేర్చుకున్నారు.

వ్యక్తి నుంచి ..వ్యవస్థగా

పారిశ్రామిక రంగంలో ప్రవేశం..

మొదట ఒక చిన్న మెకానిక్‌గా పని ప్రారంభించారు. తర్వాత మోటార్ వాహనాలపై ఆసక్తితో వాటిని మరమ్మతు చేయడం, కొత్త పరికరాలు తయారు చేయడం మొదలుపెట్టారు. 1920లలో United Motor Service (UMS) అనే బస్సు రవాణా సంస్థను స్థాపించి దాన్ని దక్షిణ భారతదేశంలో ప్రముఖ సంస్థగా అభివృద్ధి చేశారు.

ఆవిష్కరణలు..

జి.డి. నాయుడు అనేక యాంత్రిక, విద్యుత్ మరియు వ్యవసాయ పరికరాలను రూపొందించారు. వాటిలో కొన్ని:

★ విద్యుత్ మోటార్లు

★ రేడియో పరికరాలు

★ కెమెరా పరికరాలు

★ వ్యవసాయ యంత్రాలు

★ షేవింగ్ రేజర్ బ్లేడ్ తయారీ సాంకేతికత

★ తక్కువ ఖర్చుతో పనిచేసే యంత్ర పరికరాలు

ఆయన రూపొందించిన పరికరాలు దేశీయ ఉత్పత్తిని ప్రోత్సహించాయి.

విద్యకు చేసిన సేవ..

సాంకేతిక విద్య అభివృద్ధి కోసం కోయంబత్తూరులో అనేక శిక్షణా కేంద్రాలు, సాంకేతిక సంస్థలను ప్రోత్సహించారు. పరిశ్రమలకు అవసరమైన నైపుణ్యం కలిగిన యువతను తయారు చేయడమే ఆయన లక్ష్యం.

విదేశీ పర్యటనలు..

యూరప్, అమెరికా, జపాన్ వంటి దేశాలను సందర్శించి అక్కడి సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని అధ్యయనం చేశారు. ఆ అనుభవాన్ని భారతదేశంలో ఉపయోగించేందుకు ప్రయత్నించారు.

గుర్తింపు..

★ “Edison of India” అనే బిరుదు

★ కోయంబత్తూరు పారిశ్రామిక అభివృద్ధికి పితామహుడిగా గుర్తింపు

★ భారతీయ ఆవిష్కరణలకు ప్రేరణగా నిలిచిన వ్యక్తి

ఆయన వారసత్వం..

జి.డి. నాయుడు జీవితం ఒక సాధారణ వ్యక్తి స్వయంకృషి, పట్టుదల, సృజనాత్మకతతో ఎంత గొప్ప విజయాన్ని సాధించగలడో చూపిస్తుంది. తక్కువ విద్య ఉన్నప్పటికీ, విజ్ఞానం మరియు పరిశ్రమలపై ఆసక్తితో భారతదేశంలో పారిశ్రామిక విప్లవానికి దోహదపడిన మహనీయుడిగా ఆయన చరిత్రలో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయారు.

★★★

వ్యక్తిత వికాసం

యువత తెలుసుకో నిన్ను నువ్వు మలుచుకో

మన జీవితాన్ని నడిపించేది ఎవరు

దేవుడు లేడని చాలా మంది వాగుతుంటారు. కానీ.. రాకెట్ ప్రయోగం సక్సెస్ కోసం ఇస్రో చైర్మనే తిరుపతిలో పూజలు చేస్తాడు. ఆయనకంటే ఎక్కువ తెలుసా మనకు?ఠ
''సూర్యగ్రహణం రోజున పుణ్యస్నానాలు చేయడం అనేది మూఢ నమ్మకం అని నాకు తెలుసు. కానీ.. ఆ మూర్ఖత్వంలో బొర్లాడడమే నాకు సంతోషం'
–''నిత్యానంద వ్యవహారం మొత్తం బయటపడిన తర్వాత కూడా.. బాలీవుడ్ నటుడు వివేక్ ఒబెరాయ్ ఇప్పటికీ ఆయన దగ్గరికెళ్లి ఆశీస్సులు తీసుకుంటాడు. ఆయనే కాదు అందరూ ఇంతే. కారణం.. వాళ్లకు సొంత బ్రెయిన్ ఉండదు''
ఏ ఇంట్లోనైనా పిల్ల – పిలగాడు పుడితే.. బడికి పంపడానికన్నా ముందు గుడికి (చర్చి/ మసీదు) తీసికెళ్తారు. అక్షరాలు నేర్పించడం కన్నా ముందు.. స్తోత్రాలు పాడిస్తారు. గుండు గీకిస్తారు.. పొర్లు దండాలు పెట్టిస్తారు. ఆ విధంగా మూఢత్వపు విషాన్ని ఆ చిట్టి బుర్రల నిండా నింపిన తర్వాత.. చిన్నగా మూడ్నాలుగేండ్లకు పలక పట్టుకుంటే.. అప్పటికే టెన్త్ స్టాండర్డ్ రేంజ్ లో దేవుడిపై భక్తిని, అంతకు మించిన భయాన్ని బుర్రలోకి ఎక్కించుకొని ఉంటారు, ఆ పసి మనసులు ఇలా మూఢత్వంతో నిండిపోవడం ఎంతటి అన్యాయం ? పరీక్షలకు ముందు ప్రార్ధనల్లో మునిగే పిల్లలు, దేవుడికి దండం పెట్టి మార్కులు అడుక్కునే విద్యార్థులు ఇప్పటికీ కొనసాగు తుండడం ఎంత దారుణం ?

చెట్లు నాటితేనే వానలు కురుస్తాయన్న విషయం పక్కనపెట్టి.. కప్పలకు పెళ్లి చేస్తేనే వానలు కురుస్తాయని నమ్మడం ఎంతటి అమాయకత్వం ! సమస్యను ధైర్యంగా ఎదుర్కోకుండా.. దేవుడి బొమ్మ చాటుకెళ్లి దాక్కోవడం ఎంతటి దైన్యం.. ? ఈ పరిస్థితులకు కారణం ఎవరు ?

మతం ఏదైనా సరే.. మనిషిని ఆలోచించనివ్వదు. ఆలోచనలు మొదలైతే.. ప్రశ్నలు ఆరంభమౌతాయి. ప్రశ్నలు ఆరంభమైతే దాని పతనం ప్రారంభం అవుతుంది.

తిమ్మిని బమ్మిని చేసి ఎన్ని ప్రశ్నలకు.. ఏమార్చి సమాధానాలు చెప్పినా.. ఆఖరి ప్రశ్న మాత్రం మిగిలే ఉంటుంది. అది మతం ఉనికినే ప్రశ్నిస్తుంది. అదే జరిగితే ప్రార్థనా మందిరాల పునాదులు కదిలిపోతాయి. తరాలుగా అనుభవిస్తున్న ఆధిపత్యం పేకమేడలా కూలిపోతుంది.

అందుకే.. దేవుడికి ఎక్కడా లేని పవిత్రతను ఆపాదిస్తుంది మతం. ఆయన ఆగ్రహిస్తే సర్వం బూడిదౌతావని భయపెడుతుంది. అనుగ్రహం కోరుకో బతికిపోతావ్ అంటూ దారికి తెచ్చుకుంటుంది.

ఆలయాలు ధ్వంసం చేస్తున్నా.. హుండీలు ఎత్తుకెళ్లిపోతున్నా.. విగ్రహాల తలలు నరికేస్తున్నా.. తనని తాను కాపాడుకోలేని దేవుడు, మనల్ని ఎలా కాపాడతాడన్న ప్రశ్నే రానే రాదు ఈ భక్తులకు !

ప్రపంచంలో గుర్తించ బడిన దేశాలు సుమారు 200 ఉంటే.. మూడున్నర కోట్ల మంది దేవుళ్లు ఒక్క మన ఇండియాలోనే ఎందుకున్నారు ? అనే ప్రశ్న డిగ్రీలు, పీజీలు చదివిన వ్యక్తి మెదడులో మెదలకపోవడం ఏంటీ ?

ఏసుక్రీస్తు అందరికీ ప్రభువైనప్పుడు.. పదుల సంఖ్యలో ముస్లిం దేశాలు ఎలా ఏర్పడ్డాయనే సందేహం ఎవరికీ రాకపోవడమేంటీ ?

అల్లాయే ఈ జగతికి సూత్రధారి అయినప్పుడు.. ఈ ప్రపంచంలో మెజారిటీ మతం క్రిస్టియానిటీ ఎలాగైందని ఎవరికీ ఆలోచనే రాదెందుకని.. ?

మంచి జరిగితే దేవుడి అకౌంట్లో వేసే మనుషులు.. చెడు జరిగితే మాత్రం తమను తాము నిందించుకుంటారు ఎందుకని.. ? ఎందు కంటే భయం..

మతాన్ని ప్రశ్నిస్తే.. భగవంతుడి ఉనికినే నిలదీస్తే.. ఏమవుతుందో అనే భయం. అందుకే.. మతాలు మనుషులను చంపేస్తున్నా.. జనాలు చందాలేసుకొని మరీ వాటిని బతికిస్తున్నారు.

ఇలా.. ఉగ్గుపాలతో దేవున్ని మనసునిండా, ఒంటి నిండా నింపుకొని.. మతం అనే బురదలో పొర్లాడిన మనుషులు ఎంత చదువుకుంటే ఏంటి.. ? ఎంతటి విద్యావంతు లైతే ఏంటి.. ?

వారు ఎలాంటి ఉద్యోగం చేస్తేఏంటి ? ఇస్రోకు చైర్మన్ అయితే ఏంటి ? కాలేజీకి ప్రిన్సిపాల్ అయితే ఏంటి ? స్వంత విద్యా సంస్థకు కరెస్పాండెంట్ అయితే ఏంటి ? అప్రకటిత పంతుల్లుగా.. అయ్యగార్లుగా.. పాస్టర్లుగా.. ముల్లాలుగా.. ఇమాంలుగా.. మారి, తమ వారసత్వంతో పాటు.. మరో తరాన్ని బలిపెట్ట డానికి తప్ప, వీరి 'ఉన్నత చదువులూ', వీరి 'ఉన్నత ఉద్యోగాలూ', సైంటిఫిక్ టెంపర్ అలవర్చు కోనటువంటి వీరిఆలోచన విధానాన్ని ఏమని చూడాలి .

★★★

కార్టూన్ పేజి

నవ్వండి ప్లీజ్

నవ్వటం ఒక యోగం ,

నవ్వలేక పోవటం ఒక రోగం ,

తరువాత మీ ఇష్టం

శ్రీనివాస్ కార్టూన్లు

వార్తల్లో వ్యక్తి

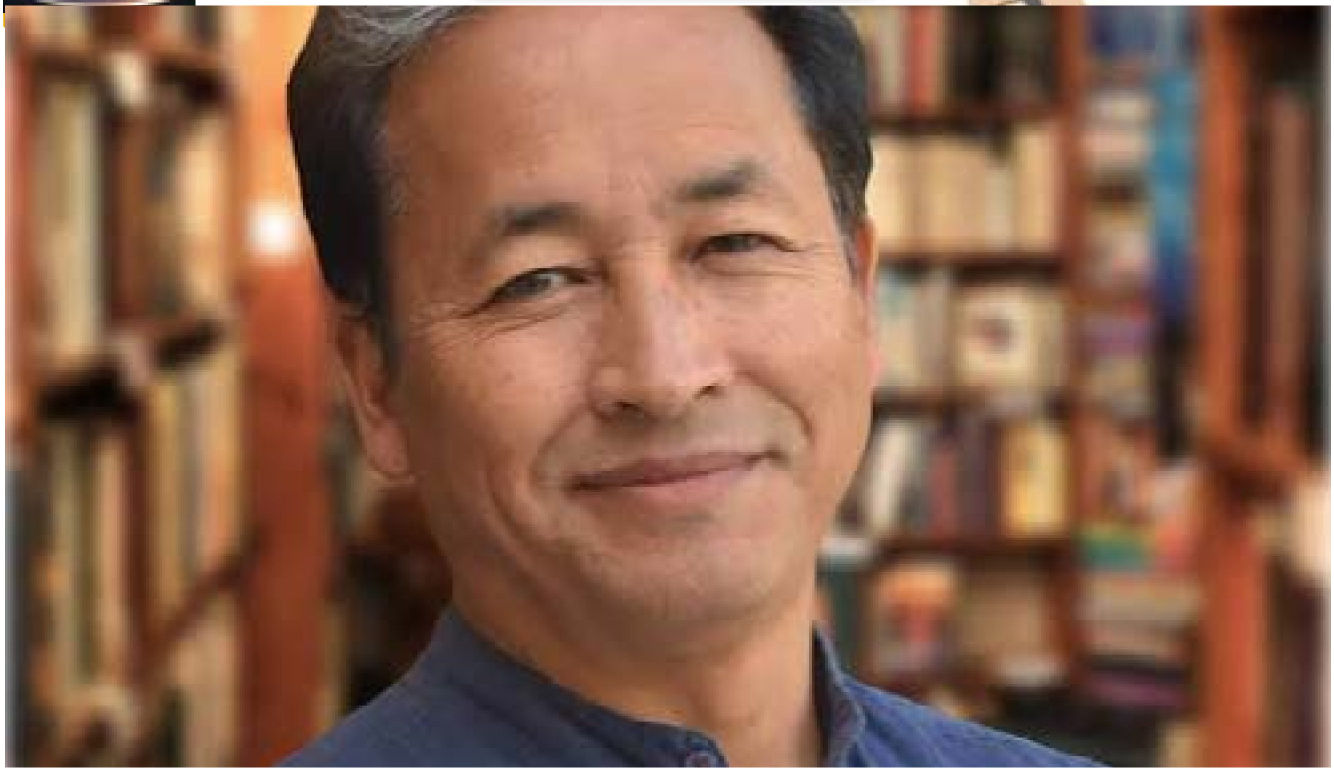

ప్రస్తుతం దేశం మొత్తం ఎక్కడ చూసినా సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ పేరే వినిపిస్తోంది. గత కొన్ని రోజులుగా దేశ రాజధాని ఢిల్లీలో ఆయన చేస్తున్న నిరాహార దీక్ష.. దేశ ప్రజలను మరోసారి ఆయన వైపు చూసేలా చేస్తోంది. దేశంలో విద్యావ్యవస్థలో సంస్కరణలు, పర్యావరణ పరిరక్షణ, లడఖ్ అభివృద్ధి కోసం నిరంతరం పోరాటం చేస్తున్న సోనమ్ వాంగ్‌చుక్.. ఇప్పుడు మరోసారి వార్తల్లో హెడ్‌లైన్స్‌లో నిలుస్తున్నారు. ఇంజనీర్, విద్యావేత్త, ఆవిష్కర్త, పర్యావరణవేత్తగా.. ప్రపంచవ్యాప్తంగా పేరు గడించిన సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ గురించి తీవ్ర చర్చ జరుగుతోంది. నీట్ సహా పలు పరీక్షల పేపర్ లీకేజీలకు నైతిక బాధ్యత వహిస్తూ.. కేంద్ర విద్యా శాఖ మంత్రి ధర్మేంద్ర ప్రధాన్ రాజీనామా చేయాలి అంటూ.. ఢిల్లీలోని జంతర్ మంతర్ వద్ద ఆయన చేపట్టిన నిరవధిక నిరాహార దీక్ష దేశవ్యాప్తంగా తీవ్ర చర్చనీయాంశంగా మారింది.

సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ దీక్ష 21వ రోజున ఢిల్లీ పోలీసులు ఆయనను సఫ్దర్‌జంగ్ ఆస్పత్రికి తరలించారు. ఆయన ఆరోగ్య పరిస్థితి కారణంగానే ఆస్పత్రికి తరలించినట్లు పోలీసులు చెబుతుండగా.. ఆయన మద్దతుదారులు మాత్రం బలవంతంగా తీసుకెళ్లారని ఆరోపిస్తున్నారు. ఇక ఆయన భార్య గీతాంజలి ఆంగ్మో.. తన భర్తను ప్రైవేటు ఆస్పత్రికి తరలించాలని ఢిల్లీ హైకోర్టును ఆశ్రయించగా.. ధర్మాసనం కీలక ఆదేశాలు జారీ చేసింది. సోనమ్ వాంగ్‌చుక్‌ను మేదాంత హాస్పిటల్‌కు తరలించేందుకు హైకోర్టు అనుమతి ఇచ్చింది. ప్రస్తుత ఉద్యమం కంటే కూడా సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ జీవిత ప్రయాణం చాలా విశేషమైనది. విద్యా వ్యవస్థలో మార్పులు, పర్యావరణ పరిరక్షణ, సుస్థిర అభివృద్ధి కోసం ఆయన చేసిన కృషికి ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రశంసలు దక్కాయి

లడఖ్‌లోని లేహ్ జిల్లా అల్చీ గ్రామ సమీపంలో సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ 1966 సెప్టెంబర్ 1వ తేదీన జన్మించారు. చిన్నతనంలో అందరు పిల్లల్లా పాఠశాలకు వెళ్లే అవకాశం ఆయనకు దక్కలేదు. వారి గ్రామంలో పాఠశాల లేకపోవడంతో 9 ఏళ్ల వయస్సు వచ్చే వరకు ఇంట్లోనే తల్లి వద్ద ప్రాథమిక విద్యను అభ్యసించారు. మాతృభాషలోనే విద్యను ప్రారంభించిన ఆయనకు.. ఆ తర్వాత అకస్మాత్తుగా వేరే భాషలో చదువు ప్రారంభించడం చాలా కష్టంగా మారింది. ఇక 1975లో సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ తండ్రి ప్రభుత్వ ఉద్యోగం కారణంగా వారి కుటుంబం లడఖ్

వార్తల్లో వ్యక్తి

నుంచి శ్రీనగర్‌కు వెళ్లింది. మొదటిసారి పాఠశాలకు వెళ్లిన వాంగ్‌చుక్.. అక్కడి భాష, బోధనా విధానం, కొత్త వాతావరణానికి అలవాటు పడేందుకు తీవ్ర ఇబ్బందులు ఎదుర్కొన్నారు. ఆ అనుభవాలే తర్వాత భారత విద్యా వ్యవస్థలో సంస్కరణలు తీసుకురావాలనే ఆలోచనకు బీజం వేశాయి.

1987లో శ్రీనగర్‌లోని రీజినల్ ఇంజినీరింగ్ కాలేజీ (ప్రస్తుతం ఎన్ఐటీ శ్రీనగర్) నుంచి మెకానికల్ ఇంజినీరింగ్‌లో సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ బీటెక్ పూర్తి చేశారు. ఆ తర్వాత ఫ్రాన్స్‌లోని గ్రెనోబుల్‌లో Earth-en Architectureపై ప్రత్యేక శిక్షణ పొందారు. అక్కడ సుస్థిర నిర్మాణాలపై అవగాహన పెంచుకుని తిరిగి భారత్ చేరుకున్నారు. సోనమ్ వాంగ్ చుక్ తండ్రి సోనం వాంగ్యాల్.. జమ్మూ కాశ్మీర్ మాజీ మంత్రిగా, ఎమ్మెల్యేగా పనిచేశారు. సోనమ్ వాంగ్యాల్ కూడా లడఖ్ ప్రాంత ప్రజల హక్కుల కోసం 1982, 1984లలో నిరాహార దీక్షలు చేశారు.

లడఖ్‌లో 10వ తరగతి ఫెయిల్ అయ్యే విద్యార్థుల శాతం గతంలో 95 శాతం ఉండేది. స్థానిక భాష, వాతావరణానికి తగినట్లుగా బోధన లేకపోవడమే దీనికి కారణమని గ్రహించిన సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ అక్కడి విద్యావ్యవస్థను ప్రక్షాళన చేశారు. 1988లో సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ స్టూడెంట్స్ ఎడ్యుకేషనల్ అండ్ కల్చరల్ మూవ్‌మెంట్ ఆఫ్ లడఖ్ (SECMOL) అనే సంస్థను స్థాపించారు. సాంప్రదాయ పరీక్షా విధానంలో వెనుకబడిన, ఫెయిల్ అయిన విద్యార్థులకు కొత్త అవకాశాలు కల్పించాలనే లక్ష్యంతో ఈ సెక్మోయిల్ సంస్థ పనిచేసింది. కేవలం పుస్తకాలకే పరిమితమయ్యే విద్యకు బదులుగా... ప్రాక్టికల్ లెర్నింగ్, సమస్యను పరిష్కరించే నైపుణ్యాలు, ప్రకృతితో అనుసంధానమైన విద్య, స్వయం సమృద్ధి వంటి అంశాలను అక్కడి విద్యలో భాగం చేశారు. విద్యార్థులే స్వయంగా సౌర విద్యుత్ తయారీ, మట్టి ఇళ్ల నిర్మాణం, వ్యవసాయం, మేనేజ్‌మెంట్, రేడియో స్టేషన్ నడపడం వంటివి అక్కడ నేర్చుకుంటారు.

1994లో ఆపరేషన్ న్యూ హోప్ కార్యక్రమంలో సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ కీలక పాత్ర పోషించారు. ఈ కార్యక్రమం ద్వారా లడఖ్‌లోని ప్రభుత్వ పాఠశాలల బోధనలో మార్పులు వచ్చాయి. అక్కడి ఉపాధ్యాయులకు శిక్షణ.. విద్యార్థులను భాగస్వామ్యం చేయడం, స్థానిక అవసరాలకు అనుగుణంగా పాఠ్యాంశాలు చెప్పడం వంటి కొత్త కొత్త పద్ధతులను అమలు చేశారు. ఈ కార్యక్రమంతో లడఖ్ ప్రభుత్వ పాఠశాలల ఫలితాల్లో గణనీయమైన మార్పు వచ్చింది. ప్రభుత్వ పాఠశాలల్లో విద్యా ప్రమాణాలు పెంచడానికి స్థానిక ప్రభుత్వంతో కలిసి విద్యా సంస్కరణలు తెచ్చారు.

సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ స్థాపించిన సెక్మోయిల్ క్యాంపస్ ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రత్యేక గుర్తింపు పొందింది. ఆ క్యాంపస్‌లో విద్యుత్ వినియోగం చాలా తక్కువ. పూర్తిగా సోలార్ శక్తిని వినియోగించేవారు. మట్టి నిర్మాణాల కారణంగా మైనస్ 20 డిగ్రీల ఉష్ణోగ్రతలో కూడా హీటర్లు లేకుండా గదులు వెచ్చగా ఉండేవి. ఈ సెక్మోయిల్ క్యాంపస్ ప్రపంచంలోని అనేక యూనివర్సిటీలకు అధ్యయన కేంద్రంగా మారింది.

హిమాలయ ప్రాంత సమస్యలకు స్థానిక యువత ద్వారానే పరిష్కారాలు కనుగొనేలా ఒక ప్రత్యామ్నాయ విశ్వవిద్యాలయాన్ని కూడా సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ స్థాపించారు. ఇందులో ఉద్యోగాల కోసం కాకుండా.. సమస్యల పరిష్కారం కోసం విద్య అనే కాన్సెప్ట్‌తో చదువు చెబుతున్నారు. సుస్థిర వ్యవసాయం, ఇంజినీరింగ్, పర్యావరణం, గ్రామీణ అభివృద్ధిపై ఈ హెచ్ఐఏఎల్‌లో ప్రత్యేక కోర్సులు నిర్వహిస్తున్నారు.

2013లో సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ రూపొందించిన ఐస్ స్తూపాలు ప్రపంచవ్యాప్తంగా గుర్తింపు తెచ్చిపెట్టింది. చలికాలంలో లడఖ్ ప్రాంతం మొత్తం మంచుతో నిండిపోతుంది. కానీ ఏప్రిల్, మే నెలల్లో మంచు కరిగిపోయి నీరు కిందకు ప్రవహించడంతో.. ఎత్తయిన

లడఖ్ ప్రాంతంలో వ్యవసాయానికి నీటి కొరత ఉండేది. దీంతో రైతులకు సాగు నీటి ఇబ్బందుల తొలగించడం కోసం సోమన్ వాంగ్‌చుక్ సరికొత్త ఆలోచన చేశారు. చలికాలంలో పేరుకుపోయే మంచును శంఖు ఆకారంలో భారీ మంచు స్థూపాలుగా ఏర్పాటు చేశారు. ఒక్కో ఐస్ స్థూపాన్ని లక్షలాది లీటర్ల నీరు నిల్వ చేసేలా రూపొందించేవారు. ఈ ఐస్ స్థూపాలు వేసవిలో క్రమంగా కరుగుతూ.. రైతుల సాగునీటి అవసరాలను తీర్చేవి. ఈ ఐడియా నీటి కొరతను ఎదుర్కొంటున్న పర్వత ప్రాంతాలకు గొప్ప పరిష్కారంగా నిలిచింది.

మైనస్ 30 డిగ్రీల కంటే తక్కువ ఉష్ణోగ్రతలు ఉండే లడఖ్ సరిహద్దుల్లో (సియాచిన్, గాల్వాన్ వంటి ప్రాంతాలు) పనిచేసే భారత సైనికుల కోసం సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ ప్రత్యేక పరికరాలు తయారు చేశారు.

మైనస్ డిగ్రీల ఉష్ణోగ్రతలో సైనికులు తమను తాము వెచ్చగా ఉంచుకోవడానికి కిరోసిన్ డ్రమ్ములు కాల్చేవారు, వాటివల్ల పొగ, అగ్ని ప్రమాదాలు జరిగేవి. దీంతో కేవలం సూర్యరశ్మి ఆధారంగా పనిచేసే పాకేజ్డ్ సోలార్ టెంట్లను వాంగ్‌చుక్ తయారు చేశారు. ఇవి లోపల 15 డిగ్రీల నుంచి 20 డిగ్రీల వరకు వెచ్చదనాన్ని ఇస్తాయి. అంతేకాకుండా సైన్యానికి ఇంధన ఖర్చు తగ్గించడంతో పాటు పర్యావరణానికి హాని కలగకుండా శత్రు సరిహద్దుల్లో ఉండే సైనికులకు సురక్షిత నివాసాన్ని ఏర్పాటు చేశారు.

సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ చేసిన అద్భుతమైన పర్యావరణ, విద్యా సేవలకు గాను 2018 ఏడాదికి ఆసియా నోబెల్ బహుమతిగా భావించే రామన్ మెగసెసే అవార్డు వరించింది. 2016 ఏడాదికి గానూ రోలెక్స్ అవార్డ్ ఫర్ ఎంటర్‌ప్రైజ్ సహా ఎన్నో అంతర్జాతీయ పురస్కారాలు సోనమ్ వాంగ్‌చుక్‌కు వచ్చాయి. విద్యా రంగంలో విశిష్ట సేవలకు అనేక గౌరవ డాక్టరేట్లు లభించాయి.

2009లో విడుదలైన బాలీవుడ్ సినిమా 'త్రీ ఇడియట్స్'లోని (తెలుగులో త్రీ ఇడియట్స్) పున్సుఖ్ వాంగ్డు పాత్రకు సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ స్ఫూర్తి అనే అభిప్రాయం ఎప్పటి నుంచో దేశవ్యాప్తంగా ఉంది. కానీ ఇటీవల దానిపై స్పందించిన బాలీవుడ్ హీరో ఆమీర్ ఖాన్.. పున్సుఖ్ వాంగ్డు పాత్ర పూర్తిగా వాంగ్‌చుక్ జీవిత కథ కాదని స్పష్టం చేశారు. అయినప్పటికీ ఈ సినిమా తర్వాత సోనమ్ వాంగ్‌చుక్‌కు దేశవ్యాప్తంగా విపరీతమైన గుర్తింపు వచ్చింది. ఒకానొక సమయంలో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు విద్య, పర్యావరణం, పర్యాటకం, నీటి నిర్వహణ వంటి రంగాల్లో సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ సలహాదారుగా పనిచేశారు. జాతీయ విద్యా మండలి, రాష్ట్ర విద్యా బోర్డులు, లడఖ్ హిల్ కౌన్సిల్ వంటి అనేక సంస్థల్లో సభ్యుడిగా కూడా సేవలు అందించారు. మొదట్లో ఆర్టికల్ 370 రద్దును కూడా ఆయన స్వాగతించారు. దీనివల్ల లడఖ్ అభివృద్ధికి కొత్త అవకాశాలు వస్తాయని భావించారు. కానీ భూమి హక్కులు, స్థానిక సంస్కృతి, పర్యావరణ పరిరక్షణ, స్వయంప్రతిపత్తి వంటి అంశాలపై కేంద్ర ప్రభుత్వ విధానాలను విమర్శించారు. లడఖ్‌కు రాజ్యాంగపరమైన రక్షణ, 6వ షెడ్యూల్ హోదా కోసం చాలా నిరసనలు చేశారు. సోనమ్ వాంగ్‌చుక్ చేపట్టిన దీక్షలు, పాదయాత్రలు దేశవ్యాప్తంగా మారుమోగాయి.

★★★

కొత్త సీరియల్

చారిత్రాత్మిక సీరియల్

గడప దీపం

అవధానుల విజయ

అదే సమయంలో...

కందుకూరి ఊరిలోకి శత్రువుల కొంతమంది దూసుకువచ్చారు. ఇళ్లలోని స్త్రీలు, పిల్లలు భయంతో గుమికూడారు.

మల్లమ్మ తన గడప ముందు నిలబడి, భయంతో వణికినా, గుండెలో ధైర్యాన్ని తట్టి లేపింది.

"ఇది మన ఊరు. మన గడప. మనం వెనక్కి తగ్గకూడదు" అని తనలో తాను అనుకొంది.

ఆమె పక్కన కొంతమంది యువతులు రాళ్ళు, కర్రలు పట్టుకున్నారు. వృద్ధులు రాళ్లు సేకరించారు.
గ్రామస్థులందరూ గడపల ముందు గోడల్లా నిలబడ్డారు.

చిన్న పిల్లలు గబగబా ఇంట్లోకి వెళ్ళి ఇంట్లో ఉన్న కారపు గుండెను పొట్లాలు కట్టి తెచ్చి సిద్ధంగా నిల్చున్నారు..

చారిత్రాత్మిక సీరియల్

శత్రువులు ఊరికి చేరుతూనే రాళ్లు వర్షంలా పడాయి... కర్రలు దూసుకు వచ్చాయి... ఇంకా దగ్గరికి వచ్చిన శత్రువుల కళ్లలో కారం కొట్టబడింది..

ఆకస్మాత్తుగా దాడి తట్టుకోలేక శత్రువులు వెనక్కి జారారు.

మల్లమ్మ గుండె బలంగా కొట్టుకుంది.

"మనకు కత్తులు లేవు, కవచాలు లేవు. కానీ మన గడపల కోసం మనం పోరాడగలం" అని ఆమె గట్టిగా అరిచింది...

★★★★★★★

రాత్రి అయింది...

రణరంగంలో రక్తపు వాసనతో గాలి నిండింది.

రాజన్న గాయాలతో అలసిపోయినా, ఇంకా బాణాలు వదులుతూనే ఉన్నాడు. పక్కన పడిపోయిన తోటి యోధుని శరీరాన్ని చూసి అతని హృదయం గడ్డకట్టింది.

"ఇది మన ఊరి బిడ్డే కావచ్చు. ఇది ఎవరో మల్లమ్మ లాంటి స్త్రీ భర్తే కావచ్చు" అన్న ఆలోచన అతని మనసును చీల్చేసింది.

కానీ ఆ బాధను కన్నీళ్లుగా కాకుండా, బాణాలుగా మార్చుకున్నాడు.

ప్రతి బాణం వదిలినపుడు, తన ఊరి దీపాలు ఆరిపోకుండా కాపాడుతున్నాననే భావన అతనికి బలమిచ్చింది.

★★★★★★★★

మల్లమ్మ ఊర్లో...

ఊరు రాత్రంతా మెలకువతో గడిపింది. స్త్రీలు గడపల ముందు దీపాలు వెలిగించి, "మన పురుషులు సురక్షితంగా తిరిగి రావాలి" అని ప్రార్థించారు.

మల్లమ్మ తన కొడుకు వంశీని ఒడిలో పెట్టుకుని,

ఆకాశాన్ని చూసింది. చంద్రుడు అన్ని వైపులా వెన్నెలలు ప్రసరిస్తున్నాడు...

ఆ వెన్నెల్లో రుద్రమాదేవి రూపమే కనబడినట్లు అనిపించింది మల్లమ్మకు.

"రాణీ... నువ్వు నా భర్తను కాపాడాలి. మన ఊరి ప్రతి గడపను కాపాడాలి" అని ఆమె నిశ్శబ్దంగా అర్థించింది.

ఆమె ప్రార్థన గాలిలో ఎగిరింది. దూరంగా... రణరంగం దాకా చేరినట్లనిపించింది.

★★★★★★★

రాజన్న గాయపడినా, మళ్లీ నిలబడి పోరాడుతున్నప్పుడు అతనికి ఒక్కసారిగా శరీరమంతా ఒక శాంతి అలుముకుంది.

"ఎవరో నన్ను కాపాడుతున్నారు" అనే భావన. అది మల్లమ్మ ప్రార్థన ప్రభావమా? లేదా రుద్రమాదేవి దివ్యశక్తి కాపాడుతోందా?

ఏదైనా కావచ్చు...

ఆ రాత్రి రాజన్న బతికాడు.

అతని కళ్లలో ఇంకా ఒక జ్వాల ఉంది.

"ఈ నేల కోసం... నా ఊరి కోసం... నేను ఇంకా నిలబడతాను" అని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

★★★★★★★

యుద్ధం మొత్తం మూడు రోజులు జరిగింది...

చారిత్రాత్మిక సీరియల్

రాజన్న తీవ్రంగా గాయ పడ్డాడు..

ఈ మూడు రోజులూ కొందరు శత్రు సైనికులు ఊర్ల మీద పడి స్త్రీలనూ, పిల్లలనూ, వృద్ధులను భయభ్రాంతులను చేద్దామని చూశారు. కానీ వాళ్ల పన్నాగం ఫలించలేదు...

మూడో రోజు సాయంత్రం.ఆకాశం నిండా ఎర్రటి మబ్బులు, నేల నిండా రక్తపు తడి. శత్రువులు అనుకోకుండా వెనక్కి తగ్గడం మొదలుపెట్టారు.... వారి జెండాలు దూరమైపోయాయి.

"మనదే విజయం!" అని సైన్యంలో గళం మార్మోగింది. యోధులు ఒక్కరినొకరు ఆలింగనం చేసుకున్నారు. శిబిరంలో ఒక నిశ్శబ్దం...

రుద్రమదేవి గుర్రంపై అధిరోహించి చేతిని ఎత్తి, "మన బలమే కాక, మన ధైర్యమే ఈ విజయం తెచ్చింది.. యోధులారా మీకు నేను ఏమివ్వగలను?" అంది ఎలుగెత్తి అరుస్తూ...

ఆమె చూపు గాయాలతో తడిసిన యోధుల మీద పడింది.

"కానీ ఆ విజయంలో రాజన్న మాత్రం కూలిపోయాడు. భుజం మీది గాయం ముదిరి, రక్తం ఆగకపోవడంతో అతను నేలమీద తూలాడు.కళ్ల ముందు రణరంగపు పొగలు, మల్లమ్మ దీపం రెండూ కలిసిపోయాయి.

"మల్లీ..." అని నోరు కదిలినా, శబ్దం రాలేదు. ఆయాసం అతన్ని ముంచెత్తింది. చివరి క్షణంలో ఒక సహచరుడు అతన్ని ఎత్తుకుని శిబిరం వైపు తీసుకెళ్లాడు.

"ఇతను బ్రతకాలి. ఇతనిలాంటి యోధులే మన రాణి శక్తి" అని సహచరుడు గట్టిగా అన్నాడు.
వగిరి కోట ద్వారాల ముందు కాకతీయుల సైన్యం విజయోత్సాహంతో నిలిచివుంది. యుద్ధ భేరీలు గర్జించకపోయినా, గాలి అంతా ఓ జయోత్సవ రాగమై తేలియాడుతోంది. గెలిచినవారికి ఓ అహంకారం ఉంటుంది, కానీ ఆ గర్వం రుద్రమదేవి కళ్లలో మాత్రం కఠిన కాంతిగా కాదు, సూర్యోదయపు తేజస్సులా మృదువుగా మెరుస్తోంది.

అప్పటికే యుద్ధం ముగిసింది. ఓరుగల్లును ముట్టడించేందుకు వచ్చి, చివరికి తానే తన కోట ద్వారం వద్ద శరణాగతుడవ్వాల్సిన స్థితిలోకి జారిన యాదవరాజు మహాదేవుడు, ఇక మార్గం లేదని గ్రహించాడు. పరాజయం ఒకసారి రక్తంలోనికి ప్రవేశిస్తే అది రాజసభలను, ప్రాకారాలను, సింహాసనాన్ని కూడా కలవరపెడుతుంది. మహాదేవుడూ అలాంటి కలవరంలోనే ఉన్నాడు.

అతని ప్రతినిధులు రుద్రమదేవి శిబిరానికి వచ్చారు. వారి ముఖంలో నిస్సహాయత, కళ్లలో ఓ గౌరవభయం. సైనికుల నడుమ గౌరవంగా నడిపించబడి, వారు రాణి ఎదుటకు చేరారు.

ఆ రోజు ఏర్పాటైన సభలో ఒక ఆడంబరం, ఒక విజయవిభవం కనిపించాయి.రుద్రమదేవి ముత్యాల కిరీటం ధరించి, సింహాసనం మీద కూర్చుంది. వెనుక పచ్చని పటాలు, పక్కనే బంగారు కుందుల్లో ధూపదీపాలు. ఆమె వెండి కవచం ఇంకా తొలగించలేదు.... ఆమె యుద్ధరంగం నుండి నేరుగా ఈ సభకు వచ్చినదన్న సంకేతం అది.

ప్రతినిధులు వంగి నమస్కరించారు. వారిలో ప్రధానుడు ముందుకు వచ్చి, వినయంగా పలికాడు

"మహారాణి! మా రాజు మహాదేవుడు మీ వీరత్వానికి తలవంచుతున్నారు. యుద్ధాన్ని కొనసాగించడం శ్రేయస్కరమని ఆయనకు ఇక అనిపించడం లేదు. ఈ యుద్ధ పరిహారంగా మూడుకోట్ల సువర్ణాలను సమర్పించేందుకు సిద్ధమని, ఇకపై కాకతీయులపై దండయాత్ర చేయబోమని వాగ్దానం చేస్తూ మీ క్షమాపణ కోరుతున్నారు."

ఆ సభలోని సైనికులు ఆ మాటలు విని ఆనందం తో

చారిత్రాత్మిక సీరియల్

కేకలు చేయబోయారు. కానీ రుద్రమదేవి తన చేయిని ఎత్తగానే ఆ శబ్దం మాయమైంది. ఒక్కసారిగా మౌనం అలుముకుంది.

ఆమె కళ్లలో గర్వం మెరిసింది. అది అహంకారం కాదు, ఒక సింహం తన గుహలో గర్జించే శాంతమైన బలంలా. ఆమె స్వరం గంభీరంగా, కానీ మృదువుగా వినిపించింది:"ఈ సంధి కేవలం సువర్ణాల కోసం కాదు. బంగారం యుద్ధపు రక్తాన్ని శుభ్రం చేయలేదు. ఇది ఒక పాఠం... కాకతీయుల బలాన్ని తక్కువ అంచనా వేస్తే ఫలితం ఏమిటో మీ రాజు గుర్తుంచుకోవాలి."

ఆమె స్వరం మందిరంలోని ప్రతి గోడను తాకి ప్రతిధ్వనించింది. ప్రతినిధుల ముఖంలో సిగ్గు, గౌరవం కలగలిపిన భావం వెలిసింది.

ఆ గదిలో ఉన్న ప్రతి ఒక్కరూ గర్వంతో తల ఎత్తారు. కడమరాజు, మల్లికార్జున, అంబికదేవి వంటి సైన్యాధికారులు రాణి వైపు చూస్తూ, "ఈమె నిజంగా శివుని ఆశీర్వాదం పొంది పుట్టిందేమో!" అనిపించుకున్నారు.

సభలో సైనికుల కళ్లలోని ఆరాధన ఒక వజ్రంలా మెరిసింది."రుద్రమదేవి మాత్రమే కాదు, రుద్రమదేవి మహారాజాధిరాజ" అనే గౌరవ భావన ఆ రోజునే మరింత బలపడింది.ప్రతినిధులు మళ్లీ వంగి నమస్కరించారు. వారిలో ఒక వృద్ధుడు గద్గద స్వరంతో అన్నాడు: "మహారాణి! మా రాజు మహాదేవుడు ఈ యుద్ధం తన గర్వదురహంకారానికి ప్రతిఫలం అని అంగీకరించారు. మీకు గౌరవంగా వంగి, సువర్ణాలను సమర్పిస్తారు. మీరు మమ్మల్ని అవమానించకపోవడమే మహానుభావత్వం."

రుద్రమదేవి తల ఊపింది. "అవమానం చేయడం కాదు నా ధర్మం. కానీ ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోండి... రాణి అనేది బలహీనత కాదు, ఆ రాణి వెనుక సామ్రాజ్యం నిలబడి ఉంటుంది. ఆ సామ్రాజ్యాన్ని కదిలించే దుస్సాహసం మళ్లీ చేయకండి."

ఆ మాటలు వినగానే సభలో మరోసారి హర్షధ్వానాలు మార్మోగాయి."జయ జయ రుద్రమా!" అని సైనికులు నినదించారు.ధూపదీపాల సువాసన, విజయ శంఖధ్వని, కవచాల మెరుపు అన్నీ ఒకటై ఓ విజయ గాథను ఆ గృహపు గోడల మీద చరిత్రను చెక్కేశాయి.ఆ ప్రతినిధులు వెళ్లిపోయాక రుద్రమదేవి కాసేపు నిశ్శబ్దంగా కూర్చుంది. ఆమెలో ఆలోచనల తుఫాను నడిచింది.

"ఈ బంగారం కేవలం ధనానికి మాత్రమే కాదు, ఇది కాకతీయుల ప్రతిష్ఠకు గుర్తు. కానీ అంతకన్నా గొప్పది యాదవుల గర్వాన్ని చెరిపేసి, మహిళా పాలకురాలిని తక్కువ అంచనా వేసినవారికిఒక శాశ్వత పాఠం చెప్పడం."ఆ సంధి తర్వాత రుద్రమదేవి పేరే మార్మోగింది. శత్రువులు ఆమెను "అజేయరాణి" అని భయపడ్డారు.

స్నేహరాజ్యాలు ఆమెను "ధర్మరాణి"గా గౌరవించాయి.

ప్రజలు మాత్రం ఆమెను "తల్లి" అని పిలిచారు. దేవగిరి సంధి కేవలం ఒక రాజకీయ ఒప్పందం కాదు, రుద్రమదేవి ధైర్యానికి, జ్ఞానానికి, రాజనీతి నైపుణ్యానికి ఒక అద్భుతమైన ముద్ర.ఆ రోజు తర్వాత కాకతీయుల జెండా ఆకాశంలో మరింత ఎత్తుగా రెపరెపలాడింది. విజయోత్సవ దీపాలు వెలిగాయి. కవులు గేయాలు పాడారు. ప్రజలు జయభేరీలు మ్రోగించారు.

రుద్రమదేవి సింహాసనం మీద కూర్చుని ఆ సువర్ణరాశిని చూసింది.ఆమె పెదవులపై చిరునవ్వు వెలిసింది. "సువర్ణం మిరుమిట్లు గొలిపేది, కానీ సైనికుల రక్తం కంటే విలువైనది కాదు. ఈ విజయం వారి ధైర్యానికి సాక్ష్యం. నా పేరు కాదు... కాకతీయుల పేరు చెరగని విధంగా నిలబడాలి. ఈ సువర్ణమునకు సరిసమానమైన ధనము కందుకూరు మొదలైన ఊరి ప్రజలకు చెందాలి.. ఆ ఏర్పాట్లు చెయ్యండి" (ఇంకాఉంది)

కథ

వినాశకాలే విపరీత బుద్ధి

ఆదోని బాషా

"నీ పేరు రవి కదూ?"

పార్కు చివర ఓ రాతి బెంచీపై ఒంటరిగా కూర్చొని ఫోన్ చూస్తున్న యువకుణ్ణి సమీపిస్తూ ఆత్రంగా అడిగాడు రాంబాబు.

ఆ మాట విని ఆ యువకుడు ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఫోన్ జేబులో పెట్టుకొని రాంబాబు వైపు పరిశీలనగా చూశాడు. "నా పేరుd మీకెలా తెలుసు? మీరెవరు? ఇంతకు ముందు నేను మిమ్మల్ని ఎక్కడా చూసిన గుర్తు లేదు" అశ్చర్యంగా అన్నాడు.

"నా గురించి నీకు తెలియదు కాని నీ గురించి నాకు తెలుసు. వారం క్రితం పేపర్లో నీ గురించి ఒక వార్త చదివాను. అందులో నీ ఫోటో కూడా వుంది. అందుకే నిన్ను చూడగానే గుర్తు పట్టాను" అతని పక్కనే బెంచీపై కూర్చుంటూ అన్నాడు రాంబాబు.

"నా గురించి ఏం చదివారు?" రవి కాస్త చిరాగ్గా అడిగాడు.

"పోలీసులు ఒక హత్య కేసులో నిన్ను అరెస్ట్ చేశారని చదివాను."

ఆ మాట విని రవి కంగారుగా అటూ ఇటూ చూశాడు. చుట్టుపక్కల ఎవరూ లేకపోవటంతో తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు. "పోలీసులు నన్ను అరెస్ట్ చెయ్యలేదండీ. రొటీన్ ఎంక్వయిరీలో భాగంగా నన్ను పిలిచి ప్రశ్నించారు. నా పైన అనుమానం తీరాక వదిలేశారు" అన్నాడు రవి.

కథ

"నువ్వు ఏ పని చేసినా ఆధారాలు వదలకుండా పకడ్బందీగా చేస్తావని నాకు తెలుసు" నర్మగర్భంగా అన్నాడు రాంబాబు.

"మీరు అతిగా మాట్లాడుతున్నారు" కోపంగా అన్నాడు రవి.

"నేను చెప్పింది నిజం. ఎందుకంటే ఆ హత్య చేసింది నువ్వే! ఆ సంగతి పోలీసులకు తెలియకపోయినా నాకు తెలుసు. సుబ్బారావు అనే బిల్డర్ ని చంపటానికి నువ్వు సుపారీ తీసుకున్నావ్. గత ఆదివారం రాత్రి ఒంటి గంటకు సుబ్బారావు తన కారులో క్లబ్బు నుంచి ఇంటికి వెళుతున్నప్పుడు నువ్వు నిర్మానుష్య ప్రదేశంలో అతని కారు ఆపి పిస్తోల్ తో అతన్ని కాల్చి చంపేశావ్. ఇదంతా నేను కళ్ళారా చూశాను."

"అబద్ధం. ఆ సమయంలో అక్కడ ఎవరూ లేరు" ఆవేశంగా అనేసి అంతలోనే నాలుక కరచుకున్నాడు రవి.

"డోంట్ వరీ, నేనీ సంగతి పోలీసులకు చెప్పను" అన్నాడు రాంబాబు.

"చెప్పినా లాభం లేదు. హత్య జరిగిన సమయంలో నేను ఈ ఊర్లోనే లేనని పోలీసులకు సాక్ష్యాధారాలు చూపించాను" అన్నాడు రవి.

"నువ్వు ప్రతి పనిని ప్రీ ప్లాన్డ్ గా చేస్తావని నాకు తెలుసు. అయితే నేను నీ గురించి పోలీసులకు చెప్పకపోవటానికి వేరే కారణం వుంది. ఆ రోజు రాత్రి నువ్వు సుబ్బారావును పిస్తోల్ తో కాల్చి చంపుతున్నప్పుడు నేను రోడ్డు పక్కన వున్న ఓ ఇంట్లో వున్నాను. ఆ ఇంటి బాత్రూం కిటికీలోంచి జరిగినదంతా చూశాను. అయితే అది నా అత్తగారి ఇల్లు. నా అత్తామామలు తీర్థ యాత్రలకు వెళ్ళటం వల్ల ఇంట్లో నా మరదలు ఒంటరిగా ఉంటోంది. ఆమెతో నాకు సంబంధం వుంది. నేను బిజినెస్ పని మీద వేరే ఊరికి వెళుతున్నానని నా భార్యకు అబద్ధం చెప్పి ఆ రోజు రాత్రి నేను నా మరదలితో గడిపాను. అర్ధరాత్రి నేను బాత్రూంకి వెళ్ళినప్పుడు కిటికీలోంచి రోడ్డుపై జరిగినదంతా చూశాను. వెంటనే బాత్రూం లైట్ ఆర్పేయటం వల్ల నువ్వు నన్ను గమనించలేదు. నువ్వు చేసిన హత్య విషయం పోలీసులకు చెబితే నాకు నా మరదలితో వున్న అక్రమ సంబంధం గురించి మా ఆవిడకు తెలిసిపోతుంది. అందుకే నేను ఈ సంగతి పోలీసులకు చెప్పలేదు" అన్నాడు రాంబాబు.

"ఇప్పుడు నా దగ్గరికి ఎందుకొచ్చారు?" రవి ఆత్రంగా అడిగాడు.

"ఎందుకంటే నాకు నీతో పని వుంది. వారం రోజులుగా నిన్ను వెతుకుతున్నాను. సరైన సమయానికి దొరికావ్" అన్నాడు రాంబాబు.

"నాతో మీకేం పని?" రవి ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"నా కోసం నువ్వొక హత్య చెయ్యాలి." మెల్లగా అన్నాడు రాంబాబు.

"అర్థమైంది. మీరు పోలీసులకు నా గురించి చెప్పకుండా వుండాలంటే నేను మీ కోసం ఫ్రీగా ఒక మర్డర్ చెయ్యాలన్నమాట. కాని ఓ సుపారీ కిల్లర్ ని బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యకూడదు" హెచ్చరికగా అన్నాడు రవి.

"ఫ్రీగా పని చెయ్యమనటం లేదు. దాని కోసం ఐదు లక్షలిస్తాను. పని ముగించిన చోటే ఆ డబ్బు నీకు అందుతుంది" అన్నాడు రాంబాబు.

"నేను ఏడాదికి ఒక్క సుపారీ మాత్రమే తీసుకుంటాను. ఒక్క మర్డర్ కి పది లక్షలకు తక్కువ తీసుకోను" అన్నాడు రవి.

"కాని ఈ పనిలో బొత్తిగా రిస్క్ లేదు. అరటి పండు ఒలిచి తిన్నట్టు పని పూర్తి చెయ్యొచ్చు. నువ్వు చంపాల్సింది నా భార్యను. ఎలా చంపాలో నా వద్ద పక్కా

ప్లాన్ వుంది. నిజానికి నేనే ఆ పని చెయ్యగలను. కాని పోలీసులకు అనుమానం రాకూడదని ఆ పని నీ చేత చేయిస్తున్నాను" అన్నాడు రాంబాబు.

రవి ఒక్క క్షణం ఆలోచించి "ఓకే. మీ ప్లాన్ ఏమిటో చెప్పండి. అది నాకు నచ్చితే ఐదు లక్షలకే మీ పని చేసి పెడతాను" అన్నాడు.

రాంబాబు ఓసారి అటూ ఇటూ చూసి చుట్టుపక్కల ఎవరూ లేరని నిర్ధారించుకున్న తర్వాత చెప్పటం మొదలెట్టాడు. "ఈ రోజు రాత్రి తొమ్మిది గంటల ట్రైన్ కి నేను ముంబైకి వెళుతున్నాను. రేపు అక్కడ జరిగే మా కంపెనీ బోర్డు మీటింగులో పాల్గొంటాను. ఈ రోజు రాత్రే నువ్వు పని ముగించాలి. రాత్రి నేను ప్రయాణంలో వుంటాను కాబట్టి పోలీసులకు నా పైన అనుమానం రాదు. గుండమ్మ కాలనీలో నెహ్రూ పార్కుకి ఎడమ ప్రక్క గల పింక్ కలర్ బిల్డింగే మా ఇల్లు. ఇంట్లో నా భార్య ఒంటరిగా ఉంటుంది. పని మనిషి ఉదయం వరకు రాదు. మా పక్కింటి వారు కూడా బంధువుల పెళ్ళికి ఊరెళ్ళారు. కాబట్టి నువ్వు సునాయాసంగా పని పూర్తి చెయ్యవచ్చు. ఇలాంటి అవకాశం మళ్ళీ రాదు. నా భార్య రాత్రి పది కల్లా పడుకుంటుంది. మా ఇంటి మెయిన్ డోర్ కి రెండు వైపుల నుంచి లాక్ వేసే సౌకర్యం వుంది. నేను బిజినెస్ పనుల వల్ల అర్ధరాత్రి దాటాక ఇంటికొచ్చినప్పుడు నా భార్యకు నిద్రాభంగం కలిగించకుండా నేను ఇంట్లోకి వెళ్ళటానికి ఈ లాక్ వేయించాను. ఈ రోజు రాత్రి నేను ముంబైకి వెళుతున్న సంగతి నా భార్యకు చెప్పను. రాత్రి ఆలస్యంగా వస్తానని చెబుతాను. అందువల్ల ఆమె మెయిన్ డోర్ కి లోపలి నుంచి లాక్ వేస్తుంది గాని గడియ వెయ్యదు. నువ్వు అర్ధరాత్రి దాటాక మెయిన్ డోర్ లాక్ తెరిచి ఇంట్లోకి వెళ్ళు. బెడ్ రూంలో పడుకున్న నా భార్యను చంపి పెనుగులాట జరిగినట్టు సామాన్లన్నీ చెల్లాచెదురు చేసి ఇనపెట్టెలో నేను పెట్టిన ఐదు లక్షలు తీసుకొని వెళ్ళిపో. అక్కడితో నీ పని అయిపోతుంది. ఉదయం పని మనిషి వచ్చాక విషయం పోలీసులకు తెలుస్తుంది. వారు ఘటనా స్థలాన్ని పరిశీలించాక ఇది చోరీ కోసం జరిగిన హత్యగా భావిస్తారు. ఎలా వుంది నా ప్లాన్?" అనడిగాడు రాంబాబు.

"ప్లాన్ బాగుంది. మీ ఇంటి మెయిన్ డోర్ కీ ఇస్తారా?" రవి అడిగాడు.

రాంబాబు వెంటనే తన జేబులోంచి ఓ తాళం చెవి తీసి రవి కిచ్చాడు. "మెయిన్ డోర్ కీ ఒకటి నా భార్య దగ్గరుంటే నా వద్ద రెండు కీలు వున్నాయి. అందులోంచి ఒకటి నీకిచ్చాను. ఈ కీ తో నువ్వు మెయిన్ డోర్ తెరచి హాల్లోకి వెళ్ళు. హాల్ కి కుడి పక్క వున్న బెడ్ రూంలో నా భార్య నిద్రపోతూ ఉంటుంది. పని ముగించాక బెడ్ రూమ్ గోడకి తగిలించి వున్న మోనాలీసా పెయింటింగ్ ను పక్కకి జరిపి దాని వెనక వున్న అరలోంచి ఇనప్పెట్టె కీస్ తీసుకో. తర్వాత ఇనపెట్టె తెరచి అందులో నేను పెట్టిన ఐదు లక్షలు తీసుకొని వెళ్ళిపో. ఎక్కడా చిన్న ఆధారం కూడా వదలకుండా జాగ్రత్తగా పని ముగించాలి" అన్నాడు రాంబాబు.

"డోంట్ వర్రీ, నేను ఏ పని చేసినా చిన్న క్లూ కూడా వదిలిపెట్టను. అందుకే ఇంతవరకు నాలుగు మర్డర్లు చేసినా పట్టుబడలేదు. ఈసారి కూడా పట్టుబడను. ఒకవేళ పట్టుబడినా చోరీ కోసమే హత్య చేశానంటాను తప్ప మీ పేరు బయటపెట్టను. మీరు కూడా నాకు సుపారీ ఇచ్చిన సంగతి ఎవరికీ చెప్పకండి. చివరికి మీ ప్రేయసికి కూడా చెప్పవద్దు. ఆడవాళ్ళ నోట్లో రహస్యం దాగదు" అన్నాడు రవి.

"అలాగే. జాగ్రత్తగా పని ముగించు. మళ్ళీ నన్ను కలిసే ప్రయత్నం చెయ్యకు" అని చెప్పి అక్కడి నుంచి వెనుదిరిగాడు రాంబాబు.

★ ★ ★

సమయం రాత్రి ఒంటి గంట దాటింది. రోడ్లు నిర్మానుష్యమయ్యాయి నగరమంతా నిద్రాదేవి

ఒడిలోకి జారుకుంది. రవి తన బైకు మీద గుండమ్మ వీధిలోని నెహ్రూ పార్క్ దగ్గరికి చేరుకున్నాడు. చుట్టుపక్కల సీసీ టీవీ కెమెరాలు లేవని నిర్ధారించుకున్న తర్వాత చీకటిగా వున్న చోట బైక్ పార్క్ చేశాడు. తర్వాత ముఖానికి మాస్క్, చేతులకు గ్లౌజులు ధరించి రాంబాబు ఇంటిని సమీపించాడు. చప్పుడు కాకుండా గేటు తెరచి ముఖ ద్వారం దగ్గరి కెళ్ళాడు. తలుపుకి చెవి అనించి లోపలంతా నిశ్శబ్దంగా ఉందని నిర్ధారించుకున్న. తర్వాత జేబులోంచి రాంబాబు ఇచ్చిన తాళం చెవి బయటికి తీసి జాగ్రత్తగా తలుపు తెరిచాడు. తాళం చెవిని మళ్ళీ జేబులో పెట్టుకొని మెల్లగా ఇంట్లోకి ప్రవేశించాడు.

హాల్ కి కుడి పక్క వున్న గదిని సమీపించి చప్పుడు కాకుండా తలుపు తెరిచాడు. లోపల బెడ్ లైట్ వెలుగులో డబుల్ కాట్ మంచంపై పడుకున్న ఓ స్త్రీ కన్పించింది. గదిలోకి వెళ్ళి మంచాన్ని సమీపించాడు. మంచంపై ఆదమరచి నిద్రపోతున్న రాంబాబు భార్యను పరిశీలనగా చూశాడు. ఆమె చాలా అందంగా వుంది. మరదలి మాయలో పడి అందమైన భార్యను హత్య చేయిస్తున్న రాంబాబుపై ఒకింత కోపమొచ్చింది. అంతలో కర్తవ్యం గుర్తొచ్చి రెండు చేతులతో ఆమె గొంతు పట్టుకొని రెండు బొటన వేళ్ళతో గొంతు మధ్య గట్టిగా నొక్కాడు. ఆమె అదిరిపడి కళ్ళు తెరిచింది. పెనుగులాడుతూ రవి చేతులపై కొడుతూ విడిపించుకోవటానికి విశ్వ ప్రయత్నం చేసింది. కాని రవి భల్లూకపు పట్టు ముందు ఆ అబల బలం పని చెయ్యలేదు. కొద్ది సేపు కాళ్ళు, చేతులు కొట్టుకొని చివరికి నిశ్చలమైపోయింది. ఆమె చనిపోయిందని నిర్ధారించుకున్న తర్వాత రవి గదిలోని సామాన్లన్నీ చెల్లాచెదురు చేశాడు. తర్వాత గది గోడకున్న పెయింటింగ్ ను పక్కకి జరిపి దాని వెనక అరలో వున్న ఇనప్పెట్టె తాళం చెవుల్ని తీసుకున్నాడు. ఇనప్పెట్టె తెరిచి అందులో ఉన్న ఐదు లక్షల్ని ఓ బ్యాగులో వేసుకొని ఇంట్లోంచి బయటి కొచ్చాడు. డబ్బు సంచి బైకుకి తగిలించి బైకు స్టార్ట్ చేసి వేగంగా ముందుకు ఉరికించాడు. అప్పుడే వర్షం మొదలైంది.

★ ★ ★

రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు ముంబై ట్రైన్ ఎక్కి ఏసీ బోగిలో ప్రయాణించిన రాంబాబు ఎందుకైనా మంచిదని ఆ బోగిలోనే ముంబైకి వెళుతున్న ఓ ప్రయాణీకుడితో సరదాగా మాట్లాడి తనను తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు. తన ఫోన్ నంబర్ అతని కిచ్చి అతని ఫోన్ నంబర్ తీసుకున్నాడు. రేపు అవసరమైతే తను రాత్రంతా ట్రైన్ లోనే ఉన్నట్టు ఆ ప్రయాణీకుడి సాక్ష్యం పనికి వస్తుందనుకున్నాడు.

తెల్లవారుజామున ముంబైలో ట్రైన్ దిగి తను ఎప్పుడూ దిగే హోటల్లో రూమ్ తీసుకున్నాడు. తర్వాత తన ఊరి నుంచి వచ్చే ఫోన్ కోసం ఎదురు చూడసాగాడు. రాత్రి రవి తన భార్యను చంపి వుంటే తెల్లవారాక పని మనిషి వచ్చి యజమానురాలి శవాన్ని చూసి తనకు గానీ, పోలీసులకు గాని ఫోన్ చేస్తుంది. తనకు కాకుండా నేరుగా పోలీసులకు ఫోన్ చేసినా ఈ పాటికి పోలీసులు తనకు ఫోన్ చేసి ఆ విషయం తెలిపేవారు. ఇంతవరకు ఫోన్ రాలేదంటే దాని అర్థం ఏమిటి? రవి తన భార్యను చంపలేదా? ఇనప్పెట్టె లోని డబ్బు తీసుకొని పరారయ్యాడా? లేదా పట్టుబడి పోలీసులకు నిజం చెప్పేశాడా? ఇలాంటి ఆలోచనలతో రాంబాబు బుర్ర వేడెక్కింది. అయితే రవి రహస్యం తనకు తెలుసు కాబట్టి అతను తనను మోసం చెయ్యడని రాంబాబుకి గట్టి నమ్మకం వుంది. చెప్పిన పని ఖచ్చితంగా చేసి ఉంటాడు. అయినా పోలీసుల నుంచి ఫోన్ ఎందుకు రాలేదో రాంబాబుకి అంతు చిక్కలేదు.

సరిగ్గా పది గంటలకు రాంబాబు ఫోన్ మోగింది. వణికే చేత్తో ఫోనెత్తాడు. "మిస్టర్ రాంబాబు, నేను హైదరాబాద్ నుంచి ఇనస్పెక్టర్ విజయ్ కుమార్ ని మాట్లాడుతున్నాను. ఇప్పుడు మీరు ఎక్కడున్నారు?" అని ఇనస్పెక్టర్ అడిగాడు.

"నేను ముంబైలో వున్నాను. విషయమేమిటో చెప్పండి" రాంబాబు ఆత్రంగా అడిగాడు.

"మీకొక దుర్వార్త! నిన్న రాత్రి మీ ఇంట్లో దొంగతనం

జరిగింది. మీ భార్యను చంపి దొంగ మీ ఇనపెట్టెలోని డబ్బు దోచుకెళ్ళాడు."

ఇనస్పెక్టర్ మాటలు పూర్తి కాకముందే రాంబాబు షాక్ కి గురైనట్టు నటిస్తూ గట్టిగా ఏడ్చాడు. "ఎంత ఘోరం జరిగింది సార్? నేను మా కంపెనీ బోర్డు మీటింగ్ లో పాల్గొనటానికి నిన్న రాత్రి ట్రైన్ ఎక్కి ముంబైకి వచ్చాను. ఇంట్లో నా భార్య లక్ష్మి ఒంటరిగా ఉండటం వల్లనే ఇంత ఘోరం జరిగింది. ఇంట్లో నేనుంటే ఇలా జరిగేది కాదు. అయినా ఆ దుర్మార్గుడు అనవసరంగా నా భార్యను ఎందుకు చంపాడు?" ఏడుస్తూ అడిగాడు.

"అదే మాకూ అర్థం కావటం లేదు. ఉదయం పని మనిషి వచ్చినప్పుడు బయటి తలుపు తెరిచే ఉందట. దొంగ తలుపు ఎలా తెరిచాడో తెలీదు. మీ భార్య నిద్ర లేచి కేకలు వేసి ఉంటుంది. అందుకే దొంగ ఆమె గొంతు నులిమి చంపి ఉంటాడు. తర్వాత ఇనప్పెట్టె తెరచి డబ్బు, నగలు దోచుకెళ్ళాడు. ఇంతకీ ఆ ఇనప్పెట్టెలో ఎంత క్యాష్ పెట్టారు?" ఇనస్పెక్టర్ అడిగాడు.

"ఐదు లక్షలు పెట్టాను సార్" అన్నాడు రాంబాబు.

"ఒకే. మీరు వెంటనే హైదరాబాద్ కొచ్చి నేరుగా మా స్టేషన్ కి రండి" అన్నాడు ఇనస్పెక్టర్.

★ ★ ★

రాంబాబు ఫ్లయిట్ ఎక్కి ఊరికి తిరిగి వచ్చాడు. నేరుగా పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళి ఇనస్పెక్టర్ విజయ్ కుమార్ ని కలిశాడు. "చూడండి రాంబాబుగారు, దొంగ దర్జాగా మీ ఇంటి మెయిన్ డోర్ తెరచి ఇంట్లోకి ప్రవేశించాడు. అంటే వాడి వద్ద మీ ఇంటి మెయిన్ డోర్ కీ వుంది. అది వాడి దగ్గరి కెలా వచ్చింది? ఒక కీ మీ భార్య హ్యాండ్ బ్యాగ్ లో దొరికింది. రెండోది మీ దగ్గర ఉందా? లేక పోగొట్టుకున్నారా?" ఇనస్పెక్టర్ విజయ్ రాంబాబుని అడిగాడు.

"లేదు సార్. నా కీ నా దగ్గరుంది" అంటూ రాంబాబు వెంటనే జేబులోంచి తాళం చెవి తీసి విజయ్ కి చూపించాడు.

"మీరు ఊర్లో లేకపోయినా మీ భార్య మెయిన్ డోర్ కి లోపలి నుంచి గడియ పెట్టకుండా లాక్ మాత్రమే వేసింది. అందుకే దొంగ డూప్లికేట్ కీ తో తలుపు తెరిచి లోపలికి వెళ్ళగలిగాడు. ఆమె గడియ కూడా పెట్టి ఉంటే లాక్ తెరిచినా తలుపు తెరచుకొనేది కాదు" అన్నాడు విజయ్.

"నా భార్య లక్ష్మి రాత్రిళ్ళు త్వరగా నిద్రపోతుంది. కాలింగ్ బెల్ మోగినా త్వరగా లేవదు. నేను బిజినెస్ పనుల వల్ల ఒక్కోసారి అర్ధ రాత్రి ఇంటికి వస్తుంటాను. అలాంటి స్థితిలో లక్ష్మిని నిద్ర లేపే అవసరం లేకుండా నాకు నేనే ఇంట్లోకి రావటానికి తలుపుకి రెండు వైపుల నుంచి తెరిచే సౌకర్యం వున్న ఈ లాక్ వేయించాను. అందుకే లక్ష్మి రోజూ రాత్రి తలుపుకి లాక్ వేసినా లోపలి గడియ వెయ్యదు. అదే అలవాటు వల్ల నిన్న నేను ఊర్లో లేకున్నా ఆమె గడియ వేయటం మర్చిపోయినట్టుంది. అందుకే దొంగ లోపలికి రాగలిగాడు" అన్నాడు రాంబాబు.

"ఆమె తలుపు లోపలి గడియ వెయ్యలేదు గాని డోర్ మాత్రం లాక్ వేసింది. అయినా దొంగ తలుపు తెరిచాడంటే వాడి వద్ద మీ ఇంటి డోర్ కీ వుంది. ఆ కీ వాడి దగ్గరికి ఎలా వచ్చింది?" విజయ్ అడిగాడు.

"దొంగ దొరికితే ఆ సంగతి తెలుస్తుంది సార్" అన్నాడు రాంబాబు.

"దొంగ దొరికాడు."

ఆ మాట విని రాంబాబు ఉలిక్కిపడ్డాడు. "దొంగ దొరికాడా? ఎక్కడున్నాడు?" ఆత్రంగా అడిగాడు.

"దొంగ దొరికాడు కానీ సజీవంగా కాదు, నిర్జీవంగా. వాడు హత్య చేసి డబ్బు తీసుకొని బైకుపై వేగంగా వెళుతున్నప్పుడు భారీ వర్షం కురిసింది. వర్షం వల్ల ఓ చోట టైర్ స్లిప్ కావటంతో వాడి బైకు రోడ్డు డివైడర్ ను గుద్దుకుంది. హెల్మెట్ లేకపోవటంతో వాడి తలకు బలమైన దెబ్బ తగిలి బాగా రక్తం కారింది. అర్ధరాత్రి

పూట వర్షంలో సాయం చేసేవారు ఎవరూ లేక వాడు చాలా సేపు రోడ్డు మీదే పడివున్నాడు. తర్వాత అటు వైపు వెళుతున్న మా గస్తీ బృందం వాణ్ణి ఆస్పత్రికి చేర్చేలోపల వాడి ప్రాణం పోయింది. వాడి వద్ద ఐదు లక్షల డబ్బుతో పాటు ఓ తాళం చెవి మాకు దొరికింది. అప్పుడే మీ ఇంట్లో జరిగిన హత్య గురించి మాకు ఫోన్ వచ్చింది. రెండు సంఘటనల్ని కలిపి చూస్తే జరిగిందేమిటో మాకు అర్థమైపోయింది. మీ ఇంట్లో హత్య చేసి డబ్బు చోరీ చేసిన వ్యక్తే బైక్ పై వెళుతూ చనిపోయాడని మాకు బోధపడింది. అయితే వాడి వద్ద మీ ఇంటి డోర్ కీ ఎలా వచ్చింది? అది డూప్లికేట్ కీ కాదు. ఒరిజినల్ కీ! ఆ డోర్ లాక్ కి మొత్తం మూడు కీలు ఉంటాయని మాకు తెలిసింది. మూడో కీని మీరే ఆ దొంగకి ఇచ్చారా?" సూటిగా అడిగాడు విజయ్.

ఆ మాట వినగానే రాంబాబు కోపంగా లేచి నిల్చొని "నేనెందుకు ఇస్తాను? మీరు నన్నే అనుమానిస్తున్నారా?" అన్నాడు.

"ఊరికే అనుమానించటం లేదు. మీ భార్యను చంపిన వ్యక్తి మామూలు దొంగ కాదు. వాడొక సుపారీ కిల్లర్. వాడి పేరు రవి. ఎలాంటి క్లూ వదలకుండా హత్యలు చేస్తాడు కాబట్టి ఇన్నాళ్ళు మేం వాణ్ణి అరెస్ట్ చెయ్యలేకపోయాం. ఇప్పుడు కూడా వాడి బైక్ ప్రమాదానికి గురి కాకుండా వుంటే వాడు తప్పించుకొనేవాడు."

"వాడు సుపారీ కిల్లర్ ఐనంతమాత్రాన మీరు నన్నే అనుమానిస్తారా? వాడికీ నాకు సంబంధమేమిటి?" రోషంగా అన్నాడు రాంబాబు.

"జరిగినదంతా చూస్తుంటే మీ భార్యను చంపటానికి మీరే ఆ రవికి సుపారీ ఇచ్చి ఎలిబీ కోసం ముంబైకి వెళ్ళారని తెలుస్తోంది. మీరు ఇచ్చిన డోర్ కీ తో రవి మీ ఇంట్లోకి ప్రవేశించాడు. నిద్రపోతున్న మీ భార్యను గొంతు నులిమి చంపాడు. వాడు దొంగ అయితే మీ భార్యను బంధించి లేదా స్పృహ తప్పించి తీరిగ్గా దొంగతనం చేసి వెళ్ళిపోయేవాడు గానీ అనవసరంగా చంపేవాడు కాదు" అన్నాడు విజయ్.

"అలా ఎందుకు అనుకుంటున్నారు? నా భార్య గట్టిగా కేకలు వేసి ఉండొచ్చు. ఆ దొంగ భయపడి ఆమెను చంపాడేమో. ఈ మాట ఫోన్లో మీరు కూడా అన్నారు కదా" అన్నాడు రాంబాబు.

"ఊరికే అన్నాను. నిజానికి అలా జరగలేదు. ఆమె నిద్రలో వున్నప్పుడే దొంగ ఆమె గొంతు నులిమి చంపాడు. తర్వాత పెనుగులాట జరిగినట్టు సామాన్లన్నీ చెల్లాచెదురు చేశాడు. తద్వారా ఇది చోరీ కోసం జరిగిన హత్యగా పోలీసుల్ని నమ్మించాలనుకున్నాడు. అంతే కాదు. గది గోడకు వున్న మోనాలీసా పెయింటింగ్ వెనక రహస్య అరలో దాచిన తాళం చెవులతో ఇనప్పెట్టె తెరిచాడు. ఆ తాళం చెవుల్ని అక్కడ దాచిన సంగతి దొంగకి ఎలా తెలిసింది? ఆ విషయం కూడా మీరే దొంగకి చెప్పి వుంటారు" అన్నాడు విజయ్.

"నాన్సెన్స్! జరిగినదంతా మీరు కళ్ళారా చూసినట్టు చెబుతున్నారు" కోపంగా అన్నాడు రాంబాబు.

"జరిగినదంతా ఒకరు కళ్ళారా చూశారు" విజయ్ అన్నాడు.

"ఎవరు చూశారు?"

"స్వయంగా మీ భార్య చూసి చెప్పింది" అన్నాడు విజయ్.

"ఆమె చనిపోయింది కదా" రాంబాబు విస్మయంగా అన్నాడు.

"నీ భార్య చనిపోలేదు."

ఆ మాట విని రాంబాబు మరింత అయోమయానికి గురయ్యాడు. "నా భార్య హత్య జరిగిందని మీరే ఫోన్లో చెప్పారు కదా" అన్నాడు.

"హత్య జరిగిన మాట నిజమే గాని చనిపోయిన స్త్రీ నీ భార్య కాదు. హత్యకు గురైన స్త్రీ నీ భార్యకు

ఆత్మీయురాలు. తన ఆరోగ్యం బాగా లేకపోవటంతో ఆమె నిన్న రాత్రి పది గంటలకు నీ ఇంటి కొచ్చింది. రాత్రి అక్కడే పడుకొని ఉదయం అదే వీధిలో వున్న డాక్టర్ కి చూపిస్తానని చెప్పటంతో నీ భార్య ఆమెను తన గదిలోనే పడుకోబెట్టుకుంది. అర్ధరాత్రి దాటాక నీ భార్య బాత్రూం కెళ్ళింది. ఆమె బాత్రూంలోని లైట్ వెయ్యక ముందే యాదృచ్ఛికంగా అప్పుడే రవి బెడ్ రూం తలుపు తెరిచి లోపలికొచ్చాడు. బాత్రూం తలుపు సందులోంచి అతన్ని చూసి బెదిరిపోయిన నీ భార్య చీకట్లో నిశ్శబ్దంగా నిల్చొని గదిలో జరిగినదంతా చూసింది. బెడ్ పై పడుకున్న స్త్రీని నీ భార్య అనుకున్న రవి ఆమెను చంపి, పెయింటింగ్ వెనక వున్న తాళం చెవులతో ఇనప్పెట్టె తెరచి డబ్బు తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు. కొద్ది సేపటి తర్వాత తేరుకున్న నీ భార్య వెంటనే నీకు ఫోన్ చెయ్యాలనుకుంది. కాని హత్య జరిగిన తీరు చూశాక ఆమెకు నీ మీదే అనుమానం కలిగింది. అందుకే నేరుగా మాకు ఫోన్ చేసింది. మాకు కూడా ఇది చోరీ సాకుతో నీ భార్యను చంపటానికి నువ్వు పన్నిన పథకమని అనుమానం కలిగింది. అసలు విషయం తెలిస్తే నువ్వు పారిపోవచ్చనే అనుమానంతో నిజం చెప్పకుండా నిన్ను ఇక్కడికి రమ్మని పిలిచాను. ఆలోగా నీ గురించి కూపీ లాగితే నీకు నీ మరదలితో వున్న సంబంధం గురించి తెలిసింది. నీ భార్యను అడ్డు తొలగించుకొని మరదలిని పెళ్ళాడాలని నువ్వు ఈ పథకం వేశావని మాకు అర్థమైంది" అన్నాడు విజయ్.

"ఇంతకీ నా ఇంట్లో చనిపోయిన ఆ స్త్రీ ఎవరో చెప్పండి?" రాంబాబు ఆత్రంగా అడిగాడు.

"ఆమె ఎవరో కాదు, నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్న నీ మరదలే! ఒంట్లో బాగా లేకపోవటంతో నిన్న రాత్రి ఆమె తన అక్క ఇంటికి వచ్చింది. కాని నువ్వు సుపారీ ఇచ్చిన రవి ఆమెను నీ భార్య అనుకొని చంపేశాడు. అదే దైవలీల! ఏ స్త్రీ కోసమైతే నువ్వు నీ భార్యను చంపాలనుకున్నావో అదే స్త్రీ నీ వల్ల ప్రాణాలు కోల్పోయింది. ఇప్పుడు నీ బతుకు రెంటికీ చేసిన రేవడిలా తయారైంది. ఇక జీవితాంతం జైల్లో కూర్చొని చేసిన తప్పుకి చింతిస్తూ కుళ్ళి కుళ్ళి చావు" అంటూ టేబుల్ అరలోంచి బేడీలు బయటికి తీశాడు ఇనస్పెక్టర్ విజయ్.

దిగ్భ్రాంతికి గురైన రాంబాబు కళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి. దాంతో నిల్చున్న చోటే కుప్పకూలిపోయాడు. ఒకప్పుడు తన తాతయ్య చెప్పిన ఓ సూక్తి అతని చెవుల్లో మారుమోగింది.

"వినాశకాలే విపరీత బుద్ధి!"

★★★★★

మినీ నవల

ఇది నా ప్రేమ కథ

ఆశా పద్మిని

'శిశిర, శశాంక్ విషం తాగి ఎందుకు చనిపోయారు?' అని ఆ రాత్రాంత నిద్రపోకుండా ఆలోచిస్తూ.. తెల్లవారిన వెంటనే రంగయ్య గది వద్దకు వచ్చి తలుపు తట్టి నిద్ర లేపింది' రీట. రంగయ్య గది తలుపులు తెరిచి ఎదురుగా రీటాను చూసి ఇంత పొద్దున్నే మీరు ఏటి అమ్మ ఇక్కడ ? అని అడిగాడు. ఏమీ లేదు నాకు ఒక మాట చెప్పు "ఈ ఊరిలో శిశిర, శశాంక్ కి ఎవరైనా బంధువులు గాని, స్నేహితులు గాని ఉన్నారా?" అని అడిగింది రీట. " శిశిర అమ్మకు వెన్నెల అనే ఒక ప్నేహితురాలు ఉంది అమ్మ " అని చెప్పాడు రంగయ్య. వెంటనే ' నువ్వు వెళ్ళి వెన్నెలను ఇక్కడకు తీసుకుని వస్తావా?' అని అడిగింది రీట. ' అలాగే తీసుకు వస్తాను అన్నాడు' రంగయ్య.. అయితే తొందరగా వెళ్ళి తీసుకుని రా అని చెప్పి తన గదికి వెళ్ళిపోయింది రీట. రంగయ్య తన పని ముగించుకుని వెన్నెలను తీసుకుని రావడానికి వెళ్లాడు.

వెన్నెలను బంగళాకు తీసుకుని వచ్చి ' అమ్మ వెన్నెల అమ్మను తీసుకు వచ్చాను' అని పిలిచాడు రీటాను రంగయ్య. రీట పరిగెత్తుకుంటూ హాల్లోకి వచ్చింది. వెన్నెల రీటాను చూసి ' మీరు ఎవరు?, నన్ను ఎందుకు ఇక్కడకు పిలిచారు? అని అడిగింది. రీట సమాధానం చెప్పకుండా డైరీని చూపించింది. రీట చేతిలో డైరీని చూసి వెంటనే తన చేతుల్లోకి తీసుకుని గుండెకి గట్టిగా హత్తుకుని ఏడవసాగింది వెన్నెల. రంగయ్యకు నీళ్లు తీసుకుని రా అని చెప్పి.. వెన్నెల దగ్గరకు వచ్చి ఏడవకండి అని ఓదార్చింది రీట. రంగయ్య నీళ్ల గ్లాస్ తెచ్చాడు.. నీళ్ల గ్లాసును రీట అందుకుని వెన్నెలకు అందిస్తూ 'శిశిర మీ ప్రాణ స్నేహితురాలా?' అని అడిగింది. అవును అని బదులుఇచ్చింది వెన్నెల.

శశాంక్, శిశిరల ప్రేమ కథ మీకు తెలుసా? అని వెన్నెలను అడిగింది రీట. తెలుసు అని బదులిచ్చింది వెన్నెల. అయితే నాకు వాళ్ళ కథ చెపుతారా ? తెలుసుకోవాలని ఉంది అని అడిగింది వెన్నెలను రీట. వెన్నెల చెపుతాను అని వాళ్ళ కథ చెప్పడం మొదలు పెట్టింది..,

శిశిర చాలా మంచి పిల్ల. ఊరిలో అందరికి సహాయం చేస్తూ ఎంతో కలివిడిగా ఉండేది. శిశిర చిన్న చిన్న అల్లరి పనులు చేస్తూ అందరినీ నవ్వించేది. అందుకే శిశిర అంటే ఊరిలో అందరికి చాలా ఇష్టం. శశాంక్ బాబు పక్క ఊరు జమీందారు గారి ఒక్కగాని ఒక్క అబ్బాయి. పెద్ద పెద్ద చదువులు అన్ని చదివి సొంత

కథ

ఊరికి తిరిగి వచ్చాడు శశాంక్ బాబు. ఒక రోజు మా ఊరు సంతకు సరదాగా తిరగడానికి వెళ్లింది శిశిర. చాలా రోజుల తరువాత ఊరికి వచ్చిన శశాంక్ బాబు కూడా తన స్నేహితులతో కలిసి మా ఊరు సంతకి వచ్చాడు. శిశిర సౌందర్యమైన రూపం, చేసే చిన్న చిన్న అల్లరి పనులు, శశాంక్ బాబును బాగా ఆకర్షించడంతో తననే చూస్తు ఉండిపోయాడు. ఇంతలో ఒక ఆంబోతు మనుషులపైకి వస్తుండుటంతో అక్కడ ఉన్న జనాలు అందరూ ఒక్కసారిగా అరవడం మొదలుపెట్టారు. అందరి అరుపులు విని శశాంక్ బాబు ఒక్కసారిగా

ఆంబోతుని అదుపు చెయ్యడానికి ఎదురుగా వెళ్ళి అంబోతుని అదుపు చేసాడు. శశాంక్ బాబు ధైర్య సాహసాలు చూసి అక్కడ ఉన్న జనాలు అందరూ మెచ్చుకున్నారు. అప్పుడే మొదటిసారి శశాంక్ బాబుని చూసింది శిశిర. మొదటి చూపులోనే శశాంక్ బాబు అందమైన రూపు, ధైర్య సాహసాలు శిశిరను తన వైపుకి లాగేసాయి.

శిశిర రోజు శశాంక్ బాబుని తలుచుకుంటూ తను ఎవరు?, ఎక్కడ ఉంటాడు?, అనే విషయాలు తెలుసుకునే ప్రయత్నాలు చేసేది. ఒక రోజు శశాంక్ బాబు మా ఊరిలో ఉన్న వాళ్ళ భూముల లావాదేవీల పని పైన మా ఊరు వచ్చాడు. శశాంక్ బాబు వాళ్ళ భూముల పక్కనే ఉన్న పొలంలో శిశిర వాళ్ళ నాన్న పని చేస్తుంటే.. శిశిర వాళ్ళ నాన్నకు భోజనం పట్టుకు వచ్చి.. పక్క పొలంలో ఉన్న శశాంక్ బాబును చూస్తూ అలా అక్కడే ఉండిపోయింది. శశాంక్ బాబు తన పని ముగించుకుని ఆ రోజుకి వెళ్ళిపోయాడు.. కాని శిశిర అందం తనని రోజు మా ఊరికి వచ్చేలా చేసింది.. అందుకు రోజు శశాంక్ బాబు ఏదో ఒక పని పెట్టుకుని మా ఊరు వచ్చేవాడు.

ఒక రోజు మొగుడు పెళ్ళాం మధ్యలో తగాదా వచ్చింది అని పంచాయతీ ఏర్పాటు చేశారు మా ఊరివాళ్ళు. పంచాయతీ పెద్దలు వాళ్ళ తగువును తీర్చలేక తలలు పట్టుకున్నారు. శిశిర ఇరువైపుల వాదనలు విని వాళ్లకు ప్రేమ అవసరం అని తెలుసుకుని నాలుగు ప్రేమ కబుర్లు చెప్పి వాళ్ళ తగువు నిమిషంలో తీర్చి వాళ్ళను విడిపోకుండా ఒక్కటి చేసింది. శిశిర చేసిన పనికి ఊరంతా మెచ్చుకుంది. పంచాయితీ అయిపోయాక

అందరూ వెళ్ళిపోయిన తరువాత శిశిరను మెచ్చుకున్నాడు శశాంక్ బాబు. శిశిర సిగ్గుపడి వెళ్ళిపోయింది. మరుసటి రోజు శిశిర, శశాంక్ బాబును సంతలో కలిసి తను ఆంబోతుని అదుపు చేసినప్పుడు ధైర్య సాహసాలను మెచ్చుకుంది.. అలా ఒకరిని ఒకరు మెచ్చుకోవడంతో మొదలు అయిన వాళ్ళ పరిచయం పెరిగి ప్రేమగా మారింది అని చెప్పింది వెన్నెల.. ఇంతలో రంగయ్య 'అమ్మ చాలా ఆలస్యం అయింది భోజనానికి రండి' అని పిలిచాడు. రీట వస్తున్నాం అని భోజనానికి కూర్చున్న సోఫాలోంచి లేచింది.

రీటాతో పాటు వెన్నెల కూడా లేచి ఇంక నేను బయలుదేరుతా అని అన్నాది. ఇవాళ రోజంతా నాతో పాటు ఇక్కడ ఉండండి నాకు మీ స్నేహితురాలి ప్రేమ కథ పూర్తిగా తెలుసుకోవాలి అని ఉంది అని చెప్పింది వెన్నెలతో రీట. వెన్నెల కొంచెంసేపు ఆలోచించి సరే అని ఒప్పుకుంది. ఇద్దరు మధ్యానం భోజనం ముగించుకున్నారు. భోజనం తరువాత విశ్రాంతి కోసం వెన్నెలను రీట తన గది వైపు తీసుకువెళుతూ.. తన గది పక్కన ఉన్న గోడను చూపించి ఇక్కడ ఏమైనా చెరువు ఉండేదా? అని అడిగింది వెన్నెలను.

ఈ బంగళ కట్టించినప్పుడు ఇక్కడ ఒక చెరువు ఉండేది. శశాంక్, శిశిరల మరణం తరువాత ఏవో వాస్తు దోషాలు ఉన్నాయి అని పంతులుగారు చెపితే జమీందారుగారు చెరువు కనపడకుండా ఈ గోడను కట్టారు అని చెప్పింది వెన్నెల. ఆ మాటలు విన్న రీట 'నాకు కనిపిస్తున్న చెరువు నా భ్రమ కాదు ఇక్కడ ఇంతకుముందు ఉండేది అనమాట అని అనుకుంది'. చెరువు సంగతి మీకు ఎలా తెలుసు? మీకు బంగళ

అమ్మినప్పుడు చెప్పారా? అని అడిగింది వెన్నెల రీటాను. లేదు అని వెంటనే అవును అని తల ఊపింది రీట. ఇద్దరు రీట గది బయట లాన్ లో కూర్చున్నారు. “మీ స్నేహితురాలు తన ప్రియుడు పెద్దలు ఒప్పుకుని పెళ్ళి చేస్తున్న రోజు ఎందుకు విషం తాగి చనిపోయారు?” అని అడిగింది వెన్నెలను రీట. వెన్నెల ఏడుస్తూ ‘నాకు తెలీదు’ అని చెప్పింది. . సరే బాధ పడకండి అని ఓదార్చింది రీట. శశాంక్, శిశిరల ప్రేమ కథ మాటలాడుకుంటూ బంగళ తోటకి వెళ్లారు ఇద్దరు. అక్కడ ఉన్న గులాబి చెట్లను చూసి ఎంతో మురిసిపోతూ గులాబిలు అంటే శిశిరకు చాలా ఇష్టం అని చెప్పింది వెన్నెల. అందుకేనా ఈ తోటలో అన్ని గులాబి మొక్కలే ఉన్నాయి అని అన్నాది రీట. అవును శిశిరకు ఇష్టమని ఎక్కడ ఎక్కడి నుంచో గులాబి మొక్కలు తెచ్చి నాటాడు శశాంక్ బాబు అని చెప్పింది వెన్నెల. చీకటి పడుతుండంతో తోటలోంచి బంగళ లోపలకు వచ్చారు ఇద్దరు.

(ఇంకా ఉంది)

కబుర్లు... ఉత్తినే

" మాదిగ బిర్యాని హోటల్ "

"ఉడిపి హోటల్ "తెలుగు రాష్ట్రాల్లో ఈ పేరు వినని వాళ్ళు అంటూ ఉండరు. నిజానికి ఉడిపి కాదు, ఉడుపి అని వ్రాయాలి. ఉడుపి అంటే అర్థం నక్షత్రాలకు అధిపతి అయిన చంద్రుని భూమి అని అర్థం. ఇక ఉడుపి వంట లేక భోజనం– దీని మూలం ఉడుపిలో ఉన్న కృష్ణ దేవాలయంలో, అష్ట మఠాలలో ఉంది. ఉడుపి శ్రీ మధ్వాచార్యులు జన్మించిన ఊరు. ఇది ద్వైత సాంప్రదాయ ముఖ్య కేంద్రం. అన్నదాన సేవలో భాగంగా ఉడిపిలోని శ్రీకృష్ణ దేవాలయంలో శిక్షణ పొందిన వంటవారు ఉడిపి హోటళ్లను తెరవడానికి దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలకు తరలివెళ్లారు. మరీ ఉడుపి భోజనానికే ఎందుకంటే పేరుగాంచిందంటే..

ఇంట్లో మనం నలుగురికి లేదా ఐదుగురికి వంట చేయగలం. అంతకంటే ఎక్కువ మందికి చేయటం కొంచెము కష్టమైన పని. మరి 50 లక్షల మందికి వంట చేయడం అంటే మామూలు విషయం కాదు. మహాభారతంలో కురుక్షేత్ర యుద్ధ సమయంలో 50 లక్షల మంది పాల్గొన్నారు. వారికి వంట వండినవారు ఎవరంటే..? మహాభారత యుద్ధంలో కౌరవుల పక్షాన కొందరు పాండవుల పక్షాన కొందరు ఇలా అందరూ కలిసి దాదాపు 50లక్షలకు పైగా కురుక్షేత్ర యుద్ధంలో పాల్గొన్నారు. కానీ ఇంత జరుగుతున్నా ఇద్దరు రాజులు పాల్గొన లేదు.

అందులో ఒకరు విదర్భ రాజైన రుక్మి. రెండవది బలరాముడు. ఆ ఇద్దరు తప్ప అన్ని రాజ్యాలు పాల్గొన్నాయి. దక్షిణ భారతంలోని ఉడిపి రాజ్యం కురుక్షేత్ర యుద్ధానికి వచ్చింది. ఉడిపిరాజైన నరేషుడు సైన్యాన్ని తీసుకొని యుద్ధ ప్రాంతానికి వెళ్లినప్పుడు కౌరవులు తమ వైపు నిలబడాలని మరో వైపు పాండవులు తమవైపు నిలబడాలని కోరుతారు. అప్పుడు ఉడిపి రాజు తన తెలివితో ఎటూ వెళ్ళకుండా సలహా కోసం శ్రీకృష్ణ దగ్గరికి వెళ్తాడు. అందరూ యుద్ధం గురించే ఆలోచిస్తున్నారు మరి ఇన్ని లక్షల మందికి భోజనాలు గురించి

కబుర్లు... ఉత్తినే

ఏమైనా ఆలోచించారా? ఎవరు వండి పెడతారు? అని శ్రీకృష్ణుడిని అడుగుతాడు. మీరన్నది నిజమే మరి మీ దగ్గర ఏదైనా ఆలోచన ఉందా అని నరేషుడుని శ్రీకృష్ణుడు అడుగుతాడు. అప్పుడు నరేషుడు ఇప్పుడు జరుగుతున్న ఈ మహాయుద్ధం అన్నదమ్ముల మధ్య నడుస్తున్నది, నాకు ఈ యుద్ధంలో పాల్గొనడం ఇష్టం లేదు. అందువల్ల నేను,నా సైన్యం ఇరువర్గాల యుద్ధంలో పాల్గొనము. వారందరికి భోజనం చేసి పెడతాము అని ఉడిపిరాజు చెపుతాడు. అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు రాజా మీ ఆలోచన చాలా అద్భుతమైనది. 50 లక్షల మందికి భోజనం వండటం అంటే మామూలు మాటలు కాదు. ఇది మీ వల్లే సాధ్యమవుతుందంటూ..అందరికీ భోజనాలు తయారుచేయమని చెబుతాడు శ్రీకృష్ణుడు.

నిజానికి 50 లక్షల మందికి భోజనాలు వండాలంటే భీముడు, అతని సైన్యానికి మాత్రమే వీలవుతుంది కానీ ఈ సమయంలో పోరాడటం భీముడికి ముఖ్యం. అందువల్ల భీముని యుద్ధక్షేత్రం వదిలి రాలేడు. అందువల్ల నువ్వొక్కడివే ఇంతమంది సైన్యానికి వంట చేయగల సమర్థుడు అని వంట వండమని కోరతాడు శ్రీ కృష్ణుడు. నరేషుడు తన సైన్యంతో కలిసి అక్కడ ఉన్న సైన్యాలకు భోజనం తయారు చేస్తాడు నరేషుడు.

సాయంత్రం వరకు తాను వండిన భోజనం ఒక్క మెతుకు కూడా మిగలకుండా, వృధాకాకుండా వండేవాడు. రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ సైన్యం కూడా తగ్గిపోయ్యేది. అయినా సరే వంట మాత్రం అందరికీ సరిపోయేలా వండేవాడు నరేశుడు. ఇది చూసి అందరూ ఆశ్చర్యపోయోవారు. ఇది ఎలా సాధ్యం?అంత మంది చనిపోతున్నా చివరికి మిగిలిన వారికి మాత్రమే సరిపోయేలా ఎలా వంట చేస్తున్నారు?..అది కూడా ఒక్క మెతుకు కూడా మిగలకుండా ఎలా వండుతున్నారు? అని అందరూ ఆశ్చర్యానికి గురయ్యేవారు.

అసలు నరేషునికి ఎలా తెలుస్తుంది? ఈ రోజు ఇంతమంది మాత్రమే చనిపోతారని, మిగిలిన వారికి మాత్రమే భోజనం వండాలి అని?..ఇలా 18 రోజులు గడిచిపోయాయి. పాండవులు గెలిచారు. పట్టాభిషేకం జరుగుతుంది. అప్పుడు ధర్మరాజు ఉడిపి నరేషుడుని అడుగుతాడు.. మమ్మల్ని అందరూ తక్కువ సైన్యం ఉన్నా గెలిచామని పొగుడుతున్నారు. కానీ నేను మాత్రం నిన్ను మెచ్చుకోకుండా ఉండలేక పోతున్నాను అని అంటాడు. ఎందుకంటే 50 లక్షల మందికి సైన్యమునకు వంట చేయడం అంటే మాటలు కాదు అది కూడా ఒక్క మెతుకు కూడా మిగలకుండా వృధాకాకుండా వండడం అంటే మాటలు కాదు. ఇది మహా అద్భుతం ఇలా ఎలా చేశావు? అని అంటాడు.

అప్పుడు నరేషుడు నవ్వుతూ మీరు గెలిచారు కదా దాని గొప్పతనం అంతా ఎవరికి ఇస్తారు అని అడిగాడు?. అప్పుడు యుధిష్టరుడు శ్రీకృష్ణుడే దీనికి మూలమని చెబుతాడు. అప్పుడు నరేషుడు మీరు గెలవడానికే కాదు, నేను ఇంతమందికి సరిపడా వంట వండడానికి కూడా శ్రీకృష్ణుడే కారణం. కాబట్టి ఈ గొప్పతనమంతా శ్రీకృష్ణునికే చెందుతుంది అని చెప్తాడు. ఇది విని సభలో ఉన్నవారంతా ఆశ్చర్యానికి గురి అవుతారు. ఇది ఎలా సాధ్యం? శ్రీకృష్ణుడు ఎలా కారణం అని నరేషుడుని అడుగుతాడు యుధిష్టరుడు.

అప్పుడు నరేషుడు అసలు రహస్యాన్ని అందరి ముందు ఇలా చెప్తాడు... శ్రీకృష్ణుడు ప్రతి రోజు రాత్రి పెసరకాయలు తినేవాడు. నేను లెక్క పెట్టి పెట్టే వాడిని. శ్రీకృష్ణుడు తిన్న తర్వాత మళ్లీ పెసరకాయలను లెక్కపెట్టే వాడిని.. శ్రీ కృష్ణుడు ఎన్ని కాయలు అయితే తింటాడో దానికి వెయ్యిరెట్లు సైన్యం చనిపోయేవారు.. అంటే శ్రీకృష్ణుడు 50 పెసరకాయలు తింటే దానికి వెయ్యి రెట్లు అంటే 50 వేల మంది సైనికులు మరుసటి రోజు యుద్ధంలో చనిపోయేవారు. దీనిని బట్టి నేను మిగతా వారికి భోజనం వండే వాడిని అని చెప్పాడు. ఈ కారణం వల్ల ఏ రోజు కూడా భోజనం వృధా కాకుండా వండే

వాడిని అని చెప్పాడు. ఇది విని ఆ సభలోని వారందరూ కృష్ణలీలకు ముగ్దులు అవుతారు. ఈ కథ మహాభారత కథలలో ఒక అరుదైన కథ. కర్ణాటకలోని ఉడిపి జిల్లాలోని కృష్ణ మందిరంలో ఈ కథ ఇప్పటికీ వినిపిస్తూ ఉంటారు.

ఇదంతా 13వ శతాబ్దంలో కర్ణాటకలోని చిన్న తీర పట్టణమైన ఉడుపిలో ప్రారంభమైంది. ఇక్కడ, ఒక ప్రసిద్ధ శ్రీ కృష్ణ దేవాలయంలో భక్తులకు ఉచిత భోజనం లేదా అన్నదానం చేసే పద్ధతిని ప్రారంభించింది. మెనూలో ఆహారం ఎప్పుడు వడ్డించాలనే సమయాలు రెండూ నిర్ణయించబడ్డాయి. ఈ దేవాలయాలలో శిక్షణ పొందిన వంటవారు చివరికి బెంగళూరు, చెన్నై, ముంబై వంటి దేశంలోని ఇతర ప్రాంతాలకు వెళ్లి ఈ ప్రాంతాల్లో ఉడుపి హోటళ్లను ఏర్పాటు చేసినట్లు చరిత్ర గ్రంథాలు చెబుతున్నాయి. ఇక్కడ భోజనానికి విశేష స్థానం ఉంది. సాత్విక పద్ధతిలో చెయ్యాలి. శాకాహారం భోజనం మాత్రమే చెయ్యాలి. ఉల్లిపాయలు, వెల్లుల్లి కూడా ఉపయోగం చేయకూడదు.

కృష్ణ మఠంకు చాలా చాలా మంది భక్తులు వస్తారు. వాళ్ళు అందరికి ప్రసాదం రూపంలో భోజనం ప్రతి దినం ఇస్తారు. అంత మందికి భోజనం ఇవ్వాలి, అందుకే చాలా మంది వంటచేసే బ్రాహ్మణులు ఉండేవారు. ఉడుపిలో చాలమంది బ్రాహ్మణులకు వంట చేసే విషయంలో ప్రావీణ్యత దొరికింది. హోటల్ ఉద్యమం ప్రారంభించడానికి ఈ పాకశాస్త్ర జ్ఞానాన్ని ఉపయోగించారు. 1942లో ఉడిపి నుండి ముంబైకివలస వచ్చిన ఒక యువకుడు మొదటి ఉడిపి శ్రీకృష్ణ హోటల్ని స్థాపించాడు. 1950వ దశకంలో, ఇద్దరు సోదరులు మావల్లి టిఫిన్ రూమ్ (ఎంటీఆర్), ఉడిపి తరహాలో మరొక హోటల్ని ఏర్పాటు చేశారు. 80 సంవత్సరాల వ్యాపారం తర్వాత, ఎంటీఆర్ ఇప్పుడు ఒక పెద్ద నమ్మకమైన సంస్థగా పరిగణించబడుతుంది.

ఇదంతా గత వైభోగం కాని నేడు..

దేశ వ్యాప్తంగా ఉడుపి హోటల్స్ విలుప్త అంచున ఉన్నాయి...మన ఆహార సంస్కృతి తీవ్ర ప్రమాదంలో ఉంది, అమెరికన్ ఎమ్ఎన్సీలు ఫుడ్ జెయింట్లు స్వాధీనం చేసుకోవడం ఉడిపి రెస్టారెంట్లను తొలగిస్తోంది. దీని పర్యవసానంగా చాలా ఉడుపి ఫుడ్ జాయింట్లు వేగంగా మూసుకుపోతున్నాయి. పదేళ్ళ క్రితం వరకు దేశంలో ఏ మూలకు వెళ్ళినా కుగ్రామంలో కుడా ఉడుపి హోటల్ ఉండి తీరాల్సిందే. ఉడుపి హోటల్ పేరు ఎత్తితే చాలు ఆ రవ్వ దోశలు, మసాలా దోశలు, వడ సంబారు, ఘుమఘుమ లాడే కొబ్బరి చట్నీలు.....

కానీ నేడు వాటి స్థానంలో 'రెడ్డి గారి హోటల్', 'నాయుడు గారి బిర్యానీ', 'చౌదరి గారి మెస్', 'బ్రాహ్మణ భోజనం', 'ఆర్యవైశ్య భోజనశాల'.. ఇలా ప్రతీ కులానికి చెందినా హోటళ్ళు ఊరు ఊరునా వెలుస్తున్నాయి . తమ కులాల వారిని అట్రాక్ట్ చేయడం సాధారణం. లేదంటే తమ కులం మీద ఉన్న అభిమానంతో పేర్లు పెట్టుకోవడం సర్వ సామాన్యం అయిపోయాయి .

ఈ మధ్య సోషల్ మీడియాలో ఓ హోటల్ పేరు వైరల్ అయిపోయింది.పెద్ద చర్చకే దారితీసింది. విషయం ఏంటంటే.. కులాల పేర్లతో హోటల్ పేర్లు పెట్టి.. తమ కులాల వారిని అట్రాక్ట్ చేయడం లేదంటే తమ కులం మీద ఉన్న అభిమానంతో పేర్లు పెట్టుకోవడం ఈ మధ్య పెరిగిపోయింది . ఉదాహరణకు 'రెడ్డి గారి హోటల్', 'నాయుడు గారి బిర్యానీ', 'చౌదరి గారి మెస్', 'బ్రాహ్మణ భోజనం', 'ఆర్యవైశ్య భోజనశాల'.. ఇలా ప్రతీ కులానికి చెందిన వారు తమ తమ కులాల పేర్లు పెట్టుకోవడం చూస్తూనే ఉన్నాం. ఇవి ఎగువ కులాల వారే పెట్టుకుంటారనేది.. తమ బ్రాండ్ను ఇలా క్రియేట్ చేసుకుంటారనేది నిపుణులు చెప్పే మాట. అయితే ఈ మధ్య వైరల్ అవుతున్న విషయం ఏంటంటే.. 'మాదిగ బిర్యానీ హౌజ్'.. అంటే సమాజంలో తక్కువ కులంగా పేరు పొందిన మాదిగలు (SC).. మేము ఎవరికంటే తక్కువ కాదని, అందరి లాగా తామెందుకు బ్రాండ్ క్రియేట్ చేయొద్దనే ఈ హోటల్ను ప్రారంభించారు. ఒకప్పటికి ఇప్పటికి చాలా తేడా ఉంది. మనుషుల

లైఫ్ స్టైల్లో మాత్రమే కాదు మనుషులు ఎదుటి మనిషిని గౌరవించే విధానంలోనూ చాలా తేడా వచ్చింది. ఒకప్పుడు ఎక్కువ కులం వాళ్లు అంటే.. తక్కువ కులానికి చెందిన ఇంటి వైపు వెళ్లకపోయేది. ఒకవేళ వెళ్లినా.. వాళ్ల ఇంట్లో నీళ్లు కూడా తాగేందుకు నిరాకరించేది. ఇక భోజనం సంగతి దేవుడెరుగు. ఇక ఎక్కువ కులానికి చెందిన వ్యక్తులు.. మాదిగ కాలనీకి వెళ్తే.. కచ్చితంగా గౌరవించాలి. నమస్కరించాలి. కానీ ఇప్పుడు.. జనరేషన్స్ మారాయి. తక్కువ కులం ఏంటి.. ఎక్కువ కులం ఏంటి.. అందరికీ ఒకే నీరు.. అందరిదీ అదే తిండి.. అందరూ ఒక్కటే అనే ఆలోచన వచ్చేసింది. అందరి మధ్య స్నేహాలు కూడా పెరిగాయి. ఒకరి ఇంటికి మరొకరు వెళ్లి తినేంత చనువు కూడా వచ్చేసింది. చాలా పల్లెటూర్లలో తప్పితే.. ఇలాంటి పరిస్థితులు ఆల్మోస్ట్ సేమ్.. అందుకే ఇప్పుడు 'మాదిగ బిర్యానీ హౌజ్' వైరల్ అవుతోంది.

మన తెలుగు రాష్ట్రాల్లో లేదా దేశవ్యాప్తంగా చూస్తే బ్రాహ్మణ విలాస్, వైశ్య హోటల్, రెడ్డిగారి నాటుకోడి పులావ్, కమ్మగారి వంటలు, యాదవ హోటల్, గౌడ వైన్ షాప్స్.. ఇలా నిర్దిష్ట సామాజిక వర్గాల గుర్తింపుతో వందలాది వ్యాపారాలు దశాబ్దాలుగా సాగుతున్నాయి. సమాజం వాటిని చాలా సాధారణ విషయంగా అంగీకరించింది. కానీ, సమాజంలో అణచివేతకు గురైన, దళిత సామాజిక వర్గానికి చెందిన ఒక ఉప కులం పేరుతో ఇలా నేరుగా ఒక బిర్యానీ పాయింట్ బోర్డు కనిపించేసరికి ఎందుకంత చర్చ. సాంప్రదాయక భావజాలం ఉన్న కొందరు దీనిని జీర్ణించుకోలేకపోతుండగా.. ప్రగతిశీల ఆలోచనలు ఉన్నవారు మాత్రం దీనిని గట్టిగా సమర్థిస్తున్నారు. అయితే.. సమాజంలో ఇంకా కొన్ని మూలల్లో ఉన్న అంటరానితనం, వివక్షా పూరిత ఆలోచనల వల్ల.. ఈ పేరు చూసి కస్టమర్లు వస్తారా రారా అనే ఒక నెగెటివ్ కోణంలో కూడా కొందరు దీనిని వైరల్ చేస్తున్నారు. మిగతా కులాల పేర్లు మార్కెటింగ్కు ప్లస్ అయినప్పుడు.. ఈ పేరు ఎందుకు కాకూడదనే కౌంటర్ వాదనను సోషల్ మీడియాలో లేవనెత్తుతున్నారు. ఏదేమైనప్పటికీ ఈ 'మాదిగ బిర్యానీ హౌజ్' బోర్డు నెట్టింట సృష్టించిన సెన్సేషనల్ అంతా ఇంతా కాదు.

★★★

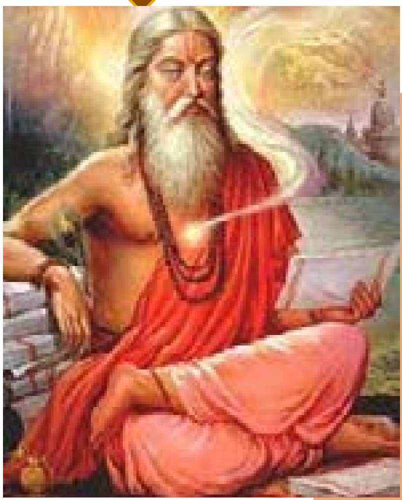

యధీష్టరుని ధర్మభుద్ధి

చిరంజీవి అయిన మార్కండేయ మహర్షి వద్ద పుణ్యకథలు వినిన తరువాత ధర్మాత్ములైన పాండవులు పరమసాధ్వి అయిన ద్రౌపదీదేవి పురోహితుడైన ధౌమ్యుల వారు ద్వైతవనానికి చేరారు. అక్కడ ఉండగా ఒక రోజు ఒకానొక భూసురోత్తముడు పఱుగులిడుతూ వచ్చి "ఓ ధర్మనందనా! యజ్ఞార్థము నేను అరణి (నిప్పు పుట్టించెడు కొయ్య) అరణ్యమునుండి కొనివచ్చి వాటిని ఒక తరుశాఖ మీద పెట్టి మిగిలిన ఏర్పాట్లు చేయుచుండగా ఒక జింక ఎక్కడి నుంచో పఱుగు పఱుగున వచ్చి ఆ వృక్షము ప్రక్కగా వెళ్ళినంత దాని కొమ్ములకు నా అరణి చిక్కుకుంది. అలా నా అరణి తీసుకుని ఆ జింక మళ్ళీ అడవిలోకి పారిపోయింది. నా నిత్యకర్మకు అంతరాయం కలుగ కుండా నా అరిణి తెచ్చి కాపాడు" అని వేడుకున్నాడు.

ఆర్తరక్షణే ప్రథమ కర్తవ్యం అని భావించే ధర్మజుడు వెంటనే తన విల్లందుకుని తన తమ్ములతో పాటు ఆ జింక వెళ్ళిన వైపున పఱుగు తీశాడు. అద్భుత వేగంతో పోతున్న ఆ జింక ఎంత ప్రయత్నించినా వారికి చిక్కలేదు. అలా ఎంతో దూరం ఆ జింక వెనకాల పఱుగెట్టారు పాండవులు. తీవ్రమైన అలసట దప్పిక వారిని బాధించాయి అయినా కర్తవ్య పాలనార్థం జింకను వెంబడిస్తూనేవున్నారు. చివరికి వారు దట్టమైన కాఱడవి లోపలికి చేరుకున్నారు. అక్కడ ఆ జింక కనుమఱుగైపోయింది. మానవ ప్రయత్నం విఫలంకాగా ఎంతో శ్రమతో ఆయాసపడుతున్న పాండవులు ఒక పెద్ద మఱిచెట్టు క్రింద విశ్రాంతి తీసుకున్నారు. అప్పుడు నకులుడు ధర్మరాజుతో ఇలా అన్నాడు "నిరంతరము సత్యమార్గమును అనుసరించుచూ ధర్మముతప్పకుండా చెరించే మనకు ఈ దుర్గతి ఎందుకు పట్టినదో? ఒక జింకను పట్టి ఆ బ్రాహ్మణుని అరణి తిరిగి ఇవ్వలేక పోతున్నామే. హతవిధి"! అది విని ప్రాజ్ఞుడైన యుధిష్ఠిరుడు ఇలా బదులిచ్చాడు

"నాయనా! సుఖము దుఃఖము మనము పూర్వం చేసిన కర్మ బట్టే ఉంటాయి. సత్కర్మలకు సత్ఫలము దుష్కర్మలకు దుఃఖము తప్పదు. చేసిన కర్మ చెడని పదార్థం. కర్మ వశముగా కాక ఏదీ జరుగదు". భీమసేడు ఆ సత్యవాక్కులు విని "అయితే పరసతి పరమపతివ్రత పైగా ఏకవస్త్ర (రజస్వల) గా ఉన్న పాంచాలీ దేవిని కురుసభకు జుట్టుపట్టుకుని ఈడ్చుకువచ్చిన అతిదురాత్ముడైన దుశ్శాశనుని అక్కడే వధించకుండా ఊరక ఉన్నందుకే మనకి ఈ దుర్గతి పట్టి ఉండ వచ్చు" అని అన్నాడు. అది విని శ్రీ కృష్ణ ప్రియ సఖుడైన అర్జునుడిలా అన్నాడు "ధర్మాధర్మ విచక్షణ లేకుండా

మన పురాణాలు

ఇష్టంవచ్చినట్టు కురువృద్ధుల ముందర నోటికి వచ్చినట్టు మాట్లాడిన ఆ కర్ణుని నోరుమూయించక ఓర్చుకున్నందుకే మనకీ దుఃఖములు". అప్పుడు సహదేవుడు "దుష్టశీలుడైన దుర్యోధనుడు అధర్మ జ్యూదం ఆడి మనలను మోసగించినపుడే దుష్టశిక్షణ చేయనందులకే మనకీ దుర్గతి పట్టినది' అని అన్నాడు (జ్యూదంలో పందెం కాసేవాడే ఆడాలన్నది నియమం. అలా కాకుండా తను ధనంవొడ్డి శకునిచే ఆడించి గెలుచుట అధర్మం అని సహదేవుని ఆంతర్యం)..

ఇలా ఏవిధాల మాటలాడు తున్న సోదరులను చూచి అజాతశత్రుడైన పాండవాగ్రజుడు నకులునితో ఇలా అన్నాడు "నాయనా! నీ సోదరులందరూ తీవ్ర దాహముతో ప్రాణాలుకడపట్టుకు ఉన్నారు. ఈ వృక్షం ఎక్కి దగ్గరలో ఏదైనా జలధార ఉన్నదేమో చూడు". వెంటనే నలుకుడు ఆ చెట్టెక్కి నలువైపులా చూశాడు. దగ్గరలోనే అతి మనోహరమైన తటాకమున్నదని చెప్పాడు. అప్పుడు ధర్మరాజు "నీవు వెళ్ళి నీరు త్రాగి దప్పిక తీర్చుకొని మాకు కూడా కొంత జలం పట్టుకు రా" అని నకులునితో అన్నాడు. నకులుడు వెళ్ళి తటాకములోని నీరు త్రాగబోతుండగా ఒక అశరీరవాణి ఇలా పలికింది "ఓ మాద్రీనందన! ఈ జలములు నా ఆధీనములో ఉన్నాయి. నీవు ఇవి త్రాగదలుచు కుంటే ముందు నా ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పు". దాహముతో తపిస్తున్న నకులుడు ఆ మాటలు పట్టించుకోకుండా నీళ్ళు త్రాగినాడు. మఱుక్షణం నిశ్చేష్టుడై పడిపోయాడు.

ఆ తరువాత సహదేవ అర్జున భీములు ఒక్కొక్కరుగా వచ్చి సాహసించి ఆ తటాకములో నుండీ నీరు త్రాగి మృతుల వలె ఆ తీరమువద్ద పడిపోయినారు. ఎంతకీ తిరిగి రాని సోదరులను వెతుకుతూ చివరికి ధర్మనందనుడు కూడా ఆ తటాకానికి చేరుకున్నాడు. యుధిష్ఠిరుడు తీరమువద్ద పడివున్న తన ప్రియ సోదరులను చూచి ఆశ్చర్యపోయాడు. వారికేమైనదో అని దుఃఖించాడు. అసమానశూరులు వీరాధివీరులైన ఆ నలుగురు ఏ కారణంబుగా ఈ స్థితిలో ఉన్నారో అని బాధపడ్డాడు. పుణ్యచరిత అయిన కుంతీ దేవికి ఈ విషయము తెలిసిన ఎంత దుఃఖించునో అని తలచినాడు. "భీష్మ విదురాది పెద్దలు అడిగితే ఏమి సమాధానము చెప్పాలి?" అని ఇట్లు పరిపరి విధముల వగచి దాహముతో ప్రాణాలుపోతున్న ఆ ధర్మజుడు తటాకములోని జలములు త్రాగుటకు ఉపక్రమించెను. మఱల ఆ అశరీరవాణి ఇట్లనియె "నీ సోదరులు సాహసించి ఈ నీరు త్రాగి మరణించిరి. నీవీనీరు త్రాగవలెనన్న నా ప్రశ్నలకు విమల బుద్ధితో సమాధానములు ఇవ్వవలెను". "అయ్యా! నీవు శివుడవో అగ్నిదేవుడవో వాయుదేవుడవో ఇంద్రుడవో? ఇట్టి అజేయులకు ఈ స్థితిని ఇంకెవరు కల్పించగలరు? నాయందు దయ ఉంచి మీ నిజరూపంబు చూపి నా భయము తొలగించండి" అని వేడుకొనిన అతి ఘోరాకృతిలో ఉన్న యక్షుడు యుధిష్ఠిరుని ఎదుట నిల్చి నా ప్రశ్నలకు ఉత్తరములు ఈమని అడిగెను. సహజ వినయ సౌశీల్యుడైన ధర్మనందనుడు అతనికి ప్రణమిల్లి "దేవా మీ చిత్తము. కానీ నాబోటి వానికి మీ ప్రశ్నలకు జవాబులిచ్చుట సాధ్యమా? అయినా నాకు తెలిసినంతలో చెప్తాను" అని అన్నాడు.

ఆ యక్షుని ప్రశ్నలకు ధర్మజుడు అద్భుతరీతలో ఉత్తరములను ఇచ్చినాడు. సంతృప్తుడైన యక్షుడు "మహాత్మా! నా ప్రశ్నలన్నిటికీ నీవు సదుత్తరములు ఇచ్చి నన్ను మెప్పించినావు. నీ తమ్ములలో ఒకని ప్రాణంబులిచ్చెద. కోరుకొనుము" అని వరమొసంగినాడు. శ్యామాంగుడైన నకులుని బ్రతికించ మని ధర్మరాజు కోరగా యక్షుడు ఆశ్చర్యముగా ఇలా ప్రశ్నించాడు "భీమార్జునులు అతిభీమబలులు. భీమసేనుడు అతని భుజబలముచే నిన్ను నీ సోదరులను అనేక మాల్లు మత్సరముచే చంపాలనుకొన్న దుర్యోధనుని కుయుక్తుల బాఱినుండి కాపాడినాడు. ఇక అర్జునునికి సాటి రాగల వీరుడు ఈ లోకంలో లేడు. ఆతడే మఱల నీ రాజ్యము నీకు అప్పించగలడు. వీరిలో ఒక్కరిని కోరక నకులుని ఎందులకు

మన పురాణాలు

కోరినావు"? సమవర్తి అయిన యుధిష్ఠిరుడు ఇలా ధర్మ్యము మాట్లాడినాడు కుంతీదేవి కుమారులైన ముగ్గురిలో నేను మిగిలినాను. అలాగే మాత యగు మాద్రీదేవి ఇద్దరు పుత్రులలో ఒకడైనా బ్రతకాలి కదా! అందుకే నకులుని బ్రతికించమని కోరినాను. ఇట్లు కాక అన్యుల బ్రతికించమని కోరి అధర్మము చేయలేను". ధర్మజుని ధర్మబుద్ధికి మెచ్చి ఆ యక్షుడు "నీ తమ్ములందఱిని బ్రతికించెదను" అని కరుణించినాడు. వెంటనే ఆ నలుగురు లేచి కూర్చున్నారు. వారందరి దాహమూ తీరిపోయినది. ఆ యక్షుడి శక్తి చూచి ఆశ్చర్యపోయి "దేవా! నీవు సామాన్య యక్షుడవు కావు. ఇంద్రుడవో వరుణుడవో అగ్నివో వాయుదేవుడవో లేక ధర్మప్రభువైన నా తండ్రి యముడవో చెప్పుము" అని ప్రార్థింప ధర్ముడు కరుణించి తన నిజ స్వరూపము చూపి వారికి ఆనందము కలిగించినాడు.

"ఓ రాజా! నేను యమధర్మరాజును. సత్యము శౌచము దయ దానం తపం శమము దాంతి యశము జ్ఞానము యుక్తి నా మూర్తులు. నీ ధర్మబుద్ధి పరీక్షించుటకు వచ్చినాను. నీ ధర్మవర్తనమునకు మెచ్చినాను. ఏమి వరము కావలయునో కోరుకొనుము" అని కాలుడు అడిగినాడు. అప్పుడు పాండవాగ్రజుడు ఆ ధర్ముని స్తుతించి "అయ్యా! నా ఆశ్రమము వద్ద ఉండే విప్రోత్తముడి అరణి ఒక హరిణము ఎత్తుకుపోయింది. ఆ మహనీయుని నిత్యకర్మకు లోపము రాకుండా అతనికి ఆ అరణి ఇప్పించు స్వామి"! అని కోరినాడు. అంతట ఆ ధర్ముడు తానే మృగ రూపమున వచ్చెనని ధర్మరాజుకు ఎఱింగించి అతనికి విపుని అరణి ఇచ్చెను. "నాయనా! రానున్న అజ్ఞాతవాసములో మీకు కావలిసిన రూపములు నా అనుగ్రహం వల్ల కలుగుతాయి. ఇందువల్ల అసత్య దోషం కలుగకుండా మీరు అజ్ఞాతవాస కాలము పూర్తిచేయగలుగుతారు. నాయనా ధర్మరాజా! నీ కర్తవ్య దీక్షకు మెచ్చి ఇంకొక వరమిస్తాను కోరుకో" అని కాలుడన్నాడు. అప్పుడు ధర్మనందనుడు "స్వామీ! నీ అనుగ్రహము కన్న నాకు కావలసిన దేమున్నది. నా మనసులో అప్పుడూ క్రోధమోహాలు రాకుండా ఎల్లప్పుడూ ధర్మమార్గాన ఉండేటట్లు ఆశీర్వదించండి" అని కోరినాడు. అటులనే దీవించించి యముడు అదృశ్యమయ్యాక పాండవులు ఆశ్రమము చేరి భూసురునకు అరణి ఇచ్చి ఆనందముగ ఉండసాగిరి.

★★★

వాల్ పోస్టర్

కొత్త సినిమా –కథా కమీషు

" కొరియన్ కనకరాజు "

మేర్లపాక గాంధీ దర్శకత్వంలో వరుణ్ తేజ్ హీరోగా నటించిన చిత్రం ' కొరియన్ కనకరాజు '. ఈ చిత్రంలో రితికా నాయక్ హీరోయిన్‌గా నటించింది. కమెడియన్ సత్య ప్రధాన పాత్రను పోషించారు. ఈ మూవీకి థమన్ సంగీతం అందించారు. యూవీ క్రియేషన్స్, ఫస్ట్ ఫ్రేమ్ తెరకెక్కించిన ఈ సినిమాని ఆగస్ట్ 7న విడుదల చేశారు. ఒక రోజు ముందుగానే ప్రీమియర్లు వేయడంతో సందడి మరింతగా పెరిగింది. మరి ఈ మూవీ కథ ఏంటి? ఎలా ఉంది? అన్నది ఓ సారి చూద్దాం.

పెనుగొండలో కనకరాజు (వరుణ్ తేజ్) చెక్క భజన బృందాన్ని నడుపుతుంటాడు. అతను కాస్త కోపిష్టి. తప్పు చేసిన వాడి తుక్కు రేగ్గొడుతుంటాడు. స్నేహితుడైన కిష్టప్ప (సత్య) ఫోటో స్టూడియోలోనే ఈ చెక్క భజన బృందం కూడా ఉంటుంది. కనకరాజు తండ్రి చెంగారెడ్డి (సునీల్) వద్ద మునుస్వామి (చిన్నా) అప్పు చేస్తాడు. అప్పు కంటే వడ్డీనే ఎక్కువ కట్టాం కదా అని చెంగారెడ్డి మనుషులతో కనకరాజుకి గొడవ జరుగుతుంటుంది. ఇంకో వైపు చైత్ర (రితికా నాయక్) అక్కడే లోకల్‌గా కియా కంపెనీలో పని చేస్తూ ఉంటుంది. కొరియాలో సెటిల్ అవ్వాలనేది చైత్ర కల. ఇక చైత్రకి, కనకరాజుకి ఏర్పడిన పరిచయం ఎంత వరకు దారి తీస్తుంది? కొరియాలోని డాన్ అస్థికలు కనకరాజు ఒంట్లోకి ఎలా వస్తాయి? కొరియన్ ఆత్మ కనకరాజు ఒంట్లోకి వచ్చాక ఏం జరుగుతుంది? కనకరాజు, చైత్ర, కిష్టప్ప కొరియా వచ్చాక ఏం అవుతుంది? అసలు ఆ కొరియన్ డాన్ గతం ఏంటి? అతడ్ని చంపింది ఎవరు? తిరిగి కనకరాజు కొరియాకు ఎలా వచ్చాడు? ఈ కథలో కనకరాజు అన్న పృథ్వీరాజ్ (అవసరాల శ్రీనివాస్) పాత్ర

వాల్ పోస్టర్

ఏంటి? అన్నది తెలియాలంటే సినిమా చూడాల్సిందే. కొరియన్ కనకరాజు సినిమాలోని కథ కొత్తదేమీ కాదు. మనం ఎన్నో సార్లు చూసిన కథకే.. కొత్తగా కొరియన్ టచ్ ఇచ్చి.. ఫుల్ ఎంటర్టైనింగ్‌గా చెప్పే ప్రయత్నం చేశాడు దర్శకుడు మేర్లపాక గాంధీ. ఇక అతని మేకింగ్ స్టైల్, అతని సినిమాలోని కామెడీ పరుగులు పెట్టే విధానం అందరికీ తెలిసిందే. అతను ఈ సారి కూడా తన ఫార్మాట్‌ను నమ్ముకుని కామెడీ, యాక్షన్ మూవీని తీశాడు. ఇందులోని లాజిక్స్ పక్కన పెడితే.. కామెడీ మాత్రం ఓ రేంజ్‌లో వర్కౌట్ అవుతుంది. చాలా వరకు సీన్లలో పొట్ట చెక్కలయ్యేలా నవ్వుతారు. అలా ప్రేక్షకుల్ని నవ్వించడంలో మేర్లపాక గాంధీ సక్సెస్ అయ్యారని చెప్పుకోవచ్చు.

కొరియాలో సీన్ ఓపెన్ చేస్తారు. అక్కడ ఓ బడా వ్యక్తి చనిపోవడం.. అతడి అస్తికలు.. అలా అలా చేతులు మారి.. చివరకు పెనుగొండకు వస్తాయి. ఇక అక్కడ మన కనకరాజు ఎంట్రీ.. ఓ పాట, ఓ ఫైట్, ఓ కామెడీ సీన్.. ఆ తర్వాత హీరోయిన్ ఎంట్రీ.. కాసేపు లవ్ ట్రాక్.. ఇంకాసేపు సత్య కామెడీ.. మళ్లీ విలన్‌తో ఫైట్స్ అంటూ ఇలా సాదాసీదాగా.. బోరింగ్‌గా సినిమా సాగుతుంది. ఒక్కసారి కొరియన్ దెయ్యం మన కనకరాజు ఒంట్లోకి రావడంతో కథ మారిపోతుంది. అక్కడి నుంచి ఇంటర్వెల్ బ్లాక్ వరకు కథ ఆసక్తికరంగా మారుతుంది. సెకండాఫ్ ఇంకెంత స్టైలీష్‌గా, యాక్షన్ మోడల్‌లో ఉంటుందా? అన్న ఇంట్రెస్ట్‌ను క్రియేట్ చేసేలా ఇంటర్వెల్‌ను డిజైన్ చేశారు.

సెకండాఫ్ ఆరంభం పూర్తి స్టైలీష్‌గా అనిపిస్తుంది. యాక్షన్ సీక్వెన్స్ కూడా అదిరిపోతాయి. ఫస్ట్ హాఫ్ కంటే సెంకడాఫ్‌లో సత్య కామెడీ సీన్స్ మరింత హైలెట్ అనిపిస్తాయి. ప్రీ క్లైమాక్స్ వరకు సత్య కామెడీ సీన్స్ పగలబడేలా నవ్విస్తాయి. మరీ ముఖ్యంగా రీసెంట్ ట్రెండింగ్ డైలాగ్ (అమెచ్యూరీష్)ని కూడా వాడేశారు. ఆ బ్లాక్ మాత్రం థియేటర్లో బ్లాస్ట్ అవుతుంది. అయితే క్లైమాక్స్ మాత్రం ఏఐతో నింపినట్టుగా, అది తేలిపోయినట్టుగా అనిపిస్తుంది. క్లైమాక్స్ కొందరి నిరాశ పరిచే అవకాశం ఉంది. కానీ ఈ లోపాలన్నీ కూడా సత్య తన కామెడీ టైమింగ్‌లో కవర్ చేసినట్టు అనిపిస్తుంది.

నటీనటుల విషయానికి వస్తే వరుణ్ తేజ్ ఈ సారి యాక్షన్, కామెడీ ఇలా అన్నింట్లోనూ అదరగొట్టేశాడు. ఇక కమెడియన్ సత్య ఈ సినిమాకి ప్రధాన బలం. అతని కామెడీ టైమింగ్‌తో మరోసారి థియేటర్ బ్లాస్ట్ అయ్యేలా ఉంది. రితికా నాయక్ తెరపై ఎంతో అందంగా కనిపిస్తుంది. మురళీధర్ గౌడ, బుల్లిరాజు, వీటీవీ గణేష్ కామెడీ సీన్లు బాగుంటాయి. సునీల్‌కి అంత పెద్ద ఇంపార్టెన్స్ ఉన్న పాత్ర కాదనిపిస్తుంది. చిన్నా, అవసరాల శ్రీనివాస్ వంటి ఆర్టిస్టులకు కూడా చాలా తక్కువ స్పేస్ లభించినట్టు అనిపిస్తుంది. మిగిలిన పాత్రల్లో అందరూ తమ పరిధి మేరకు మెప్పిస్తారు.

టెక్నికల్‌గా చూసుకుంటే.. కెమెరా వర్క్ చాలా స్టైలీష్‌గా అనిపిస్తుంది. విజువల్స్ చాలా రిచ్‌గా కనిపిస్తాయి. తమన్ ఇచ్చిన ఆర్ఆర్ ఇది వరకే విన్నట్టుగా అనిపిస్తుంది. పాటలు తెరపై అందంగా కనిపిస్తాయి, వినిపిస్తాయి. మాటలు అయితే మరీ గుర్తుంచుకునే రేంజ్‌లో ఉండవు. యాక్షన్ సీక్వెన్స్ మాత్రం చాలా స్టైలీష్‌గా అనిపిస్తాయి. ఎడిటింగ్, ఆర్ట్, కాస్ట్యూమ్ ఇలా అన్ని డిపార్ట్మెంట్స్ మంచి అవుట్ పుట్ ఇచ్చినట్టుగా కనిపిస్తుంది. నిర్మాణ విలువలు బాగున్నాయి.

ఓవరాల్‌గా 'కొరియన్ కనకరాజు' నవ్విస్తాడు. లాజిక్స్‌తో చూస్తే మాత్రం కొన్ని చోట్ల నిరాశపర్చే అవకాశం ఉంటుంది. రొటీన్, రెగ్యులర్, ప్రెడిక్టబుల్ స్టోరీనే అయినా కామెడీ మాత్రం వర్కౌట్ అయిందని

వెబ్ పోస్టర్

objection my lord

అబ్జెక్షన్ మై లార్డ్ – #కోర్టుడ్రామాలు ఎప్పుడూ ఒకే ఫార్మాట్ ఉంటాయి. విలన్స్ పక్కన తెలివైన గట్టి లాయర్ ఉంటాడు ఇటు పక్క అంత సామర్థ్యం లేని నిజాయితీ గల ఒక మంచి #లాయర్ ఉంటాడు, తన తెలివి ఉపయోగించి న్యాయాన్ని గెలిపించి కేసులో ఎలా #విజయం సాధించాడు అని ఇలాగే ఉంటాయి. ఈ సిరీస్ కూడా అంతే అయినప్పటికీ స్టోరీని చివర వరకు సస్పెన్స్ గా తీసుకెళ్లిన విధానం బాగుంది. #సమీరా అనే నా కూతుర్ని కిడ్నాప్ చేసారు, ఎవరు న్యాయం చేయడం లేదు అని వాళ్ళ తండ్రి #నారాయణ కోర్టు బయటే పెట్రోల్ పోసుకుని నిప్పు అంటించుకుని చనిపోతాడు.

గతంలో జరిగిన పొరపాటు వల్ల కోర్టు లో #కేసులు వాదించడం మానేసి కోర్టు బయట నోటరీలు చేసుకునే బ్రిలియంట్ లాయర్ #శ్రీకాంత్ ఈ కేసు తీసుకుంటాడు అక్కడ నుంచి మొదలవుతుంది స్టోరీ.

#నారాయణ అసలు ఎవరు అని తెలిసాక షాక్ అవుతాం,ఆ తర్వాత అసలు #సమీరా ఉందా లేదా నారాయణ చెప్పింది నిజామా అబద్దమా అనేది కూడా డౌట్ గా ఉంటుంది. ఇలా ఇంట్రెస్టింగ్ గా సిరీస్ లాస్ట్ వరకు తీసుకెళ్లిన విధానం బాగుంది. #డైరెక్టర్ సంతోష్ అయ్యప్పన్ రాసుకున్న సస్పెన్స్ తో కూడుకున్న కథ స్క్రీన్ ప్లే బాగున్నాయి.

హీరో #శ్రీకాంత్ బాడీ లాంగ్వేజ్ కాని యాక్టింగ్ కాని చాలా కొత్తగా అనిపిస్తాయి. చాలాకాలం తర్వాత శ్రీకాంత్ కి మంచి రోల్ వచ్చింది. ఈ సిరీస్ బాగుండటానికి #శ్రీకాంత్ నటన కూడా ఒక కారణం. తన పిల్లలు కూడా రెస్పెక్ట్ ఇవ్వరు అలాగే బయట కూడా పెద్దగా గుర్తింపు లేని మిడిల్ క్లాస్ లాయర్ గా #శ్రీకాంత్ నటన బాగుంది.

#శ్రీకాంత్ కి అసిస్టెంట్ లాయర్ గా షార్ట్ ఫిల్మ్స్ ద్వారా పాపులర్ అయిన #పనసతొన లాగ ఆకర్షణీయంగా ఉండే #అనన్యశర్మ నటించింది. తన నటన కూడా

పడిలేచిన కెరటం

జనవరి ఇరవై ఆరు తారీఖున రాష్ట్ర గవర్నర్ తో బాటూ, మరికొంత మంది మినిష్టర్లు, ఐ.ఏ.ఎస్ ఆఫీసర్ల సమక్షంలో సత్ప్రవర్తన కలిగి, నిజాయితీగా ఉంటూ కష్టపడి పనిచేసేవారికి ఒక్కొక్కరికీ పాతిక వేల రూపాయలు ఈనామ్ గా ఇస్తూ ఖైదీలను విడుదల చేసారు.

శ్రీకాంత్ మౌనంగా తల వంచుకుని తన గమ్యం ఎవైపోననుకుంటూ బయలుదేరి జనప్రవాహంలో కలిసిపోయాడు.

పిల్లల పెళ్లిళ్లు మూడు రోజుల్లోకి వచ్చేసింది. వినయ్, సందీప్ కలిసి ఆఫీస్ లకు దగ్గరగా ఉండేటట్లు హైటెక్ సిటీలో ఒక విల్లా బుక్ చేసారు. కాకినాడలో వారి సొంతింటిని అద్దెకిచ్చేసారు. హరిణి కొన్న ఫ్లాట్ ని సరస్వతమ్మగారికి ఇచ్చేసారు.

పెళ్లికి అమెరికానుండి ఆకాష్ అక్కా, బావ, మిగతా బంధువులందరూ చేరుకున్నారు. బెంగుళూర్ నుండి అర్జున్, రమ్యా వచ్చేసారు. గండిపేటలో ఒక పెద్ద కన్వెన్షన్ హాల్ లో పెళ్లిళ్లకి వేదిక, అలంకరణలు మొదలయ్యాయి. మెహందీ, సంగీత్ పార్టీలు, పెళ్లికూతుళ్లని, పెళ్లి కొడుకులను తయారు చేసే వేడుకలు మొదలయ్యాయి. ఎంతో ప్లేన్ గా అన్ని పద్ధతలనూ పాటిస్తూ శాస్త్రోక్తంగా పెళ్లిళ్లు చేయిస్తున్నారు.

అనుకున్న ముహూర్తానికి రెండు జంటల పెళ్లిళ్లు చాలా గ్రాండ్ గా జరిగాయి. తపస్వి అక్కా, బావ పీటలమీద కూర్చుని కన్యాదానం చేసారు. హరిణి కి బాబాయ్ వరుస అయిన రాఘవరావుగారికి పిల్లలు లేరు. ఆయన, వారి సతీమణి ఇద్దరూ కూర్చుని కన్యాదానం చేసారు. ఇటువంటి అదృష్టానికి తాము పెట్టిపుట్టినందుకు సంతోషంతో కన్నీళ్లు పెట్టుకున్నారు. మహిమ బాధ్యత మాదే, మా ఇంటి ఆడపిల్లంటూ ఖర్చులన్నీ మానస, సందీపే పెట్టుకున్నారు. తపస్వీచేత ఖర్చు పెట్టనీయలేదు. ఆ డబ్బంతా మహిమ పేరు మీద బేంక్ లో వేయమంటూ సలహా ఇచ్చారు. భూదేవంత అరుగుమీద ఆకాశమంత పందిర వేసి, ఊరంతా చుట్టాలను, స్నేహితులను, హితులను, శ్రేయోభిలాషు లను ఏ ఒక్కరినీ మరచిపోకుండా పిలిచి చక్కని అతిధిమర్యాదలతో జరిపించిన వివాహాలు. వధూవరులకు మరచిపోలేని ఎన్నో మధురానుభూతులను పంచి ఇచ్చింది.

అప్పగింతల సమయంలో మాటి మాటికి గదిలోకి వెళ్లి కళ్లు తుడుచుకు వస్తోంది తపస్వి. మానస ఆ విషయాన్ని గ్రహించింది. మహిమ అత్తగారూ, మామగారు తపస్వితో చాలా సార్లు అన్నారు. మీరు కూడా మా ఇంటికి వచ్చేయండి. అందరం కలసి ఉందామని. మహిమ మీ కళ్లెదురుగానే ఉంటుంది. తన గురించి బెంగ పెట్టుకోకండి. మహిమ, ఆకాష్ ఇద్దరూ ఎక్కడున్నా వాళ్లు సంతోషంగా ఉంటే చాలు. ఆకాష్ కూడా మీకు ఒక కొడుకులా అనుకోండి తపస్వీ. వారిరువురికీ ఏ నియమ నిబంధనలూ లేవు. కావాలంటే మీరే దగ్గర ఉంచుకోండి. మీరు మహిమ మీ నుండి దూరం వెళ్లిపోతోందని భావించద్దొంటూ ధైర్యం చెప్పినా, తపస్వికి దుఖం పొంగుకొస్తోంది.

మానస, సందీప్ లు తపస్విని గదిలోకి పిలిచి ఊరడించసాగారు. చూడమ్మా తపస్వీ, మహిమ విషయంలో ఎంతో తల్లడిల్లావు. దానికి మంచి భర్త, అర్ధం చేసుకునే అత్తమామలూ దొరికారు. ఒక పెద్ద కుటుంబంలోకి కోడలిగా వెళ్లింది. ఎంత ఆనందపడాలి!" మనమందరం ఇదే ఊళ్లో ఉంటున్నాం. నీవూ మా దగ్గరకు వచ్చేయి. అందరం కలసి ఆనందంగా ఉందాం. పడినన్నాళ్లూ కష్టాలు పడ్డావు. ఏ సుఖసంతోషానికి నోచుకోలేదు. కానీ ఇప్పుడు? నీకు మహిమ, ఆకాష్ ఉన్నారు. నీ ముద్దు, మురిపాలు, ముచ్చట్లన్నీ వాళ్లతోనే ఇకనుండి. మేము నీ వెన్నంటి లేమా తల్లీ అంటూ సందీప్ అనగానే తపస్వి కళ్లల్లోనుండి కన్నీళ్లు రాలుతున్నాయి. "నీకొకకటి

కథ

భ్రమరాంబ గారి మామిడి చెట్టు

ఈ శ్రీనివాస రెడ్డి

భ్రమరాంబ గారు కాశీ నుంచి తిరిగి వచ్చారట, 'కాశీ నుంచి ఏమి తెచ్చారో ఏమో ?' అనుకుంటూ ఊళ్ళో ఆడవాళ్ళందరూ భ్రమరాంబ గారి ఇంటి దారి పట్టారు.

అదేమిటి కాశి కి వెళ్ళటం ఏమన్నా గొప్ప విషయమా ఏమిటి ?అని మీకు సందేహం రావచ్చు! నిజంగానే అది గొప్ప విషమే . ఎందుకంటే అది ఈ నాటి మాట కాదు. ఏభై ఏళ్ళ కిందటి మాట . విమానాలు, మెట్రోలు, సెల్ఫోన్లు లేని నాటి మాట, ఇంకా చెప్పాలంటే మా ఊరికి ఆర్టీసి బస్సులు కూడా రాని నాటి మాట. హైస్కూల్ చదువు కోసం రాను నాలుగు మైళ్ళు, పోను నాలుగు మైళ్ళు సైకిల్ తొక్కుకుంటూ వెళ్ళిన నాటి మాట.

ఆరోజుల్లో తిరుపతికి వెళ్లి వచ్చిన వాళ్ళనే ఏదో పెద్ద ఘనకార్యాం చేసినట్టు చూసేవారు. అటువంటిది ఎన్నో వ్యయప్రయాసలు కష్టనష్టాలకు ఓర్చుకుని కాశీకి వెళ్ళి రావటం అంత ఎమాములు విషయం కాదు.'కాశీకి పోయినా ఒకటే కాటికి పోయినా ఒకటే ' అని అందరూ అనుకునే వాళ్ళు .

మా ఊళ్లో రమారమి ఓ వంద గడప వుంటుంది. దాదాపు అందరూ సన్నకారు, చిన్నకారు రైతులే. ఒకరిద్దరు చెంచురెడ్డి గారి లాంటి మోతుబరి రైతుల మీద ఆధార పడి వ్యవసాయం చేసేవాళ్లే వాళ్ళందరూ .చెంచురెడ్డి గారికి ఓ ఏభై ఎకరాలు మాగాణి , ఓ వంద మెట్ట , దొడ్లో ఓ పాతిక ఆవులు గేదెలు , పాలేర్లు , పనిమనుషులు ఒకటేమిట అదో పెద్ద దివాణం. ఏమాటకామాటే చెంచురెడ్డి గారిది మహాదొడ్డ మనసు ఎవరు ఏది కావాలని అడిగినా కాదనకుండా పట్టుకు పొమ్మనే మనిషి ఆయన .ఆయనకు తగ్గ ఇల్లాలే భ్రమరాంబగారు, ఉప్పు కోసం, పప్పుకోసం వచ్చే వాళ్ళను వట్టి చేతులతో ఏనాడు పంపి ఎరుగదు. అందుకనే ఊరందరికి ఆ భార్య భార్తలంటే గౌరవం .

తనను పలకరించటానికి వచ్చిన వాళ్ళందరికీ ,కాశి నుంచి తెచ్చిన పచ్చడి మామిడి కాయ చెట్టును చూపిస్తూ ,ప్రతి ఒక్కరి నెత్తిన కాశి నుంచి తెచ్చిన గంగాజలం చల్లి, చేతిలో

చిటికెడు విభూతి పెట్టింది భ్రమరాంబగారు.త్రిరుపతి లడ్డులా ఏదో ఒక ప్రసాదం ఆశించిన వాళ్ళందరికీ నిరుత్సాహమే మిగిలింది..

ఓ మంచి ముహర్తం చూసి మామిడి మొక్కను తమ పొలంలో భ్రమరాంబ గారి చేతుల మీదగా నాటించారు చెంచురెడ్డి గారు

★★★

మొక్కే కదా అని నిర్లక్ష్యం చెయ్యకుండా తన పిల్లలతో పాటేమామిడి మొక్కను సాకి పెంచి పెద్ద చేసిందిభ్రమరాంబ గారు. ప్రతి రోజు మామిడి మొక్కను చూడందే ముద్దా ముట్టేది కాడియా ఆవిడ. చెంచురెడ్డి గారి పిల్లల పెళ్ళి నాటికి మామిడి మొక్క చెట్టుగా ఎదిగి మొదటి కాపు కాసింది.

పిల్లల పెళ్ళికి ఊళ్ళో వాళ్ళందరినీ పిలిచాడు చెంచురెడ్డిగారు. పెళ్లి శుభలేఖతోపాటు జాకెట్ ముక్క, రెండు మామిడి పళ్ళు పంచి పెట్టారు భ్రమరాంబగారు. అప్పటికి గాని ఊరందరికీ ఆమామిడి చెట్టు కాయల రుచి తెలిసి రాలేదు.అది మొదలు ప్రతి ఏడాది ఎండా కాలం రాగానే ఆ చెట్టు కాయల కోసం భ్రమరాంబ గారి ఇంటి ముందు బారులు తీరే వాళ్ళు ఆడవాళ్ళందరూ.

అదేమీ విచిత్ర మే కాని ఏ ఏడాదికి ఆ ఏడాది మామిడి చెట్టు పెరుగుతూ విరగకాసేది. అప్పటికి గాని మా ఊరి వాళ్లకు అర్థం కాలేదు, భ్రమారాంబ గారు కాశి నుంచి తెచ్చిన ప్రసాదం ఆమామిడి చెట్టైనని .

 చెంచు రెడ్డి గారు మామిడి చెట్టు దగ్గర ఓ చిన్న గది వేసారు . మావిడి చెట్టు కాపు కొచ్చినప్పుడు , భార్యా భర్తలు ఆ గదిలోనే ఉండి, మనుషుల్ని పెట్టి చెట్టు కాయలు కోయించే వాళ్ళు . చెంచురెడ్డి గారు దగ్గర ఉంది కాలు గుట్టగా పోయిస్తూ ఉంటె , భ్రమరాంబగారు ఆమామిడికాయల గుట్ట పక్కనే కుర్చీ వేసుకుని, వచ్చిన వాళ్ళందరికీ లేదనకుండా తలా నాలుగు కాయలు పంచేది. అక్షయ పాత్రలా ఎంతమంది వచ్చినా ఇంకో పది కాయలు ఉండేవి చెట్టుమీద. మా ఉరి వాళ్ళందరి పాలిట కల్పవృక్షం లా మారిపోయింది ఆ మామిడి చెట్టు.

తరాలు మారిపోయాయి, చెంచురెడ్డి గారి పిల్లలు వ్యాపారాలు చేస్తూ హైదాబాదులో స్థిరపడ్డారు, వాళ్ళ పిల్లలు అమెరికాకు ఎగిరిపోయారు. చెంచురెడ్డి గారు, భ)మరాంబగారు మా ఊళ్ళోనే ఒంటరిగా మిగిలి పోయారు. పిల్లలు తమ దగ్గరకు రమ్మన్నా, చెంచురెడ్డిగారు ఇష్ట పడలేదు. మా ఊళ్ళో మకుటం లేని మహారాజులా బతికిన ఆయన మహానగరాల్లో అనామకుడిలా బతకటం ఇష్టం లేక పిల్లల అభ్యర్థనను సున్నితంగా తిరస్కరించారు. చెంచురేడ్డిగారు ఉన్నన్నాళ్ళు కొడుకులు, కోడళ్ళు మనుమలు మనుమరాళ్ళు ఎక్కడున్నా వేసవికాలంలో మాత్రం మా ఊళ్ళో వాలిపోయే వాళ్ళు. వాళ్ళు వున్నన్నాళ్ళు భ)మరాంబగారు మామిడి కాయలతో, ఆవకాయ, మాగాయ వంటి రకరకాల పచ్చళు పట్టి ఇచ్చేది. అలా భ్రమరాంబ గారి పచ్చళ్ళు దేశం దాటి విదేశాలలో అడుగు పెట్టాయి.

పచ్చళ్ళు చాలా బాగున్నాయని ఎవరన్నా మెచ్చుకున్నా నాదేముంది అదంతా ఆ చెట్టు కాయల మహత్యం అనేవాళ్ళు భ్రమరాంబగారు నవ్వుతూ. ఆ నోట ఈ నోట పడి భ్రమరాంబగారి మామిడి కాయల కోసం విదేశాల నుంచి కూడా చాలా మంది ఫోన్లు చేసే వాళ్ళు. ఆ చెట్టు కాయల కున్న గిరాకి చూసి భృమరాంబ మనుమళ్ళు పచ్చళ్ళు వ్యాపారం చేద్దాం అని ఓ ప్రతిపాదన్ ఆవిడ ముందు ఉంచారు . దానికావిడ వాళ్ళ పతిపాదనని సున్నితంగా తిరస్కరించి, అది దేవుడి చెట్టు, దాని కాయలు అమ్మి వ్యాపారం చేయలేను, మీకు కావలసినవి పట్టుకెళ్ళండి , మిగిలినవి ఊరంతా పంచాలి అని చెప్పడంతో చేసేది ఏమిలేక మిన్నకుండి పోయారు వాళ్ళు .

★★★

చెంచురెడ్డి గారు కాలం చేసిన తరువాత పిల్లలు భ్రమరాంబగారిని హైద్రాబాదు రమ్మని బతిమిలాడినా, ఆవిడ ఒప్పుకోలేదు. దానికి కారణం కాశీ నుంచి తెచ్చిన మామిడి చెట్టు. దాన్ని కూడా తన పిల్లల తో పాటే ఒక పిల్లాడిగా పెంచి పెద్ద చెయ్యటం తో , ఆ అనుబంధాన్ని ఒదులుకోలేక పిల్లల కోరికను సున్నితంగా తిరస్క రించారు.పిల్లలు తమ దగ్గరకు రమ్మని మరీ మరి ఒత్తిడి చెయ్యటంతో ఆవిడ వుండే ఇల్లు, మామిడి చెట్టు వున్న ఎకరం భూమి తప్ప మిగిలిన అస్తులన్నీ ఎవరికి రావాల్సినవి వాళ్లకు పంచేసింది .

ఎవరికీ దక్కాల్సిన ఆస్థులు వాళ్లకు దక్కటంతో భ్రమరాంబ గారి గురించి పట్టించుకోవటం మానేసారు వాళ్ళు .మునిపటిలా ఎవ్వరూ వాళ్ళ దగ్గరకు రమ్మని పిలవటం లేదు .వేసవి కాలం లో కూడా వాళ్ళందరూ మా ఊరు రావటం తగ్గించేసారు .పెద్ద కొడుకు బ్రహ్మరెడ్డి మాత్రం ఏడాదికోసారి వచ్చి భ్రమరాంబ గారిని పలకరించేవాడు . అదంతా తల్లి మీద ప్రేమ అనుకుంటే పొరపాటే , ఎందుకంటే వాడి మానసత్త్వం నాకు తెలుసు ,నేను వాడు కలిసి ఒకే స్కూల్ లో పది వరకు చదువుకున్నాం వాడు వచ్చేది పొలాల తాలుకు కౌలు డబ్బులు కోసం. వాడి పొలాలు నేనే కౌలుకి చేస్తున్నా. చెంచు రెడ్డి గారు ఉన్నప్పటి నుంచి మా నాన్నే వాళ్ళ పొలాలు కౌలుకి చేసేవాడు . అందుకని చెంచురెడ్డి గారు పోయిన తరువాత కూడా మా నాన్న ఆ తరువాత నేను చేస్తున్నా .వాళ్ళందరూ మమ్మల్ని కౌలుదారుగా చూసినా ఆవిడ మాత్రం కన్నా కొడుకుల చూసేది నన్ను . అందుకే నాలో ఆవిడ ఉప్పు తిన్న విశ్వాసం నాలో ఇంకా మిగిలి ఉంది .

నిజానికి వాడు ఉన్న స్థితికి కౌలు డబ్బులు పట్టుకుపోవాల్సిన అవసరం లేదు . ఆ డబ్బు తల్లికే ఇచ్చి వాడుకోమని చెప్పొచ్చు, కాని వాడికి అంత పెద్ద మనసు లేదన్న విషయం నాకు తెలుసు , ఆవిడకి కూడా తెలుసు. ఆవిడకి ఇచ్చే పది పరకే అయినా భ్రమరాంబ గారు మాత్రం ఎప్పటి లాగానే నవ్వుతూ పచ్చళ్ళు పట్టి పిల్లలందరికీ పంపించేది ,మిగిలినవి ఊళ్ళో పంచేది తప్ప ఏనాడు చేయి చాచి నాకిది కావాలి అని అడగలేదు .

కౌలు డబ్బులు ఇవ్వక పోగా ,వాడు చాల సార్లు కాయలను ఊళ్ళో వాళ్ళకు పంచవద్దు కాయలకు మంచి గిరాకి ఉంది అమ్ముదాం అనేవాడు . ఎందుకంటే అప్పటికే మామిడి చెట్టు శాఖోప శాఖలుగా పెరిగి పెరిగి పోయి ఓ అరెకరం విస్తీర్ణం వరకు ఆక్రమించి , నాలుగు ఐదు వేల వరకు పచ్చడి కాయల దిగుబడి నిచ్చేది . బయట అమ్ముకుంటే ఎలా లేదన్న ఓ లక్షవరకూ ఆదాయం వస్తుంది .ఆ డబ్బు ఊరికినే పోగొట్టుకోవటం ఇష్టం లేక తల్లి మీద ఒత్తిడి పెట్టేవాడు . కాని భ్రమరాంబగారు మాత్రం ,మిమ్మల్ని ఎలా పెంచానో ఆ మామిడి చెట్టును అలాగే పెంచాను .ఒకరకంగా మీ కందరికీ పెద్దన్న ఆ చెట్టు . మీ అన్న ఆస్తి మీద మీకు హక్కు ఎందుకుంటుంది అని తిట్టేది .తాను బతికున్నంత వరకు చెట్టు కాయలు అమ్మేది లేదని తెగేసి చెప్పింది .

"నీకు పెద్ద కొడుకు అంటున్నావుగా అయితే ఇక్కడ ఎందుకు నీ పెద్ద కొడుకు దగ్గరకే వెళ్ళు అని" ఆవిడ ఉంటున్న ఇల్లు అమ్మకానికి పెట్టాడు వాడు. "నువ్వు చేస్తున్నది తప్పు , తల్లికి నీడ లేకుండా చేస్తున్నావు "అని నేను చెప్పటం తో కాస్త వెనక్కి తగ్గాడు వాడు .కాని ఆవిడ మాత్రం ఆ పరిణామానికి బాగా నొచ్చుకుందో ఏమో , ఇల్లు ఖాళి చేసి మావిడి చెట్టు దగ్గర అంతకు ముందే చెంచురెడ్డి గారు కట్టించిన గదిలోకి మారిపోయింది . దానితో వాడికి ఇల్లు అమ్మటం సులభం అయిపోయింది . అప్పటి నుండి వాడు కుడా మా ఉరు రావటం తగ్గించేసాడు. ప్రతి ఏడాది కౌలు డబ్బులకోసం మాత్రం నాకు ఫోన్ చేసేవాడు , అప్పుడు మాత్రం భ్రమరాంబ గారు ఎలా ఉన్నారని అడిగేవాడు . అప్పుడప్పుడు కోపంతో ముసల్ది పోయాక చేట్లేమేటి ఏకంగా ఆ చెట్టు ఉన్న భూమినే అమ్మేస్తాను అనేవాడు

అప్పటి నుండి ఆవిడ ఏదన్న చిన్న చితక అవసరం ఉంటె నాకు కబురు పెట్టేది . వేసవికాలంలో పచ్చళ్ళు

సాధారణ

కథ

పట్టటం మానేసింది కాని చెట్టు కాయలు మాత్రం ఊళ్ళో వాళ్లకు పంచటం మాత్రం మానలేదు . చెట్టు కాపుకు వచ్చినప్పుడు నాకు కబురు పెట్టేది , నేనే దగ్గరుండి కాపు దిమ్పించి , కొన్ని హైదరాబాదుకు మిగిలినవి ఊళ్ళో వాళ్లకు పంచేవాడిని . అలా నాకు తెలియకుండా నాలో ఆ చెట్టు మీద మమకారం కలిగేలా చేసింది ఆవిడ.

భ్రమరాంబ గారి పచ్చళ్ళకు అలవాటు పడ్డ ఆవిడ వారసులు మాత్రం అప్పుడప్పుడు నాకు ఫోన్ చేసే వాళ్ళు .ఎందుకని పచ్చళ్ళు పంపకుండా కాయలు పంపుతున్నారని . వాళ్ళు ఆవిడ యోగ క్షేమాలు అడగకుండా పచ్చళ్ళ గురించి అడగటం చూస్తే , అసలు మనుషులు ఎటు పోతున్నారు అనిపించేది .ఒకో సారి వాళ్లకు గట్టిగా సమాధానం చెబుదాము అనిపించేది , కాని వాళ్ళ కుటుంబ వ్యవహారాల్లో తలదూర్చటం ఇష్టం లేక ఊరుకున్నాను .

ఓ నాలుగేళ్ల తరువాత భ్రమరాంబ గారు కాలం చేసారు . పోతూ పోతూ ఆవిడ తన శవాన్ని మామిడి చెట్టు దగ్గర పూడ్చమని చెప్పటంతో ఆ ఏర్పాట్లు చేసాను . కాని అది బ్రహ్మారెడ్డికి ఇష్టం లేకపోయింది . ఎందుకంటే శవాన్ని అక్కడ పూడిస్తే మామిడి చెట్టు ఉన్న ఎకరం భూమిని ఎవ్వరు కొనరు . కాని భ్రమరాంబ గారి ఆఖరి కోరిక ఊళ్ళో వాళ్ళందరికీ తెలుసు కాబట్టి ,వాళ్ళు వత్తిడి చెయ్యటం తో తప్పక మామిడి చెట్టు దగ్గరే ఆవిడ శవాన్ని పూడ్పించాడు . నేనే దగ్గరుండి ఆవిడ సమాధి కట్టాను . సమాధి కట్టటానికి అయిన ఖర్చు చూసి ఇంత అవసరమా అని నా మీద కోపం చేసుకున్నాడు బ్రహ్మ రెడ్డి .

★★★

ఆవిడ పోయి ఏడాది కాక మునుపే మామిడి చెట్టు ఉన్న ఎకరం భూమిని అమ్మకానికి పెట్టాడు బ్రహ్మారెడ్డి. ఆ విషయం ఊళ్ళో వాళ్ళ ద్వారా తెలిసింది . కాని అందులో భ్రమరాంబ గారి సమాధి ఉండటంతో కొనటానికి ఎవ్వరు ముందుకు రాలేదు .చివరకు ఏమనుకున్నాడో ఏమో ఒకరోజు ఫోన్ చేసి చెట్టు కాపుకి వస్తే దిగుబడి మొత్తం అమ్మి డబ్బు పంపమని చెప్పాడు .సరే నని ఊగోట్టాను

కాని విచిత్రంగా ఆరోజునుంచి మామిడి చెట్టు కాపు కాయటం మానేసింది . అలా అని చెట్టు ఏమాత్రం ఎండలేదు ,పచ్చగా కళ కళ లాడుతూ కనపడసాగింది .ఊళ్ళో వాళ్ళందరికీ అదో పెద్ద విచిత్రంగా అనిపించింది . భ్రమరాంబ గారి మీద దిగులుతో కాయలు కాయటం మానేసింది అని కొంత మంది అనుకుంటే ,మరి కొంతమంది ఎంతైనా కాశి నుంచి తెచ్చిన చెట్టు కదా , ఆ శివుడి ఆజ్ఞతోనే చెట్టు కాయలు కాయటం మానేసింది అని గుసగుసలాడుకోసాగారు .

ఒకరోజు తెల్లవారే సరికి ఎవరో చెట్టుకి పసుపు రాసి , కుంకుమ బొట్లు పెట్టి, చెట్టు పక్కనే ఉన్న భ్రమరాంబగారి సమాధి మీద పూల దండలు వేసి అగరొత్తులు వెలిగించి పూజలు చేసిన ఆనవాళ్ళు కనపడ్డాయి . అది మొదలు ఊళ్ళో వాళ్ళందరూ ఆ మావిడి చెట్టును దేవుడు చెట్టు అని పిలుస్తూ పూజలు గట్రా చెయ్య సాగారు.పనిలో పనిగా భ్రమరాంబ గారి సమాధికి కుడా మొక్కటం మొదలు పెట్టారు. ఎవరి పిచ్చి వారికానందం అంటే ఇదేనేమో . పూజలు చేసినా చెయ్యకున్న ఊరి మేలు కోరుకున్న భ్రమరాంబగారు నిజంగా దేవతే.

ఆ నోట ఈ నోట పడి జరుగుతున్న తతంగమంతా బ్రహ్మారెడ్డి చెవిన పడిందో ఏమో , ఒక రోజు ఫోన్ చేసి మావిడి చెట్టు ఎటూ కాయలు కాయటం మానేసింది కాబట్టి చెట్టు మొత్తాన్ని కొట్టేసి , ఆ ఎకరం భూమి లో ప్లాట్లు వేసి ఎలాగైనా అమ్మాలని లేకపోతే భూమి కాస్త చేజారిపోతుందని, సాయం చెయ్యమని గోడు వెళ్ళబోసుకున్నాడు .ఇప్పుడున్న పరిస్థితిలో ఎకరం కాదు గదా,ఒక్క అంగుళం కుడా అమ్మలేము అని చెప్పాను .నా మాటలతో బ్రహ్మ రెడ్డికి ఏమి చెయ్యాలో పాలు పోలేదు . ఇంక ఆ స్థలం మీద ఆసలు వద్దుకోవటమేనా అని వాపోయాడు .

ఆ స్థాలంలో మీ అమ్మ సమాధి ఉంది , మీ అమ్మకు గుడి కట్టాననుకుని ఆ స్థలాన్ని ఊరికి వదిలేయ్, నీకు గౌరవం అన్నదక్కుతుంది. ఒక వేళ కాదు కూడదు అమ్మాలని చూస్తే ఊరి వాళ్ళు ఊరుకోరు ,తిరగబడినా తిరగబడతారు అని చెప్పాను.

ఆ రోజు నుండి బ్రహ్మా రెడ్డి ఆ స్థలం గురించి మర్చిపోయాడు .ఎటూ పొలం కౌలు చేస్తున్న కదా అని ఆ స్థలం ఆలనా పాలనా కుడా నాకే అప్పగించి ఊరికి రావటమే మానేసాడు .

భ్రమరాంబ గారి మీదున్న అభిమానంతో మావిడి చెట్టు ఉన్న ఆ స్థలం బాగు చేయించి ,చుట్టూ ప్రహరి గోడ కట్టి , భ్రమరాంబ గారి సమాధిని ఒక మందిరంలా తీర్చిదిద్దాను . అప్పటి నుండి మళ్ళీ చిత్రంగా మామిడి చెట్టు కాయలు కాయటం మొదలు పెట్టింది. ఆ ఘటనతో మా ఊరి వాళ్లకు ఆ మావిడి చెట్టు నిజంగా దేవుడి చెట్టే అని గట్టి నమ్మకం ఏర్పడిపోయింది . అక్కడికి పూజలు చెయ్యటానికి వచ్చే వాళ్ళు ఆ చెట్టు కాయను ప్రసాదంగా అడిగి మరీ తీసుకువెళ్ల సాగారు .

ఆ ఒక్క మావిడి చెట్టే కాదు ప్రతి చెట్టు చేమ ఆ భగవంతుడు మనిషికి ఇచ్చిన వర ప్రసాదమే . కాని మనేమే ఆ సంగతి గ్రహించలేక స్థిరాస్తి వ్యాపారం పేరుతో , మన చుట్టూ ఉన్న ప్రకృతిని మన చేతులారా నాశనం చేసుకుంటున్నాము . భ్రమరాంబగారి లాంటి ఏ కొందరో ఇంకా ప్రకృతిని ప్రేమిస్తూ ,పరిరక్షిస్తున్నందుకే ఇంకా వానలు పడుతున్నాయి. ఆవిడా కాలం చేసిన తరువాత ఆ చెట్టును బ్రహ్మారెడ్డి ఎలాగైనా కొట్టి వేయిస్తాడని తెలుసు, అందుకే ఓ చిన్న నాటకమాడి దాన్ని పరిరక్షించాను .ఆ నాటకం ఈపాటికి మీకు తెలిసే ఉంటుంది. నేను చేసింది తప్పైతే క్షమించండి .

“ సమాప్తం

సమాప్తం★★★సమాప్తం ★★★

ఆధ్యాత్మికం

ధర్మ సందేహాలు

. మరణం తర్వాత స్వర్గం దొరుకుతుందనే ఆశతో మనిషి జీవితాంతం ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేస్తాడు. ఎవరో ఉపవాసం ఉంటారు, ఎవరో దానధర్మాలు చేస్తారు, ఎవరో తీర్థ యాత్రలు చేస్తారు, మరి కొందరు దేవుడికి మొక్కులు మొక్కుతారు. స్వర్గం ఏదో కొత్త హౌసింగ్ సొసైటీలా ఉంది, అక్కడ ఒక చిన్న ఫ్లాట్ కోసం పుణ్యపు పాయింట్లు జమ చేయాల్సిన అవసరం ఉందన్నట్లుగా...

కానీ ఒక్క క్షణం ఆగి ఇలా కూడా ఆలోచించండి.... ఏమో..మనం ఇప్పటికే స్వర్గంలోనే ఉంటున్నామేమో? ఉదయం లేవగానే చుట్టూ ఒకసారి చూడండి.

ఒక బటన్ నొక్కితే చీకటి వెలుగుగా మారుతుంది.

రెండో బటన్ నొక్కితే ఫ్యాన్ తిరగడం మొదలవుతుంది.మూడోది నొక్కితే చల్లని గాలి గదిని నింపేస్తుంది.కాలువ తిప్పగానే నీరు పారుతుంది.గ్యాస్ వెలిగించగానే కొన్ని నిమిషాల్లోనే భోజనం రెడీ అయిపోతుంది.

జేబులో నుండి మొబైల్ తీస్తే మొత్తం ప్రపంచం మీ అరచేతిలోకి వచ్చేస్తుంది.వేల కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న ....మీ ప్రియమైన వ్యక్తి కొన్ని సెకన్లలో..... మీ ముందు కనిపిస్తాడు.
ఇంత అద్భుతమైన సౌకర్యాలు... కానీ వీటిని మనం చాలా సాధారణంగా తీసుకుంటున్నాం, ఇవి మన జన్మహక్కు అన్నట్లు.కాస్త ఊహించండి... రెండు వందల సంవత్సరాల క్రితం ఒక రాజు.. ఈరోజు మీ ఇంటికి వస్తే.. బహుశా తిరిగి తన రాజభవనానికి వెళ్లడానికి కూడా ఇష్టపడక పోవచ్చు.
అతను ఆశ్చర్యంగా అడుగుతాడు –
★"ఇదేంటి?
వేడి నీరు.
★"మరి ఇది?
చల్లని గాలి.
★"ఇది?
ప్రపంచం మొత్తం సమాచారం.
★"మరి ఇది?
పది నిమిషాల్లో ఇంటికి వచ్చే ఆహారం."

అప్పుడు అతను నవ్వుతూ ఇలా అంటాడు –
"నేను జీవితాంతం రాజ్యం చేశాను, యుద్ధాలు గెలిచాను, అపార ధనం సంపాదించాను...
కానీ ఇలాంటి సుఖం నాకు కూడా ఎప్పుడూ దొరకలేదు."
ఇదే నిజం!
ఈరోజు ఒక సాధారణ మనిషి కూడా అనేక సౌకర్యాల విషయంలో గతం– లోని అత్యంత శక్తివంతమైన రాజుల కంటే చాలా గొప్పవాడు.
అయినా కూడా......మనం సంతోషంగా లేము.
ఎందుకు?
ఎందుకంటే మనిషికి ఏది దొరికితే..దాని విలువ క్రమంగా తగ్గిపోతుంది.AC నడుస్తోంది – సంతోషం లేదు.ఆగిపోతే – ఇబ్బంది మొదలవుతుంది.
మొబైల్ ఉంది – సంతోషం లేదు.నెట్ వర్క్ పోతే – ప్రపంచమే అంతమైపోయినట్లు.
మన ఇల్లు ఉంది – సంతోషం లేదు.పక్కింటి ఇల్లు పెద్దది – అదే బాధ.
మన కారు ఉంది – సంతృప్తి లేదు.ఇంకొకరి కారు పెద్దది – అదే బాధ.

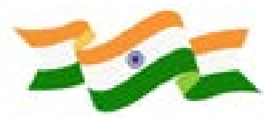

అంటే మనిషి తన స్వర్గం– లోనే నిలబడి, ఇంకొకరి స్వర్గంతో తనను పోల్చు– కుంటూ ఉంటాడు.
కానీ అదే భూమి మీద ఇంకొక ప్రపంచం కూడా ఉంది...అక్కడ ఈరోజు కూడా లక్షల మంది ఒక బిందె నీళ్ల కోసం గంటల తరబడి క్యూలో నిలబడుతున్నారు. అక్కడ లక్షల కుటుంబాలకు పక్కా ఇల్లు కూడా లేదు. రెండు పూటలా తిండి కూడా గ్యారెంటీ లేదు.
పిల్లల కలలు.. స్కూల్ కి వెళ్లేలోపే విరిగిపోతాయి. దేహాన్ని కప్పుకోవడానికి సరైన బట్టలు కూడా లేవు.

మనం “సాధారణం” అని అనుకునే సౌకర్యాలే, మరొకరికి అతి పెద్ద కల.మనకు AC రిమోట్ దొరకకపోతే కోపం వస్తుంది. వాళ్లకు ఎండ నుండి కాపాడటానికి చెట్టు నీడ కూడా దొరకదు.

మనం డైట్ చార్ట్ వెతుకుతాం.వాళ్లు వచ్చే పూట రొట్టె గురించి ఆలోచిస్తూ పడుకుంటారుఅప్పుడు అర్థమవుతుంది...
స్వర్గం, నరకం అనేవి మరణం తర్వాత దొరికే ప్రదేశాలు కావు..
★అవి ఇక్కడే ఉన్నాయి...
★ఈ భూమి మీదనే...
★ఈ నగరంలోనే...
ఈ వీధిలోనే...
★మరియు కొన్నిసార్లు ఒకే గోడకు రెండు వైపులా.
ఒక ఇంటి పిల్లవాడు తన కొత్త మొబైల్ కొంచెం స్లో అయిందని బాధ పడు– తున్నాడు. ఎదురింటి పిల్లవాడు ఆన్లైన్ చదువుకు మొబైల్ లేనే లేదని బాధపడుతున్నాడు.

ఒక వ్యక్తి వేడి నీరు ఐదు నిమిషాలు ఆలస్యంగా వచ్చిందని ఫిర్యాదు చేస్తాడు. ఇంకొక వ్యక్తి ఈరోజు నీరు దొరికితే చాలు అనుకుంటాడు.
తేడా పరిస్థితుల్లో మాత్రమే కాదు...తేడా దృక్పథంలో కూడా ఉంది.కొంతమంది కష్టమైన పరిస్థితుల్లో కూడా నవ్వడం తెలుసు.
మరికొంతమంది అన్ని సుఖ సౌకర్యాల మధ్య కూడా ఫిర్యాదుల నుండి బయటకు రాలేరు.
మనిషి యొక్క అతి విచిత్రమైన అలవాటు ఇదే –తన దగ్గర ఏమి లేదో ప్రతిరోజు లెక్కిస్తాడు...
కానీ తన దగ్గర ఎంత ఉందో ఎప్పుడూ లెక్కించడు.
ప్రతి రాత్రి పడుకోవడానికి ముందు కేవలం ఐదు విషయాలు రాసుకుంటే –

1. ఈరోజు నేను ఊపిరి పీల్చగలుగుతున్నాను.
2. ఈరోజు నా దగ్గర తాగడానికి నీరు ఉంది.
3. ఈరోజు నాకు భోజనం దొరికింది.
4. ఈరోజు నాకు తల దాచుకునే చోటు ఉంది.
5. ఈరోజు నా వాళ్లు నాతో ఉన్నారు.

అయితే బహుశా మన జీవితమే మారిపోతుంది.

బహుశా ‘స్వర్గం అనేది ఒక ప్రదేశం కాదు...!ఒక అనుభూతి.!
మరియు నరకం కూడా ఒక ప్రదేశం కాదు...!
ఆ అనుభూతిని మర్చిపోవడమే.!
మన దగ్గర ఉన్నదాన్ని విలువ ఇవ్వడమే స్వర్గం.!
దొరికినదాన్ని మర్చిపోయి కేవలం ఫిర్యాదులు చేస్తూ ఉండటమే నరకం!
మరణం తర్వాత ఏమి జరుగుతుందో ఎవరికీ తెలియదు.
కానీ బ్రతికి ఉండగానే మనకు భూమి లాంటి అందమైన గ్రహం, ఊపిరి పీల్చడానికి గాలి, తాగడానికి నీరు, తినడానికి అన్నం, ప్రేమించే మనవాళ్లు, ఒక బటన్ నొక్కగానే దొరికే లెక్కలేనన్ని సౌకర్యాలు ఉన్నాయి...ఇవన్నీ ఉన్నా కూడా మనం ఎప్పుడూ దుఃఖంగా ఉంటే... అంతకంటే పెద్ద దురదృష్టం ఇంకేముంటుంది?బహుశా భగవంతుడు కూడా నవ్వుతూ ఇలా అంటూ ఉంటాడేమో –
“నేను నిన్ను స్వర్గంలో పెట్టాను... మరియు నువ్వు అక్కడ కూడా ఫిర్యాదుల ఆఫీస్ పెట్టుకున్నావు!”
అందుకే ఈరోజు నుండి ఫిర్యాదులు కాదు... “”కృతజ్ఞతలు’”
లెక్కించండి.
ఎందుకంటే “”కృతజ్ఞత”” ఉన్న మనసులోనే స్వర్గం టుంది.
★★★★

పిల్లల సైన్స్ కథలు ..

" సూరి భగవంతం "

సూరి భగవంతం (అక్టోబరు 14, 1909 – ఫిబ్రవరి 6, 1989) (వయసు 79) ప్రముఖ శాస్త్రవేత్త. దేశ రక్షణకు సంబంధించిన పరిశోధనల్లో ఆద్యుడు.

ఈయన ఏలూరు జిల్లా ఆగిరిపల్లి గ్రామంలో అక్టోబరు 14, 1909 న జన్మించాడు. ప్రాథమిక విద్యాభ్యాసం అనంతరం హైదరాబాదు నిజాం కళాశాలలో డిగ్రీ (బి.ఎస్సీ) చదువు పూర్తిచేసి, మద్రాసు యూనివర్సిటీ నుండి బి.ఎస్.సి (భౌతిక శాస్త్రము) డిగ్రీని ప్రథమ శ్రేణిలో ప్రథముడుగా అందుకున్నాడు. ఈ సందర్భంగా అనేక పతకాలను అందుకున్న విద్యార్థిగా కలకత్తాలో సర్ సి.వి.రామన్ దగ్గర రీసెర్చ్ స్కాలర్ గా చేరాడు. ఈయన తన మేధో సంపత్తితో, శాస్త్రీయ దృక్పథంతో, ఆలోచనా సరళితో, ప్రయోగ శీలతతో సి.వి.రామన్ అభిమానాన్ని చూరగొని ప్రియ శిష్యుడయ్యాడు. అక్కడే మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయం నుండి ఎం.ఎస్సీ. పట్టాను సంపాదించాడు.

ఈయన 1932లో ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయంలో భౌతిక శాస్త్ర విభాగంలో అధ్యాపకుడుగా చేరాడు. 1938లో ప్రొఫెసర్ గా పదోన్నతి పొందాడు. బోధనా విధానంలో వీరిది చాలా సులభశైలి. స్పష్టమైన వ్యక్తీకరణ, విశేషమైన ఆలోచన, కచ్చితమైన అనువర్తన, సమగ్రమైన దృష్టి, అద్భుతమైన ప్రతిభ లన్నీ కలగలిపి వీరి బోధనా విధానాన్ని ఇతర శాఖల అధ్యాపకులు కూడా నేర్చుకునేవారని చెబుతారు. తన 28 వ యేటనే యింతటి ఉన్నత పదవిని అదిష్టించటం విశేషం. దీనికి కొద్ది కాలం ముందే యూనివర్సిటీ ఈయనకు డి.ఎస్సి (Honoris Causa) డిగ్రీ ప్రదానం చేసింది. ఈయన 1948 వరకు ఈ పదవిలోనే ఉన్నారు.

వీరు 1941లో కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ గా పదవీ బాధ్యతలు స్వీకరించారు. స్వాతంత్ర్యోద్యమ సమయంలో తన పరిపాలనా కౌశలం చూపి కళాశాలను విజయవంతంగా నడిపారు. 1948–49 మధ్య లండన్ లోని భారత రాయబారి వి.కె. కృష్ణ మీనన్ కార్యాలయంలో వైజ్ఞానిక సలహాదారుగా పనిచేశారు. వీరు చాలా ఐరోపా

పిల్లల సైన్స్ కథలు ..

దేశాల్లో పర్యటించి వివిధ విజ్ఞాన విషయాల మీద ప్రసంగాలు చేశారు.1949లో స్వదేశం తిరిగివచ్చి హైదరాబాదులోని ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయంలో భౌతిక శాఖాధిపతిగా పదవీ బాధ్యతలు స్వీకరించారు. వీరి కాలంలో పరిశోధన వైపు దృష్టి కేంద్రికరించి 12 మంది డాక్టరేట్ లను తయారుచేశారు. తరువాత 1952లో విశ్వవిద్యాలయ ఉప కులపతిగా పదవిని చేపట్టారు.

వీరు 1957లో బెంగళూరు లోని ఇండియన్ ఇనిస్టిట్యూట్ ఆఫ్ సైన్సెస్ డైరెక్టర్ గా బాధ్యతలు చేపట్టారు.[2] ఇక్కడ పనిచేస్తుండగా కృష్ణ మీనన్ వత్తిడి మీద 1961లో రక్షణ శాఖ పరిశోధనా సంస్థకు అధిపతిగాను, తనకు వైజ్ఞానిక సలహాదారుగా చేరారు.1962 చైనా–భారత్ యుద్ధం తర్వాత వై. బి. చవాన్ రక్షణ మంత్రిగా ఉన్నప్పుడు ఇతడు డిఫెన్స్ రిసెర్చ్ అండ్ డెవలప్ మెంట్ ఆర్గనైజేషన్ (డి.ఆర్.డి.ఒ.) అధిపతిగా చేరి ఎంతో ప్రగతి సాధించారు. భారతదేశమంతా ఇరవైకి పైగా ప్రయోగశాలలను ప్రారంభించి యుద్ధ రంగానికి అవసరమైన క్షిపణులు, విమానాలు, ట్యాంకులు, రాడార్లు, ఎలక్ట్రానిక్ పరికరాలు మొదలైన అనేక విషయాలలో విజయం సాధించారు. 1969లో పదవీ విరమణ చేశారు.

వీరు 300 పైగా పరిశోధన వ్యాసాలు ప్రచురించారు. ఇవి కాక గ్రూపు థియరీ, రామన్ ఎఫెక్ట్, క్రిస్టల్ సిమెట్రీ అండ్ ఫిజికల్ ప్రాపర్టీస్ అనే మూడు గ్రంథాలు రచించారు.1961 జూలైలో కేంద్ర ప్రభుత్వ సర్వీస్ లో ప్రవేశించిన ప్రొఫెసర్ భగవంతం రక్షణ మంత్రికి సైంటిఫిక్ అడ్వయిజర్ గా నియమితులైనప్పటికీ, డిఫెన్స్ రీసెర్చ్ అండ్ డెవలప్మెంట్ ఆర్గనైజేషన్ (డి.ఆర్.డి.ఓ) కు డైరక్టర్ జనరల్ గా కూడా వ్యవహరించారు. భూతలం మీద, సముద్ర జలాలమీద, గాలిలో దేశ పోరాట శక్తులను అధునాతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో బలోపేతం చేయటానికి డి.ఆర్.డి.ఓని ఒక సమర్థవంతమైన పనిముట్టుగా రూపొందించారు. శక్తివంతమైన అయుధంగా మలిచారు.డి.ఆర్.డి.ఓకు నేతృత్వం వహించిన 9 సంవత్సరాల వ్యవధిలో మిస్సైల్స్, ఎయిర్ క్రాఫ్ట్స్, ఏరో ఇంజన్స్, కొంబాట్ వెహికల్స్ (ట్యాంకులు మొదలైనవి) ఎలక్ట్రానిక్ వార్ ఫేర్ సిస్టమ్స్, హై ఎక్స్‌ప్లోజివ్స్, అండర్ వాటర్ వెపన్స్ మొదలగు వాటిని అభివృద్ధి చేయటానికి ల్యాబరేటరీలను స్థాపించారు. ఆధునిక యుద్ధ తంత్ర సాంకేతిక నైపుణ్య రంగంలో ఉన్న ఉద్యోగులకు శిక్షణ ఇప్పించారు. వారికి అవసరమైన సౌకర్యాలను కల్పించారు.విశాఖ పట్టణం నుంచి లేహ్, తేజ్‌పూర్ ల వరకు దేశవ్యాప్తంగా వివిధ ప్రాంతాలలో ల్యాబరేటరీల శ్రేణిని నెలకొల్పారు. డి.ఆర్.డి.ఓను పటిష్ఠ పరచడంలో ఈయన చేసిన కృషికి తార్కాణంగా తమవంటి సమర్థులను రూపొందించడమే. ఈయన స్థానంలో డాక్టర్ వి.ఎస్.అరుణాచలం ప్రవేశించిన తర్వాత ఆయన పదవీకాలం లోనే ఆర్గనైజేషన్ బ్రహ్మాండమైన ఎదుగుదలను సాధించింది. అనేకానేక ల్యాబరేటరిలను, సుశిక్షితులను రూపొందించారు. రక్షణ శాఖ పరిశోధనలలో అనేక మంది శాస్త్రవేత్తలకు ప్రవేశం కల్పించి, వారి మేధస్సుకు పదును పెట్టారు.

దేశ రక్షణ శాఖకు అద్వితీయమైన సేవలు అందిస్తూనే మరోపక్క అవాంఛనీయ పోకడలను గమనిస్తూనే ఉన్నారు. ఒకసారి నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత, భారత మిత్రుడు ప్రొఫెసర్ పి.ఎం.ఎస్.బ్లాకెట్ ప్రధాని నెహ్రూకు ఒక సలహా యిచ్చారు. దేశ రక్షణ శాఖ అభివృద్ధి చెందడానికి దేశీయ ఉత్పత్తుల రూపకల్పనను మినహాయించి ప్రత్యామ్నాయంగా దిగుమతులు చేసుకోవలసినదిగానూ, రాడార్స్, మిస్సైల్స్, యుద్ధ ట్యాంకుల కోసం దిగుమతుల మీద ఆధారపడటం ఉత్తమమని సలహా యిచ్చారు. ఈ సలహాను పూర్తిగా నిర్లక్ష్య పరిచేలా చేసిన ప్రొఫెసర్ భగవంతం మన దేశం సర్వదా కృతజ్ఞతగా ఉండాలి. కేంద్ర రక్షణ మంత్రిత్వ శాఖకు శాస్త్ర సలహాదారునిగా విశేష కృషి చేసి, జాతీయ భావాలకు పరిపుష్టి కల్పించి అఖండ పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించారు.★★★★

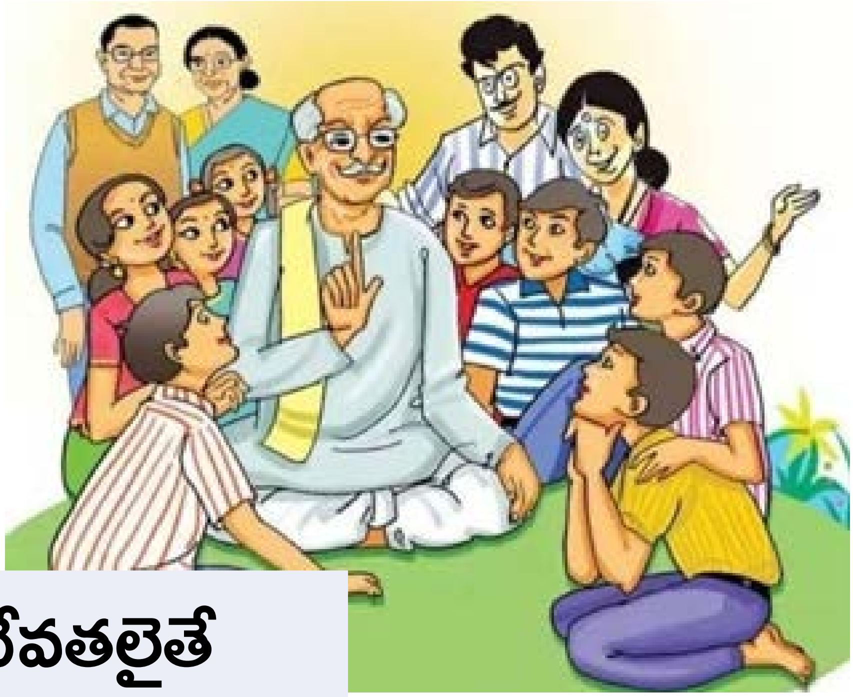

మానవులే దేవతలైతే

అది ఐదు ఎకరాల విశాలమైన మైదానం. చుట్టూ ప్రహరీ గోడ మధ్యలో ఓ విశాలమైన భవనం.ఆ భవనమందు ఓ పెద్ద హాలు.ఆ హాలులో నిర్మించిన వేదికపై మూడు విగ్రహాలు. ఆ విగ్రహాలు పూలమాలలతో అలంకరించబడ్డాయి. జనం ప్రతినిత్యం తండోప తండాలుగా విచ్చేసి ఆ విగ్రహాలను దండలతో అలంకరించి పూజించి పోతున్నావైనాన్ని గమనించినరామారావు వేదిక పైన కూర్చున్న పూజారి దగ్గరకు చేరి "పూజారిగారు! నమస్కారం! వేదికపైనున్న విగ్రహాలు దేవతలవి కావనిపిస్తుంది. అసలు ఈ విగ్రహాలకు ఇంతమంది జనం వచ్చి పూజలు చేస్తుంటే చాలా ఆశ్చర్యమేస్తుంది. అసలు ఈ విగ్రహాల వెనకున్న కథ ఏంటి ?అని ప్రశ్నించాడు మీరెవరో నాకు మాత్రం తెలియదు. అయినా మీరు అడిగారు కాబట్టి చెబుతున్నా ."ఈ మూడు విగ్రహాలు దేవతలవికావు. మానవ మాత్రులవే. ఒకే కుటుంబంలోని ఓ ఓ తండ్రి, ఓ కొడుకు, ఓ కోడలువి.వారు ఈ భువిపై నిరుపేదలైన జనాలకి తమ ఆస్తుపాస్తులన్నింటిని దానం చేసి ఆదుకున్నందుకు ఆ జనం ప్రతినిత్యం ధూపదీప నైవేద్యాలతో పూజించి , తమ భక్తి ప్రమత్తులను చాటుకుంటున్నారు అంటూ పూజారి చెప్పారు.

పూజారి చెప్పిన విషయం విని రామారావు "నేను ఓ పత్రిక విలేకరిని. ఈ పూజలు అందుకుంటున్న ఈ విగ్రహాల కథ నింపు ఈ ప్రపంచానికి తెలియజేయాలని మిమ్ములను దర్శించడం జరిగింది. దయచేసి వారి పూర్తి వివరాలతో విషయం తెలియజేస్తే నే మీడియా ద్వారా ఈ ప్రపంచానికి తెలియజేస్తాను కానా వివరంగా చెప్పండి"అని అన్నాడు. ఆ మాటకు పూజారి సరే వినండి.

మొదటి విగ్రహం తండ్రిది అని చెప్పానుగా., అతను ఈ గ్రామంలో ఓ నిరుపేద రైతు. అతని పేరు ధర్మయ్య. ఈయనకు ఓకొడుకు. కొడుకు పేరు సూర్యం.ఈ సూర్య స్థానిక ప్రభుత్వ పాఠశాలలో చదివి పై చదువులు తండ్రి చదివించ నందున మిలటరీలో ఓ సైనికునిగా చేరాడు. రాష్ట్రీయ రైఫిల్స్ అధికారిగా నియమించబడిన ఇతను తండ్రికి నెలనెలా డబ్బులు పంపేవాడు. పంపిన డబ్బులను వృధా చేయక భూములు కొంటూ పోయాడు. అలా అతను 10 ఎకరాలు భూమి సంపాదించారు.

అనుకోకుండా సరిహద్దులో యుద్ధం ప్రారంభమైంది. ఆ

యుద్ధంలో సూర్యం శత్రువులను తన ప్రాణాలను సైతం లెక్కచేయకుండా పోరాడి వారిని తరిమి కొట్టి తన దేశభక్తిని చాటుకుని ప్రమాదవశాత్తు తాను కూడా ఆ సమరంలో వీరమరణం పొందాడు. భారత ప్రభుత్వం అతనికి కీర్తి వీర చక్ర బిరుదును ప్రకటించింది. స్థానిక పత్రికలలో ఈ న్యూస్ను చూసిన తండ్రి గుండెపోటుకు గురైనాడు. భర్త మరణించినందుకు భార్యయైన సునీత ఒకవైపు భర్త మరణ వార్త, మరోవైపు మామగారి గుండెపోటు వైనాన్నీ గమనించి స్పృహ కోల్పోయింది. వీరిద్దరి విషమ పరిస్థితిని గమనించిన పురిగింటివారు ఆసుపత్రిలో చేర్పించారు. మూడు రోజుల తర్వాత సునీత స్పృహ నుండి కోలుకుంది. గుండెపోటుతో ప్రక్క బెడ్ పైన ఉన్న మామగారిని గమనించి సపరియాలు చేయగా అతనూ కోలుకున్నాడు. ఆసుపత్రి నుండి డిశ్చార్జి చేయగా ఇద్దరు ఇంటికి చేరుకున్నారు.

రోజు తన భర్త ఫోటో చూసుకుంటూ దుఃఖిస్తున్న కోడలితో "చూడమ్మా! నీవు రోజు ఇలా దుఃఖపడుతూ ఉంటే నీ ఆరోగ్యం ఏం కాను, ఆ భగవంతుడు మనలను చిన్నచూపు చూశాడు. భౌతికంగా వాడు మనలను విడిచి వెళ్ళాడే తప్ప, మన గుండెల్లోనే నిండుగా నెలవై ఉన్నాడు తల్లి. దుఃఖాన్ని ఓర్చుకొని కాస్త స్థిమితపడు "అన్నాడు మామగారు.మరునాడు మామగారు అయిన ధర్మయ్య గోడకు తగిలించి ఉన్న కుమారుని చిత్రపటాన్ని తదేకంగా చూస్తూ కన్నీరు కార్చడానికి కోడలు సునీత గమనించి "మామయ్య గారు! మీరు నన్ను ఊరడించి మీరిప్పుడు చేస్తున్నది ఏమిటి? మీరు కూడా ఇలా దుఃఖిస్తూ మీ ఆరోగ్యం పాడు చేసుకుంటే నాకిక పెద్ద దిక్కెవరు?

అనగా "చూడు తల్లి! నేను ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను. సూర్యం శిలా విగ్రహాన్ని తయారు చేయించి, మనకున్న 10 ఎకరాలలో ఓ 5 ఎకరాలు పేద ప్రజలకు దానం చేద్దాం. మిగిలిన 5 ఎకరాలలో చుట్టూ ప్రహరీ గోడ నిర్మించి మధ్యన ఓ పెద్ద భవనం నిర్మిద్దాం. ఆ భవనంలో ఓ పెద్ద హాలు నిర్మించి అందులో వేదికపై సూర్య విగ్రహాన్ని ప్రతిష్టింప చేద్దాం. సూర్య పేరుపై నిత్యాన్న దానం చేద్దాం."అని చెప్పాడు.

ఆ నిర్ణయానికి సునీత ఒప్పుకొంది.మంచి ముహూర్తం చూసి ఓ రోజున సూర్య విగ్రహాన్ని హాల్లో నివేదికపై ప్రతిస్తింపజేశారు. సూర్యానికి రోజు పూజలు చేస్తూ మామ కోడలు కాలం గడుపుతుండగా, మామగారు హసాత్తుగా గుండెపోటుతో మరణించారు. మరణించిన మామగారి భౌతిక కాయంపై పడి కోడలు పరిపరి విధాల దుఃఖిస్తూ తాను స్పృహ కోల్పోయింది. ఇది గమనించిన ఇరుగుపొరుగువారు ఆమెను స్థానిక ఆసుపత్రిలో చేర్పించారు. వారం తర్వాత కోలుకున్న సునీత బాగా ఆలోచించి తన మామ గారి విగ్రహాన్ని కూడా తయారు చేయించి భర్త పక్కన ప్రతిష్టింప చేసింది. ఆ రోజు నుండి తాను ప్రత్యేకంగా ఓ పూజారిని నియమించి మామకు భర్తకు పూజలు నిత్యం కొనసాగించింది. ఓ రోజు సునీత తన నగల నన్నింటిని మూటగట్టి తాను నియమించిన పూజారికి ఇస్తూ "చూడండి పూజారి గారు! ఇప్పుడు కొనసాగిస్తున్న పూజలన్నీ నేను వెళ్లిపోయిన తర్వాత మీరే కొనసాగించాలి. ఆ బాధ్యత మీకు అప్పజెబుతున్నా. దయచేసి నా కోరిక తీర్చండి"అనగా పూజారి ఒప్పుకొని నగలను తీసుకున్నాడు.

ఇలా ఉండగా ఒకనాడు భర్తకు, మామకు పూజలు చేయిస్తూ ఆకస్మాత్తుగా గుండెపోటు వచ్చి ఆమె కూడా మరణించింది. ఇది గమనించిన పూజారి ఆమె యొక్క అంత్యక్రియలు పూర్తిచేసి, ఆమె చెప్పిన బాధ్యత గుర్తుకొచ్చి తాను సునీత విగ్రహాన్ని తయారు చేయించి కొడుకు తండ్రి విగ్రహాల పక్కన ప్రతిస్తింప చేశాడు. అప్పటినుండి ఈ మూడు విగ్రహాలకు జనం తండోప తండాలుగా రోజు వస్తూ పూజలు చేస్తూ తరిస్తున్నారు. ప్రజల హృదయాల్లో ఈ ముగ్గురు మానవులుగా కాక దేవతలుగా నిలిచిపోయారు"అని చెప్పాడు పూజారి. ఆమె నియమించిన పూజారిని నేనే అని విలేకరికి పూర్తి కథనం వినిపించాడు" ఆ పూజారి.★★

సృజన

బొమ్మకు రంగులు వెయ్యండి

దారి కనిపెట్టటానికి సహాయం

రాశి ఫలాలు **ఈ నెల మీ అదృష్టం....**

మేష రాశి వారలారా, ఆగస్టు నెల మీలోని తీవ్రమైన స్వతంత్ర భావాన్ని మరియు సహజమైన ఉత్సాహాన్ని పరీక్షిస్తుంది. ఎందుకంటే జీవితంలో జరిగే గట్టి మార్పుల వల్ల తక్షణ చర్యల కంటే ఓర్పు చాలా అవసరమవుతుంది. మీ రాశ్యాధిపతి కుజుడు మీ ధైర్యాన్ని, సంభాషణను మరింతగా పెంచడానికి వేగంగా కదులుతుండటంతో, ముందుకు దూసుకెళ్లాలని మరియు అడ్డంకులను జయించాలని బలమైన కోరికను అనుభవిస్తారు. అయినప్పటికీ, మీ 12వ స్థానంలో కొనసాగుతున్న ఏలినాటి శని మొదటి దశ ప్రభావం వల్ల పనుల్లో గుప్తంగా ఆలస్యాలు, ఒంటరి చేసే ఖర్చులు మరియు ఊహించని అడ్డంకులు ఏర్పడి మీ సాధారణ సరళమైన ధోరణికి సవాళ్లు ఎదురవుతాయి. ఈ నెలలో మీరు మీలోని ఉత్సాహాన్ని భావోద్వేగ స్థైర్యంతో సమతుల్యం చేసుకోవాల్సి ఉంటుంది, ముఖ్యంగా మీ ఇల్లు మరియు కుటుంబ జీవితం చుట్టూ ఉద్రిక్తతలు పెరుగుతున్న సమయంలో ఇది చాలా ముఖ్యం.

వృషభ రాశి వారికీ, ఈ ఆగస్ట్ నెలలో మీ ప్రధాన దృష్టి అంతా మీ సంపదను కాపాడుకోవడం, కుటుంబంలో సఖ్యతను కాపాడుకోవడం, ఈ ఉత్సాహభరితమైన నెలలో వ్యక్తిగత సౌకర్యాన్ని పొందడంపైనే ఉంటుంది. మీ రాశ్యాధిపతి శుక్రుడు ఈ నెలంతా ఐదవ ఇంట (బుద్ధి, రొమాన్స్ స్థానం) నీచ స్థితిలో ఉండటం వల్ల, మీ సృజనాత్మక ఆలోచనలతో పాటు మీ వ్యక్తిగత సౌకర్యాల విషయంలో కొన్ని బలహీనతలు కూడా అనిపించవచ్చు. నెల ప్రారంభంలోనే కుజుడు మీ రెండవ ఇంట్లోకి బలమైన ప్రవేశం చేయడం వల్ల మీ ఆర్థిక పరిస్థితిలో ఒడుదొడుకులు వస్తాయి; అకస్మాత్తుగా వచ్చే ఖర్చులతో పొదుపుకు ముప్పు వాటిల్లుతుంది, అంతేకాకుండా కుటుంబ సభ్యుల మధ్య మాట్లాడేటప్పుడు కోపం రావచ్చు. అయితే, పదకొండవ ఇంట్లో వక్రగతిలో ఉన్న శని ఇస్తున్న స్థిరమైన మద్దతు ఈ ఉద్రిక్తతను సమతుల్యం చేస్తుంది. మీరు పడిన కష్టానికి తగిన లాభాలను, వృత్తిపరమైన పరిచయాలను శని నిలకడగా మీకు అందిస్తాడు.

మిథున రాశివారూ, ఆగస్టు నెల మేధోపరమైన ఊపు మరియు అకస్మాత్తుగా పెరిగే వ్యక్తిగత తీవ్రతతో ప్రారంభమవుతుంది. ఇది మీ చంచలమైన స్వభావాన్ని పూర్తిగా సంతృప్తిపరిచేలా అత్యంత చురుకైన నెలను అందిస్తుంది. మీ రాశ్యాధిపతి బుధుడు వేగంగా కదులుతూ, మూడు వేర్వేరు ఇళ్ల గుండా సంచరిస్తూ మీ సంభాషణ, ధన సంపాదన మరియు చిన్న ప్రయాణాలను మెరుగుపరుస్తాడు. అదే సమయంలో, ఆగస్టు 2న కుజుడు ధైర్యంగా మీ మొదటి ఇంట్లోకి ప్రవేశించి, మీలో తీవ్రమైన శక్తిని నింపుతాడు. అయితే ఇది వ్యక్తిగత వివాదాలు మరియు ఆవేశపూరిత చర్యలకు దారితీసే అవకాశాలను కూడా పెంచుతుంది. మీరు ముందుకు దూసుకుపోవాలని ఉత్సాహపడుతున్నప్పటికీ, మీ దశమ స్థానంలో శని వక్రగతి ప్రభావం కొనసాగుతుండటం వల్ల మీ కెరీర్ విషయంలో కఠినమైన ఓపిక అవసరం. ఈ వృత్తిపరమైన ఆలస్యాలను ఎదిరించడానికి బదులుగా, మీ రెండవ ఇంట్లో ఉచ్ఛ స్థితిలో ఉన్న గురుని అద్భుతమైన, నిరంతర మద్దతుపై గట్టిగా ఆధారపడండి. ఈ బలమైన స్థానం మీ మాటలను, ఆర్థిక నిల్వలను ఆశీర్వదిస్తుంది. దీనివల్ల మీరు

రాశి ఫలాలు — ఈ నెల మీ అదృష్టం....

కర్కాటక రాశి వారికీ! ఈ ఆగస్టు నెలలో గ్రహాల గమనం చాలా సవాళ్లతో కూడుకుని ఉంది. మీ ప్రాథమిక అవసరమైన మానసిక ప్రశాంతత మరియు కుటుంబ నెమ్మదికి ఇది ఒక పెద్ద పరీక్షా సమయం. కుజుడు దాదాపు వెంటనే మీ వ్యయ స్థానమైన 12వ ఇంట్లోకి మారుతుండటం వల్ల, మీ వృత్తిపరమైన శక్తి, శారీరక ఉత్సాహం క్షీణించినట్లు అనిపిస్తుంది. ఈ తీవ్రమైన శారీరక, ఆర్థిక ఒత్తిడికి తోడు, సూర్యుడు మీ జన్మ రాశి (మొదటి ఇల్లు)లోకి ప్రవేశించడం వల్ల అహంకార ఘర్షణలు తలెత్తి మీ ఇంట్లోని ప్రశాంత వాతావరణాన్ని దెబ్బతీస్తాయి. బయట జరిగే ప్రతీ పోరాటంలో గెలవాలని చూసేకంటే, మీ అంతరంగాన్ని కాపాడుకోవడం చాలా ముఖ్యం. 9వ ఇంట్లో శని వక్రగతి వల్ల అదృష్టం ఆలస్యమైనప్పటికీ, 3వ ఇంట్లో నీచ స్థానంలో ఉన్న శుక్రుడు మీకు కొంత ఊరటనిస్తాడు; తోబుట్టువుల సహకారం, చిన్న ప్రయాణాలు మీకు మానసిక ప్రశాంతతను ఇస్తాయి. ఈ గ్రహ స్థితి గతుల మధ్య మీ వనరులను కాపాడుకుంటూ, ఇంట్లోనే ప్రశాంతతను వెతుక్కోవడంపై పూర్తి దృష్టి పెట్టండి

సింహ రాశి వారికీ, ఈ ఆగస్టు నెల మీ గుర్తింపు కోరికను, వ్యక్తిగత హోదాను తీవ్రంగా పరీక్షిస్తుంది. గ్రహాల సంచారాలలోని సవాళ్ల కారణంగా మీరు మీ అంతరంగాన్ని తీవ్రంగా పరిశీలించాల్సి వస్తుంది. మీ రాశ్యాధిపతి అయిన సూర్యుడు నెల మొదటి సగంలో ఉచ్ఛ గురుడితో కలిసి వ్యయ స్థానమైన 12వ ఇంట్లో ఉండటం వల్ల, మీ సహజమైన శక్తి తగ్గిపోయినట్లు, మీ మాటను ఎవరూ పట్టించుకోనట్లు అనిపిస్తుంది. 8వ ఇంట్లో కొనసాగుతున్న అష్టమ శని అకస్మాత్తుగా దాగుడుమూతల అడ్డంకులను సృష్టిస్తుంటే, లగ్నంలో ఉన్న కేతువు మీలో సరికొత్త ఆత్మసందేహాలను, ఆధ్యాత్మిక నిర్లప్తతను కలిగిస్తాడు. అయితే, ఇదంతా కేవలం ఓపిక పట్టే కాలమే కాదు; ఆగస్టు 2న కుజుడు మీ 11వ ఇంట్లోకి దూసుకెళ్లి, పెద్దల నుండి అద్భుతమైన మద్దతును, గొప్ప నెట్‌వర్కింగ్ అవకాశాలను అందిస్తాడు. ఆగస్టు 17న సూర్యుడు మీ సొంత రాశిలోకి తిరిగి రాగానే, మీ ఆత్మవిశ్వాసం నెమ్మదిగా పుంజుకుంటుంది. తెర వెనుక మీరు చేసే ప్రయత్నాలే భవిష్యత్తులో మీ కీర్తి ప్రతిష్టలను తిరిగి తెస్తాయని నమ్మి, ప్రస్తుతానికి మీ శక్తిని వృథా చేసుకోకుండా కాపాడుకోండి.

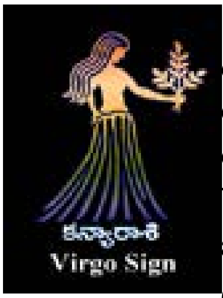

కన్య రాశి వారికి, ఈ ఆగస్టు నెల వివరాలపై మీ ఆసక్తికి, సేవాభావానికి, క్రమబద్ధమైన దినచర్యకు తగినట్లుగా ఎంతో అనుకూలమైన వాతావరణాన్ని అందిస్తోంది. మీ రాశ్యాధిపతి అయిన బుధుడు మీ వృత్తి మరియు ఆదాయ స్థానాల గుండా వేగంగా సంచరిస్తూ, మీకు అద్భుతమైన విశ్లేషణాత్మక స్పష్టతను మరియు మీ వృత్తిపరమైన హోదాను గణనీయంగా పెంచుకునే సామర్థ్యాన్ని ఇస్తాడు. ఏడవ ఇంట్లో వక్ర శని సంచారం మీ ముఖ్యమైన భాగస్వామ్యాల విషయంలో ఎంతో ఓపిక అవసరమని కోరుతుండగా, పదకొండవ ఇంట్లో గురుడు ఉచ్ఛ స్థితిలో ఉండటం వల్ల మీ వృత్తిపరమైన పరిచయాలు మరియు అన్నదమ్ములు మీకు ఎల్లప్పుడూ బలమైన, విస్తృతమైన మద్దతును అందిస్తారు. కార్యాలయంలోని సంక్లిష్టమైన సమస్యలకు మీరు అద్భుతమైన పరిష్కారాలను కనుగొంటారు, దాగి ఉన్న ఏవైనా అడ్డంకులను సులభంగా అధిగమిస్తారు. నెల ప్రారంభంలోనే కుజుడు మీ పదవ ఇంట్లోకి ప్రవేశించడం గమనించండి

రాశి ఫలాలు

ఈ నెల మీ అదృష్టం...

తులారాశి వారికీ, సంపూర్ణ సమతుల్యత మరియు సామరస్యపూర్వక భాగస్వామ్యాల కోసం మీలో ఉండే సహజమైన కోరిక ఈ నెలలో అత్యంత డైనమిక్, సానుకూలమైన కాలాన్ని ఎదుర్కొంటోంది; ముఖ్యంగా మీ బహిరంగ జీవితంలో జరిగే భారీ మార్పులు దీనికి కారణం. సూర్యుడు మరియు బుధుడు మీ వృత్తి, ఆదాయ స్థానాల గుండా అద్భుతంగా సంచరిస్తూ, మీకు అసాధారణమైన అధికారాన్ని, పదునైన సంభాషణను మరియు అత్యంత కనిపించే వృత్తిపరమైన కీర్తిని ప్రసాదిస్తున్నారు. అయితే, మీ రాశ్యాధిపతి అయిన శుక్రుడు ఒంటరిగా ఉండే 12వ ఇంట్లో నీచంలో కూర్చున్నందున, హోదాలో ఈ పెరుగుదల శక్తిని జాగ్రత్తగా నిర్వహించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఈ స్థానం దాగి ఉన్న ఖర్చులను మరియు మీ శారీరక శక్తిపై సూక్ష్మమైన క్షీణతను హెచ్చరిస్తుంది, మీ ప్రజా విజయాలను లోతైన, పునరుజ్జీవింపజేసే విశ్రాంతితో సమతుల్యం చేసుకోవాలని మిమ్మల్ని కోరుతోంది. అంతేకాకుండా, ఉచ్ఛస్థితిలో ఉన్న గురుడు మీ వృత్తి రంగంలోకి అపారమైన, విస్తరిస్తున్న ఒత్తిడిని కురిపించడం కొనసాగిస్తున్నాడు, మిమ్మల్ని కొత్త నాయకత్వ పాత్రల్లోకి అడుగుపెట్టమని కోరుతున్నాడు.

వృశ్చిక రాశి వారూ, ఆగస్టు నెల మీలోని అంతర్గత మార్పులకు మరియు కనిపించే వృత్తి విజయాలకు నాంది పలుకుతుంది, ఇది మీ సహజమైన లోతు మరియు వ్యూహాత్మక ఆలోచనలకు సరిగ్గా సరిపోతుంది. మీ రాశ్యాధిపతి కుజుడు నెల ప్రారంభంలోనే గుప్త విషయాలకు సంబంధించిన అష్టమ స్థానంలో ప్రవేశించి, ఉమ్మడి ఆస్తులు మరియు ఆకస్మిక సంఘటనల చుట్టూ తీవ్రమైన శక్తిని రేకెత్తిస్తాడు. రహస్యాలను వెలికితీయాలనే బలమైన కోరిక మరియు మీ ఆర్థిక భాగస్వామ్యాలను పూర్తిగా మార్చాలనే ఆలోచన మీకు కలుగుతుంది. ఈ తీవ్రమైన అంతర్గత అలజడిని, నెల మధ్యలో సూర్యుడు మీ పదవ స్థానంలోకి శక్తివంతంగా ప్రవేశించి సమతుల్యం చేస్తాడు; ఇది మీ కెరీర్‌పై ప్రకాశవంతమైన వెలుగును ప్రసరింపజేసి మీకు తిరుగులేని అధికారాన్ని ఇస్తుంది. తొమ్మిదవ ఇంట ఉచ్ఛ స్థితిలో ఉన్న గురుడు మిమ్మల్ని ఆశీర్వదిస్తూనే ఉంటాడు, తాత్కాలిక మరియు ఆకస్మిక ఆటంకాలు ఎదురైనా మీ దీర్ఘకాలిక అదృష్టం సురక్షితంగా ఉండేలా చూస్తాడు.

ధనుస్సు రాశి వారికీ, ఆగస్టు నెలలో మీ సహజమైన ఆశావాదాన్ని, ప్రయాణాల పట్ల మక్కువను, స్థిరమైన అదృష్టంపై నమ్మకాన్ని తీవ్రంగా పరీక్షించే ఒక సవాలతో కూడిన ఖగోళ వాతావరణం కనిపిస్తోంది. మీ రాశ్యాధిపతి అయిన గురుడు రహస్య విషయాలకు సంబంధించిన అష్టమ స్థానంలో ఉచ్ఛస్థితిలో ఉంటూనే తీవ్రమైన ఏకాంత సంచారాన్ని కొనసాగిస్తున్నాడు; అంటే మీ సాధారణ విస్తృత శక్తి ప్రస్తుతం ఆకస్మిక, ఊహించని అడ్డంకుల క్రింద అణచివేయబడుతోంది. అంతేకాకుండా, మీ నాలుగవ స్థానంలో కొనసాగుతున్న అర్ధాష్టమ శని యొక్క బరువైన, నియంత్రణ భారం మీ మానసిక ప్రశాంతతను హరిస్తూ, ఆస్తి విషయాలను జటిలం చేస్తోంది. ఇది చాలదన్నట్లు, కుజుడు నెల ప్రారంభంలో మీ సప్తమ స్థానంలో ప్రవేశించి, మీ అత్యంత సన్నిహిత భాగస్వామ్యాల మధ్య తీవ్రమైన వివాదాలను రేకెత్తిస్తున్నాడు, కాగా నవమ స్థానంలో ఉన్న కేతువు మీ ఉన్నత విద్యకు సంబంధించి తగని ఆత్మన్యూనతా భావాన్ని కలిగిస్తున్నాడు. ఈ నెలలో మీ ప్రతిభావంతుడైన మనస్సు రక్షణాత్మకంగా పనిచేయాలి. రిస్క్‌తో కూడిన దూర ప్రయాణాలను, దూకుడుగా చేసే వృత్తిపరమైన విన్యాసాలను నివారించండి.

రాశి ఫలాలు ఈ నెల మీ అదృష్టం....

మకర రాశి వారికి, ఈ ఆగస్టు నెల మీ లక్ష్య సాధనకు, బాధ్యత పట్ల మీ నిబద్ధతకు ఎంతో అనుకూలమైన గ్రహ స్థితిని తెస్తోంది. మీ రాశ్యాధిపతి శని వక్రగతిలో మీ 3వ ఇంట్లో స్థిరంగా, క్రమశిక్షణతో సంచరిస్తూ... మీ ధైర్య ప్రయత్నాలకు, మాటతీరుకు మంచి దీర్ఘకాలిక ఫలితాలను ఇస్తున్నాడు. నెల ప్రారంభంలో కుజుడు మీ 6వ ఇంట్లోకి ప్రవేశించి, ఆఫీసులో పోటీని ఎదుర్కొనేందుకు, పెండింగ్ అప్పులను తీర్చేందుకు కావలసిన ధైర్యసాహసాలను ఇస్తాడు. ఇక మీ 7వ ఇంట ఉచ్చ స్థితిలో ఉన్న గురుడు మీ వివాహ బంధానికి, వ్యాపార భాగస్వామ్యాలకు ఒక బలమైన పునాదిగా నిలుస్తూ అద్భుతమైన స్థిరత్వాన్ని, పరిజ్ఞానాన్ని అందిస్తున్నాడు. అయితే, నెల గడిచే కొద్దీ మీరు అప్రమత్తంగా ఉండాలి; సూర్య, బుధులు మీ 8వ ఇంట్లోకి మారడం వల్ల అకస్మాత్తుగా కొన్ని ఇబ్బందులు, రహస్య అడ్డంకులు ఎదురై మీ సహనానికి పరీక్ష పెడతాయి. మీ భాగస్వామ్యాల బలాన్ని నమ్ముకుంటూ, దైనందిన పనులలో మీకున్న క్రమశిక్షణను పాటిస్తూ వస్తే... ఈ దాగుడుమూతల సవాళ్లను విజయవంతంగా దాటవచ్చు మరియు మీ సమాజంలో పేరుప్రతిష్టలను మరింత పెంచుకోవచ్చు.

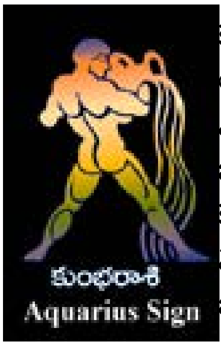

కుంభ రాశి వారికీ, ఆగస్ట్ నెల మీ ప్రధాన ఆశయాలను, విస్తృతమైన సామాజిక వర్గాల అవసరాలను ప్రత్యక్షంగా పరీక్షించే అత్యంత సవాల్‌తో కూడిన వాతావరణాన్ని అందిస్తోంది. మీ ద్వితీయ స్థానంలో కొనసాగుతున్న ఏలినాటి శని మూడవ దశ యొక్క తీవ్రమైన, బరువైన ఒత్తిడి మీ కూడబెట్టిన సంపద విషయంలో కఠినమైన పొదుపును కోరుతోంది మరియు కుటుంబ ఐక్యతను తీవ్రంగా పరీక్షిస్తోంది. ఈ పరిమితమైన ఆర్థిక శక్తి మీ రాశ్యాధిపతి శని వల్ల మరింత జటిలమై, మీ ప్రాథమిక వనరులను నిరంతరం కాపాడుకునేలా మిమ్మల్ని బలవంతం చేస్తోంది. మరోవైపు, ఆరవ స్థానంలో ఉచ్చ స్థితిలో ఉన్న గురుడు తన సాధారణ రక్షణ అదృష్టాన్ని అందించకపోగా, రోజువారీ అడ్డంకులను, కార్యాలయ పోటీని మరింత పెంచుతున్నాడు. మొదటి ఇంట ఉన్న రాహువు మీ మనసులో అసాధారణమైన ఆందోళనలను రేకెత్తిస్తూ ఉంటే, ఏడవ ఇంట ఉన్న కేతువు మీ అత్యంత సన్నిహిత భాగస్వామ్యాలలో నిర్లక్ష్యాన్ని పెంచుతున్నాడు, దీనివల్ల మీరు అపార్థం చేసుకున్నట్లు మరియు ఒంటరిగా ఉన్నట్లు భావిస్తారు.

మీన రాశి వారూ, నిరంతర శారీరక అలసట మరియు అద్భుతమైన సృజనాత్మక అవకాశాల సంక్లిష్ట వాతావరణంలో ఈ ఆగస్టు నెల మిమ్మల్ని మీ అంతర్గత శక్తిపై ఆధారపడమని కోరుతోంది. మీ మొదటి ఇంట్లో కొనసాగుతున్న జన్మ శని బరువైన ప్రభావం మీ శారీరక శక్తిని హరిస్తూనే ఉంది, దీనివల్ల మీరు మీ పనుల వేగాన్ని తగ్గించుకోవాలని మరియు అనవసరమైన వ్యక్తిగత భారాలను వదిలివేయాలని ఇది డిమాండ్ చేస్తోంది. ఈ శారీరక పరిమితులకు తోడు, పన్నెండవ ఇంట్లో వక్రగతిలో కొనసాగుతున్న రాహువు ప్రయాణం విచిత్రమైన ఆందోళనలను రేకెత్తిస్తూ మీ ఆధ్యాత్మిక నిద్రకు భంగం కలిగిస్తోంది. మరోవైపు, నెల ప్రారంభంలోనే కుజుడు మీ నాల్గవ ఇంట్లోకి ప్రవేశించి, అకస్మాత్తుగా తలెత్తే గృహ వివాదాలతో మీ భావోద్వేగ ప్రశాంతతను దెబ్బతీస్తాడు. అదృష్టవశాత్తూ, మీ రాశ్యాధిపతి, ఉచ్చ స్థితిలో ఉన్న గురుడు మీ ఐదవ ఇంట తన అద్భుతమైన సంచారాన్ని కొనసాగిస్తూ, గాఢమైన జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తున్నాడు మరియు మీ సృజనాత్మక, వృత్తిపరమైన ప్రయత్నాలకు పూర్తి రక్షణ కల్పిస్తున్నాడు.

సుమతి

అంతర్జాల సమగ్ర కుటుంబ మాసపత్రిక

సుమతి ఇప్పుడు ఆన్లైన్లో

సుమతి అంతర్జాల కుటుంబ మాసపత్రిక ఇప్పుడు ఆన్లైన్ లో వెలువడుతోంది . మీ మొబైల్ నుండి కాని లేదా మీ కంప్యూటర్ నుండి ఆన్లైన్ లో హాయిగా చదువుకోండి .

www.sumathimasapathrika.com

సుమతి మాసపత్రిక అంతర్జాల పత్రిక 2026 నుండి

ప్రతి వెల. **రూ. 50 /-** రూపాయలు

సంవత్సర చందా కి కేవలం **రూ. 500/-**

ఐదు సంవత్సరాల చందా కేవలం **రూ. 2500/-**

ఐదు సంవత్సరాలు చందా కట్టిన వారిక

రూ.200 విలువచేసే పుస్తకాలను

ఉచితంగా పంపబడును

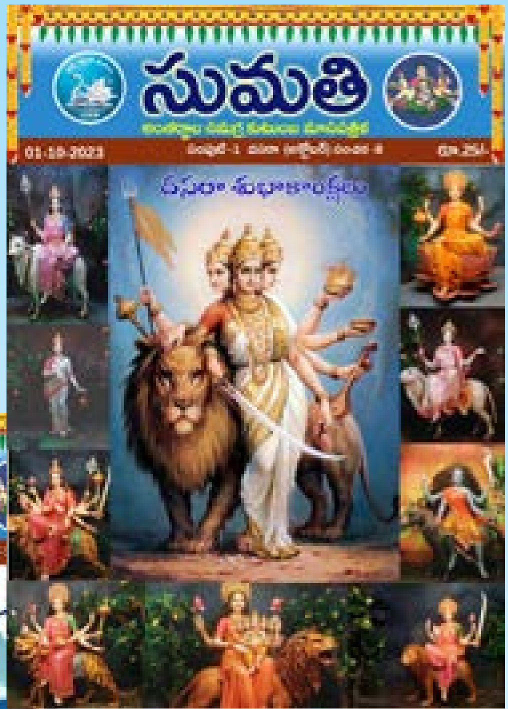

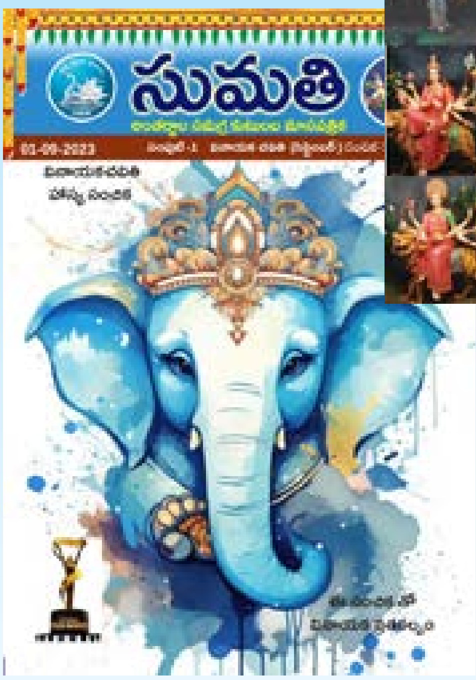

చందా కట్టదలచిన వారు కింది

నెంబరుకు గూగుల్ పే లేదా ఫోన్ పే

చెయ్యండి

7 8 9 3 1 1 1 9 8 5

చందా కట్టిన వారికి ప్రతి నెల

flip బుక్ పాస్ వర్డ్ తో

పంపబడును